

સાચા જીવન માટે જીવનના દરેક ક્ષણનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

૫૫. ત્યાગિત્વના સર્વે દય સ્થાપન સખ્યા છે.

અર્પણ પત્રીકા.

પ્રુદાવિંદ નેકનામદાર

સ્વસ્થાન સચીનના નવાબ સાહેબ

સીદી ઇબ્રાહીમખાનજી બાહાદુર.

તખ્ત નરીન જયા પહી હુંક સમયમાં આપ નામ-
દારે કાયદક્ષતા પ્રદર્શિત કરી રાજ્યને દીપાબ્ધુ છે. પ્રજાને
શુખી કરી છે અને પ્રજાને વધારે શુખી કરવાને સતત
પ્રયાસ કરો છો એજ આપ નામદારની યોગ્યતા અને પ્રજા
તરફનો પ્રેમ બતાવે છે. વળી તે સાથે વિદ્વાનોની છુજ
બજોછો અને તે દિશા તરફ થતા દરેક પ્રયાતનને આપ
નામાર વ્યવહાર ઉત્તેજન આપો છો. આપે સર્વ જન
સમુદાયની નજરમાં એવું અનન્ય ને અપ્રતિમ સ્થાન
પ્રાપ્ત કર્યું છે. આ બધા ઉત્કૃષ્ટ ગુણો મારે હું આ મારું
લઘુ પુસ્તક અર્પણ કરું છું જે આપ નામદાર સ્વીકારી
આસારી કરશેજી.

અમદાવાદ

બાદરવા શુદ્ધ ૧

સંવત ૧૯૧૩

લી. આપનો શેવક

કર્તા,

પત્નીદાસ ૧	ટેલીફોનથી, તારથી ટપાલથી
પ્રાણુની ગતિ ૫	હીપનોટાઇઝ ૯૧-૯૨
પ્રાણુ ઉપર અસર ૭	આંખ, હારા અને મુચનાઓનો
વિધાનો ઉપયોગ ૮	ઉપયોગ ૯૩-૯૭
વિધાયકની લાવકાત... .. ૯	પ્રયોગોમાં ઉત્પન્ન થતો ભય ... ૯૭
વિધેય ચોગ્યતા ૧૩	વિચાર વાંચન ૯૯
પ્રયોગ કરવાનું સ્થળ ૧૪	વિચાર કલન ૧૦૦
દૃષ્ટિ " " સમય... .. "	ધોડાનો પક્ષીઓને હીપનોટાઇઝ ૧૦૫-૧૦૬
દૃષ્ટિ વધક કરવાની રીત ... ૧૫	રોગોત્પાત ૧૦૮-૧૧૪
સંકષ્પ ભગવાન " રીત ... ૧૬	કુકો કેમ મારવી ૧૧૫
સ્વાકર્ષણ શક્તિ ૧૯	આરામ થવાના કારણો ... ૧૧૯
માર્ગન ૩૦	મુચના ૧૨૧
વિધેયો કેમ મેળવવા ૩૩	સંધીવા ૧૨૨
વિધેય પરીક્ષા ૩૪	સંધીવામાં સોજા ૧૨૪
પાછળ-આગળ ખેંચવાની રીત ૩૭-૪૬	લકવો ૧૨૫
હાથ ચોટાડવા ૪૬	નજરો-મોંઢોઉપર અસર ... ૧૨૬
અમરકારીક સારીરીક પ્રયોગો ૫૧-૫૫	કાનમાં કગતર ૧૨૮
ઉંધમાં નાખવાની ક્રીયા ... ૫૫-૬૬	માથું દુઃખવું ૧૩૧
કુદરતી અને કૃત્રીમ ઉંધ ... ૬૭	આંખનો દુઃખારો ૧૩૧
ઉંધતાપર પ્રયોગની રીત ... ૬૭	છાતીનો દુઃખારો ૧૩૧
વિધેયને બીજાના કાનમાં	પેટમાં દુઃખારો ૧૩૨
મુકવાની રીત ૬૯	પીડમાં દુઃખારો ૧૩૩
નિદ્રા-મુહો ૬૯	બંધકોરા ૧૩૪
અનુકૃતિ ૭૧	અશ્વરણ ૧૩૫
ઉદ્ગમન ઉત્પન્ન કરવા ૭૩	અવાજ ખુલ્લો કરવો ... ૧૩૬
જડવત્ અવસ્થા ૭૪	દરેક માણસ જાતે વેધ ... ૧૩૭
રમત ગમતના પ્રયોગો ... ૭૫-૭૯	નિદાન ચિકિત્સા ૧૩૮
વિશ્વદૃષ્ટિ ૭૯	તોતડપણું-કલેજના દર્દો ... ૧૩૯
પ્રત્યગદૃષ્ટિ ૮૫	બીડી, દારૂ, કેરની ટેવ છોડાવવી ૧૩૯
વિધેયને જાગૃત કરવાની રીત ૮૬-૮૮	બદલકામો, હોરડીરીઆ, નળગાર્હ,
બીજાના " " " ... ૮૯	દમ વીગરે ૧૪૦-૧૪૪
એકી વખતે ધણુને હીપનોટાઇઝ ૯૧	

પ્રાણાકર્ષણ ત્રિવિધ અને સત્ય વિનિમય

માને

હીપનોટીઝમ.

પ્રકરણ ૧ છં.

અપ્રસૂતા સ્ત્રીઓમાં યોગ સાધ્યાદિ પુરોપખંડમાં પ્રાણ વીરો કબેલું છે તેને અને હીપનોટીઝમને ધણે માટે સંજ્ઞા છે એ જાણત માત્ર જાણનાના કોઈને કહીએ તોએ તેને તે વાતને કહી કાઢાશે છે અને હીપનોટીઝમ નો એક દેશ છે અને એક માણુમને પ્રાણ બીજા માણુસના પ્રાણને આકર્ષે અને તેની મારફતે અદ્યતન ચમત્કાર કરી દેખાડે તે તરત એટલું છે એવું જાણના લોકો માને છે તેટલા માટે આ વિધાનો ખરો હિતકાંક્ષી છે. અને કેવો છે તે કહેવો અહીં વાસ્તવીક મજાથી એ. મ જાણી તેનો હિતકાંક્ષી કેવો માણુમ પડ્યો તેવો ત્રીયે જાણવવાનું ન કર્યો છે.

આપણી આ આર્યજૂનીમાં પાંડવ દોરવના વખતમાં ધણે રાત્રી, મહારાત્રી, મહાઅત્રી, દિવ્યાદિ આ વિધાનો સદુપયોગ કરતા હતા. તેઓ ધણે ના હોય દુર કરતા હતા, પોતાના વચન થા વિચાર અનુસાર મારેલું ફૂલ પાર ખાઈતા હતા. તેને કેટલાકો વચન સિદ્ધિ, મન સિદ્ધિ વીમરે નામોદી ઓળખે છે તેજ વખતે આપણી આ આર્યજૂનીની નજીક આવેલા હિંદાન અને ખીસર દેશમાં આ વિધાનો થોડો ધણે પ્રચાર થયો હતો. આ વિધાનો પ્રચાર ધીમે ધીમે ખીસર દેશમાં અને પછી રામ રાજ્યમાં લાખલ થયો હતો. આ સમય પુરોપખંડના બીજા દેશો તરત અગત્ય અને જગલી લાગતમાં હતા. પરંતુ પછી ધીમે ધીમે પુરોપખંડના બીજા દેશો આર્યજૂની, ખીસર વીમરે દેશોની સાથે સંજ્ઞામાં આવવાથી ત્યાં ધણે જાણુજ ધીનુ ધીનુ આ વિધાનું પચ્ચરણ કરે થયું અને તેથી જનદંત્ર, મત્ર, વંત્રાદિ ના ચાલવા માટેના ધણે પાદરીઓને આ આવનું આગનું નહીં પુરોપખંડમાં અજ્ઞાત પાદરીઓનું પ્રાણલય પ્રાણ દાન અને

મોઢા મોઢા રાજ્યો પણ તેમની આગળે આધિન રહેતા હતા તેમની
 મદદથી ઉપર જતાવેલા ધંધા કરનાર સખસોને સેતાનોનું રૂપ આપી તેવા
 ધંધા કરનાર સખસોને પકડવાના કુક્રમે કઠાબ્યા. જેઓ તેવા ધંધા ક-
 રતા માણુમ પડ્યા તેઓને પકડી કેટલાકોને મારી નાંખાબ્યા- કેટલાકોને
 જીવતાં ને જીવતાં બાળી બરમ કરી નાંખવામાં આબ્યા, કેટલાકોને વિ-
 વિધ રૂપે દુઃખ દેઈ તેઓના પ્રાણુ લેવામાં આબ્યા પણ તેથી કંઈ તેવો
 બ્યવહાર નાણુદ થયો નહીં પણ ગુમ રીતે ચાલુ રહ્યો. અને આવી જા-
 તના દાખલા કેટલાક પુસ્તકો ઉપરથી મળી આવે છે. સેલસસ કહે છે કે
 “ ચર્લ્ટન-સ લોકો ફક્ત હાથ લગાડીને અને કેટલાક દર્દીઓ ઉપર મ્હોં
 માંથી જરૂર પ્રમાણે ગરમ ચા કંડી કુકો મારી અસલ દર્દો દૂર કરી ક-
 કતા-મટાડી શકતા હતા. હીયુઝ અને અસીરીવાના લોકો દર્દો મટાડવા-
 ના કામમાં આ વિધાનો ઉપયોગ કરતા હતા. પ્રાચીન કાળનાં પાહુડીઓ-
 માં હાથ લગાડી દર્દીઓનું દર્દ દૂર કરવાનું સાધારણ ગણાતું હતું તેમજ
 ખ્રીસ્તી ધર્મનો પાયો નાંખનાર અને તેના ચેલાઓ આ વિધાની મદદથી
 અદ્ભુત ચમત્કાર કરતા હતા-દર્દો મટાડતા હતા (જુઓ માર્ક. ૬. ૨).
 રોમન લોકોમાં આ વિધાનો પ્રચાર થએલો હતો તે બાજતમાં એસકપુ
 લાખીઅસના વિષે કહેવાય છે કે તે પોતાના દર્દીઓનું દુઃખ મટાડવા
 માટે સ્વપ્નામાં તે બાજતની રીતો જતાવતો હતો, તેમજ દર્દવાળા બામ
 ઉપર કુકો મારી તે દૂર કરતો હતો અને કેટલીક વખતે દર્દની જગ્યાએ
 પોતાના હાથના ટકોરા મારી તે મટાડતો હતો વીઝેર રીતો તે વાપરતો
 હતો. અને ટેસીદસ, લેઝરીડીઅસ અને વોપીસકસે જે હેવાલો બા-
 હાર પાડ્યા છે તે ઉપરથી આ વિધાના તે વખતના ત્યાં થએલા પ્રચારની
 હકીકતને પુષ્ટી મળે છે. પરંતુ ઉપર જતાબ્યા પ્રમાણે પાહરીઓનું જોર
 તે વખતે વધારે હોવાથી આ વિધાને બોહું રૂપ આપી તેને દાખી દેવાને
 વારંવાર પ્રયત્ન થતા હતા, અને તેમાં ધણકોના જાન જતા હતા.
 પણ તેમ કરવાથી આ વિધાનો પ્રચાર કંઈ નાણુદ થઈ શક્યો નહીં;
 પાછળથી જર્મન પ્રોફેસર રેઇકનબેક નામનો વીદ્યાન સુખકના પ્રયોગો
 અજમાવી જોતો હતો તેને માણુમ પડ્યું કે અમુક સખસો બાધિને
 લીધે કે બીજા કોઈ કારણથી અમુક રીતની ચારીરીક ચા માનસીક રચી-
 તીમાં આણેલા સખસો તે સુખકના છેલ્લામાંથી અમુક જાતનો પ્રવાહ ની-
 કળતો જોઈ શકે છે અને આમજ વધારે પ્રયોગો કરતાં તેને માલમ પ-

ઇસુ કે તેવા સખસો વળી માણસોના અંગમાંથી અને ખાસ કરીને તે-
 મના માથા અને હાથના અંગમાંથી તેજસ્વી પ્રવાહ નીકળતો
 જોઈ શકે છે અને તેવા પ્રવાહને 'હાલમાં " ક્રોસ " ના નામથી
 ઓળખવામાં આવે છે. વળી તેવાજ વખતમાં વીએનામાં મેસ્મર નામનો
 નીદાન આ વિદ્યાની મદદથી રોમીઓના રોમ મઠાડતો હતો. અને તેજ
 વિદ્યાના પ્રયોગો તેણે પારીસ અને મુરોવના ખીલ શહેરોમાં કરી દેખા-
 ડ્યા હતા. " મેસ્મેરીઝમ " આ નામ ઉપરના પ્રેસિસર મેસ્મરના નામ
 ઉપરથી પડેલું છે. ત્યાર પછી આશરે ૧૫-૨૦ વરસ પછી આ બાબત
 ઉપર એક પુસ્તક બાહાર પડ્યું અને તેટલામાં કાઉન્ટ પોસીગર ના-
 મના શોધકે જણાવ્યું કે આ વિદ્યાની મદદથી નિદ્રામાં નાંખવામાં આવેલા
 સખસો વિષદિનિની હલ સુધી જઈ શકે છે અને તેઓ પેટી, પટાગ કે
 કાંઈ યુક્ત વસ્તુમાં અમુક બીજા ક્યાં આમળા ઝુકેલી છે તે જાણી શકે છે
 તેમ રોમીને તેના ચરીરના કયા ભાગમાં દરદ છે અને તે શી રીતે મટી
 શકશે, શી દવા આપવી જોઈએ વીગરે અદ્યુત બાબતો જાણી શકે છે.
 આનું જાહેર ચર્ચાથી તેમ ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગો ચલાવી તેને દાખી દેવાને
 ચાલે. યવા માંડ્યા કોઠામાં દાવા ચલા કરીશને બેઠા વીગરે દરકતો ચવા
 માંડી; પણ દમેજા સત્ત્વ તે સત્ત્વજ રહે છે. અને તેના ઉપર મમે તેટલા
 પ્રદારો ચલા છતાં પણ તે એક કદમ પણ પાછું દકતું નથી અને તેને
 કશાની આંમ-સામ કે ચરમ નડતી નથી. આ વખતે પૂરેશીઆમાં તેનું સાફ
 જોર હતું. પૃથીબ્જન સરકારે પોતાના રાજ્યમાંની બધીક યુનીવર્સીટીઓમાં
 જઈના ઉપાયો કરવાને આ વિદ્યાનું જ્ઞાન ધરાવનારા પ્રેસિસરોની નીમણૂક કરી
 અને જુનામાં તેમજ એક કરીતાલ રચાઈ અને એક આગેવાન દાખરને
 સ્વીટઝરલંડમાં મેસ્મેરની પાસેથી કેટલીક રીતો શીખવાને મોકલ્યો તેજ વખતે
 બર્લીનની સાયનટીરીક મંડળીએ મેસ્મેરીઝમથી થતા અમ્તકારોને ખુલાસો
 કરવાને ૩૪૦૦૦ ફાંકનું એક ફિનામ બાહાર પાડ્યું આ વખતે રશીયા
 ઓસ્ટ્રીયા અને બેવેરીઆની સરકારોએ આ વિદ્યાની રીતથી જોઈ મ-
 ઠાડવાની બાબતમાં કામદાએ પાસ કર્યો આ પ્રમાણે મુરોવના કેટલાક
 રાજ્યોમાં આ વિદ્યાનો પ્રચાર શાખા થયો હતો અને જોઈની બાબતમાં
 તેનો ઉપયોગ થતો હતો. ત્યાર પછી વીલાયતના જુદા જુદા કાંડરી
 ચોપાનીયામાં આવા વિષયો ચર્ચાવા લાગ્યા અને તેમાં મોટા મોટા
 દાખરો જેવા કે એલોયટસન, આરાબરનર, સ્પીલન, હર્બર્ટ,

મેવો: રાજરાજ્યે તે રિતિયો ઉપર તેની તરફજુમાં જખાત્રો કરવા માંડ્યા.

સને ૧૮૩૫ માં રાષ્ટ્ર ઐસાંદર્યો આ બાબતના પ્રયોગો કરી દેખાડવા તેથી હાંદુસ્તાન સરકારનું તે તરફ ધ્યાન ખેંચાયું. તેણે આ વિધાની મદદથી કેમમાં નાખેલા બજા કેસો ઉપર વાદ ચાલતા પ્રયોગો કર્યા તેમાં બજામાં તે રહેકમાં ઉતર્યો. તે ઉપરથી તેની તપાસના અર્થે હાંદુસ્તાન સરકારે ૧૮ રાષ્ટ્રોનું એક કમીશન નીમ્યું. તે કમીશને ૧૮૪૧ નામ ની જાહેર મેમ્બરીકમની તરફજમાં પોતાનો રીપોર્ટ કર્યો. તે ઉપરથી ૧૮૪૩નામાં તેનું એક ફરાખાનું બોમવામાં આવ્યું હતું. અને ૧૮૪૪ની વિધાના વિધામાંએને છ મહીના સુધી ત્યાં અજવામ કરવો પડ્યો હતો.

[illegible]

દેહ, દેરવામાં આવે છે. અને આ તત્ત્વ સંબંધી ઘણા ચોપાનીયા અને
સાક્ષી દાસમાં બાદાર પડે છે. શરીર ઉપર ધીમે ધીમે હાથ દેરવાથી
જાણનાં દાસના દેરવામાંથી કરના પ્રવાદને લીધે બીજા મખમના (જે
મખમના શરીરના ઉપર હાથ દેરવામાં આવતો હોય તેના) શરીરની
ખંદરના લોહી ઉપર કેવી સારી અસર થાય છે અને તે માણસને કેતું
સાઈ લાગે છે તે સર્વની જાણમાં છે. દાસના ઘણા અનુભવી દાહતરોતું
જેતું માનતું છે. કે દાસમાંથી નીકળતી મરમી મોદા માણસ ઉપર લગાડી
હાય તો તે ઘણી લાભકારી અને આરામ આપનારી થાય છે અને આ
રાત પ્રયોગોથી સીદ થએલી છે. જેમ તંદુરસ્તી આપી શકાય છે તેમ
દાહતરો રોગો (જેથી) બીજા તેવા રોગવાળા સખસને આક્રમણી ચ-
કે છે કારણ કે તેની “ હાથ ” (attack) બમડેલી રોગવાળા હોય
છે. આ તત્ત્વ-વિદ્યાનો ઉપયોગ બીજાનું બહુ કરવા માટે-રોગ મટાડવા
માટે કરો તો ઘણું સાઈ છે, પરંતુ દૃઢ ચિહ્નિત્સા કે ચમત્કાર જેવા કે
કાઠના ખરાબ કે દેરાન કરવા માટે કાઠને આનો ઉપયોગ કરવો નહીં
કારણ કે તેનું કરનાર સખસ તેની સાથે પોતે પણ દેરાન થાય છે.

દરેક વખતે અને દરેક દેશમાં જે અદ્યુત બાબતો વિશે લોહા
સમજી શકે નહીં તેને હાથથી તરીકે ઘણી દાહાડવામાં આવતી અને તે-
મ જાણવામાં આવે તે સ્વભાવીક છે અને તેજ પ્રમાણે હોંદુ બીજેરે લો-
હાના ધર્મ શાસ્ત્રમાં આવી બાબતો ભેગી લખેલી માન્ય પડે છે.

પ્રાણની શક્તિ:—આ તત્ત્વ-વિદ્યામાં મુગ આધાર બધા પ્રાણ
ઉપર રહેલો છે અને તે કારણથી પ્રાણ શું કરી શકે છે અને તેની કેવી
અને કેટલી શક્તિ છે તે અહીં જણાવવાનું વાગતવીક મજાથી પ્રાણમાં
મુખ્ય ગુણ બીજા પ્રદર્શો બીજેરેને પોતાની તરફ ખેંચવાનો છે. જેમ તે
પદાર્થ બીજેરેને પોતાની તરફ ખેંચી શકે છે તેજ પ્રમાણે વિચાર, દવા,
રોગ બીજેરેને ખેંચવાનો પણ તેનામાં મુજ છે. જે માણસને જેવો પ્રા-
ણ હોય છે તેનું તે બાબતમાં તેનું જગ દોષ છે. કાઠનાં પ્રાણમાંના રો-
ગને આમાં તે મટાડી શકાય છે. કાઠના પ્રાણને આકર્ષી તે મારફત
અદ્યુત ચમત્કારો કરી દેખાડાય છે. તેમ ગુપ્ત વસ્તુઓ ક્યાં છે-અમુક
જમ્યાએ શું બને છે તે બીજેરે તેની મારફતે માન્ય પડી શકે છે. અને
પ્રાણની આવી શક્તિને આધારેજ આ વિદ્યાના પ્રયોગો દાસમાં અચેરી-

ખાંધેલા છે કે એક માણસે બીજા માણસનું પાંધિતું પાણી પીવું નહીં, અધિયુ અન 'ખાવું' નહીં, બીજાના પેહેરેલાં વસ્ત્ર પેહેરવા નહીં બીજા ને 'વાસણમાં જમ્યો હોય' તે વાસણમાં જમવું નહીં, અનિનિવાળા—કે ખરાબ વિચાર વાળા સપ્તસો સાથે સંબંધ રાખવો નહીં વીગરે બાળનો તેમાં જણાવી છે. કેટલાક લોકો એ પ્રમાણે વર્તે છે પણ તે શા માટે તેમ કરે છે તેનું ખરું કારણ પૂછતાં તે કંઈ જણાવી શકતાં નથી. તેમ મના કરવાનું કારણ એટલું જ છે કે તેમ કરવાથી ખાનાર, પીનાર, પેહેરનાર, જમનાર કે અનિનિવાળા સપ્તસો સાથે સંબંધ ધરાવનાર સપ્તસો ઉપર પ્રથમના સપ્તસની છાયા શુભ રીતે તેનામાં ઘાતિત થાય છે અને જો તે રાગી હોય તો તેને તેનો રાગ ચડે છે. માટે ઉપર જતાવેલા નીચેના પ્રમાણે વર્તવાથી પોતાના પ્રાણ ઉપર, બીજાના પ્રાણની ખરાબ અસર થતી અટકે છે માટે પોતાના પ્રાણની શુદ્ધતા કેમ જળવાય અને તે કેમ વધે તે પ્રમાણે દરેક સપ્તસે વર્તવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

તત્ત્વ-વિદ્યાનો ઉપયોગ:—આ વિદ્યાની મદદથી શરીરમાં યએલા દર્દો મટાડી શકાય છે એવું ઉપર જતાવવામાં આવ્યું છે પણ તે શીવાય મન પણ સારાં કરી શકાય છે તેમજ આ વિદ્યાનો અજમાયેશ પોતાના ઉપર કરવામાં આવે તો તેથી એક જાતના યોગ જેવો પ્રયોગ પણ કરી શકાય છે; તેજ પ્રમાણે ચમત્કાર જતાવવાના કામમાં પણ આ તત્ત્વનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે; આ કારણથી આ તત્ત્વના બે વિભાગ પાડેલા છે. (૧) સંધાયક (magnetic healing) એટલે જમડેલા તન તથા મનની રિયલિતો શુધારનાર અને (૨) ચમત્કારીક (Phenominal) એટલે આજ તત્ત્વની મદદથી ચમત્કાર જેવા પ્રયોગો કરી દેખાડાય તે. સંધાયક તરીકે તેમજ ચમત્કાર જતાવવાના પ્રયોગો કેમ કરવા તથા પોતાના ઉપર પ્રયોગો કેમ કરવા તેનું વાર્તાવીક વર્ણન આગળ કરવામાં આવશે.

મહરજી ૩ જી.

વિદ્યાપદ (operator) અને વિદેય (subject) ની સા-
ધકતા:—પ્રયોગો કરનાર દોષ છે તેને વિદ્યાપદ કહે છે અને જેના ઉપર
પ્રયોગો કરવામાં આવે તેને વિદેય કહે છે. કેટલાક મોરોનું એમ માનવું
છે કે પ્રયોગ કરનાર પ્રશ્નનું સરોર સાફ દોષ અને જેના ઉપર પ્રયોગ
કરવાનો દોષ તેનું સરીર નબળું દોષ તો પ્રયોગ થઈ શકે છે, નહીં તો
યર્ષ થાય તો નથી પણ તેમનું એ માનવું ખોટું છે. આમળ પાને ૧ માં
જણાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે સ્વભાવીક પ્રાણવાયા મનુષ્ય એક જીવન
ઉપર પ્રયોગ કરી શકતા નથી પરંતુ તેમનો જે એક પ્રશ્ન ખીજના
ઉપર કેટલીક વાર પ્રયોગો કરે તો જાનેના પ્રાણ વિભાજીત થઈ જાય છે
અને પછી પ્રયોગો સારી રીતે થઈ શકે છે. એ વાત તો ખરી છે કે એ
ક માણસ જાણના ઉપર રહેઠમંદી સાથે પ્રયોગ કરી શકતો નથી.
વખતે દોષ કાઢવા ઉપર તે પોતાની અસર કરી શકતો નથી તેથી કઈ
મોરોનું એ માનવું છે તે ખરું કરતું નથી. નબળા જાણના મનુષ્ય કરતાં
મજબુત જાણના મનુષ્યો ઉપર આ વિદ્યાના પ્રયોગોની સારી અસર થાય
છે તે દરીકત પણ આમળ આમળ પાને ૧ માં જણાવ્યા છે તે ઉપરથી
પણ મોરોની તે સંબંધીની જે ઉલટી માન્યતા છે તે ખોટી છે. દરે
વિદ્યાપદમાં શુ શુ શુલો જોઈએ તે જાણતો વિચાર કરતાં નીચતા ગુ-
ણો તેનામાં અવશ્યતા છે.

(૧) વિદ્યાપદનું શરીર સારું જોઈએ, કાંજ કે તેને પોતાનો
પ્રાણ વિધેયને આપવાનો છે દરે જે તેનું સરીર રોગવાળું દોષ તો
તેનો પ્રાણ પણ તેવાજ દોષ અને તેથી વિદેયના સરીરને તેથી રોગ
લાગવાનો નબળાં ગદે. વળી પોતાનો પ્રાણ ખીજને આપવો તેમાં દાનો
તો છેજ પણ જે પ્રાણ આપનાર મનુષ્યનું જેટલું વિદ્યાપદનું સરીર
લીધું થયેલું દોષ તો તેથી તેને ખૂટ દાનો થવાનો સંભવ છે. તેવાજ
કારણોને લીધે વિદ્યાપદનું સરીર નિરાગી અને મજબુત હોવું જોઈએ.

(૨) જાત ભરસો-આત્મ વિદ્યાસ (Self-confidence) —
કોઈપણ વિદેય ઉપર પ્રયોગ કરે કરતા પહેલાં, પ્રયોગ કેવી રીતે કરે
પહેલાં શુ અને પછી શું કરવું-કેમ માર્ગત કરવા-અવધાન (atten-

tion) કેમ કરવું વીગરે બાબતો પોતે બરાબર સમજ્યાછે અને જાણે છે એવી પોતાની પ્રથમ ખાતરી હોવી જોઈએ, કારણકે જે પ્રયોગ કરતાની દરમ્યાનમાં તમો અચકી જાઓ અને પછી શું અને કેમ કરવું તે બાબતના વિચાર, વખતમાં પડી જવું તો તમો કોઈ પણ વિધેયની ઉપર અસર કરી શકશો નહીં. પણ કોઈ પણ વિદ્ય આવી પડે તે વખતે બરાબર સાવચેતી સાથે વર્તવામાં ન આવે તો તેમાંથી હાની થવાનો સંભવ છે. તેટલા માટે વેપારી માણસ પોતાના ધંધામાં જેવી કુશળતાથી કામ કરેછે તેવીજ કુશળતા પ્રયોગો કરવામાં રાખવી જોઈએ અને તમારે તમારા પોતાના કૃત્યથી તમો જ કંઈ કીધા કરો છો, તે તમો બરાબર સમજો છો એમ બીજાઓને માણસ પડવું જોઈએ કારણ કે તેમ યવાથી તમારા ઉપર અને તમારા પ્રયોગ ઉપર તેમનો વિશ્વાસ ભેસશે અને તમારા પોતાના કામ ઉપર તમારો વિશ્વાસ હોવાથી તમો પ્રયોગો સારી રીતે કરી શકશો.

(૩) દૃઢતા-સ્થિરતા (firm determination or firmness of will) વિધાયકમાં બહુ મજબુત સ્થિરતા જોઈએ. તેના મનનો વિચાર એટલો બધો દૃઢ અને મજબુત હોવો જોઈએ કે ગમે તેવી અડચણ આવી પડે તોપણ પોતાનો પ્રયોગ તે પાર ઉતાર્યા વગર રહેનાર નથી. પોતાના શીર ઉપર ગમે તો આજ તુટી પડે તોપણ તે ગભરાવાનો નથી. એવો દૃઢ નિશ્ચય તેનો હોવો જોઈએ. કારણકે જે તેનો નિશ્ચય દૃઢ રહે નહીં અને તે ગભરાય તો તેથી વિધાયક અને વિધેયને બંનેને હાની થવાનો સંભવ છે. તેટલાજ માટે વિધાયકમાં સ્થિરતાની આવશ્યકતા છે અને જે તે તેનામાં રહી શકે તેમ ન હોય અગર તે બાબતમાં તેનો (વિધાયકનો) પૂર્ણ બર્સો ન હોય તો તેવા માણસે વિધાયક બનવું ન જોઈએ તેમજ તેવા માણસના હાથમાં કોઈ સમ્પત્તિ વિધેય પણ બનવું ન જોઈએ.

(૪) ખંત—ઉદ્યોગ (Perseverance) આ ગુણ પણ વિધાયકમાં જરૂરનો છે કારણકે આ વિધાની અસર દરેક વિધાયક મનાર સમ્પત્તિ પેહેલે પ્રયોગો વિધેયની ઉપર કરી શકે એવો નીચમ નથી. પેહેલાં ખાંચ કે કસ સમ્પત્તિ ઉપર તમો પ્રયોગો કરો તેમાં તમો શવો નહીં બાને નિષ્ફળ જવું તેથી તમારે નાસીપાસ થવું ન જોઈએ. પણ પ્રયોગ પાર ઉતારવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરી પ્રયોગો કરવા જારી રાખશો અને આ

પુરતકમાં આમગ જતાવેલી મુમનાએ પ્રમાણે સમજી બરાબર વર્તેલા તો અરુર તમે કોઈ પણ વિદ્યેયતા ઉપર અધર કરી ચક્રી. જેદેલો પ્ર-
ચેમ બરાબર પાર જતાવેલો માને પારેલું રજા મેગવતું એ મુશ્કેલ છે
પણ એ તમે કોઈ એ વિદ્યેય ઉપર બરાબર અસર કરી ચક્રી, તો પછી
બીજા પણ વિદ્યેયો ઉપર તમે સારી અસર કરી ચક્રી. તેમાં કોઈ ચક્ર-
નથી, અને જમ જમ વધારે પ્રયોગ કરના જશે તેમ તેમ તમારી
તે કમિ ખીલશે અને તેથી સમયમ ૮૦ થી ૯૦ ટકા સુધીના વિદ્યે-
યો ઉપર તમે તમારા પ્રયોગોનો સારી અસર કરી ચક્રી. ઉપરના કા-
રણને કીધે વિદ્યાર્થકમાં ખંતીલાપણાનો આવચકયતા છે.

(૫) પેલેકટ્ટિ (pierce's gaz) આવી દરિ પણ વિદ્યા-
યને અરુરની છે કારણકે આવી દરિને આધારેજ વિદ્યેનાય સર્વ પોતાના
કાણમાં લેઈ ચક્રી છે અને તે કારા કમિલું રજા મેગવી ચક્રી છે.
કામા પ્રાણસને જોન જોતામાં પોતાની તરફ ખેંચી ચક્રે-સામાનું મન
બોધી નાખે એવી જગવાન દરિ દોવી જોઈએ. સર્પની દરિ જદુ અન્ન
અને વેલક દોષ છે તેથી તે પછી અને જીવજંતુઓને પોતાની તરફ
ખેંચી ચક્રે છે તેથીજ દરિ સિંદ ને વાપની કહેવાય છે. અમેરીકામાં
મજૂમજૂના સર્પના (rattlesnake) નામથી જોગખાતા સર્પ યાય
છે તેનામાં તેથી કમિ વિદ્યેય પ્રકારની છે અને તેથી તેની નજર ચક્રેલાં
હાર, ખીસદોલી આદિ નાના પ્રાણીયો તેની તરફ ખેંચાઈ જાય છે અને
પોતાનીજ મેજ તેના મોઢામાં જઈ પડે છે. કાછની દરિ સારી દોષ
છે અને કાછની ખરાબ દોષ છે, તે કારણથી મુશ્કરાની લોકો દુધ ઉપર
કાછની જનતા મુધી દરિ પડવા દેતા નથી નજર લાગી છે એમ લોકો
ને કહે છે તે પણ આથી દરિ પડવાની વાત ઉપર આધાર રાખે છે.
કમીજુ કુરેપમાં તેમજ ઉત્તર આફ્રીકાના શાહીઓમાં એવી ખગળ દ-
રિની જદુ ખીક છે અને તેમાંથી જમવાને માટે તેઓ વિચિત્ર જાતજા-
તના ચીન્દો પાસે રાખે છે; તેમજ પાસેરદાઈનના મુસલમાનો તેમજ
કીરમીઓમાં દરિ જાખતનો તેવાજ વિશ્વાસ છે. તેમના ધર્મ પુસ્તક
ખાઈમસમાં તેનું જતાવનારા કહરા મળી આવે છે.

(૬) કાંન્ટ-ચિત્ત (calomel) વિદ્યાર્થકે પ્રયોગ કરતી વખતે
પોતાનું ચિત્ત કાંન્ટ રાખવું જોઈએ, તેજે પોતાનો મીજજ કબજે રા-
ખવો જોઈએ. કારણકે પ્રયોગમાં કદાપી વિદ્ય આવી નહીં તે વખતે પો-

તાતું ચીત્ત શાન્ત ન હોય અને તેથી ગભરામણમાં કંઈક વિરૂદ્ધ કરી દે તો તેથી વિધાયક વિદેય ઉભયને નુકસાન થવાનો સંભવ છે.

(૭) ઈદ્રીય નીમલ વિધાયકે પોતાના વિષયનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. કુકર્મા શાસ્ત્રમાં આ બાબતમાં જે નીયમ કહ્યા છે તે નીયમ પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ.

(૮) ચોક્કસ સરળ અવાજથી સુચનાઓ વિદેયને આપવાની ટેવ પાડવી જોઈએ કારણકે જેમ નમ્રતા અને દયુષ્ય સ્વભાવવાળાથી પોતાનું કામ શીખત થઈ શકે તેમ નમ્રતા અને વિદેય ઉપર અસર ન થાય તેવી રીતે સુચનાઓ આપ્યાથી કામ શીખત થતું નથી.*

ઉપર જતાવેલા આ ગુણો વિધાયકમાં હોવા જોઈએ, પરંતુ તે ધીવાય કેટલાક લેખકો વિધાયકમાં પરમાર્થ બુદ્ધિ હોવી જોઈએ એવું જણાવે છે પરંતુ દાક્ષમાં મુરોષ, અમેરીકા આદિ દેશોમાં આ સત્વતા પ્રયોગો કરવામાં આવે છે તેઓ પરમાર્થ બુદ્ધિથી કરતા નથી પણ તેઓ પૈસા લેખ આ વિદ્યાના પ્રયોગો કરી દેખાડે છે તેમ આ વિદ્યાની મદદથી ઠોંઠા સાળાં કરવા માટે પણ હી લે છે અને તેવા દાક્ષરો દાક્ષ અમેરિકામાં કામ કરે છે એટલે આ કામમાં ખાસ પરમાર્થ બુદ્ધિની જરૂર છે એવું નથી પણ આ વિદ્યાનો સદુપયોગ કરવાનો વિચાર વિધાયકમાં હોવો જોઈએ. કેમકે હેરાન કરવાના કામમાં કે તેને ઉપેક્ષા કરવાના કામમાં આ વિદ્યાનો દુરુપયોગ કરવો ઉચિત નથી અને તેનો કાર્ષ

* લોકો ઉપર તમે અસર કરવા માગો છો કે લોકોની તમારા ઉપર અસર થાય એવું ઇચ્છો છો? ખીલ ઉપર દુકમ શરૂઆતમાં ચાલે છે કે ખીલના દુકમોને આધિન રહેવાનું પસંદ કરો છો? તમે શેઠ બનવા માગો છો કે નોકર એ સમજી તમારા પોતાના ઉપર આધાર રાખે છે. તમારો પ્રાણ જે પ્રજાનું હશે તો તે બધું તમારાથી થઈ શકશે. માટે પ્રાણની પ્રજાગતા વધે તે તરફ સર્વ પોતાની નજર રાખવી જોઈએ. તરણકે તેમ પ્રાણ પ્રજા થયાથી, સંસારમાં સાગં નરસા મનુષ્યોના સંપત્તિમાં આવવાથી તેમના પ્રાણની અસર તમારા તન મન કે વિચાર ઉપર થશે નહીં. એવી અવિદ્યતા પ્રાપ્ત કરવાને માટે યોગશાસ્ત્ર (રાજ્ય યોગ) માં શુદ્ધતા અને સિદ્ધિ મેળવવાને જે નીયમો જતાવેલા છે તે મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

પાશ્વર્ય કે અવશ્યતા તેવો દુરપયોગ નહીં કરે એવી ખારી તેને નખ મળાવે છે.

વિદ્યવતી ચોચતા—ઉપર ને ઘૂણા વિદ્યાવતી અવશ્યતા છે એમ મનાયું તે યુગ્મા વિદ્યવતી દોવાની જરૂર નથી. પણ ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે વિદ્યવતી પ્રાણ દોષ તો સારા પ્રયોગ થઈ ચકે છે એટલે વિદ્યાવતી પ્રાણ કરનાં વિદ્યવતી પ્રાણ વિદ્યવતી દોષ ત્યારે સારા પ્રયોગ થવાનો સંભવ છે એટલે વિદ્યવતી દોષો જોઈએ તે આખર નીચે જણાવવી જરૂરની છે.

(૧) વિદ્યાવતી પ્રાણ કરનાં વિદ્યવતી પ્રાણ વિદ્યવતી દોષ તો ખરું સારું કારણકે તેમ દોષને પ્રયોગ મારો થઈ ચકે.

(૨) આ વિદ્યા ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા અને તે વિદ્યા વીરો ને કહેવામાં અને કરવામાં આવે છે તે ખરું છે એવો પોતાનો નીચલ.

(૩) વિદ્યાવતી ઉપર પોતાનો પૂર્ણ વિશ્વાસ. તે ને કંઈ કરશે તે તેના પોતાના જણા મારે કરશે. તેની વિરુદ્ધ તે કંઈ કરશે નહીં.

(૪) વિદ્યાવતી પ્રયોગ કરવા માટે તે વખતે કે તે પ્રયોગ કરતો દોષ તે દરમિયાન, વિધિયે તે પ્રયોગ સફળ ન થાય કે પોતાના ઉપર કંઈ અસર ન થાય વગેરે ભાવની કાંઈપણ વિરુદ્ધ આવના કરવી ન જોઈએ, વાને તેને પોતાનું સામું મન-બળ વાપરવું ન જોઈએ કારણ કે વિધિય જો વિરુદ્ધ આવના મનમાં ધરાવતો દોષ તો તેના ઉપર પ્રયોગની અસર થઈ શકતી નથી. તમે વિધિયને સામું મન-બળ ન વાપરવા કરમાવો તો યજ્ઞ કટલીક વખતે તેઓ તેમ કરે છે છતાં તેઓ તેમ કરે છે તેવું તેઓ જાણી શકતા નથી. કાંઈ વિદ્યાવતી પ્રયોગો કરે છતાં તે પ્રયોગોની ખારી અસર કરવામાં નિષ્ફળ જાય તો તેનામાં ઉપર ને ઘૂણા દર્શાવ્યા છે તેની કાંતો આખી દોષ, કાંતો વિધિય વિરુદ્ધ આવના પ્રયોગ વખતે મનમાં ધરાવતો દોષ, કે કાંતો આગળ આ પુસ્તકમાં ને સુચનાઓ અને રીતો બતાવવામાં આવશે તેનાથી તે અજ્ઞ મરેલો દોષ-પુરતું પ્યાન તે ઉપર આપ્યું ન દોષ. આપણી પાસે દર દેશ ને સ્ત્રી કે પુરુષ રહેતો દોષ તેના ઉપર ખરું જસદીધી અસર થાય છે તેથી કરીને પોતાની સ્ત્રી મૃત, કે કોઈ પાસે રહેનાર સખસ સારો વિધિય થઈ ચકે છે.

સૂચના—માનકો અને યુવાનોના શરીરમાં પ્રાણનો પ્રવાહ પ્રવળ

રિયર કરવાનું કીધે છે. બમુલી જાખી: અમુક જાવો અમુક માણસ પાસેથી અમુક વસ્તુઓ લેઈ મૂકે એવું જોઈ કહેવામાં આવે છે તે જાવાઓ મળ્યા બરા સાંલિયામથી પોતાની દૃષ્ટિ રિયર કરેલી હોય છે તેવી દૃષ્ટીની મદદથી તેઓ તે પ્રમાણે કરી શકે છે.

(૬) સ્ફટિક (Crystal) ના પથ્થર ઉપર ધારીને જોવાની રેવ પાડવાથી

સંકલ્પ બળવાન કરવાની રીત:—ઈચ્છા રજીશૂલ કરવાના કામમાં સંકલ્પ-બળ બહુ અગત્યનો આગ બળવે છે. સંકલ્પ-બળથી વિચાર-સંદેશ (thought mes-ages) લંબાવે તેના ધારેલા સ્થળે મોકલી શકાય છે. સ્થળ દુર હોય તેથી કંઈ તે મોકલવામાં અડચણ પડતી નથી. પણ જો સંકલ્પ નિર્બળ હોય અને તે મોકલવાનું સ્થળ દુર હોય તો તે ધારેલે સ્થળે પોહાચી શકતો નથી. તેનું વેરન છેરન યથ જાય છે. એવો નિર્બળ સંકલ્પ શક્તિ બહુજ નજીકના માણસ ઉપર જુગ અસર કરે છે અને તે માટે સંકલ્પ પ્રબળ બનાવવાની જરૂર છે. ખીજી બધી શક્તિઓ જેમ ખીજવા સકાય છે તેવીજ રીતે માનસીક ક્રિયાથી સંકલ્પ પણ બળવાન બનાવવા સકાય છે.

ધણાજી રાખસો પોતાનો સંકલ્પ પ્રબળ છે કે નિર્બળ છે તે બધી કે સમજી શકતા નથી. તેઓ કુજત, હડીલાઈ, મરમ મીનજી વીમરે દુર્ગુણોને પ્રબળ સંકલ્પ તરીકે મળે છે—લેખે છે. પણ આમ માનવામાં તેમની શુલ છે કારણ કે સંકલ્પને કાણુમાં નહીં રાખી શકવાના પરીણામને લીધે આવા દુર્ગુણો મનુષ્યોમાં પ્રગટી નીકળે છે. અને તેવા દુર્ગુણોને લીધે પેહેલાના કરતાં તેમનો સંકલ્પ નિર્બળ બને છે, અને તેથી પોતે ના હીમતવાન થાય છે. જગવાન સંકલ્પ વાળો સખસ એક વખત નિર્બળ ઉપર આખ્યા પછી પોતાનું ધારેલું કામ પાર પાડવામાં અચકતો નથી.

જગવાન સંકલ્પવાળો સખસ પોતાની બધી શક્તિ નહીં કરેલા વિચારમાં રાકે છે અને પોતાનું ધારેલું કામ પાર ઉતરે ત્યાં સુધી તે ત્યાં રહી રાખે છે. તે વિચાર પોતાના જાત કામતે માટે હોય, અમર તો ખીજના કામના અંગે કરેલો હોય તો પણ તે તેમાંથી રખલીત થતો નથી.

જગવાન સંકલ્પથી જેમ એક સખસને સેદેલાઈથી કાણુમાં લેઈ શકાય છે તેમ મળ્યા માણસોને પણ લેઈ શકાય છે.

આસ અમુક કામમાં પછી સહિત વાપરવાને કાઢી સહિતવાન હોય તેથી પોતાનો સંકલ્પ જગવાન છે એમ કેટલાકને દેખાય છે, પણ તે કંઈ કેસોડી નથી. નીચ કામમાં નીચંતર તેવી સહિત વાપરવાની તેનામાં સહિત છે કે નહીં, તેના ઉપર તેના સંકલ્પ જગની કસોડી થાય છે. એમાંથી કયું કામ કરવું તે ઉપર તેનો સંકલ્પ વ્યુપયુ હોય તો તેનો સંકલ્પ નિર્ભય છે એમ જાણવું. જો કાંઈ સખસ અમુક નિર્ભય ઉપર આપ્યા પછી પોતાનો તે કસોડી નિર્ભય બીજા માણસના કહેવા ઉપરથી વચર વિચારે ખદલે તો સમજવું કે તેનામાં સંકલ્પ-જગ નથી અને તેના માણસને પોતાના ઉપર વિશ્વાસ નથી અને તેના માણસનો સંકલ્પ રીત પર રીત નિર્ભય થતો જાય છે.

જો માણસોએ જીંદગીમાં બનતા બનાવો અને મનુષ્ય જાતનો અભ્યાસ કર્યો છે તેઓને સ્પષ્ટ માનુષ પડેલું છે કે જો માણસ એક વિચાર ઉપરથી બીજા વિચાર ઉપર આવે છે, તેમ એક રીત બાદથી બીજી રીત પછી વારે પછીએ તે બદલે છે તેવો માણસ જીંદગીમાં કંઈ પણ ઉપયોગી કામ કરી શકતો નથી, તેમ તેવો માણસ તેના કામ માટે તદ્દન નાશાય છે. તેથી દુનીયામાં કેટલાક માણસો એવા હોય છે કે તે કાંઈ પણ વિષય/બાબત ચોક્કસ નિર્ભય ઉપર આવી શકતા નથી. તેઓ પાણીના મોજા ઉપર યુચના દુકાની આજે દુનીયામાં આવે તેમ અચકાવ છે. દુનીયાની અંદર ધરી ન મળે એવી તક-કદાચ પોતાની બચીવળની આખી જીંદગી બદલાઈ જાય તેવી તક-તેમને મળે છે, પણ પોતાનો સંકલ્પ નિર્ભય હોવાથી કાંઈપણ જાતના નિર્ભય ઉપર આવી શકતા નથી અને તેથી આવેલી તક તેઓ ગ્રામાવે છે અને તેવી તક ગ્રામાવ્યા પછી તેઓ બધો વાંક નથીબનો કાઢે છે.

તેટલા માટે દરેક સખસની દરજ્જા છે કે તેણે પોતાનો સંકલ્પ જગવાન બનાવવા ચલ કરવો જોઈએ પ્રજા સંકલ્પ સિવાય પોતાનામાં સ્થિરતા કે સ્વતંત્રતા આવતી નથી. કાદાપણ બરેલા નિર્ભય કરી તેને વગળી રહેવાથી સંકલ્પનું જગ ખીલી તે પ્રજા બને છે. તેથી દરેક સખસે પેહેલાં કાદાપણ બરેલી રીતે વિચાર કરી, પછી ચોક્કસ તે જાણતો નિર્ભય કરી, દરતાથી ધારેલું કામ પાર ઉતારવા મથન કરવું જોઈએ અને તે કરતાં કંઈ યોગી ધણી અડચણો આવે, તેથી નાઉમેદ થઈ તે જાણતો તેણે પાછી પાતી કરવી નહીં. જે સખસો આ નિય-

મેને વળગી વર્તશે તો તેઓ જરૂર પાતાની જાંઘીમાં હાથી પદવીએ પોહાડ્યા વગર રહેશે નહીં.

ચોકસ નિર્ણય કર્યા પછી આપણી વિચાર શક્તિ પ્રમાણે આપણને તે ખરો લાગતો હોય તો તે પ્રમાણે વર્તવું પણ કોઈ દીવસ દહીયા કે ગેરવ્યાજખી થવું નહીં. ચએલી ભુલને દહીયાઈથી વળગી રહેવા કરતાં ચએલી ભુલ સુધરવામાં વધારે પ્રયત્ન સંકલ્પની જરૂરીયાત છે. જ્યારે તમને તમારી ભુલ ચએલી માનુષ પડે ત્યારે તે ભુલ તમારા સંકલ્પ જગનો ઉપયોગ કરી સુધારવી જોઈએ. બીજા માણસની સલાહ લેઈ વર્તવા કરતા તમારે પોતાની મેજે તમારા કામ માટે નિયમ કરવો, કારણ કે તેમ ન કરાયા તમારી નિર્ણય કરવાની શક્તિ અદૃશ્ય રીતે નબળી થાય છે.

નીચેના નીચમે પ્રમાણે વર્તવાથી તમારો સંકલ્પ જગવાન થશે. નીચેના નીચમે દરેક વાંચવા અને દરેક વખતે તે પ્રમાણે વર્તવાનો તમારે ઇરાદા કરવો જોઈએ.

૧ સ્વતંત્ર રીતે મારું કામ કરીશ; બીજાના કદા પ્રમાણે નહીં કરું.

૨ મારું કામ કરવામાં હું પોતે ગમરાઈય કે ઉસ્દરાઈય નહીં.

૩ હું મીઠાજી બોલું નહીં તેમ ચીડીયાં નહીં કરું.

૪ કોઈ જાગતનો ઉતાવળથી નિર્ણય નહીં કરું.

૫ એકવાર નિર્ણય કર્યા પછી તે જાગત પરતાવો નહીં કરું.

૬ હું જે ડરાવ કરીશ તે છેવડનો કરીશ અને તે જાગતમાં કંઈ અધુરું રાખીશ નહીં.

૭ મારી બુદ્ધિ વિરુદ્ધ કાંઈ કામ નહીં કરું.

૮ જે નિર્ણયથી બીજાને નુકસાન થાય તેવા નિર્ણય હું કોઈ દીવસ કરીશ નહીં.

૯ બીજા સાથેના કામમાં હું પ્રમાણીકપણે વર્તીશ.

૧૦ આ ઇરાદોની મારા મન ઉપર સર્વ હાથ બેસાડીશ અને દરેક રોજ તે પ્રમાણે વર્તીશ.

જેમ અને તેમ દબેશા ઉપરના નિયમે પ્રમાણે વર્તું અને નિરંતર પોતાની અકલ્પ દુષ્ટિઆરી ઉપર આધાર રાખવો. કદાચ તમારો ઇરાદા ભુલ બરેકો હોય અને બીજાનો ખરો હોય પણ બીજાના વિચાર પ્રમાણે

વર્તવાથી તમારો સંકલ્પ જગવાન થશે નહીં. જો તમારી બુદ્ધ થતી હોય તો અનુભવથી અવિચારમાં તેમ નહીં થાય. ઉપર જે રીત અને નીતિઓ જતાવ્યા તે પ્રમાણે વર્તવાથી દરેક જાણુ પોતાનો સંકલ્પ પ્રજાગ જનારી હશે છે. પરંતુ કોઈને આ પ્રમાણે વર્તવું રીક ન લાગે તો તેણે નીચેની રીત અનુભવો પોતાનો સંકલ્પ જગવાન કરવાને યત્ન કરવો જોઈએ.

સ્વાકર્ષણ શક્તિ

કેટલાકે એવા સંકલ્પજાગને સ્વાકર્ષણ શક્તિના નામથી ઓળખે છે: તે સ્વાકર્ષણ શક્તિ રહેલ મેગ્નેટના માટે તમારો તમારી પોતાની ઉપર પૂર્ણ વિશ્વાસ હોવો જોઈએ એટલે તમારે મર્જાઈ દોનું જોઈએ એમ સમજતા નહીં. જે ભોલો રીતજાતમાં અધરણ, યાંત્ર હંડી પ્રતીતિ, અધ્યયન, અને પૂર્ણ વિશ્વાસવાળા દેખ છે તેઓ મદાન રહેલ પ્રાપ્ત કરે છે. જે વેપારીને પોતાના માલમાં બહુશો ન હોય તે તે વેપારમાં હાવો રહતો નથી. તે વેપારમાં જરાજર શરવાને માટે તેને પ્રથમ તેમાં વિશ્વાસ હોવો જોઈએ, તેમ પોતે માલ વેચી શકશે એમ તે માનતો હોવો જોઈએ તેમજ પોતાના પ્રમાણના સર્વ ગુણ પોતે જાણતો હોવો જોઈએ; પોતાના તનમનથી ધરાકને ગમે તે જનારવા જોઈએ. પામુ જો તે રહતી મુરત રાખી ચીપી ચીપીને ગમે તેમ જોલે તેથી હાંધ બહીવાર થતો નથી તેટલા માટેજ જે માલનો તમે વેપાર કરતા હો તેના જથ્થા ગુણોનો પેદેલાં જરાજર સમજી અગ્રવાસ કરો કે ધરાક માલ જોતાંની સાથે તમારી વાતચીતથી પાણી પાણી ચર્ચા જલ્પ અને ચોટા હાંધ વગર ત્યાંથી ખસે નહીં; તમારું કહેવું જલ્પ જરાજર છે, એમ તમારા ધરાકની તમારે ખાતો કરી આપવી જોઈએ, કોઈ દામતા સજાથી બીજા ભોમને તમારા જેવાજ વિચાર ધરાવા માંગતા હો અમર તમારી હિચાનુસાર દામ કરાવવા માંગતા હો ત્યારે તે દામ શરૂ કરતાં પેદેલાં આખા નિયમનો પૂર્ણ અનુવાસ કરવો જોઈએ, તેમ તે સંજોષે શું શું અને કેમ જોલવું તેનો પણ નિર્ણય કરવો જોઈએ. તેમજ જે જે માણસોના સંગમાં આવ્યા તેમનો (તેમની રીત જ્ઞાન આચાર વિચાર વીગરે) પણ અનુવાસ કરવો જોઈએ એટલે કેટલાક પ્રસંગોએ વધારે જોલવું નકામું છે, અને કેટલીક વખતે તેથી જલવું છે. કેટલીક વખતે તમારે તરમાલથી વાત કરવી જોઈએ ત્યારે કેટલીક

વખત આંખ ચડાવીને બોલવાથી કામ સુરે છે. તમારે તેના પ્રસંગોમાં તમારી અકલ કુશીલારી વાપરવી જોઈએ કે કેવી રીતે વર્તવાથી શયરો થશે. હમેશાં મામાની સાથે જગતા થઈ કામ થેતું સાઈ છે.

જો માણસ પામેથી તમારે તમારું કામ ટાલી લેતું હોય તેની સાથે તેને બોલું સાથે તેવી રીતે વાલવીવાદ કરવો નહીં. તેનામાં કઈ કઈ નિર્ભગ બાબત છે તે તરફ ધ્યાન આપી તે ઉપર મારો ચક્ષાવશે તો તમે તમારા કામમાં શાવી છકશે; ફરક માણસને એવી રીતે કાંઈ કાંઈ પ્રકારની નિર્ભગતા હોય છે.

કોણ માણસની સાથે પ્રથમ મુલાકાત થાય તેના ઉપર તમે અસર કરવા મામતા છે. તો જના સકે તો તમારે તેની સાથે હરત મેલાપ માને શેકડેન્ડગ કરવા, પણ તેવો હરત મેલાપ કરવામાં પણ કુશીલારી વાપરવાની છે અને તે માટે તે કમ કરવો તેની રીત જતાવવી વાસ્તવિક છે અને તે પ્રમાણે કમવાથી સામા માણસના ઉપર તમારી ધારેલી અસર થશે.

તેનો હાથ બને તેટલો જગત્તર નખત પકડે. પણ તેને ઈચ્છિય થય તેવી રીતે પકડવો ન જોઈએ. હરત મેલાપમાં આંખગોળો પકડવાની નથી. તેનો હાથ માને હવેળાવાળો બામ એકકમ પકડી રેવો કારણ કે નેમ જલવી નહીં કરે. તો માનો માણસ તેની આંખગોળો બંધ કરી દેશે અને તેથી તેનો હાથ જગત્તર તમારા હાથમાં આવી છકશે નહીં, પછી ફક્ત એક વખત હનત મેલાવા ઉપર નીચે દલાવે અને જ્યારે હાથ દલાવતાં નીચે હાથ સાથે સારે બે-ચાન સેકન્ડ પેશી તમારો હાથ તેના હાથમાંથી (પડેલ કાંતી) પાછો ખેંચી લેતી વખતે તમારા હાથની આંખગોળો તેની હાથની ઉપર થઈ જાય છે અને તમારો આંગુડો પેડેલી આંખગોળ ઉપર ધીમે ધીમે જાય છે. આવી રીતે હનત મેલાપ કરવાનું થોડા સમયનો જોગ છે. જે તમે ઉપર પ્રમાણ હનત મેલાપ કરવામાં વર્તે છે તો ધખા અશે તમે આ માણસ ઉપર અસર કરી છાટી.

જ્યારે તમે બીજાની સાથે હનત મેલાપ કરો તે વખતે તે સખ-લવી તરફ જાય વાસ વજો અને તેના તાકતા મુજ ઉપર ધારીને એકી દલે જુઓ અને જે જાણત તેના ઉપર દલાવવી હોય તે બાજવનો ખતના સેકન્ડ વિચાર કરો.

હનત મેલાપ કરવાની ઉપર જતાવવી રીત પ્રમાણે જગત્તર ૨૧

પાણી જોઈએ. / જો તમારે આમજ પડતા થવું હોય તો તમારે એવી
એવી નાની બાજનો ઉપર બરાબર ધ્યાન આપવું જોઈએ. ધણી સખસો
તેવી નાની નાની બાજનો ઉપર ધ્યાન નથી આપવું એકદમ મોટા કામ
માથે ધરવા જાય છે તેથી તેમાં પાછા પડી પાછળથી પસ્તાય છે. નાની
વસ્તુઓનો સમુદ્ધ મોટા દેખાય છે અને જોયો નાની હોય તેને પસંદ
કરી તે ઉપર લક્ષ્ય નથી આપના તેઓ હોય જુનુંનાને પોદોયતા નથી.

સ્વાકર્ષણ શાને અમન અસરનો મુગ પાવો સારા મજાનુ સખજ
સંકલ્પ જાણી-જાણતા ઉપર રહેલો છે. પોતાની અનસક્તિ કેજવવાને-તેને
સખજ જનાવવાને દુનીયામાં ધોડાજ સખજો થતું કરતા દશે. વાંચનાં લ-
ખનાં શીખવાની, પેલા પેલા કરવાની, ધણી વેપાર રોજગાર કરવાની કળા,
સખજા આજકાલ શીખના માત્રુમ પડે છે પણ તે આપાર-કળા વીગેરેમાં
કેમ ફોદમંદ થવું-ધારું કામ કેવો રીતે પાર પાડવું-ખીજ સખજો ઉપર
અદરશ રીતે કેમ અનર કરી તે સક્તિને કેજવવાને શાને ખીજવવાને
અજમાયશ કરના કાષ્ટ દેખાતા નથી. કટલાકોને તો તેના વિચારજ નથી.
કટલાકો એજ ધારે છે કે તેને ખીજવવાની જરૂર નથી નેતો પોતાની
મેલ વખત આવે ખીજશે; આવો રીનના છુલ બરેલા ખ્યાલમાં દુનીયાને
મોટો જાજ ગોથા ખાયા કરે છે. એક સાધારણ અદલથી વિચાર કરીએ
કે દાથને કસરત આપ્યા શીવાય દાથ મજાનુ થતા નથી તેવીજ રીતે
કરીરને અને શાકસક્તિને પણ કસરત આપ્યા શીવાય તે સારા થતા
નથી-વગર કસરતે એકજ રિયતીમાં રાખેલો દાથ સુકાઈ નિર્જીવ લાકડા
જેવો રતખ્ય બની જાય છે. તે પ્રમાણે મણીન સાજમાં, રંગીન સા-
સમાં વીગેરે રાખેલો અજમાસ કરેલા પુરો આપણી રખીએ પડે છે
પણ જો આપણે કાઢીને પણ કપડાકથી પુછીએ કે તમોએ તમારી અન
સક્તિ ખીજવવાને કાષ્ટપણ પ્રયત્ન કર્યો છે અને કર્યો છે તો શી કર્યો છે,
તે જાજનમર કષ્ટ કસરત કરી છે કે કેમ તો તમોને આખેજ કાષ્ટની
પાણેથી મંતોપકારક જવાબ મળી શકશે.

આટલું જણવા પછી અન કાળોને કેજવ્યા કે ખીજવ્યા શીવાય તે
સખજ બની શકે એવું ધારવું તે કાષ્ટ અને વિચાર રહીની બાદર છે.
તેવા વિચારજ મુગ પાવા વીનાનો છે. ખનની કાષ્ટ પણ સક્તિ તેનો
ઉપયોગ કર્યો શીવાય સખજ થતી નથી.

પણ સોડો એમ પણ ખારના માનુષ પડે છે કે તેમની મન સક્તી મદ્દ મળતી છે પણ ખરે જોતાં તદ્દન તેથી ઉત્તરુન્ન હોય છે. તેઓ તથી જતાં, દીક્ષાર્થી વાળા અમર નેત્રીજ જાનના સ્વભાવને સમજ મન સક્તી તરીકે માનવામાં મોટી ભૂલ કરે છે. કારણ કે ખરી રીતે, જોતાં તેવો સ્વભાવ તો ઉત્તરો તેના મકલ્પ જગની નીર્મળતા જતાવે છે. પોતાનો સ્વભાવ પોતાના કાનુમાં રહી શકતો નથી એજ જતાવો આવે છે કે કાનુમાં રાખવાને મન સક્તિને કેળવેલી નથી, તેમ તે સમજ નથી. જ્યારે તમો પોતે પોતાનો મીઠાજ અને મનને કાનુમાં રાખવાને સક્તીવાન નથી તો પછી બીજા ઉપર કાનુ ધરાવવા અને તેમના ઉપર હુકમો શરૂમાવવા ને તમારી સાવકાનમા ખામી છે. તો તેટલા માટે પ્રથમતો તે મન સક્તિ નો તમારી પોતાની ઉપરજ અજમાવણ કરતાં છીએ. મનમાં આવતા વિવિધ વીચારોને તથા તેની અન્ય સક્તિઓને પૂર્ણ કાનુમાં રાખવાની રેવ પાડવાથી મન સક્તિ-સંકલ્પ સમજ યરી અને તેટલા માટે દરેક જા-જુને પોતાના કીનાયે તેમ કરવાની જરૂર છે.

રીતઃ—મન સક્તિ—મકલ્પ નમન યાઓ, બીજાનાં ઉપર પૂર્ણ કાનુ મેળવાય તેવી રીતે તમારી મન સક્તિને જોર મળો—પોતાની જાતને આ-કાશમાં રાખી શકવાની સક્તિ મળતી થતી જાઓ એવો દરોજ દદ નિ-મલ કરો. અને આમ કરવાથી તમારી મન સક્તિને પુટી મળશે. દીવ-સમાં ઘણી વખત આ બાબતનો વિચાર કરો અને ખાસ કરીને રાત્રે સુવા જાતી વખતે તેવો વિચાર મનમાં રાખો. ક્રોધમંદ યવાનો દદ નિમલ કરો.

દરેક મનુષ્યના શરીરના હેડમાંથી અસ્થ પ્રવાહ વહવા કરે છે અને મજબુત મન સક્તિ—મકલ્પ જગવાળા રાખમમાંથી એવો પ્રબળ પ્ર-વાહ વહે છે કે માર અને ધાકથી તામે કરો તેના કરતાં તેવા પ્રબળ પ્રવાહથી ખડુ જલ્દીથી અને સહેલાઈથી સામે માણસ તામે યદ જાય છે. આવા માણસના સંગમાં આવતાં તરનજ તમારા મન ઉપર કંઈક વિચિત્ર સામણી ઉત્પન્ન થાય છે અને તે તમને લાગે છે છતાં ને કેમ થાય છે તે તમો જાણના નથી. દરેક માણસમાં તેવી સક્તિ છે પણ તે કેળવ્યા શીવાયની અધમ રિયતીમાં પડી રહેલી હોય છે, તેટલા માટેજ તે કેળવવાની ખાસ જરૂર છે, પણ તે કંઈ એક દીવજમાં કે એક મદી-નામાં ઘઈ શકે નહીં, તેને માટે તમારામાં ધીરજ અને ખંતીકાપણું જો-

દંએ. દરેક વસ્તુને સારી રીતે કેળવવાને પુરતો વખત જોઈએ છીએ તેના કરતાં પણ આ અદરબ પણ મહાખગવાન શક્તિને તેની પૂરી કોડોઝાલીમાં આજીવા માટે અધાગ મદેનન, ધીરં, અને ખંતીલા-પણની ખાસ જરૂર છે.

નીચેની રીતનો બરાબર અભ્યાસ કરી તે પ્રમાણે ચાલવાથી મન શક્તિ વધારે પ્રબળ થશે અને તમારા પ્રસંગમાં આવતા અન્ય સખસો ઉપર તમારી ધારેલી મુરત પાર પડશે માટે તે ઉપર પુરતું લક્ષ આપી વર્તવાને મારી ખાસ બલામલ્લ છે.

નીચેના વાંચો છુટા છુટા કામગના દુકડા ઉપર લખી રાખો એટલે એક અડવાડીયા માટે નીચેના ૭ વાંચો ૭ જુદા જુદા કામગના દુકડા ઉપર લખી રાખી એક દુકડો દરેકને લેઈ પછે વખત તેના ઉપર એક ચિત્તથી જુઓ. તેમજ પછી મુઠ્ઠા રહેવા જતી વખતે ૫-૧૦ મીનીટ તેના ઉપર ધારી ધારીને મનન કર્યા કરો અને ઉપરે સુતી વખતે તેજ વિચાર તમારા મનમાં રમ્યા કરવો જોઈએ અને આમ કરવાથી તમારી ઉપમાં તમારું મન કામ કર્યા કરશે અને તે વાંચેલી અને મનન કરેલી મુચનાઓ મનમાં બરાબર દસી જશે અને મન શક્તિ સખજ થશે.

- ૧ મારી મન શક્તિ પ્રબળ છે. તેની ધારેલી અસરની સામે કોઈ દષ્ટી શકશે નહીં.
- ૨ કોઈ દીવલ ના ઉમેદ થઈ શકે નહીં. નીરાલ જનીય નહીં.
- ૩ હું હમેશાં મારા કામમાં ધાવીય. ગમે તેમ ચાવ પણ હું જાળ્યા વગર રહેનાર નથી.
- ૪ દરેક પ્રંધામાં અને કામમાં મારું ધાયું થશે. કોઈ દીવલ મને નુકસાન થનાર નથી.
- ૫ મારી પ્રબળ મનશક્તિ સામે કોઈ દષ્ટી શકનાર નથી; મારી તેવી શક્તિ પ્રબળ છે.
- ૬ લોકોને હું કાણમાં લેઈ શકીય તે મારી કમ્પા વિરુદ્ધ જઈ શકશે નહીં.
- ૭ લોકો ઉપર કાણુ પસાવવાનો મ્હેં નિશ્ચય કર્યો છે. મારા સ્વભાવ ઉપર મારો પૂરો કાણુ છે. નિષ્કળતા એ શું ચીજ છે તે હું જાણુતો નથી.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરરોજ અંકેક વાંચ લઈ તે ઉપર મનન કરે; તેમ કરતાં ૭ દિવસ વાને એક અડવાડીયામાં બધા સાતે વાંચે। પુરા થશે એટલે તે અડવાડીયાના અંતે બધા સાતે વાંચે એક દરરોજ ધણી વખતે તે સાતે વાંચેનું ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે જરાજર મનન કરે અને તે મુજબ લગભગ બે અડવાડીયા અગર તેથી પણ વધારે વખત બે જની શકે તો મનન કરે। ત્યાર પછી નીચેના વાંચેનું દરરોજના અંકેકનું મનન કરે અને તે જ્યારે ખલાસ થાય ત્યારે બધી માદી એક ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરરોજ બધા વાંચે ઉપર જરાજર મનન કરે।

- ૧ હું શરમાઈશ નહીં; કોઈની પણ સાથે વાત કરતાં ગજરાઈશ નહીં. મને તેવા સંજોગો દશે તો પણ મારું કામ નીરાંતે ચાલત મનથી કરે જઈશ.
- ૨ હું ક્રોધ પામીશ. ક્રોધ પામવોજ જોઈએ. તેમાં કંઈ પણ મારી આડે આવી શકશે નહીં.
- ૩ કોઈપણ બાબતની હું ચીંતા કરીશ નહીં; કચાથી મને ચીંતા ઉત્પન્ન થશે નહીં.
- ૪ દરેક વખતે મારો સ્વભાવ-મીઠાન મારા કાષ્ટમાંજ રહેશે મારા પોતાના ઉપર મારો પૂર્ણ કાષ્ટ છે. મારી મન શક્તિ પ્રબળ છે.
- ૫ ભોકો ઉપર હું અસર કરી શકીશ; ભોકો મને આઘવા જોઈએ; મારી મરજી વિરૂદ્ધ તે જશે નહીં.

ઉપરના નીચેના બે જરાજર રીતે તમે પાઠશો તો તમારા સ્વપ્નામાં પણ નહીં હોય તેવી રીતે સદૃઢ શક્તિ તમારામાં ખીલશે.

કેટલાક શખસો ખીજ કરતાં વધારે આકર્ષક હોય છે. કેટલાકની તરફ આપણો પ્રેમ રુકે છે-મન ખેંચાય છે તેનું કારણ તેનામાં આકર્ષક શક્તિ પ્રબળ હોય છે તેથી તેમ થાય છે.

તે ઉપરથી તેવી આકર્ષક શક્તિ શું છે અને કેમ પ્રબળ થઈ શકે તે જાણવાની ખાસ જરૂર છે.

તે એક જાતનો ચક્રમ અદસ્ય પ્રવાહ છે અને તે મનોવિદ્યામાંથી નીકળે છે તે જુદી જુદી જાતનો હોય છે એટલે કેટલાકના ઉપર કેટલાકને પ્રેમ ઉપર અને કેટલાકને ન ઉપર એટલે દરેક

જાણીએ પ્રેમ એકજ રૂપમ ઉપર ઉપમ થાય એવી શક્તિ અગ્રણી હોય નહીં માત્રમ પો છે. તે જુદા જુદા પ્રકારનો દોષથી ઉપર પ્રમાણે પરીક્ષા થાય છે પણ તે શક્તિને જો તમે જાણજી જાણો તો તે જે સમયેના પ્રસંગમાં તમે આવતા જાઓ તેમાંથી ૫૦ થી ૫૫ ટકા ઉપર તમારી શક્તિની અગર ઘટાનો સંભવ છે.

તે પ્રવાહ મન શક્તિના કાણુ દેહન દોષ છે. અને જેમ જેમ તમારી ઈચ્છાનો તમે વધુ ઉપયોગ કરો તો તેમ (ઉપર જણાવેલા દેહુ' આનમાં રાખીને) તમે 'વધુ' આકર્ષક થશો અને ધણા માણસો તમારી અસરને આપીને થતા જાયો; પરંતુ ઉપર પ્રમાણે કરવાને તમારમન દોષુ' જોઈએ; એકાદ દોષ છે મહીનામાં આ પરીક્ષામ કઈ મેળવી શકાય નહીં માટે તેને વાસ્તે દેહસાધ વખત સુધી તમારે રેવની મારફત ખંતથી કામ કરવું જોઈએ, કારણ કે ઉતારણે કંઈ આંખા પાડતા નથી; ધણીકો જે ચાર રોજ ઉપર પ્રમાણે કરે છે અને તેટલા વખતમાં કંઈ માત્રમ નથી પણ એટલે તે રીત નહીં છે અમર તેથી કંઈ થઈ શકતું નથી અને આથી ાંકા છે એમ મળી તેને છોડી દે છે પણ તેમ કરવામાં તેમની મોટી ક્ષત છે.

હનીઆમાંની અમુશ્વમાંની અમુશ્વ વસ્તુ કરતાં પણ આ શક્તિનો પ્રાપ્તિ ધણી અમુશ્વ છે અને તે પ્રાપ્ત કરવાને માટે કરેક મુનુષ્યે અધ્યાત્મ મેદેનત સેવી જોઈએ. તે શક્તિ કંઈ જોવી તેવી નથી, તેના આશ્રયથી સત્તા, સુખ, તન, પન સપણું સારી રીતે, પ્રાપ્ત થાય છે. તેની મદદથી આટલું બધું મળે છે છતાં શા માટે આગ્રહમાં વખત ગુમાવી તે મેળવવા મહેનત કરવી ન જોઈએ. તમે આકર્ષક બની શકો તેમાં લેશ માત્રનો પણ શક નથી. દાહ તમેને તેમ થવું જરૂર અગત્યેથી જેવું લાગશે તેમજ તે જનનુ મુશ્કેલ છે એમ તમે માન્યા કરશો પણ તેમ છતાં જો તમે આ મુશ્કેલમાં જતાવેલી રીત પ્રમાણે ધીરજ અને ખંતથી તે પ્રયત્ન બનાવવાની પાછળ પડશો તો જરૂર તમારી ધારણા પાર પડશે. અને તમારા સ્વપ્નામાં પણ નહીં દોષ તેવો પ્રયત્ન શક્તિ ધરાવનારા તમે બની જશો. પેસો પેસા કરવામાં પણ તમને માત્રમ હશે કે પેદેલા પ્રથમની ઘોડી તાદર રકમ ભેગી કરી શક્યા એટલે પછી તેના વધારો કરવામાં અને તેને મોટી બનાવવામાં વધારે મુશ્કેલી લાગતી નથી તેવીજ રીતે પ્રથમ આ શક્તિ પ્રયત્ન કરવાને પ્રથમના પગમાં બરવાં મુશ્કેલ લાગે છે પણ તેમાં

કેટલોક વખત માગ્યા પછી તેની મુરોતી સામગ્રી નથી. તેડલાજ ખાટે દરેક વાગનારને ખાસ અમામજી કરવાની કે તેજી આમાં જનાવેલી રીતનો પીરજ અને ખંતથી બરાબર અમામ કરતા અને તેમ કર્યાથી તેને લીધેથી મહેનતનો પૂરેપૂરો ભરોસો મળ્યા વગર રહેશે નહીં.

ઉપર જનાવેલી રીતનો બરાબર અમામ કરી તેને પૂરતી રીતે અમલમાં ધુકો, પછી તમારી ખાતી મ.વ કે તે રીત તમેને બરાબર આ નડે છે અને તેનાથી તમેને શાવડો થયો છે, તો પછી ત્રીજે જનાવેલી રીતનો આમજ અમામ કરવાનો શરૂ કરો અને તેનાથી તમેને ધજો મોટો શાવડો થશે.

કામજના ધુકા દુકડાઓ ઉપર નીચેના વાકો લખો અને ઉપર જનાવ્યા પ્રમાણે જરોજ અંકેક દુકડો ભેધ તેમાંના લખાણ ઉપર બરાબર ધ્યાન રેધ મનન કરો.

મોટા અક્ષરથી નાંચેના વાકોનો બરાબર લખવા જોઈએ.

૧. જીતવાનો મે નિશ્ચય કાપ્યો છે. હું રતેદ પામેશો છું.
૨. ભોકોને કાચુમાં સેવાનો અને રાખવાનો મારો દંદ નિશ્ચય છે.
૩. ભોકો ઉપર કાચુ કરી ચકું છું.
૪. ભોકો મને ચાહે છે અને મારા કથા પ્રમાણે તે વર્તશે.
૫. હું મારી પેતાની જાતને કાચુમાં રાખીશ. મારા સ્વભાવ ઉપર કાચુ રાખીશ; ખીજા ભોકો ઉપર કાચુ પરાવી ચકીશ તે મારા મન બજ સામે થઈ ચકશે નહીં.
૬. ફનીવામાં હું રતેદમંદ થઈશ. કાઈ દીવસ નીજગ, —ના પાસ નહોં થઈ.
૭. ભોકોની મારા ઉપર ચાહના થાય તેનો મારો દંદ નિશ્ચય છે. તેમને કાચુમાં રાખવાનો મારો દંદ નિશ્ચય છે. તેઓ મારી સામે થઈ ચકશે નહોં. હું જીતવાનો છું કાઈ દીવસ પાછી પાની કરનાર નથી. તેમ દારનાર પણ નથી. હું અને જીત બંને એકમેક છીએ.

ઉપર પ્રમાણે કામજના દુકડા ઉપર જુદ જુદ લખી રાખો. પછી એક કાચના ભોટામાં બે બામ પાણી ભરી એક બામ ખાલી રાખો પછી

તે કાલસા (મેરો) તમારા મોઢા આગળ ટેનસ ઉપર મુકો, તે મળાપથી તમારી આંખો એ પ્રજ્વળીત થઈ રહે તેવી રીતે ભેંસો. આંશખ ખુશીમાં અને તો ભેંસો. પછી તે કાચના લોટાના મધ્ય ભાગમાં ફેટલીક મીનીટ મુખી એકાદમે પારી પારીને જુઓ. પછી કામગના ટુકડા નં. ૧ ઉપર લખેલું લખો. પછી એકાદમે તે કાચના લોટાના મધ્ય ભાગ ઉપર પાતું ભેંસા કરો અને તમારી આંખ ખીલકૂલ નેમારે લાંબી ખસેડવી નહીં, તે કામગના ટુકડા નં. ૧ ઉપરના કાન્દો ભેંસે જાઓ, પાતું ઉપર પ્રમાણે કરો તેમને તેમ ફેટલોક વખત મુખી કરે જાઓ, તેમ કરતાં કરતાં જો તમેને ગ્રાહાં આવી ઉપ આવવા માટે તો ઉપ આવવા દો પણ જો અને તો અંખ ઉપાડી રાખો પણ તે બધી વખત ઉપરના કાન્દો તમારે ભેંસે જતાં જોઈએ સમજમ અડધા કલાક મુખી ઉપર પ્રમાણે જાડી રાખવું જોઈએ; પછી બીજો દીવસે બીજું કામગ નં. ૨ વાળું. બીજો દીવસે નં. ૩ વાળું તે પ્રમાણે કરતાં જો કાચાડીકું થયે તે પુર થાય એટલે પાછા ફરીથી ઉપર પ્રમાણે એક અગર એ વખત તેને પાઠ કરી જવો જોઈએ.

ફેટલીક વખતે લોટામાં જોતાં જોતાં કામગ ઉપરના અક્ષરો પાણીમાં દેખાવા માટે છે અને જો તેમ થાય તો બદલ પારી પારીને ત્યાં જોઈ રાખવું કારણ કે ઉપરની મુચનાઓએ તમારા મગજ ઉપર બદલ સારી અસર કરી છે એની એ નીચાની છે.

ઉપર પ્રમાણે જો તમે વર્તેશો તો તમારામાં અત્યવન જોવી મન સક્તિ પ્રજ્વળ થએલી માલુમ પડશે. અને તેમ થવાને માટે ધણા સાંજા કાળનો વ્યય કરવો પડતો નથી.

બીજાજા પ્રવાદનો તમારામાં વધારો કરવાને માટે નીચેની રીત અખત્યાર કરો અને તેથી તે પ્રવાદનો તમારામાં સારો વધારો થશે.

ઉપર જતાબ્યા પ્રમાણે એક કાચનો લોટા લેઈ આમજ જાળાબધુ છે તેટલું તેમાં પાણી ભરી પછી તેને તમારી સનમુખ ટેનસ ઉપર મુકી તેના મધ્ય ભાગ ઉપર એકાદમે પારીને જુઓ અને તેમ કરતી વખતે તમે પેતે આકર્ષક યાઓ-બનો, તમારામાં તેવી સક્તિ વ્યાપ્ત ખીશે. તમે લોટાના ઉપર કાપુ કરી સડા-લોટા તમને આંદે બીજે જાનનો દદ વિચાર તમારા મનમાં કરો.

ખીજે ઉપાય એવી રીતનો છે કે કોઈ મૂર્તિ, છબી, પુરુષ કે ખીજે કોઈ પદાર્થ દાગર દોષ તો તે ઉપર પોતાની એક દષ્ટિ કરી ચીત ત્યાં દેવવુ. જો ત્યાં દાગર ન દોષ તો ને પદાર્થ કે પુરુષ મનમાં સારી રીતે કષ્ટવો અને તેનો આબેદુજ ચીતાર પોતાની દષ્ટિ આગળ ખાલી જગ્યામાં મનદારા ખડો કરવો પછી કોઈ ધર, જામ કે એવું ખીજું કોઈ પણ સ્થળ મનમાં કષ્ટવું અને પછી તેવા દેખાવની અંદર લીન થઈ જવું. પછી પોતાના મનમાં પ્રથમ ધારેલી આકૃતિ પોતાની નજર આગળ ખડી કરી તેને ત્યાં ટકાવી રાખવાની રેવ પાડવો. - પછી સ્થળ બાબત ને કષ્ટના કરી દલી તેના યોગ્ય યોગ્ય સ્થાન મનમાં કષ્ટી તેમાંના અમુક સ્થાનમાં તે આકૃતિ ખડી કરવો અને ત્યાં એક ચિત્તે મનમાં ખીજે કોઈ પણ વિચાર લાગ્યા વગર નીદાગી નીદાગીને તે આકૃતિ જોવા કરવી; જામ કેટલોક વખત કરવાથી સંકષ્પ બગથી ખીજના મન ઉપર ધારેલી અસર કરી સ્થાય છે. જામ કરવામાં મનની એકાગ્રતાની મુખ્ય જરૂર છે. કોઈ બાબતમાં લીન થઈ ગયા વિના એકાગ્રતા આપતી નથી. અને કોઈ બાબતનો પાકો દૃ નિશ્ચય કરી તે નિશ્ચય પાર પાડવાનું ખરા જીમરથી મનપર લેવામાં આવવું નથી ત્યાં મુધી તે બાબતમાં લીન થઈ શકાવું નથી. માટે દરેક બાબતમાં દૃ નિશ્ચય કરી પોતાનાજ આશય ઉપર આધાર રાખી કામ કરવાથી તેનો સંકષ્પ બગવાન થાય છે.

સંકષ્પ બગથી શું શું થાય છે તેના કેટલાક દાખલા આપણે લાસતાં આગતાં દુનીયામાં દરેકજા બનતા જોઈએ છીએ. સર્પ વાંછી ઉતારવા કે જૂત શ્રેત મનુષ્યના શરીરમાંથી બાહાર કાઢાડવા તે બધું સંકષ્પ બગનું કામ છે. આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ કે સર્પ વાંછી વીગરે એટલા સમજણા નથી હોતા કે આપણે કદીએ એટલે પોતાનું માણસના શરીરમાં એક વાર દાખલ કરેલું જોર પાછું લેઈ લે અગર કમી કરી નાખે તેમ છતાં ને સર્પ વાંછી ઉતારવાની રીતો છે અને ને રીતોથી તે ઉતરે છે તેનો મણો ખરા આધાર મહત્ત્વ બગ પર રહેલો છે. સર્પ વાંછી ઉતારવાર કરડેલા માણસનું જગડેલું તાવ સંકષ્પદારા બાહાર જોમી લેઈ તેને નિરોગી તાવ આપે છે તેથી અને પોતાની પરમથ્ય મુદ્ધિ અને પ્રજ્વળ મહત્ત્વને લીધે તેનું જોર બાહાર જોમી લેઈ તેને આરામ કરે છે. માટે સંકષ્પ પ્રજ્વળ કરવાની દરેક મનુષ્યની આસ કરજ છે.

પ્રકરણ ૪ થું.

માર્ગન (pass) કરવાની રીત:—દરેક પ્રયોગ કરવામાં અને પ્રયોગથી વિશેષ ઉપર થએલી અક્ષર દૂર કરવામાં માર્ગન કરવાની ખાસ જરૂર પડે છે તેટલા માટે તેવા માર્ગન કેમ કરવા તે પ્રયોગ કરતાં પે દેશમાં દરેક વિધાયકે જાણવું જોઈએ, દરેક મનુષ્યના ઊંઘામાંથી એટલે હથ, પમ માયું વગેરે ઊંઘ વાળા જાનોમાંથી હાથ (claws) હાથ વગા કરે છે તે હાથ સંકલ્પ દ્વારા ખીજના સરીરમાં દાખલ કરવાને માટે ઉપરના અવયવોનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ પરંતુ હાથ દ્વારા તે હાથ ખીજના સરીરમાં દાખલ કરવાનું કામ સેદેવું ઘાતે છે તેથી થ જુલક વિધાયકો તેવા કામમાં હાથનો ઉપયોગ કરે છે કેટલાક દાગ અને પમ બંને એકી વખતે તેવા કામમાં ઉપયોગમાં લે છે. હવે હાથનો જે કામ ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે તે કામ પ્રકત હાથના કાંઠાથી તે આં મળીના ટેંગા સુધીનો કામજ ઉપયોગમાં લેઈ શકાય છે.

ત્રીમ વીજળીમાં જેમ ને સ્થાન પ્રજન (positive) અને નિર્ભજ (negative) હોય છે તેવીજ રીતે માણસના સરીરનું પણ સમજવું તેમાં પણ સરીરનો અમુક ભાગનો કામ પ્રજન અને અમુક ભાગનો કામ નિર્ભજ મળાય છે. મનુષ્યનું જમણું પડખું જમણું પ્રજન મળાય છે અને ડાબું પડખું નિર્ભજ મળાય છે એટલે જમણા પડખા તરફ સરીરના જે અવયવો આવે તે જવાં પ્રજન સમજવા અને ડાબા પડખા તરફ જે અવયવો આવે તે જવાં નિર્ભજ સમજવા; તેજ પ્રમાણે હથેળીનો કામ પ્રજન સમજવો અને તેની પીઠનો કામ નિર્ભજ સમજવો અને તેજ પ્રમાણે માણસની પાંડનો કામ પણ નિર્ભજ સમજવો. હવે પ્રજન કામ વિધિ ઉપર અક્ષર કરવાના કામમાં ઘાતે છે અને નિર્ભજ કામ તેના ઉપર થએલી અક્ષર દૂર કરવાના કામમાં ઘાતે છે, તેથી માર્ગન ને પ્રકરના મળાય છે વિધાન માર્ગન (margnatistand pass) અને વિસર્ગન માર્ગન (demargnatistand pass) હવે પ્રથમ વિધાન માર્ગન કરવાની રીત જણાવી તે પછી વિસર્ગન માર્ગન કરવાની રીત જણાવવામાં આવશે વિધાન માર્ગન કરવાની રીત ધીરી છે કે વિધાયકે પેટના જમણા હાથના હથેળીમાં બંને મોઠાં રોડ પાંડ રોડ દેવ અને તેથી જેથી વાંછી રહે તેવી હથેળી કરી તે હથેળી વિધાન

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

1. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 2. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 3. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 4. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 5. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 6. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 7. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 8. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 9. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。
 10. 凡在本行存款，利息按日计算，按月结息。

અને વિધાન માર્ગેન દ્વારા નીચે રૂનામાં આવે છે. તેનાથી ઉપર
એટલે વિસર્જન માર્ગેનમાં નીચેથી ઉચે માર્ગેન કરવાનું છે. પણ જાને
આનું માર્ગેન ખેડો અને ગામો દ્વારા કરવું અને તે વખતે મનમાં સંકો-
ચ કરવો કે વિધેય જાગી જાય. તે જાગ્યા અવસ્થામાં આવી જાય એ-
ટલે તેનું વિસર્જન માર્ગેન વિધેયના આખા શરીર દ્વારા કરવું. કેટલાક
વિધાયોદ્ધા રૂપ રૂમાલને વિધેયની બને આંખો ઉપર નીચેથી ઉચે ફેરવી
દે છે અને તે વખતે વિધેયને જાગ્યા થવાને દુકામ કરે છે અને તેથી
વિધેય જાગ્યા થઈ જાય છે. કેટલાક વિધાયોદ્ધા રૂપ રાંધણી જાગ્યાથી
અને કેટલાકો રૂપ વિધેયને દુકામ કરીને કે અધુર વખત થયેથી તેણે
જાગ્યા થવું તેમ કરી તેને જાગ્યા કરે છે. વિધાન માર્ગેનમાં જેટલી સં-
જાગ રાખવાની હતી તેટલી વિસર્જન માર્ગેનમાં રાખવાની નથી પરંતુ
ઉપર માર્ગેન કરવું એટલું જાનમાં રાખવાનું છે.

વિધેયો દેખ મેળવવા:—આમગ આ પુસ્તકમાં વિધેય વિધાયોદ્ધા
ની સાધકન જાગ્યા સખવામાં આવ્યું છે. પરંતુ વિધેય લાખ છે કે
નથી તે વાત જ્યાં સુધી વિધેય તમારી પાસે આવ્યો ન હોય ત્યાં સુધી
કેમ માણુમ પડે નહીં; યજ્ઞીક વખતે જોડો વિધેય થવાને ખુશી દોના
નથી અને તેથી તેઓ વિધેય થવાને આમગ પડતાં આવડો આવ છે
તેવે વખતે તેમજ સારા વિધેયો શોધી શાકાદવા માટે નીચે પ્રમાણે વ-
તંત્રો તો તમેને વિધેયો જાગ્યાથી મળી આવશે.

કેટલાક માણુસો બેગા કરી તેમાંથી તમારા કોઈ મિત્ર સાથે પોતા-
ના માત્ર સીધીસ કરવાથી ચા ચા શાવડા થાય છે તે જાગ્યા વાતચીતમાં
હતરવું, તે વખતે તમારે જાણવું કે દુનીયામાં યજ્ઞ લોકો પોતાના માત્ર
અને રૂપાણોને હમેંશા તંત્ર રાખે છે અને તેઓ તેને સીધીસ કરતા
નથી તે કારણથી કોઈ દીવસ તેમને પૂર્ણ આરામ મળતો નથી. જે
સખસ જાગ્યા કે ઉચે આસને બેસી પોતાના માત્ર સીધીસ કરે છે તે
સખસ ૧૦ દસ મીનીટના અરસામાં જેટલો આરામ મેળવી શકે છે તેટ-
લો આરામ મેળવવાને તંત્ર રિયતિમાં માત્ર રાખી મુકનારને અડધાથી
એક કલાક લાગે છે. રાત્રે જ્યારે આવજો ઉપતા હોઈએ હીએ સારે
આવજો માત્ર પૂર્ણ સીધીસ રિયતિમાં આવે છે તે કારણથી આવજો
માત્ર વીચરે હતરી જઈ સવારમાં રહુરતાથી કામ કરી શકીએ હીએ,
અને તે ઉપરથી સ્પષ્ટ માણુમ પડે છે કે જે સખસો જાગ્યા અવસ્થામાં

પોતાના માત્રાને સીધીસ સ્થિતીમાં આણી ચકતા હોય તેઓને ધણી આરામ મળે એમાં કાંઈ સંદેહ નથી. પણ ધણી સખસોં હમેશાં યાદી ગએલાની જુઓ પાડતા માણુમ પડે છે કારણકે તેઓ પોતાના ગાત્ર અને રનાયુઓને તેવી સ્થિતીમાં આણુતા નથી. આ હકીકત તમારા મીત્રોના મન ઉપર ઠસાવી થોડી વાર વાતચીત કર્યા પછી જણાવવું કે ધણી લોકો ધારે છે તેના કરતાં આતું કામ (ગાત્રો સીધીસ કરવાનું) વધારે મુશ્કેલ છે. અને તમો કહો છો તે હકીકત ખરી છે તે જતાવવાની ખાતર નીચે જતાવેલો ૧ લો (જમણા હાથની પેઢેલી આંગળી ઉપર ડાબો હાથ મુકવાનો) પ્રયોગ અજમાવવાને સમજાવવું. અને તે વખતે સીધીસ કરવું એટલે શું, તે નીચે મુજબ સમજાવવું; તેમને તેમનો જમણો હાથ લાંબો (સીધી સીડીમાં) કરી તે હાથ ઉપર એક પુસ્તક મુકવા કહેવું, પછી તેમને તેમનો હાથ પુસ્તક તળેથી કાઢાડી લેવાને જણાવવું અને તેમ તેઓ કરશે કે તરતજ તે પુસ્તક જમીન ઉપર નીચે પડી જશે એમાં કાંઈ શક નથી. (કારણ કે ચોપડી સીધીસ સ્થિતીમાં હતી) તેજ પ્રમાણે તેમના જમણા હાથની પેઢેલી આંગળી ઉપર તે આંગળીને ટેકા રૂપ ગણી) તેમના ડાબા હાથનું પુરું વજન મુકવા કહેવું પછી તેમને તેમનો ડાબો હાથ સીધીસ સ્થિતીમાં રાખવાનું જણાવી જમણા હાથની આંગળીને ટેકા ખસેડી લેવાને કહેવું; હવે જો ડાબો હાથ સીધીસ સ્થિતિમાં તેમણે આપ્યો હશે તો તરતજ પુસ્તકની માફક તે નીચે પડી જવો જોઈએ, પરંતુ જો તેનો હાથ નીચે પડી ન જાય અને હવામાં અદર રહે તો સમજવું કે તે પોતાના તે હાથના ગાત્રને સીધીસ કરતો નથી અમર આંગળી ઉપર હાથનું પુરું વજન આપતો નથી. કેટલોક વખત તે અજવાસ કરશે તો પોતાની મેજે પોતાના માત્ર સીધીસ કરવાનું તેને આવડી જશે.

પ્રકરણ ૫ મું.

વિધેય થવા લાયક છે કે કેમ યાને વિધેય પરીક્ષા—જે સખસ વિધેય થવા આવે તે સખસ વિધેય થવા લાયક છે કે નહીં યાને તેની ઉપર આ વિદ્યાની અસર થઈ શકશે કે નહીં તે જોવું જરૂરનું છે; કારણ કે તેમ કરવા સીધા જ પ્રયોગની આધાર કારણ જોઈએ અને કમીજીન પરીણામ કંઈ મેળવી શકો નહીં તેથી તમો તે વાત ઉપર કંટાળી જ્યો અને તમારો વોકેલો વખત અર્થ જલે એટલુંજ નહીં

પણ પ્રયોગ કરવામાં તમારા તત્વનો જે ક્ષય થાય છે તે તત્વ તમારે નિષ્કા બંધી. અને પ્રેક્ષકોના મન ઉપર તે વિદ્યા પ્રત્યે બોરી અસર થશે. માટે નિષેધની પરીક્ષા કરવી જરૂરની છે. પરંતુ જો કદાચ અમત્કાર કે ભિન્નિસા જેવા માટે પ્રયોગો કરવાના દોષ તેજા પ્રયોગોમાં તેનો તેજા વિધિ દ્વેષ દોષ તો પાતું મારું. હવે આપણે જે પરીક્ષા કરવાની છે તે નીચમસર થવી જોઈએ એટલે જે નીચમો નીચે જતાવેલા છે તે નીચમ પ્રમાણે દરેક વિધાવકે વર્તવું જોઈએ. નીચે જતાવેલી ખીજ રીતનો અજમાવેલ કરતાં પેદેલાં પેદેલી રીત જરાબર સમજ તેનો અજમાવેલ કરતાં જોઈએ અને તેજ પ્રમાણે ખીજ રીત શરૂ કરતાં પેદેલાં ખીજ રીતનો જરાબર અજમાવેલ કરેલો દોલો જોઈએ.

પેદેલી રીત:—(અ) ગાત્ર સીધીલ કરી ચક્રના બાજનની છે (devitalisation exercise). જે સખસના સંગમાં તમે આવો તેના ઉપર આ રીત તમારે અજમાવવી જોઈએ પરંતુ જો ધણી સખસોએમા કરવાનું બની આવે તો તે બધાના ઉપર આ રીત અજમાવવી ધણી સારી છે. ધણી સખસો પોતાના ગાત્ર સીધીલ કરી ચક્રતા નથી તેથી તેમાંનાથી કાણુ પોતાના ગાત્ર સીધીલ કરી ચક્ર છે માને વિધિ થવાને કાણુ લાવક છે તે સીધી ઠાકાડવા માટે આ રીત છે. બ્યારે કોઈદાકારને પોતાના હૃદયનું મનું અંદરથી તપાસવું દોષ છે ત્યારે તેને હૃદય પોતાની જામના તંત્રજોને સીધીલ કરી ચક્રતા નથી, તેથી દાકારી જોજી. રૂદી હૃદયની જામને નીચે નાંખી તપાસવું પડે છે. વળી આપણે જાણીએ છીએ કે બેસવાથી આરામ મળે છે છતાં ધણીક લોકો પોતાના ગાત્રો સીધીલ કરી ચક્રતા નથી તેથી બેસવા છતાં પણ તેમને જોઈએ તેજા આરામ મળતો નથી અને પોતે ઘાજી મળેલા છે એમ તેમને લાગ્યા કરે છે. ગાત્ર સીધીલ કરનાર સખસ ૧૦ મીનીટમાં જોડેલો આરામ મેળવી ચક્ર છે તેટલોજ આરામ મેળવવાને, ગાત્ર તંગરિયતીમાં રાખનાર સખસને એક કલાક લાગે છે. ગાત્ર સીધીલ કરવાનું કામ ફેટલાકને એમને એમ આવડે છે ત્યારે ફેટલાકને તે સીધી તે પ્રમાણે કરવાને ફેટલોક વખત લાગે છે તેટલો વખતમાં વધારે આરામ મળે તે સીધવાનું દરેક જાણને અમલનું છે. તેટલા માટે આ રીત દરેક સખસે પોતાના ઉપર અજમાવવી જોઈએ. આ રીત જાણવાથી અને તે પ્રમાણે પોતે વર્તવાથી પોતાને ધણી હાથદો થાય છે. ધણી માણસો કામ કરવાથી થા-

હી મોઘ ઘર્ષ મવાની જુમે મારે છે તેમજ કેટલાકો વધારે મામ કરવાથી પોતાને રોમ થવાનું ભદર કરે છે કારણ કે પોતાના માત્ર સીધીસ કરવાની રીતથી તેઓ તરતજ અત્યંત દોષ છે નેથી તેઓ આવી જુમે મારે છે. આકર્ષણ વિધાના પ્રયોગો કરવા માટે આ એટલું બધું જરૂરનું નથી.

હીપા કરવાની રીત:—જે વિધિવદા ઉપર આ રીત અજમાવવાની હોય તેને તેના જમણા હાથની પેહેલી આંગળીને રૂબ રૂબ રૂબે મળી તે આંગળી ઉપર તેના ડાબા હાથનું પૂરેપૂરું વજન મુકવા તેને સમજાવવું. તેમ કરે એટલે તેને તે પ્રમાણે કુવું છે કે કેમ તે ખાખત તેને પૂછી તમારે તેને સમજાવવું કે જોયો કું તજુ વાર મળી રહું કે તરતજ તે વિધિયે તેની આંગળી (યાને ડાબા હાથ નીચેનો ટેકો) પાછી ખેંચી લેવી. પછી તેને તેવાર રહેવાનું જણાવી “ એક બે તજુ એમ બોલવું” અને જોયો છેલ્લો રાખ તમે બોલી રહો કે તરતજ તેણે તે આંગળી પાછી ખેંચી લેવી. હવે જો વિધિયે તમારા કળા પ્રમાણે કુવું હશે યાને તેના હાથના માત્ર સીધીસ કયાં હશે તેમ હાથનું પૂરેપૂરું વજન આંગળી ઉપર મુકવું હશે તો જરૂર આંગળી નીચેથી ખસેડી લેતાંની સાથે તેનો હાથ નીચે તેના ખોળામાં જરૂર પડશે તમે ચારી રીતે સમજાવેછો તેમ તમેએ જોવું હશે કે જો તમારા હાથની આંગળી ઉપર કેાંઈ ચોપડી મુકી હોય યાને તે ચોપડીનું પૂરેપૂરું વજન તે આંગળી ઉપર હોય અને તમે પછી તે ચોપડી નીચેથી તમારી આંગળી ખસેડી શ્યો તો તે ચોપડી તરતજ નીચે જમીન ઉપર પડશે. તેજ નીચમ પ્રમાણે તે માણસે જો તેની ઉપર ખતાવેલી આંગળી ઉપર તેના ડાબા હાથનું પૂરેપૂરું વજન મુકવું હશે તેમજ પોતાના તે (ડાબા) હાથના માત્રને ચોપડીના જેવી સીધીસ રિયતીમાં આપવા હશે યાને હાથને જડવત્ જનાવ્યો હશે, તો જરૂર તેની નીચેનો ટેકો દુર થતાં તે ખોળામાં પડી જશે; પરંતુ જો તે પ્રમાણે ન બને તો તમારે સમજાવું કે વિધિય તમારી સુચના પ્રમાણે વર્તે નથી. ધણા મનુષ્યના સમુદયમાં આ રીત અજમાવી જોતાં પછાતા હાથ, ઉપરની સુચના પ્રમાણે ખરાબર નહીં વર્તવાથી નીચે પડવાને બદલે હવામાં અધર રહે છે.

જ્યારે આ પ્રમાણે હાથ હવામાં અધર રહે ત્યારે તેને ફરીથી ઉપર પ્રમાણે પ્રયત્ન કરવા રહેતું. કદાચ બીજા ઉપર તે સત્ કરતાં તેનો

દાઘ જો તે ઉપરની મુચના પ્રમાણે બરાબર વર્તે તો જરૂર નીચે જોગામાં તે પડશે. પરંતુ દાઘ નીચે નાંખી દેવાને માટે તેના ઉપર જોર કરવું નહીં તેમજ તેને ધંકો મારવો ન જોઈએ પણ કુદરતી રીતે જોમ ચોપડી નીચે પડી જાય છે તે પ્રમાણે તે દાઘ પડી જવો જોઈએ. દાઘના ગાત્રને ધીધીલ કરવું એટલે તે દાઘ જાણે મરણાલ નિર્ણય જડવત છે તેવો ફરી નાંખવો. જે સખસોને પોતાના ગાત્ર ધીધીલ કરતાં આવડતાં ન હોય તેમણે ધીધી ધીમે ટેવ પાડી ઓખવું જોઈએ. કારણ કે જરૂર પ્રસંગે ગાત્રને ધીધીલ કરવાથી તંદુરસ્તીને લાભ થાય છે.

જે સખસો ચીડીયા સ્વભાવ વાળા અને જલદીથી ઉત્કેશાઈ જનારા (nervous) હોય છે તેઓ પોતાના મનમાં શાંતી નહીં રાખવાથી પૂર્ણ આસાથેજ મેજવી શકતાં નથી અને તેથી તેઓનું તન તથા મન સારી દાક્ષતામાં રહી શકતું નથી. તેવા લોકોએ ખાસ કરીને પોતાના ગાત્ર ધીધીલ કરવાનું ધીખવું જોઈએ.

હીપનોસ્કેપ માને મોદ મુંજકની વીંટી ફટલાક વિધિવને પેદે. રાવરામાં આવે છે. જો તેને ખજવાળ જેવું થાય અમર ચામડીમાં કંઈ લાગણી માને વજવગાટ થાય તો તે લાલક પાત્ર છે, નહીં તો તે નથી એમ સમજવું. પ્રખ્યાત વિદ્યાલોક આ રીતની સત્યતા જાણત શક થાય છે.

પાછળ ખેંચવાની રીત.

(અ) જ્યાં મુધી ઉપર જતાવેલી પેટેલી રીતનો જરાબર ધાર્પા પ્રમાણે ઉપયોગ કરી શકે નહીં ત્યાં મુધી જને તો આ રીત અજમાવ-સારી નથી. આમાં જે નીચમ જનારો છે તે પ્રમાણે નહીં વર્તે તો તમારી ધારેલી ઉમેદ પાર પડશે નહીં અને “ ઉતાવળા સો ખાવરા એ કહેવત પ્રમાણે તમોને પાછળથી પસ્તાવું ” પડશે માટે નીચમે ઉપર જરાબર ધ્યાન રાખી તે પ્રમાણે વર્તવા યત્ન કરવો જોઈએ; પેટેલી રીતના પ્રયોગમાં જનારો પ્રમાણે “ તજ ” સખસો ઉચ્ચાર થતાંની સાથે જે સખસનો દાઘ નીચે જોગા ઉપર પડી ગયો હોય તે સખસને લાલક વિધિવ ગળી તેના ઉપર આ બીજી રીત અજમાવવી જોઈએ અને જેનો દાઘ દવામાં અદા રહી ગયો હોય તે આ રીત માટે નાલાલક છે એમ ગણવું જોઈએ.

આ પ્રમાણે વિધિયને પક્ષે ક્યાં પછી તેને સીધા ઉમા રાખી તેના જાને પગની એડીએ બેગી કરાવી માથું સીધું રાખવા અને તેના જાને હાથ તેની જાને બાજુએ સીધા રાખવા કહેવું, પછી તેની આંખો બંધ કરાવી તેના માત્ર સીધીય કરવાને તેને જણાવવું. આ પ્રમાણે તે વર્ત્યો છે કે નહીં તેની કસોટી ખાતર તેના ખમ્મા ઉપર વિધાયકે પોતાનો હાથ નાંખી બદ્ધજ આસ્તેથી તેને પોતાની તરફ ખેંચવો. અને જો તેમ કરતાં તે તમારી તરફ ખેંચાતો માત્રુમ પડે તો તમારી મુચના પ્રમાણે જરાબર ચાલ્યો છે એમ સમજવું પણ જો તેથી ઉલટું પરીણામ આવે એટલે તે પાછળ ખેંચાતો માત્રુમ પડે નહીં તો તે તમારી મુચનાએ પ્રમાણે વર્ત્યો નથી એમ સમજી તેને શરીરથી મુચનાએ આપી ઉપર પ્રમાણે વર્તવા કહેવું અને પછી તેને સમજાવવું કે તારે તારા ઉપર જે અસર થતી હોય તે થવા દેવી એટલે જો તેને પાછળ પડી જવાનું વલણ થતું હોય તો તેમ થવા દેવાનું તેને સમજાવવું. પડી જવાની કાઈ પણ જાતની મનમાં ભીતી હોય તે દૂર કરવાનું તેને કહેવું.

પછી તેના માથાના પાછાડાના ભાગ ઉપર મગજના છેડે (એટલે ગરદનથી ૩-૪ આંગળ ઉચે) તમારા જમણા હાથની હથેળી મુકી તે ઉપર વિધિયને તેનું માથું ટેકવવાને કહી તમારો ડાબો હાથ તેના કંપાળ ઉપર મુકી, ધીમેથી તમારા જમણા હાથ ઉપર તેનું માથું ખસેડો; પછી વિધિયને “ પાછળ પડી જાઉં છું ” એવો વિચાર કરવાને અગર “ પાછળ ખેંચાઈ પડી જાઉં છું—પાછળ ખેંચાઈ પડી જાઉં છું ” એમ મનમાં બોલવાને કહો. આશરે ૫૦—૧૦ સેકન્ડ મુધી તમારા હાથ ઉપર કલા પ્રમાણે રાખી મુકો. પછી આસ્તેથી પણ મોકસ અને સરળ અવાજમાં નીચે મુજબ બોલો “ જ્યારે હું મારો હાથ તમારા ઉપરથી પાછળ હેડ એટલે તમે ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચાશો. પછી તમારો ડાબો હાથ તેના કાન ઉપરના માથાની બાજુએથી પાછળ ખેંચી લ્યો, પછી તમારો જમણો હાથ એટલે ધીમે ધીમે ખેંચી લેવો કે તેની મતી બાગ્યેજ માત્રુમ પડી યકે, પરંતુ તમારો જમણો હાથ પાછો ખેંચી લેવા મારે તે વખતે વિધિય સાંભળે તે પ્રમાણે નીચેના ચબ્દો કહેતા જવા—” તમે પાછળ ખેંચાઓ છો ” “ તમે પાછળ ખેંચાઓ છો ”—તમે પાછળ ખસેડો. વિધિય પાછળ પડવા માટે અને તે નમી જાય એટલે તે પડી જાય તે પહેલાં તેને પકડી લેવાને સાવચેત રહેવું જોઈએ. ઉપર પ્રમાણે

કરો છતાં તે પાઠ્ય પદે નહીં તેા ફરીપી તેના ઉપર અજમાવેલ કરશે.

આ રીત અજમાવતાં ધણીક વિધાયકો પોતાનો અનુદો દાખ ચ દોઝ જલદીથી પાડેા ખેંચી લે છે અને તેથી અમર મેદાન મોટી થાય છે. માટે તેમ નહીં કરતાં દાખ ધીમે ધીમે પાઠ્ય ખેંચવાને સંભળી ગમ્મતી વેદ્યને અને દાખ જેમ જેમ ધીમે પાઠ્ય ખેંચવામાં આવે તેમ તેમ વિવિધ ઉપર વધારે અમર રવાનો મંજવ છે. તમારી ભાવવાની રજ અને અવાજ ઉપર પણ તમારી ગતેદમંદીનો એક આધાર છે માટે ધોરો પાડીને નહીં પણ મોંઘસ અને સરળ અવાજે વિધાયકે ઉપરના કબરો મેદાન વેદ્યને.

ઉપર જણાવવામાં આવ્યું કે પેદેલી રીતમાં અસરકારક શાખા સીવાય આ બીજી રીત અજમાવવી સારી નથી, છતાં કેટલાક દેશોમાં પેદેલી રીતથી જે વિધિયોના ઉપર અસર થતી નથી તે વિધિયો ઉપર આ બીજી રીતની અસર થાય છે. બધા દેશોમાં આમ જનતું નથી પણ કેટલાક દેશોમાં અસર થાય છે માટે તેવા વિધિયો ઉપર આ બીજી રીત અજમાવવાથી કંઈ દરકન થતી નથી, માટે વિધાયકને જે અજમાવવી ઠીક લાગે તે તેજે અજમાવી વેંધો. પણ દરેક દેશમાં તે પ્રમાણે સમજવું નહીં.

આ પ્રયોગ સીપનેાડીઝમનો નથી પરંતુ સીપનેાડીઝમ માટે વિધેય દાખ છે કે કેમ તે કોઈપણ યાકાલવા માટેનો છે.

(૪) ઉપરની રીત સીવાય વિધેયને પાઠ્ય ખેંચવાની બીજી રીતો છે. તેમાંની એક રીત એવી છે કે વિધેયની અને ત્યાં સુધી ખુશી અને વિશ્વાસ મેળવવા પછી તેને તમારી સનમુખ ઉભા રહેવાનું કહી તેની આંખો મીચી દેવાને, જાંને પગ ભેગા કરી ઉભા રહેવાને, અને તેના અને દાખ તેની જને બાવુએ મુદ્દાસ સીધીસ ઃરિયતીમાં (સીધા) લટકતા રાખવાને કહેવું; પછી પોતે પાઠ્ય પદી જતો દોષ ત્યારે પોતાને કેમ લાગે તે બાબતનો વિચાર કરવા કહેવું પણ તેજ વખતે તેને જણાવવું એમને કે તેને પાઠ્ય પદી જવાનો ચત્ત કરવો નહીં, પરંતુ જે પદી જવાનું વલણ થાય તે તે રોકવા તેજે પ્રયત્ન કરવો નહીં. પદી જવાથી તેને તરકત થશે નહીં તે બાબત તેને સમજાવવી અને તેને કહેવું કે હું અહીં ઉભા છું તે તને નીચે પદી જવા નહીં દઉં.

અને નીચે પડી જતાં પેઢેલાં તને પકડી લેઈશ કાંરણ કે તેમ કહેવાથી તેના મનનો ભય દૂર થશે.

જ્યારે તમારું કહેવું તે જરાજર સમજ્યો છે એવી તમારી ખાત્રી થાય કે તરતજ તમારે તેની પાછળ જઈ તેની પીઠ આગળ ઉભા રહેવું અને પછી તમારા જાને હાથથી તેના કપાળના મધ્ય ભાગથી ધીમે ધીમે ટકોરા મારવા ચરૂ કરી જાને જાગ્યું તરફ તમારા હાથ ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચતા જવા આ પ્રમાણે ધીમે ધીમે ટકોરા મારવાનું કામ કેટલાક વખત સુધી કરવું અને તે પ્રમાણે કરતી વખતે તમારે તે વિધિને ધીમેથી પણ એક સરખા અવાજમાં નીચે મુજબ કહેતા જવું “દેવે તમે પાછળ પડતા હોય તેમ લાગે છે—” “ પાછળ ખેંચાતા હો તેમ તમને માણુમ પડે છે—” પાછળ-પાછળ પડો છે. તેજ વખતે કપાળ ઉપરના ટકોરા મારતાં મારતાં માથા ઉપર થઈ પડવાડે લેઈ છેક મરદન ઉપર પોસો ભાગ છે ત્યાં સુધી મારતા જવું. પછી તે જગ્યાએ જરાક દબાવી તમારી આંગળા ત્યાં આગળથી ધીમે ધીમે પાછી ખેંચી લેવી અને તે ધીમે ધીમે નીચે વસણ કરતી તમારી તરફ ખેંચતા જવી.

આટલું કરીશો તેટલામાં ઘણાક કેસોમાં વિધિઓમાં પાછળ પડી જવાનું વલણ થએલું જોશે. કેટલાક એકદમ પડી જતાં, કેટલાક પાછળ નખી પડી જતાં રોકાણ કરતાં અને ફક્ત યોગ્ય કેસોમાં અસર નહીં થ એલી માણુમ પડશે.

જો પ્રયોગમાં જરાજર ધાર્યો પ્રમાણે અસર થએલી માણુમ ન પડે તો તે જાગત ફરીથી ચલ કરવો અને વધારે વાર અજમાવેશ કર્યાથી ઘણાક વિધિઓને તમો જરૂર પાછળ ખેંચી સકશો.

કેટલીક વખતે આ પ્રયોગમાં વિધિ પાછળ ખેંચાતો હોય તે વખતે તેની આંખો મીંચાઈ જઈ તે ડબતો હોય તેમ માણુમ પડે છે તેથી જ્યારે તે આવી સ્થિતિમાં માણુમ પડે ત્યારે તમારે હાંમત રાખી તમારા જાને હાથ ભેગા અડાળી તાળી પાડવી અને તમો દુક્રમ કરતા હો તેવી રીતે તેને જાગૃત થવાને કહેવું. પણ આવા કેસો ઘણા થોડા જ છે.

(ક) બીજાની કડાની (Hypnotic ball નામુદ્ધ કડો) મદદથી ઉપરનો પ્રયોગ કરવાની રીત.

- (૧) વિધિયને સીદા દટાર ઉભા રહેવાને કહેવું.
- (૨) બને પગની ઝોડીઝો બેગી રાખવાને અને બંને હાથ બાજુ પર સિધીલ સિધીમાં લટકતા રાખવાને કહેવું.
- (૩) પછી ઉચે છત (ceiling) તરફ જોવાને કહેવું.
- (૪) પછી આંખો બંધ કરવાને કહેવું.
- (૫) પછી જમણા હાથમાં વીજળીક દડો પકડી તેને મરદનના ઉપલા ભાગ ઉપર માથાની પછવાડે મગજના મુગ આગળ સફાઈ પકડી રાખવો-મુકવો.

આ રીતે કર્યા પછી આગળ વધી તમારો ડાબો હાથ તેના માથા ઉપર મુકી મજબુતથી તેના માથાને તે દડા ઉપર નમાવો એવી રીતે કે તેનું માથું તે દડા ઉપર ટેકા રાખી ચડે.

પછી જો તે વિધિય તમારા કહેવા મુજબ વર્તે તો નહીં હશે અને પોતાનું સંકેષ જગ સાથું વાપરતો હશે તો તેની મરદન અફડ રહેશે અને તેનું માથું પાછળ નમાવવું મુશ્કેલ પડશે. અને જો આમ કરતો માણસ પડે તો તેને તેના ગાત્ર સિધીલ કરવાને અને તેનું માથું દડા ઉપર જરાબર અરેલવાને કહેવું. પછી તે પડી નહિ જાય તે બાબતની સંભાળ રાખીશ એમ કહી તેના મનની બીતો દૂર કરવી.

આ પ્રમાણે કર્યા પછી તમારા ડાબા હાથથી તેના માથા ઉપર થઈ જમણાની બાજુ પર માર્શન કરવા માંડો. તે માર્શનથી જાણે તમે તેને તમારી તરફ ખેંચતા હો તેવી રીતે તે માર્શન કરવા, પણ મગજના મુગ ઉપર તે દડાથી હથેલ દબાવુ રાખતા રહેવું. આ પ્રમાણે તમે કરતા હો ત્યારે ચોક્કસ એક સરખા સરળ અવાજમાં તમારે તેને નીચે મુજબ કહેતા-બોલતા જવું. દવે-આરે-દૂં-દડો-ખસેડું-ત્યારે-તમે-ધીમે-ધીમે-પાછળ-પડતા-જરો;-પાછળ-પડવાનો મનમાં-ખ્યાલ-રાખો; પાછળ-પડવાનો-મનમાં-ખ્યાલ-રાખો; પાછળ-પડવાનો-મનમાં-ખ્યાલ-રાખો-દૂં-દડો-ખસેડી-સેડધું-અને-તમે-પાછળ-પડી-જરો.

જેવા “પડી જરો” એ સજ્જો છેલા બોલો તે વખતે તે દડો જરાક ધીમેથી મગજના મુગ આગળથી તમારી તરફ ખસેડવો શરૂ કરો અને તેજ વખતે ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણે તમારા ડાબા હાથથી તેના માથા ઉપર થઈ જમણા તરફ જાય તેવી રીતનો એક વધારે માર્શન (push)

३०। आशुतोष तेषां कथायां विद्यमानं पाञ्चजन्यं ज्ञेयवासां नयने मया भण्डितम्।

“પડી જયો” એવો હોતો. ઘડ બોલો ત્યાં સુધી તે દાને
તેના મામા મામે દવારના રહે. અને તે હોતો ઘડ બોલાઈ રહે ત્યાં
સુધી તે દાને તે જગ્યાએથી જરાકે પણ ખસેડવો નહીં.

સામાન્યતા અનુભવીએ પશ્ચીક વખતે કાનુ' કમાણુ મોડું કરી
 નવે છે અને કેવામાં છેલા સમયે મોભાઈ રજા રેડેવાં અને સુમના
 આપના દે.ન ને કમીયાનમાં કાને તેની જગ્યાએથી ખસેડી શેછ તે તે-
 ખની મોડી જુગ છે-તેમ કનુ ન જોઈએ; કેટલાક વિધિયને કો. પાઠ્ય
 અનેકા રેડેવા જ્યાક યોનેથી પાસા આપેલો પડે છે અને તેથી તેનું
 સ્વતંત્રતાનું ખમી જામ છે અને મુકેલ વિધિયે પણ કાવરની સુમનાને
 કાનુ પછ જામ છે. કદેક કમમાં જામ કરવાની જરૂર નથી.

આપણે જાને કેવળને પદ્મી આપણે તેને સ્વયં આંચકો બાને તેજો
બુધી મળ્યું નહીં એવા કાળમાં તમારું વારી તે ઉત્કૃષ્ટતા અને તેથી
સર્વ દુઃખનાથી તમારું રક્ષ કરી શકાય તેવી અભર ધન

આથી જ તેને હાલ મનહી પાડા પડ્યા તે વખતે જેમ લોક યુગ
જેક જાણના કાલાને મળે તેવું છે તેવી રીતે ખોલે ખોલે તે કાને
વધારી તેમ જ મનની વસ્તુઓ.

इति ध्यात्वा यथा वचने वचनो ज्ञानज्ञो यम आत्मनः सत्त्वं वि-
द्वेष्ट भ.ग. स्वयं वेदो वने पशुः पशवः वचनो वेदात् इदं च
देवश्च इति ध्यात्वा ज्ञानता वा न वचनं वचनं " इति-वचने-पशोः ध्या-
त्वा-वचन-इति-वचनो ज्ञान भ.ग. स्वयं वेदो वने पशुः पशवः वचनो वेदात् इदं च

[illegible]

સીને શાકોદીઃ પ્રયોગ—વિધિને આમજ પેંચવાનો.

(મિ) તપાં જતાવેલી બીજ રીનોધી ની વિધિના ઉપર જાણીથી બચર કાઢ દોષ દેરતો ને વિધિ જાણીથી જાણ પેંચાને આજમ પડેલા દોષ તેને આમજ પેંચવાના પ્રયોગ માટે પચાંદ કરેલા પડી તેને તમારી સમજુબ દરાર કાઢી રાખી ઉપરની બીજ રીનોધાં જાણ્યા પ્ર-
માણે તેના દાખાં. પચાં. આપું જીમેરે જાણી તેના મ.પ થીથીવ કરવાને કરેલું, ખાતે તે વિધિના અંતે ભમણા ઉપર તમારી આંખજાણેનો આપી જાણ આજરે ૧૫-૨૦ મેંદ-૬-૫૫ રાખી મુકા અને તેને તમારી આંખો આપું રીડી જીવાનું કરેલ અને તે તમારી આંખો માર્ક જુએ તે જખતે તમે તેની જે આંખોની વચમાં તેના નાકના મુકા ઉપર વિધર અને ૧૬ રાખી રાખી જીવોદીથી જુએલ ઉપર પ્રમાણે બચાવર વાંચાં પડી તે વિધિને જીમેરે પજુ મીરામ અને રંધાં અવાજમાં નીચે મુજબ કરેલા મિતિ—“ દુ-આમ-દાચ-આમજ-પેંચતો-જા-તેમ-તેમ-તમે-આમજ પેંચાના આજરી. પડી તે વિધિ ઉપરથી તમામ દાખની આંખજાણે પીમેધીએ તમારી તરફ પેંચરા મિતિ અને જોવા તમે પેંચતા જાણે [અસેરતા જાણે] તે જખતે તેને મીરાસ અવાજમાં કરેલા જાણે કે ” તમે આમજ-પેંચાના-આવોદો-આમજ-પેંચાના-આવોદો મિ પ્રમાણે જખમાર વાર કરેલું પડી ઉપરે તમે-આમજ-પડી જાણીઓ મિમ કરેલું.

આરે વિધિ આમજ પેંચાણ પડી જવા જોવા વાવ તે જખતે સ' આગથી તેને પડી બેચો જોખમિ. કારણકે તે પડી જાણ તો તેને પ્રજા વાવ અને ખીજને કાણ સખસ વિધિ થવાને આમજ આજરી નહીં. પડેલી અજમાવેલમાં જો તમે નિર્ણજ જાણે તો તેથી તમે નાસીવાસ થવા નહીં. પજુ મીરાસ અને ખંતથી ખીજવર તેના ઉપર વલ કરે કારણકે મીરાસ અને ખંત થીવાવ કામ પાર પડી કાઢાનું નથી.

વિધિ સામું કાંદપ જજ વાપરતો દેવતો તેને તેમ નહીં કરવાને સમજવનું.

(મિ) બીજે પ્રયોગ જોદમરાથી કરી ન્હા પડી આ પ્રયોગને માટે વિધિને તેની આંખો બધ કરી. પચાં જોમા રાખી તમારી જરાવર સામે દોમા રાખી તેની આંખો ઉપાડવાનું કરી તમારી આંખો સામું જરાવર રીપ્પુ જોવાને અગર તેની આંખ આમજ ધોરે ઉરે એક નાનો અગરતો

પદાર્થ રાખી તે પદાર્થ ઉપર એકીટએ તેને જોવાને કહેવું. પછી થોડી
મીનીટ સુધી તેની આંખો સામું એકીટએ જોઈ રહી ધીમે ધીમે તમે પાછો
પગે પાછળ ખસતા જાઓ. અગર જે પદાર્થની સામું તેને જોવાને કહ્યું.
હોય તે પદાર્થ તમારી તરફ ધીમે ધીમે પાછા ખેંચતા જાઓ, તમે તે
પ્રમાણે ખેંચતા જતા હો અને વિધિનુ આગળ પાડવાનું વલણ તમેને
માલુમ ન પડે તો ત્યાંથી અટકી રીટી સરખી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવા
મંડો. પરંતુ કોઈપણ વખતે જલદીથી તમારે પોતાને પાછળ હાંકવું નહીં
અગર પદાર્થ હોયતો તેને જલદીથી પાછળ હાંકવો નહીં.

જો સંભાળથી આ પ્રયોગ કરશો તો ઘણાક વિધિયો આગળ ખેંચાઈ
પડી જવા જેવાં થઈ જશે. આ પ્રયોગમાં વિધિય ઉઘી જવાનો સંભવ નથી
પણ કદાચ ઉઘી ગયેલો માલુમ પડે તો બીજા પ્રયોગમાં જમાડવાની જે
રીત બતાવી છે તે રીતનો અજમાયેશ કરવાથી તે જાગૃત થશે.

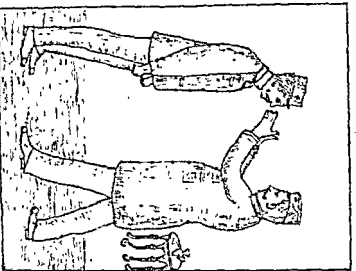
(ફ) બીજા પ્રયોગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે વિધિયને સીધા ટટાર ઉભા
રહેવાને તથા તેના બંને પગની એડીઓ બેગી રાખી બંને હાથ બાજુ
ઉપર લટકતા રાખવાને કહ્યો. આમ તે કરી રહે એટલે વીજળીક દડાને
તમારા હાથમાં પકડી વિધિયની આંખોના મધ્યર્ધાંદુથી આશરે ૪-૫ ઈંચને
છેટે ધરી તે દડાની અંદરની સળીની ટાય ઉપર ધારીને જોઈ રહેવાનું કહ્યો.

પછી તે દડાને ગોળાકાર મતીમાં ફેરવવા મંડો (પરંતુ તેમ ગોળ
ફેરવવાથી અડધા રૂપીયાના પેરાવા કરતાં વધારે કુંડાળું થવું ન જોઈએ
તેની સંભાળ રાખવી.)

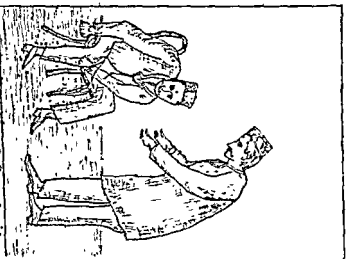
દડાને ગોળાકાર મતીમાં ફેરવતા હો તે વખતે વિધિયને નાંચેની સુ-
ચનાઓ આપવા માંડવી. “જ્યારે-કું-આ-દડો-મારી-તરફ-ખેંચીશ-ત્યારે-
જરૂર-તમે-તે-દડાની-તરફ-ખેંચાશો-પડી-જવાનો-વિચાર-રાખો-આગળ-
પડવાનો-વિચાર-રાખો-આગળ-પડી-જવાનો-વિચાર-રાખો-અને-હવે-
તમે-જરૂર-પડી-જશો. (હવે સખ્ક બાર દેખને કહેવો.)

“ પકડી જશો ” એવા છેલ્લા સખ્કો તમે બોલી રહો કે તરતજ
તે દડાને ફેરવતો બંધ કરી, તમારે જેમ અને તેમ ધીમે ધીમે અને સફા-
ઈથી પાછળ હાંકવું. પાછળ હાંકી વખતે તમારું મુખ વિધિયના મુખ તરફ
રાખવાની જરાબર સંભાળ રાખવી.

ଅଢ଼ିତର ଗୃହ୍ୟାବଳୀ ଶିଳା. ୩୭୩

ପ୍ରଥମ ଶିଳା ଗୃହ୍ୟାବଳୀ ଶିଳା. ୩୭୪

અર્થાત તમારે એકલા દડાને પાછળ ખેંચવાનો નથી પંખુ ને દડાની સાથે તમારા આખા શરીરને ધીમે ધીમે પાછળ દલાવવાનું છે, પ્રથમ તમારા હાથ અને દડાને જો વિધેય પાછળ દડા તો દેખશે અને તમારા શરીરને પાછળ હટવું દેખશે નહીં. તો તે વિધેયના ઉપર થએલી અસર તુટી જવાનો અર્થ છે મારે ધીમે ધીમે તમારું શરીર પંખુ પાછળ હટવું જોઈએ.

પ્રયોગ શરૂ કરતી વખતે તમારો જમણો પગ જરાજર આગળ રાખવો જોઈએ કે જો તમારા પગની જગ્યા ભલે જોવાય તમારું માથું ખમ્મા અને 'કેડ' ઉપરના શરીરનો બધો ભાગ વિધેય તરફથી ધીમે ધીમે એકલાઈથી પાછળ દલાવી શકાય.

દરેક વખતે કેમ વર્તવું તે જાણતમાં તમારે તમારી શુદ્ધિ વાપરવી જોઈએ. કદાચ વિધેયની સામે ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણે દડાને ધરતાની યોગ્ય વારમાં તે વિધેય દડા તરફ ખેંચાવા માંડે તો તે પ્રમાણે તમારે વર્તવું જોઈએ. પછીક વખતે કંઈપણ સખ્દ બોલ્યા સિવાય આગળ અને પાછળ હલવાની વિધેય ઉપર અસર થઈ જાય છે.

(ક) (૧) વિધેયને તેના બંને પગની એડીએ ભેગી રાખી ઉભા રહેવાનું કહેવું.

(૨) ગરદન પાછળ તેના હાથ ભેગા કરવાને કહેવું.

(૩) વિધેયથી આશરે ૩-૪ ફુટ છેટે ઉભા રહી તમારા હાથમાં નેત્રના મજ્જાતંતુ ઘસવાનું ચંત્ર લેઈ વિધેયની આંખોથી આશરે એકાદ હાથને છેટે રાખો.

આટલું કર્યું એટલે આગળ પ્રયોગ કરવાને તમે તૈયાર છો એમ જાણી વિધેયને તે ચંત્રની ટોચ ઉપર ધારીને જોવું કહી નીચે મુજબ ધીમેથી અસરકારક રીતે ચોક્કસ અવાજમાં કહો.

દુઃ-આગળ-પાછળ-થડ-તે વખતે-આની-ટોચ-ઉપર-એડીએ જુઓ અને-તમને-આગળ-પડી-જવાનું-વડજી થશે.

પછી વિધેયની તરફ એકદમ જલ્દી જાઓ અને પછી ધીમેથી નીચે અસર રીતે તેનાથી પાછળ દડા જાઓ. પરંતુ તમારા હાથમાંના ચંત્રની ટોચ વિધેયની આંખોની સીલી લીટીમાં રાખવાને ચુાવું નહીં. (એક પગ આગળ અને એક પગ પાછળ એમ પ્રથમથી ઉભા રહેવું.) પાછળ હલતા જાઓ તે દરેક વખતે વિધેયને ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણેના અવાજમાં 'તમે પડવાનો-વિચાર કરો-અને-તમે-જરૂર-પડી જશો.' એમ કહેતા જવું.

તે યંત્રની ટાંચે વિધેયના આંખથી લગભગ છ ઈંચ સુધી ભેદ જરી અને પછી ધીમેથી નીચમસર રીતે લગભગ બેએક વાર સુધી પાછળ દડતા જવું. આ પ્રમાણે કેટલીકવાર સુધી કરે જવું અને મોડે વેહેલે તે વિધેય આંખના ખેંચાઈ પડશે. ઘણાક કેસોમાં તો વિધેય ખીજાગ પ્રવાને આંગળ ખેંચાઈ પડે છે.

પ્રયોગ વખતે વિધેયને ખીસકુલ દસવા દેવો ન જોઈએ. છતાં જો તે દસવા માટે તો તે દસતો બંધ થાય ત્યાં સુધી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો બંધ રાખવો જોઈએ.

પ્રકરણ ૬ હું.

ચોથી રીત-હાથ ચોંટાડી દેવાની.

(અ) જ્યાં સુધી ઉપરની રીતોમાં તમે જરાબર જાણ્યા ન હો. ત્યાંસુધી આ રીત અજમાવવી ન જોઈએ. જેના ઉપર ત્રીજી રીતમાં જતાવેલો પ્રયોગ જરાબર કરી ચક્રા હો તેના ઉપર આ પ્રયોગ કરવો સારો છે. પછી તે વિધેયને તમારી સામે ઉભો રાખી તેને તેના એક હાથના આંગળા ખીજા હાથના આંગળામાં જરાવી બંને હાથ ભેગા બંધ કરવાનું કહો એટલે તેના એક હાથના આંગળા ખીજા હાથની હથેળીના પાછલા ભાગ ઉપર આવે એવી રીતે બંને હાથના આંગળા ભેગા કરવાનું કહો; તે તેમ કરે એટલે તેને તે સખન રીતે ભેગા દખાવવાને કહો અને તેના બંને ભેગા કરેલા હાથ સીધા લાંબા કરવાને કહો પછી તેના હાથ, કાંડાથી તે કૂણી સુધી અગર આખા હાથ બંને સખત કાઢી જેવા કરી નાંખવા કહેવું, અને તેના હાથ સજ્જડ ચોંટી ગયા છે એમ તેને ધારવા અગર મનમાં નીચેના સજ્જડ બોલવા કહેવું “ મારા-હાથ-ચોંટી-ગયા છે-મારાથી-છુટા-થઈ-ચક્રી-નહીં-મારાથી છુટા-થઈ-ચક્રી-નહીં-એમ ત્રણ ચાર વાર મનમાં બોલવા કહેવું. વિધેય આ વખતે દસવું જોઈએ નહીં તેમ આ નકામું નજીવું છે એમ તેજી મનમાં ખ્યાલ પણ આણવો ન જોઈએ. તે બાજતની વિધેયને પ્રથમથી સુચના આપી દેવી જોઈએ પણ તેજી તો પોતાના હાથ સજ્જડ ચોંટી ગયા છે, જરાબર ચોંટી ગયા છે એમ મનમાં ધારવું જોઈએ. આટલું થયા પછી વિધેયને વિધેયના હાથ ઉપર પોતાના હાથ મુકવા

અને તેને પોતાની આંખો સામું સીધાં જોવાને કહેવું. મીછ કોઈ પણ જગ્યાએ નહીં જોતાં પોતાની આંખ મામું સીધું જોવાની આસક્તિ મના વિધેયને આપી દેવી જોઈએ અને તેમ છતાં જો તે આગુજાવણ જુએ અમર જોવાનો યત્ન કરતો માણુમ પડે તો તેને પોતાની આંખો સામું જરાજરા જોવાને વિધાયકે દુઃખ કરવો જોઈએ, અને તેજ વખતે વિધાયકે પોતે વિધેયની જાને આંખોની વચમાં નાકના મુગ ઉપર ધારીને ઝેંઝીટસે જોવું અને પોતાની આંખ તે જગ્યા ઉપરથી જરા પણ વાર ખસેડવી નહીં.

આમ ક્ષેપી પછી વિધેયને ચોક્કસ સરળ અવાજે નીચે મુજબ કહેવું " તમારા-દાય તમને-સફૂડ-ચોટી-જતા-માણુમ-પડશે; સફૂડ-ચોટતા જમ છે-વધારે-સફૂડ-ચાય-છે-અને-દવે-તમે-તેને-છુટા-પાડી-શકશો-નહીં. પછી વિધેયના દાય ઉપરથી તમારે દાય લેઈ લેવા કે જથી તેને પોતાના દાય છુટા યાય છે કે નહીં તે કરી જોવાની તક મળે, પરંતુ જ્યાં સુધી વિધાયકના દાય વિધેયના દાય ઉપર દોષ ત્યાં સુધી તેણે તેના દાય વિધેયના દાય ઉપર ઝોગ ફેરવે જવા અને તેમ કરતી વખતે વિધેયના દાય ધીમે ધીમે જાણવા જવા, પણ વિધેયને દરકત કે ઈજા યાવ તેવી રીતે સખત જાણવા નહીં કારણ કે તેમ કરવાથી તેના ઉપર ચઢેલી જધી અસર જતી રહે છે.

પરંતુ જો વિધાયકને વિધેયના દાય જાણવાને બદલે તેના ઉપર માર્ગન કરવાનું પસંદ લાગે તો તેણે વિધેયના દાય ઉપર અમાથી માંડી તે ટેક આંગળા સુધી માર્ગન કરવા પણ તે દાય છુટા પાડી શકશે નહીં એવી સુચના આપતાં સુધી તેવી રીતે માર્ગન કર્યાં કરવું જોઈએ.

વિધેયના દાય ઉપરથી પોતાના દાય લેઈ લીધા પછી વિધેય પોતાના દાય છુટા કરી શકશે નહીં એવી ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણે સુચના આપે જવી કારણ કે તેમ કરવાથી તે વિધેયને તે સુચનાની અસર યાય છે.

સુચના આપતી વખતે વિધાયકે ચોક્કસ સરળ અવાજે સુચના આપવી જોઈએ; ઉતાવળથી બોલી જવું જોઈએ નહીં. તમારા-દાય-બહુ-સફૂડ-ચોટી-જતા છે તેવી સુચના પાંચ સાત વખત આપે જવી અને તેવી રીતે જરાજરા સુચના આપેથી વિધેયના દાય સફૂડ થઈ મહેલા માણુમ પડશે અને તે તેનાથી છુટા થઈ શકશે નહીં.

(ઘ) વિધેયને સગવડ બરેલી રીતે ખુરશીમાં બેસાડી તેના બને હાથ સીદા લાંબા કરવાનું કહી તે બંને હાથના પંખને એક બીજામાં આંગળાઓ ભેરવી બધ કરવાનું કહે. પછી તેને તમારી આંખો સામું બરાબર સીદા જોવાને કહેવું. જ્યારે તે તમારી આંખો સામું ધારીને જોતો હોય ત્યારે ધીમે રહીને તેના હાથ જરા નીચે નમાવે અને તેજ વખતે તેને કહે કે “ તારા હાથ સખત લાકડા જેવા લાગે છે, - તારા ગાત્ર વધારે અને વધારે સખત થતા જાય છે, - તારી કુંજી આમગનો સાંધો સખત થઇ ગયો છે તેથી તારાથી તે વાળી ચક્રશે નહીં. - તારી આંગળાઓ એક બીજા સાથે સખત ચોટતી જાય છે; તારા હાથ સખત ને સખત ચોટતા જાય છે. ” આમ બોલતાં હો તે વખતે વિધેય તમારી આંખો સામું બરાબર ધારીને જુએ છે કે નહીં તેની બરાબર તપાસ રાખવી જોઈએ. જો તેનું ધ્યાન એક પગવાર પણ ખીછ જમ્યાએ જતું માણુમ પડે તો તરતજ તેને બરાબર તમારી સામું ધારીને જોવાનો હુકમ કરવો અને પછી જે ચમ્પો ઉપર બતાવ્યા છે તે પ્રમાણે કલા જુવું. ઉપરના વાંચો છ સાત વાર બોલવા જોઈએ.

જો તમારા બોલવાથી વિધેયના ઉપર અસર થઇ દશે તો તેની આંખો વિચિત્ર દેખાશે અને તેજ વખતે તેના હાથ સર્જક ચોટી ગયેલા માણુમ પડશે. જ્યારે આટલી દલ સુધી વિધેય ઉપર અસર થએલી માણુમ પડે એટલે, તમારે નેને કહેવું કે ‘ તારા-હાથ-સર્જક-ચોટી-ગયા-છે-સર્જક-થયા-છે-સર્જક-થયા-છે-તે-તારાથી-છુટા-પાડી-ચક્રશે-નહીં. - તે-સર્જક-ચોટી-ગયા-છે-છુટા-પાડવાની-અજમાયેશ-કરો-તમે-તે-છુટા-કરી-ચક્રશે-નહીં. - કરો-પ્રતિ-કરો, -પ્રતિ-કરો-તો-પણ-તમે-છુટા-કરવામાં-શક્તી-ચક્રશે-નહીં. ’

આમ કરવાથી ધણીક કેસોમાં હાથ છુટા કરવાનું અચકચ ચર્ધ પડે છે. યોગ કેસોમાં જેના હાથ યોગ ચોટવા હોય છે તે યોગી મેહેનતે છુટા કરી ચક્રે છે. અને બીજાજ અસર ચર્ધ ન હોય તેવા ધણીજ યોગ કેસો માણુમ પડે છે. જે વિધેયના હાથ ચોટી ગયા હોય તે વિધેયને તેની રિષ્ટીમાં વધારે વાર રાખવો ન જોઈએ, પણ તમારી ખાતરી થાય કે મેહેનત કર્યા છતાં તેના હાથ છુટા ચર્ધ ચક્રતા નથી એટલે એક બે તાળી પાડી તેને કહેવું કે “ ચલ તૈયાર થા, તારા હાથ છુટી ગયા છે. ” એમ ક-

હેલો એટલે તેના દાઘ વચ્ચે મુકેલીએ મુઠા પાડી દાઘાઈ.

પછે હજારો વિધિ તમારા હજાર પ્રમાણે પતંગો પછી દાઘ નમારો કર્યા મુજબ છુટા કરી શકે નહીં તે તેથી નમારો નહીં મહારાજા તેને હજાર કર્યા સંપૂર્ણ કરેલું છે. "અમે નમારો દાઘ છુટા થઈ ગયા છે. છુટા થઈ ગયા છે. અમે તમારી કરો" અને તેમ કરેથી વચ્ચે મુકેલીએ તેના દાઘ તે છુટા કરી શકે.

(૬) પ્રથમ જાણવેલા ત્રણ પ્રયોગોમાં પ્રત્યેકમાં થવા પડી આ પ્રયોગ કરવાને તમે તૈયાર થવા છો એવો તમેને નમારોમાં વિશ્વાસ આવશે. પછી તેમાંથી ઉચ્ચત વિધિને છુટી પસંદ કરો અને તેના ઉપર અનુભવેશ કરવી શરૂ કરો. પછી તેને તેના જાંતે દાઘ લાંબા કરી તેના પાંજ બેગા કરી અખત રીતે અથ્થ કરવાનું કરો. પછી તેની આંખોથી આંધરે ૪-૫ ઈંચને છેડે વૅજગીટ કરો. દર રાખી તે દાઘની અંદરની સજ્જાની રાત્ર ઉપર પાડીને જોવાનું કરો. તેમ યોગીવાર તે જુએ એટલે તેને કરેલું છે તારાથી-તારા-દાઘ-છુટા-થઈ-શકે-નહીં-એમ-ધાર-તારાથી-તે-કપડો-નહીં-તારાથી-તે-કપડો-નહીં-એ શબ્દો વાંચારે વાર બોલવા દાઘાપણ કરેલા છે. દાઘ તરફ એકી રીતે જો અને જ્યારે કુંજન મળી રહે ત્યારે તારાથી તારા દાઘ છુટા થઈ શકે નહીં, થઈ તૈયાર થા, ૧-૨-૩. તારાથી છુટા થઈ શકે નહીં-પાનકર-મનકર-તારાથી છુટા થઈ શકે નહીં. રક્ત યોગી પણ મુધીજ તેને તેમ વાળ કરવા રહેવો અને પછી નરતજ તે દાઘને ખમેડી લેવો અને તેને એકદમ ઉપર જાણવેલી રીત પ્રમાણે દાઘ છુટા કરવાની રીત અનુભવી તેના દાઘ છુટા કરવા.

દાઘ છુટા કરવાની સામાન્ય રીત:-વિધિ જ્યારે પોતાના દાઘ છુટા કરવાને મથત કરે છતાં તે છુટા થઈ શકે નહીં ત્યારે વિધા-યક આજ્ઞા યાવ તેવી રીતે એકદમ જલદીથી તાણી વળાડવી અને તે જ વખતે એકસ અવાજમાં તેને કરેલું છે " અસ-તૈયાર થા-તારા દાઘ છુટા થતા જાવ છે. આ પ્રમાણે ત્રણ-ચાર વખત કરેલું અને તે કરેલી વખતે તેના દાઘ બેગા દાખતા જરૂર અને તેમ કરવાથી તેના ઉપર થ-એલી અસ- હું થઈ તેના દાઘ છુટા થઈ શકે.

આમ કર્યા છતાં પણ જો વિધેયના હાથ જલદીથી છુટા થાય નહીં તો વિધાયકે વિધેયના બંને હાથ પોતાના પંજામાં સેધ સેઢેજ વધારે જોરથી દબાવવા અને કહેવું કે “ બસ સજુર કર-છુટા કરવા મચન કરીશ નહીં અને તે પ્રમાણે તે વર્તે એટલે તેને કહેવું કે જ્યારે હું એક બે ત્રણ એમ ત્રણ ગણી રહીશ કે તરતજ તારા હાથ છુટા થઈ જશે. પછી વિધાયકે “ એક-એ-ત્રણ ” એમ ગણવા અને જોવો “ ત્રણ ” શબ્દ જોશે કે તરતજ મોટા અવાજ યાવ તેવી રીતે પોતાના હાથથી વિધાયકે તાબોટો પાડવો અને તે વખતે વિધેયને કહેવું કે “ તારા હાથ જુદા કર, છુટા થઈ મવા છે-જલદી કર. ” આમ કરવાથી હાથ છુટા થઈ જશે,

પાંચમી રીત-શરીરમાં અસર થતી જોવી.

જો સખસ વિધેય યવા આવે તે લાવક છે કે નહીં તેની કસોટી ખાતર તેનો જન્મજો હાથ જમીન કે ટેબલ ઉપર ચસો યુગલી વિધાયકે તે ઉપર ૫—૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરવું. તેવામાં વિધેયના હાથમાં જરી ગરમી કે શીતગતા યવા માટે અગર તેના હાથમાં કંઈ કણકણી કે ચગ આવતી માત્રુમ પડે તો તે સખસ વિધેય યવાને યોગ્ય છે એમ ગણવું.

કેટલીક અગત્યની મુચના:—

ઉપરની ચોથી રીત રતેદમંદી સાથે કર્યા પછી અને ધણીક વિધેયના હાથ એકી વખતે સફળ ચોટાડી દેવામાં કશગ યવા પછી બીજો કોઈ પ્રયોગ કરવો હોય ત્યારે આ પુસ્તકમાં જતાવેલી પેહેલી રીતનો અજમાયશ વિધેય ઉપર કરવાની જરૂર નથી; પણ બીજી રીતો તેના ઉપર અજમાવવી જોઈએ, પરંતુ જો ધણી સખસો ઉપર પ્રયોગો કરવાનો વિચાર હોય તો પેહેલેથી ચોથી રીત સુધી જઈ રીતો તેમના ઉપર અજમાવવો સારી છે. પૂરો અનુભવ મેગળ્યા પછી આ જઈ રીતો તમે જાદુ જલદીથી કરી શકશો. હ ય ચોટાડી દેવા વીગેરેના પ્રયોગો તમેને જાદુ સંકેત સાગશે. પરંતુ આ જઈ રીતોનો પૂરેપૂરો અજમાસ મેગળ્યા સીવાય બીજો કોઈ નવો પ્રયોગ કરવાને આગળ પમસાં કરવા ઉચીત નથી.

મકરણુ ઓ મુ.

બીજા શારીરીક પ્રયોગો.

ઉપરના સામાન્ય નીચેના તમે જાગજાગ સમજ્યા છે એમ મનુષી બીજા શારીરીક પ્રયોગો (physical experiments) નું જેમ અને તેમ ક્રમાંમાં વર્ણન કરાવું.

લાકડી ઉપરથી કુદી શકાય નહીં-તેનો પ્રયોગ.

એક એકડી બમર દીવાનખાનાની વચમાં જામીન ઉપર એક લાકડી, સોડી કે આંકણી મુકી તે ઉપરથી વિવિધ કુદી કરે નહીં તેવો પ્રયોગ કરવા માટે એક જામીન વિધિવતે પસંદ કરી તેને તેના જાંતે પગ ભેંમા કરી ઉભા રહેવાને કહો અને તેજ વખતે તેને તેના પગના અંગુઠા તે લાકડીને આડે તેજરીતે ઉભા રહેવાને સમજાવો. આમ કર્યા પછી તમારા જમણા હાથમાં લોજણીક દોડી પકડી તેની સનમુખ તમારે ઉભા રહેવું. પછી જાણે તમે તેને તે લાકડી ઉપરથી કુદતા અટકાવતા હો તેજરીતે તમારો જમણો પગ આમજા લંબાવી જરાજરા સામા, ઉપર જતાજ્યા પ્રમાણે ઉભા રહો. પછી તમારા જમણા હાથમાંનો લોજણીક દોડી તે વિધિવતી આંખથી સમજામ ૮-૧૦ ઈંચને છેડે રાખી તેને નીચે પ્રમાણે કહો. દરે-આ-દા-સામું-ધારીને-જુઓ-અને-તમે-લાકડી-ઉપરથી-કુદી-સકશો-નહીં-એમ-ધારો-તમારા-પગ-સખત-કરો-જરાજરા-સામું-એકી-ટકે-જુઓ-અને-જવારે-કું-વજુ-મણી-રૂઢું-ત્યારે-તમારા-પગ-જામીન-સાથે-ચોટી-ગથેલા-મામુમ-પડશે-લાકડી-ઉપરથી-તમે-કુદી-સકશો-નહીં. તેજાર-ધાઓ-૧-૨-૩-તમે-કુદી-સકશો નહીં-પતન-કરો-તમારાથી-કુદી-સકશો-નહીં.

પતન કરો, તમારાથી કુદી શકારો નહીં એટલા કષ્ટદો પાંચ ઓવાર બોલવા સારા છે. યોગીક પગ મુકી પતન કર્યા હતાં તેનાથી કુદાય નહીં કે તરતજ તેના મોં આમજા જાણ તાણ પાડી અવાજ કરી "ચલ-તેજાર-યા-તાગ-પગ-ઉપરની નથા છે" એમ કહેવું અને તેમ કરવાથી તેનાથી કુદી શકશે.

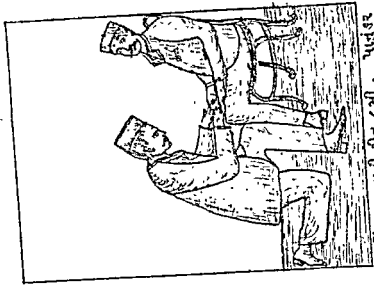
પગ લાકડા જેવો સખત કરી નાંખવાની રીત.

જે પગ તમે સખત કરવા ચાહતા હો તે પગ ઉપર પેલાનું બધું વજન મુકીને ઉભા રહેવાનું અને તે વખતે તેનો (વિધિવતો) એક હાથ

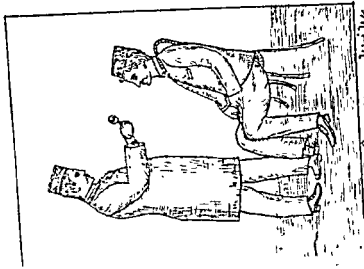
તમારા હાથમાં પકડી રાખી તેને તમારી આંખો સામું બરાબર સીધા જોવાનું અને તેનો પગ તે વાંકો વાગી નહી શકે એવું તેને મનમાં ધારવાનું કહેા; જે વખતે તમે ઉભા થાવ તે વખતે તેની આંખો તમારી આંખો તરફ જ રહે એવી તેને સુચના આપી દેવી જોઈએ; આટલો વખત વિધાયકે ધુંટણ ઉપર બેસવું જોઈએ. પછી વિધાયકે પોતાના એક હાથવતી વિધેયના પગ ઉપર માર્ગન કરવા, પણ તે માર્ગન ધુંટણ ઉપર છ સાત ઈંચને છેટેથી શરૂ કરી ધુંટણના નીચે છ સાત ઈંચ મુધી કરવા અને જે વખતે માર્ગન કરવાનું શરૂ કરવામાં આવે તે વખતે બરાબર ચોક્કસ અવાજમાં નીચે મુજબ બોલવા શરૂ કરવું “તમારો-પગ-સખત-થતો-જમ-છે-મડુ-સખત થાય છે-સખત-સખત-થઈ-ગયો છે. અને-હવે-તમે-તે-વાળી-સકશો નહીં-ચાલવા-માંડશો-તો લંગારો નેવા છેલ્લા શબ્દો બોલી રહો કે તરતજ ઉભા થઈ જવું” પણ તે વખતે તેની બંને આંખોની વચમાં નાકના મુગ આગળ તમારી દટી દરાવી રાખી તેને એકદમ તમારી તરફ તેને લંગારો ચલાવવા માટે ખેંચવો અને પછી તે ૧૫-૨૦ ડમલાં ચાલી રહે કે તરતજ હાથ છુટા કરવાની રીતમાં જે પ્રમાણે બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે તમારા બંને હાથથી તાળી પાડી (અવાજ કરી) “બસ-ચલ-તૈયાર-સા-જગૃન-થા-પમ-છુટો-થઈ-ગયો છે.” એમ તેને કહેા એટલે તેનો પગ છુટો થઈ બરાબર ચાલી શકશે.

હાથ સખત કરવાની રીત.

પગ સખત કરવામાં જે રીત બતાવી છે તેના જેવીજ હાથ સખત કરવાની રીત છે. વિધેયને પોતાનો એક હાથ લાંબો કરી મુઠી વાળવાનું કહેા પછી તેને તે હાથ સખત રીતે રાખવાનું કહેા તે તે પ્રમાણે કરે પછી તેની મુઠી પકડી હાથની અંદરના (હવેળા જે બાજુએ હોય છે તે બાજુ ઉપર હાથ સખત રાખેલો હોયો જોઈએ) ભાગ ઉપર થોડા માર્ગન (પાસ) કરેા અને તે કરતી વખતે નીચે મુજબ બોલવું “તમારો-હાથ-સખત-થતો-જમ-છે-વધારે-સખત-થતો-જમ-છે.-ધણે-સખત-હવે-થઈ- ગયો છે.-અને-તમે-વાળવાનશો-તો-તે-વળશે-નહીં.-અજમાયસ-કરો-અને -જેમ-જેમ-અજમાયસ-કરશો-તેમ-તેમ-તે-વધારે-સખત-થશે. સખત થ-એલો હાથ થોડી વાર રાખી પછી સખત કરેલા પગ ઉપરથી જેવી રીતે આ વિધાની થએલો અસર દુર કરવામાં આવે છે તેવી રીતે હાથ ઉપરની થએલી અસર દુર કરવી જોઈએ.

ଓଁ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି . ପଞ୍ଚମ

ପଞ୍ଚମ

પોતાનું નામ બોલતાં બધે કંઠી દેવાની રીત.

વિધેયની સનમુખ હાથ રહી ધીમેથી તેના મળા ઉપરનો દબડીયો થોડી વખત ઘાગો અને તે વખતે નેને કહેવું કે જ્યારે તું ત્રણ ગણી ત્રણ સખ્ત બોલું તે વખતે તું તારું નામ બોલી શકીશ નહીં, એક-બે-ત્રણ. હવે તારું નામ બોલી શકાશે નહીં મથન કરીશ તો પછી બોલી શકશો નહીં. થએલી અસર દુર કરવા માટે ઉપરની રીતનો અજમાયેશ કરવી.

હાથમાંથી લાકડી છોડાય નહીં.

વિધેયના હાથમાં એક લાકડી આપી તેને તમારી આંખો તરફ એકીટસે જોવાને અને લાકડી સખત પકડવાને કહેવું અને તે લાકડી તેના હાથમાંથી છુટી નહીં થકે એવું તેને મનમાં ધારવાને પણ કહેવું અને જ્યારે તમે તેને ત્રણ ગણી રહી તેને તે છોડી દેવાનું કહેશો તો પણ તે તેનાથી છુટી શકશે નહીં અને લાકડી તેના હાથમાં ચોંટી ગ-એલી તેને માણુમ પડશે અને જેમ વધારે તે બાળત અજમાયેશ કરશે તેમ વધારે ચોંટી ગએલી તેને લાગશે. પછી તેને તમારે તૈયાર થવાનું કહેવું અને પછી એક બે ત્રણ એમ બોલી કહેવું કે હવે-તમારાથી તે નીચે નાંખી શકાશે નહીં અજમાયેશ કરો અને જેમ વધારે અજમાયેશ કરશે તેમ તે બીજકૃષ્ણ તમારાથી છુટી શકશે નહીં. આમ થોડીવાર થયા પછી ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે તેના હાથ ઉપરથી અસર દુર કરવી.

ખુરશીપર બેસી શકાય નહીં.

પહેલાં વિધેયને ઉભો રાખી તેની પગલાડે જરાજર ખુરશી ગોઠવો પછી તેને જરાજર તમારી સામું તમારી આંખો તરફ જોવાને કહેવું અને તમારે તેની બે આંખોની વચ્ચે તેના નાકના મુળ આગળ સીધું એકીટસે જોવું. તેને તેના પગ સીધા સખત લાકડા જેવા કરવાને અને તેનાથી બેસી શકાશે નહીં એમ તેને મનમાં ધારવાને કહેવું અને જ્યારે તમે ત્રણ ગણી રહો ત્યારે તેને તેના પગ સખત લાકડા જેવા થઈ ગએલા માણુમ પડશે અને તેનાથી બેસી શકાશે નહીં. અને જેમ તે બાળત વધારે અજમાયેશ કરશે તેમ તે વધારે સખત થતા જતા તેને માણુમ પડશે. પછી તેને તૈયાર થવાનું કહી એક-બે-ત્રણ એમ બોલી તેને કહેવું કે હવે તારાથી બેસી શકાશે નહીં. થોડી પગ મુથી તે અજમાયેશ કર્યા પછી બેસી શકે નહીં એટલે તરતજ તાણી પાડી અવાજ

કરી ચત્રાવ-જગૃતયા-તારાથી હવે બેસી સકાશે-અસર દુર યઈ છે વી-
ગેરે કહી તેના ઉપરની અસર દુર કરી નાંખવી.

ખુરશી ઉપરથી ઉભા થઇ શકાય નહીં.

વિધેયને બરાબર તમારી સામુ આંખો તરફ જોવાનું કહો તેમ
વખતે તમે તેની આંખોની વચમાં તેના નાકના મુગ ઉપર જુઓ અને
ખુરશી ઉપરથી તેનાથી ઉઠી નહીં શકાય એવું તેને મનમાં ધારવાનું
કહો અને જ્યારે તમે ત્રણ મળી રહો ત્યારે તે ખુરશી સાથે સદૃઢ થઈ
ગએશે તેને માનુષ પડશે અને તેનાથી ઉઠી શકાશે નહીં અને જેમ
વધારે અજમાયશ કરશે તેમ તેમ જડવાનું વધારે મુશ્કેલ લાગશે. પછી
તેને તૈયાર થવાનું કહી એક-બે ત્રણ એમ બોલી “હવે તારાથી ઉઠી
શકાશે નહીં-હવે તારાથી ઉભા થઈ શકાશે નહીં” એમ કહેવું. થોડી પગ-
વાર આમ થયા પછી તેના ઉપરથી ઉપર જતાજ્યા પ્રમાણેની રીતથી
તેના ઉપરની અસર દુર કરવી.

ધ્યાનમાં રાખવા લાયક ગુચના.

ઉપરના બધા પ્રયોગમાં વિધાયકે સીધા એકાદસે વિધેયની આંખો-
ની વચમાં તેના નાકના મુગ ઉપર જોવું જોઈએ અને તે વખતે વિધેયે
વિધાયકની આંખો તરફ સીધું એકાદસે જોવું જોઈએ. પ્રયોગ ચતો હોય
તે વખતે બંને જણાએ પોતાની નજર એક બીજા તરફ ઉપર જતાજ્યા
પ્રમાણે એકાદસે રાખવી જોઈએ અને એક પગવાર પછી ત્યાંથી ખસેડવી
જોઈએ નહીં રહી જ્યારે થએલી અસર દુર કરવાની હોય ત્યારેજ પો-
તાની નજર ત્યાંથી દુર કરવી જોઈએ. જો ઉપરના પ્રયોગો બરાબર સમ-
જવામાં આવ્યા હોય તો તેવી જાતના બીજા પ્રયોગો ધણી જલદીથી કરી
શકાય છે. જો પ્રયોગ કરવામાં કોતેદમદ ન થવાય તો તેથી વિધાયકે હીં-
મન દારવી નહીં. તે વખતે નામીપાસ નહીં યત્ન સમ્બનાથી કહેવું કે કોઈ
સખસ ઉપર પેટેલીજ અજમાયશની વખતે અસર કરવી મુશ્કેલ છે એમ
કહેવું અથવા તેરીજ જાતનું બીજું કંઈ સવડ પડતું કહેવું. જાંબા વખત-
ના અનુભવથી આ મુખ વિધાની બીજા ઉપર અસર કરવાનું પોતાની
મેજે આવડી જાય છે. તમે સારી રીતે જાણોછોકે અમુક વસ્તુ ગ્રાપ ક-
રવા માટે તેની પાછળ ધીંગજ અને ખતીલાવજી જાગવી રાખવું જો-
ઈએ તેરીજ રીતે આ વિધાની અસર કરવાની જાગનમાં સમજવું. હ.

મેંદાં અજમાયેલ કરતા રહેશે તો તમે ધનુષના ઉપર આ વિધાની અસર જરૂર કરી શકો.

ખીજ શાસ્ત્રીરીક પ્રયોગો:—આવી જાતના ખીજ ધનુષ ગમત કરવાનાર શાસ્ત્રીરીક પ્રયોગો છે. પણ અહીં રક્ત તેમાંના યોગ્યતા વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે કારણકે ઉપરની મુચના અને પ્રયોગોથી ખીજ તેના પ્રયોગો કેવી રીતે ઉપજવી શકાયા તે તમે જાણી રીતે સમજી શકો છો. ખીજ એવા પ્રયોગોમાં એવીજ જાતની મુચનાઓ (કમ્પ્રેસ. કોન) આપવામાં આવે છે. ઉપરના સામાન્ય નીચેના પ્રમાણે નીચેના પ્રયોગો કરી શકાય છે.

૧.૬ ઉપર આંખના એકાદી દેવી-નથી ઉપાડાય નહીં.

આંખના એકાદી પાડી શકાય નહીં.

રેખા ઉપર કે બીજી કોઈ વસ્તુ ઉપર આંખના રખાવી દોષ ત્યાં

એકાદી જાવી-નથી ઉપાડી શકાય નહીં.

તાજી વગાડવી બધે થઈ શકે નહીં.

અક્ષર અક્ષર દોષ રહેતો બધે થઈ શકે નહીં.

મોં ખુશ્તી રખાયું દોષ તે બધે થઈ શકે નહીં.

મથું દલાવતાં બધે કરી શકાય નહીં.

આ અને એવી જાતના ખીજ પ્રયોગો સામાન્ય નીચેના પ્રમાણે વર્તવાથી થઈ શકે છે.

અકરણ ૮ મું.

વિધેયને ઉઘમાં નાંખવાની કીવા—રીત.

આ વિધાની અસરમાં આવેલા વિધેયો ધનુષ શુદ્ધ શુદ્ધ રેખાએ આવે છે. અને તેવીજ રીતે વિધેય ઉપર અસર કરવાને માટે શુદ્ધ શુદ્ધ વિધાયકો શુદ્ધ શુદ્ધ રીતો વાપરે છે. તેમજ એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે એકજ રીત-કીવાથી બધા વિધેયો ઉપર અસર થઈ શકતી નથી. તેટલા માટે કેટલીક વખતે એક રીતથી કોઈ વિધેય ઉપર અસર થાય નહીં તો તે રીત પડતી રાખી બીજી કીવાએ અગર બીજી વખતે તેના ઉપર અસર કરવાને માટે બીજી રીતનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આમ અસર કરવાની રીતો ધણી છે. પણ તે બધી જાણવી જરૂર નથી. જે જે વિધાયકને જે જે રીત પાતાના અનુભવ પ્રમાણે રચતી લાગે તે

પ્રમાણે તે પોતાની મેળે ચોંટ લે છે. છતાં નવા અંબારીઓએ (વિદ્યા-
યજ્ઞને) વિધેયને ઉપમાં નાખવા માટે કેવી રીતે ક્રીયા કરવી યાને કેવી
રીતે તેણે વર્તવું તે જણાવવું જરૂરનું છે. તેથી તેમ કરવા માટે કેટલીક
રીતો નીચે જનાવવામાં આવી છે. જે રીતો નીચે જનાવવામાં આવી છે
તેમાંની એકાદ રીત અજમાવી જોવી અને જો તેમાં ન ફાવે તો બીજી
અજમાવવી અને બીજીમાં ન ફાવે તો ત્રીજી અજમાવવી અને જુદી
જુદી રીતોનો ઉપયોગ કર્યા છતાં વિધેય ઉપર ધારણી અસર કરી શકાય
નહીં તો તે રીતોમાંથી એક જે અગર ત્રણ રીતોનું મીઠણુ કરી અને
જો ચોખ્ખુ લાગે તો બીજી વધારે રીતોનું મીઠણુ કરી તેનો ઉપયોગ ક-
રવો. પણ જે કરવું તે વિધાયકે જરાજર વિચાર કરીને કરવું.

વિધેયની ચોખ્ખતાનો નિશ્ચય કરી તેને વિધેયની હાયકાત જાગત
પાને ૧૩ માં જણાવી છે તે સુચનાઓ આપી તેને તે જરાજર સમજા-
વી, અનુકુળ રચન ધ્યાનમાં રાખી તે વિધેયને કંઈપણ અગવડ વગર સુ-
ખેથી બેઠી શકે તેવી ખુરશી અગર તેવા કાંઈ ઉચ્ચ આસન બેસારવો
અગર તેને ઉભા રહેવાની કે સુઈ જવાની મરજી હોય તો તેમ કરવું.
પણ એવી રિથિતિમાં રાખવો જોઈએ કે જોયી તેને કંઈ તેમ રહેવાથી
બેઠેની અગવડ કે દરકત થાય નહીં કારણકે તેમ ચવાયી તેનું મન
તે અગવડ કે દરકતથી ધીરા યતી હોય તેમાં જાય છે. અને વિધાયકને
તેના ઉપર પ્રયોગ કરવાનું મુશ્કેલ પડે છે. હાખડા તરીકે કાંઈ બીજાર
સખસ ઉપર પ્રયોગ કરવાનો હોય અને તે સખસથી બેઠી શકાય તેમ
ન હોય તો તેને કાંઈ બીજી સખસ બરેલી રીતે રાખી તેના ઉપર
પ્રયોગ કરવો જોઈએ કારણકે તેની રિથિતિ બદલવાથી કંઈ રીત બદલવી
પડતી નથી. રીતતો એની એજ રહેશે. ફક્ત મુખ્ય ધ્યાન તેના આસન
ઉપર આપવાનું છે. અને તેથી તે આસન એવી રીતનું હોવું જોઈએ કે
તેથી તેને કાંઈ પણ દરકત કે ધીરા થાય નહીં પણ નીરાંતે સુખ્યેનથી
તે આસન ઉપર પડી રહી શકે.

ઉપર પ્રમાણેની સુચના ધ્યાનમાં રાખી વિધેયને ઉપર જણાવ્યા
પ્રમાણે સુખાસને બેસાડો (સુવાડી કે ઉભા રાખી) તેનાથી થોડેક છેડે
બીજી ખુરશી નાખી તે ઉપર વિધાયકે બેસવું. પછી વિધેયના બંને પગ
આપણા બંને પગની વચમાં ઘુટણો ઘુટણ અડકે તેવી રીતે રાખી વિ-

થાએ વિધિયની સામે જરાજર દટાર મધ બેમડુ. અને તેણે તે વખતે
 પોતાના પગ પજી જમણર દટાર મળવા અને તેના ઉપર અસર થાય
 તેવી રીતે પોતાની આકૃતિ વિધાયકે કરવી: પછી વિધિયને પોતાની આંખે
 સામું જમણર કોઈટમે ધારીને જોવાને કહેતું અને તે ખીજ કોઈ જ-
 આંખે ચિત્ત મળે નહીં પણ પોતાની (વિધાયકની) આંખો 'સાચુંજ
 ઉપર કહ્યા પ્રમાણે રાખવાને તેને જરાજર સમજુની આવી દેવી, અને
 તેવી સમજુની આપની વખતે તેને કહી દેવું જોઈએ કે તેના ઉપર જે
 કોઈ અસર થાય એટલે કે તેને તેની આંખો જમણા માંડી બારે થઈ
 ખીચાવા જાય કે તેને હથ આપવા માટે તે: તેને તે પ્રમાણે થવા દેવું.
 આખ જથ થતી અટકાવવાને કે જોછ કોઈ રીતે જટુત કહેવાલે તેને
 કોઈપણ જાતને પ્રયત્ન કરવો નહીં. તે વખતે વિધાયકે પોતે વિધિયને
 પોતાના કાણુમાં લેઈ લેવાને સંકલ્પમગ બદ્ધ રહે અને મજાજુત કરવો
 જોઈએ અને તેવો સંકલ્પમગ, પ્રયોગ પૂરો કરી, તે વિધિયને જટુત કર-
 વાને વિચાર થાય ત્યાં સુધી જરી રાખવો જોઈએ. એવો સંકલ્પમગ
 કર્યા પછી વિધાયકે પોતાની આંખો વિધિયની જાને આંખોની વચમાં
 નાકના યુગ ઉપર લગાડી દેવી અને તેવી રીતે વિધિય જરાજર ઉપમાં
 આવી જાય ત્યાં સુધી તે જગ્યાએ તેણે પોતાની દષ્ટિ જમાવી રાખવી.
 ઉપર પ્રમાણે કર્યા પછી જાને પગમાંથી કાઢને પજી પોતાની દષ્ટિ જોય
 વાની જરૂર નથી. પછી વિધિયના જાને હાથ વિધાયકે પોતાના જાને હા-
 થમાં લેવા. તે વખતે વિધિયના જાને હાથના અંગુઠા અને પેટેલી આંગ-
 ણીઓની વચમાં આવી જાય અને વિધાયકના હાથની ખીજ આંગળીઓ
 વિધિયની હથેલીની પીડ ઉપર આવી જાય તેવી રીતે રાખવી. પછી તે
 આંગળીઓ વિધિયની હથેલીની પીડ ઉપર બદુલ ધીમે ધીમે હવાવથી પ-
 રંતું કોઈપણ જગ્યાએ બાર દેજ કે જોરથી તેને પીડા થાય કે તેનું
 પ્લાન બેચાથ તેવી રીતે હવાવથી નહીં કારણ કે તેમ કરવાથી તેના
 ઉપર થએલી અને થતી અસરમાં અલ્પ પોદેવું છે. પછી ઉપર જણા-
 વ્યા પ્રમાણે વિધાયકે વિધિયને ઉપમાં નાખવાને સંકલ્પ પ્રમગ કરી પો-
 તાની દષ્ટિ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે રાખવી આ પ્રમાણે ૫-૬ મીનીટથી ૧૫
 -૨૦ મીનીટ સુધી કરવાથી યજ્ઞાક વિધિયો ઉપમાં આવી જાય છે. પછી
 તેમ છતાં કહાય મેટલા વખતમાં વિધિય ઉપર કોઈ અસર ન થાય તો
 તે દીવને તે પાત્ર કરવો માંડી મારવા. જાને દીવને તેના ઉપર ઉપર

લખેલી રીત પ્રમાણે ફરીથી કરવું અને તે છતાં તેના ઉપર અસર ન થાય તો ત્રીજો દીવસો ચોથો દીવસો એમ કરતાં તેના ઉપર અસર થઈ તે ઉપમાં આવ્યા વગર રહેશે નહીં. પશુ એક વખતે ૧૫-૨૦ મીનીટ કરતાં વધારે ગ્રમ લેવો જરૂરનો નથી. છતાં ઉપર પ્રમાણે જે વિધેયની આંખો બારે યઠા મીચાવા જેવી થાય કે તે પ્રદક્ષવા માંડી જંધ થવા જેવી થતી માત્રુમ પડે તો તે પ્રયોગ કરવો છોડી ન દેતાં ૪-૫ મીનીટ વધારે ચાલ કરવો. અને બ્યારે વિધેયની આંખો તડન મીચાઈ ગય અને તેવું માથું નીચે નમી જવા જેવું થાય અગર તે બેશુદ્ધ થતો માત્રુમ પડે તો તે જગી ન જાય તેવી રીતે બહુ ધીમેથી વિધાયકે પોતાના હાથ વિધેયના હાથમાંથી છુટા કરી વિધેયના હાથને તેના પગપર મુકી રેઈ પોતાની બધી આંગળાઓ અને અંગુડાનો મુઝ બનાવી વિધેયની આંખોનાં પોપચાં ઉપર અધર રાખી પોતાની ખુરશી ત્યાંથી દુર કરી નાંખવી જોઈએ પરંતુ આ બધું થોડીજ વારમાં કરી નાંખવું જોઈએ. ઉપર પ્રમાણે પોપચાં ઉપર ધરેલો આંગળાઓનો મુઝ તે જગ્યાએ આશરે ૫-૭ મીનીટ સુધી ધરી રાખવો જોઈએ કારણકે આમ કરવાથી વિધેય વધારે ઉંઘમાં પડશે. પછી તેના મ્હોથી માટી તેના આખા સરીરની ઉપર ઉપરથી નીચે જાય તેવી રીતે ૫-૧૦ મીનીટ સુધી માર્ગન કરવું આમ કરવાથી વિધેય બર ઉંઘમાં પડશે માત્રુમ પડશે. માણસ બર નિંદ્રામાં હોય છે તે વખતે તેના સરીરના અન્યથો જોમ ગમે તેવી રીતે પડેલાં માત્રુમ પડે છે તેવી રીતે વિધેયના અન્યથો પડેલાં માત્રુમ પડે એટલે તરતજ માર્ગન કરવું જંધ કરવું અને તેનો એકાદ હાથ ઉઘો કરી જોવો ને ઉઘેથી નીચે પડેલો મુકવો અને તે જો મુલેલા માણસના હાથની મ.ક.ક નિંદ્રા જેવો નીચે પડી જાય અગર ઉઘો કરેલો હાય જ્યાં રાખવો હોય ત્યાં અધર તંગ રિવનિમાં જડ વસ્તુની મ.ક.ક રહે અગર આંખનું પોપચું ઉઘાડી જોતાં મડાની આંખ જેવી સૂઈત માત્રુમ પડેતો તેના ઉપર પૂરે પૂરી અસર થઈ છે એમ સમજવું. (વિધેય વિધાયકની આંખો સામુ ધારીને જોતો હોય છે ત્યારે કોઈ કોઈ વિધેયને વિધાયકના મસતકની આજુ બાજુ સૂઈત પ્રકાશવાળો પ્રકાદ જોવામાં આવે છે તેમજ કેટલાકને વિધાયકની આજુતિ બપંકર લાગે છે, કેટલાકને વિધાયકનું રવ-રૂપ તાંત જાણાયેલું માલમ પડે છે.)

નહી, તેમ તે વિધેયને બીજા કાંઈ અપમાન અડકે નહીં તેની બહુ સા-
વચેતી રાખવી જોઈએ. ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સંસ્કૃતની દૃઢતા પણ
વિધાયક વિધેયને જાગૃત કરતાં સુધી પેતાના મનમાં જતરી રાખવી.

એક ને એકજ વિધેય ઉપર વધારે વાર પ્રયોજો કરવાથી પ્રયોગ
બહુ સારો થતો જનવડે અને બીજા નવા નવા પ્રયોજો પણ તેના ઉપર
સંદેહાઈથી થઈ શકે છે અને તેની મદદથી આશ્રૂત વાતો જાણી શકાય છે.

આ પ્રમાણે ઉપમાં પડેલાં વિધેયની પાસેથી વિધાયક દુર ખસવું
નહીં તેમ તેની પાસે કાંઈ આવે નહીં તેની સંભાળ રાખવી. જો વિ-
ધેયને વધારે વાર ઉપમાં રાખી મુકવેા દોષ તે યોડી યોડી વારે તેના
ઉપર ૫-૭ માર્ગ કરના રહેવું. જો તે ઉપમાં દોષ તે દરમિયાન વિ-
ધાયકના કલા પ્રમાણે ન વર્તે ત્યાં પેના ની કાંઈ પ્રમાણે આલસા ગાંડ કે
આપણ કરે કે પોતે ગમરાના દોષ તેથી નીચાનો ખતાવે કે પેતાને
દહાડાને કહે તો તેને જમાડી દેવો. વધારે વાર તેવી રિયનિમાં તેને
રાખી મુકવેા નહી. જો જાતીમાં ગમરામણ થવાનું જણાવે તો તે જ-
આએથી બે ત્રણ માર્ગ નીચે તરફ કરવાં અને તે વખતે તેની ગમ-
રામણ દુર થાવે એવો વિધાયક મનમાં સંસ્કૃત કરવો એટલે તેને
ગમરામણ દુર થશે.

(૨) બીજીરીત. વિધેયને સુખાસને ખુરશી ઉપર બેસાડી તેની
આંખોથી ૫-૬ ઊંચે છે છેટે બીજગીક દોડા (અમર તેવો દોડા ન દોષ
તો તમારી આંખથી અમર કાંઈ ચગકનો પદાર્થ-લાખણ તરીકે પેનસીસ
અમર દોડાને છેડે સફેત જુગળો દોષ છે તેવી પેનસીસ અમર દોડા
દશે તો આલસે) રાખી તેના તરફ જોવાને કહેવું અને પછી તે પદાર્થ
ધીમે ધીમે નીચે નીચે યોગ ચક્ર ચક્ર કરવો. અને તેની તેવી
ગતી તરફ વિધેય પેતાની આંખના ડોળા તે ઉપર રાખવા (ફરવવા)
અને ઉપર જોવાનો વિચાર કરવો. પછી તે પદાર્થની ગતી વધારી તેના
ત્રણ-ચાર ઊંચે જાણ થાય તેવો તે પદાર્થ ચક્ર ચક્ર ફેરવવો. આ
પ્રમાણે ૪-૫ મીનીટ સુધી કરવું અને પછી મુરકેલ વિધેયો આટલે વધારે
વાર એટલે તેની આંખો બંધ થાય ત્યાં સુધી ચક્ર ચક્ર ફેરવવું. વિ-
ધેયને આંખો બંધ થાય એટલે તે પદાર્થ ફરવો બંધ કરી તેને બાજુ
ઉપર મુકી દેવા. તે પદાર્થ ચક્ર ચક્ર ફેરવતી વખતે વિધાયક ધીમે
સરળ મોટામ અરાજમા નાંચે મુજબ કહેવું. ' તારા પાપમાં જાર થાય

છે. તારી આંખો બંધ થાય છે" ઉપરના સખ્દો જરૂર પડે તો વધારેવાર કહેવા. વિધિયની આંખો બંધ થોડા વખતમાં બંધ ન થાય તો તેને તેની આંખો સખ્ત બંધ કરવાનું કહેવું પછી વિધિયના માથા ઉપર તમારા હાથની આંગળીઓ મુકો અને તેની આંખોની ઉપર તેના કપડા ઉપર તમારા અંગુઠા મુકો પરંતુ તે અંગુઠા એવી રીતે મુકો કે તેના છેડા સમઝામ આડકતરા રહે. પછી તે અંગુઠા કપાળના મધ્ય ભાગથી જમણા તરફ ધીમે ધીમે ખસેડવા આ પ્રમાણે ગણેક મીનીટ કાંવું. આંગળીઓ જે જગ્યાએ વિધિયના માથા ઉપર રાખી હોય ત્યાંથી ખસેડવી નહીં તે ની તેજ જગ્યા ઉપર તે રાખી મુકવી. અંગુઠા ખસેડતી વખતે નીચે મુજબ કહેવું. "ઉઘ-ઉધીમ્-ઉધીમ્-ઉરીમ્-ઉ-અ ઉ-અમા જ-અર ઉધમાં જ-ઉધીમ્-ઉધીમ્-ઉધીમ્ વીમેરે ઉપના ક-દો પીમા સ-રગ, ચોકસ અવાજમાં બોલવા જોઈએ.

આ પ્રયોગ કરતી વખતે વિધાયકે ઉમા રહેવું સારું છે.

(૩) ત્રીજી રીત. વિધાયકની ડાબા હાથની આંગળીઓ વિધિયના માથા ઉપર અને અંગુઠા તેના જમણા ઉપર મુકવો તેના જમણા હાથની આંગળીઓ વિધિયના જીભ લમણા ઉપર અને અંગુઠા વાળની નીચ કપાળના મધ્ય ભાગમાં રાખવો. પછી જમણા હાથનો અંગુઠો કપાળના મધ્ય ભાગથી ધીમે ધીમે નાકના મધ્ય ભાગ સુધી અને જરૂર જણાવતો ન કરના છેડા સુધી લેવો. આમ કરતી વખતે ડાબા હાથ અને જમણા હાથની આંગળીઓ જે જગ્યાએ રાખેલી હોય ત્યાંજ રાખી મુકવો ઉપર પ્રમાણેની ક્રિયા ૪-૫ મીનીટ સુધી કરવી અને તે ક્રિયા કરતી વખતે ત્રીજી રીતમાં જે સુચના "ઉઘ, ઉરીમ્ વીમેરે બતાવી છે તે આપે જવી.

આ પ્રયોગમાં વિધાયકે ઉમા રહેવું સારું છે.

(૩) ચ પેદેલી રીતમાં જગ્યાના પ્રમાણે વિધિયને સુખામને બેમાની તેની બહારી ઉપર જમણા હાથનો અંગુઠો જગ્યાનાજ યથા તેથી રીતે રાખી બાકીની આંગળીઓ તેના માથા અને કપડા ઉપર રાખવી. પછી જને જણાએ એક ખીલની પેદેલી રીતમાં જગ્યાના પ્રમાણે હાથ મેળવવી; આમ કરવાથી જરૂર ઉઠા બાળા જેવું જણાવ એટલે પેદેલી રીત પ્રમાણે માર્ગન કરવા.

આ પ્રયોગ વખતે વિધાયકે ઉમા રહેવું સારું છે.

(૪) ચોથી રીત વિધાયક પેતાના હાથનો અંગુઠો વિધેયના નાના મુઠ ઉપર મુકી તે હાથની આંગળીઓ વિધેયના મસ્તકના અંધ આંખ ઉપર રહે તેમ કરે. પછી બીજે હાથે નીચેની તરફ માર્ગન કરવા માંડે. (ઉપ લાવવા માટે ઉપરથી નીચે માર્ગન કરવું પડે છે અને વિધેયને જાણ કરવો હોય) અને તેના ઉપર યોગેથી અમર દૂર કરવી હોય ત્યારે નીચેથી ઉપર જાય તેવી રીતે વિમર્ગન માર્ગન કરવા પડે છે) અને તે માર્ગન વિધેયના મસ્તકના પાછલા ભાગથી શરૂ કરી તેના મસ્તકના છેક મુઠ મુધી જાય તેમ કરવા. માર્ગન થીમે થીમે કરવા પણ તે કરતી વખતે જગ જગ દશાણ કરતા જવું અને તેજ વખતે ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે તેવી રીતે ઉપવાતી વિધેયને સુચનાઓ આપે જાય; આમ વધુ ચાર મીનીટ મુધી કરવું અને તેમ કરવાથી વિધેય ઉપર આવી જશે. જો પેટેથી વખતે તે ઉપરમાં ના આવે તો ફરીથી પ્રયોગ કરવો અને તેમ છતાં પ્રયોગ જરાજર ન થાય તો દીવસે વિધેયને છોડી બીજે દાઢ પ્રશ્નને અમર દીવસે તેના ઉપર ફરીથી પ્રયોગ કરવો.

(૫) પાંચમી રીત. પ્રથમ રીતમાં જણાવ્યા પ્રમાણે વિધેયને સુખાસન કરાવો પછી વિધાયક તેના સનમુખ ઉભા રહી તેના હાથ પેતાના હાથમાં પકડવો પણ એવી રીતે કે વિધેયની (Median Nerve) મીડીયન નર્વ જે હથેળીના ૪૪ ભાગ ઉપર હોય છે, તે વિધાયકના અંગુઠા તથા સારી રીતે દશાણ. આરંભ કર્યા પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિધાયક વિધેયે એકમેકની દષ્ટિ સામું ધારીને જોવું અને પછી આંખ ધાકી મીમાવા જેવી ચાલ એટલે વિધેયના ઉપર માર્ગન કરવા માંડવા અને તેમ કરેથી ઉપ આવી જાય છે.

(૬) છઠી રીત—કેટલાક વિધાયકો વિધેયની પીડ ઉપર બોલીએથી માંડી કરોડ ઉપર રક્ત માર્ગન કરે છે અને તેથી વિધેયના ઉપર અમર થતી હોય તેમ મધુમ પડતાં તેની સામા આવી પ્રથમ રીતમાં જતાવું છે તે પ્રમાણે માર્ગન કરી વિધેયને ઉપરમાં નાંખે છે. જ્યારે વિધેયને બાઈડ્રામાં નાંખવો હોય ત્યારે કેટલાક વિધાયકો અંગુઠો બાહાર રહે તેવી રીતે પેતાના હાથની મુઠવાળી તે મુઠી ગતી રાખી અંગુઠાથી જાણે કંઈ રેડવામાં આવતું હોય તેવી રીતે માર્ગન કરે છે અને તેથી વિધેય બરહરમાં આવી જાય છે.

(૭) સાતમી રીત—વિધેયની જમણી બાજુએ ઉભા રહી તમારા

રાજા દાસને અગ્રેડો વિધેયના નાકના મુગ ઉપર અને તમારો (ને દાસની આંગળીએ તેના મરતકના ટોચ ઉપર રાખે. તમારો જમણો દાસ તમારી બાજુએ લટકતો રહેવા દો. પછી ઉપ લાવવા માટેનો નીચેનો મુખના ધીમા ચોક્કસ એક સરખા સરખ અવાજમાં બોલવા માંડો. તમારો એક સરખો સરખ અવાજ જોમ ધરીવાળુ' લોકક આલનાં એક સરખો અવાજ થાય છે તેવી રીતે ઘરો જોઈએ, 'તમારી અખે સખન બધ થતી જાય છે-તમારાથી તે ઉપરનો નહીં-તમને બધું અધાર' લાગે છે-તમને ઉપ આવતી જાય છે- ધાક નિંદ્રા થતી જાય છે-ઉપ આવે છે-ઉપ આવે છે-તમે ઉડમાં પડ્યા છો-તમ કુ માખું ભારે લાગે છે-અંધ ભારે થયું છે-તમને એટલી ઉપ આવી છે કે જ્યારે મું નજી મળી રહું એટલે તમે ભરનિંદ્રામાં આવી જશો-એક-બે-ત્રણ-તમે નિંદ્રામાં છો-મર નિંદ્રામાં છો-મારા સૌરાય ખીન કામને અવાજ સાંજાળો ચક્રી નહીં. તમે ભર નિંદ્રામાં છો.

ઉપર પ્રમાણેના સન્દો વિધાયકે પાંચ મીનીટ સુધી અને જરૂર જણાયે ૧૦-૨૦ મીનીટ સુધી બે.ત્રે જવા કેટલાકો આપણ કેટલાક સુધી બે.ત્રે છે પણ જો તેટલો વખત લીધા છતાં વિધેય ઉપમાં ન આવે તો તે માટે તે વિધેયને ઊડી દેવા અને બીજો દીવસ તેજ વખતે તેના ઉપર પ્રીધી ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગ કર કરવો. કેટલાક વિધેયો યોડી મીનીટમાં ઉપમાં આવી જાય છે. અને તેમ થવા પછી ઉપના સન્દો યોડીવાર બે.ત્રો જમ કરવા અને પછી આગળ જનારવામાં આવશે તેવી રીતે પ્રયોજતી ખીલવણી કરવી.

(૮) આડમી રીત. નજાના મુગ આગળ દમાવો ઉપ સાવવાની રીત. વિધેયને મુખામને બેસાડી અમર છુટાડી તેનો બીજા અને ત્રીજા આંગળીએના નમના મુગ આગળ તમારા અંગુઠાથી ધીમે ધીમે દા.બેઠા આમ દા.બેઠા તે વખતે વિધેયને તેવો આંગળીએ વિધેયની આંગળીએની નીચે રાખવી જોઈએ વિધેયના ઉપર જનારો આંગળીએની પીઠ ઉપના પેડેવા વેડા અને નમ એ બેના મધ્ય બધ ઉપર દમણ આવડું જોઈએ. દમણ એક સરખા રીતે મખન જોઈએ. દમણ જરૂર ૩ તા આવડે છે કે નહીં તેને માટે વિધેયકે એક મરઘ વિધેયને રેડ તેવા ઉપર ઉડતો જના.બે રેડ વખતે વધારે અને રેડ

દરેક વખતે વિધિયને તેની આંખો જાંખ કરી બેસવાને કહેતુ અને પછી કેવી જાનના દજાજુથી તેના ઉપર વધારે અસર થાય છે તે જોવું.

ફેટલીક વખતે વિધિયની આંખોજોના છેડા ઉપર દજાજુ કરવાથી જલદી ઉંચ આવી જાય છે. દજાજુ કરતી વખતે ઉંચ લાવવાને જે સુચનોઓ આપવામાં આવે છે તે આપવી જોઈએ.

(૬) નવમી રીત. મસ્તકના મધ્ય ભાગ ઉપર ધીમેથી ટ-કોરા મારી ઉંચ લાવવાની રીત—વિધિયને સુખાસને પ્રથમ બેસાડવો અથવા સુવાડવો. પછી ધમેપાળના ટોરાની મારફ સમાંતરે ધીમે ધીમે વિધિયના મસ્તકના અગ્રણ ભાગની ટોચ ઉપર વિધાયકે ટકોરા મારવા શરૂ કરવા. તે ટકોરા મારતાં ફરેપાન ઉંચ આવી જવાની ઉપર જવા વેલી સુચના આપે જવી. વિધિય અ.મ કરવાથી ઉંચમાં આવે પણ તદન બેશુદ્ધ જેવો થાય તો વિધાયકે પેતાની આંખોજો વિધિયના મ-સ્તક ઉપર સજ્જડ મુકવી અને તેને કહેવું કે હવે તું થાડ નિંદ્રામાં આવી જઈશ અને તારાં નસકોરાં બોણવા માંડશે. તરતજ વિધાયકે પોતે જાણે ઉંચનો દે.ય તેવાં ચિન્હ કરવા અને પોતે ધીરે ધીરે તેની રીતે નસકોરાં બોણવા. નસકોરાંનો અવાજ સંભળી વિધિય એકદમ જાગ્રિદામાં આવી જશે.

(૭) દસમી રીત—પ્રથમ વિધિયને સુખાસને બેસાડવો અથવા સુવાડવો પછી તેના માથાની ટોચથી નીચે તરફ માર્ગન કરવા શરૂ કરવા. માર્ગન કરતી વખતે વિધાયકે પોતાની આંખોજો વિધિયથી એક અથવા વધારે ઈંચ દુર રાખી તેને યોડી વાંકી વાળેથી દોરી જોઈએ. માર્ગન ધીમે ધીમે કરવું જોઈએ, માર્ગન છુટણ સુધી કરવું જોઈએ. અને છુટણ અ.વ એટલે તે ઉપર ધીમેથી અડકવું જોઈએ અને પાછો ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગ કરવો જોઈએ પણ જે વિધાયકને દંડબની નીચેના ભાગ સુધી માર્ગન કરવું ઠીક લાગતું હોય તો તેણે ત્યાં સુધી માર્ગન કરવા અને ત્યાંથી અટકી પાછો ઉપર પ્રમાણે માથાથી શરૂ કરી હૃદય સુધી માર્ગન કરે જવા. માર્ગન કરતી વખતે ઉંચ લાવવાની સુચના જરૂર જણાય તો આપવી, નહોતો તેમ કરવાની કંઈ જરૂર નથી. વિધાયકે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે ફેટલીક રીતથી ફેટલાક વિધિયો ઉપર વધારે અસર થાય છે અને ફેટલીક રીતથી બીજાકલ તે-ના ઉપર અસર થતી નથી. એક રીતથી એક વિધિયને ઉંચમાં નાંખી

૪૩.૫ તે ઉપરથી તે રીત જ્યાં વિધેયને લાગુ પડશે એમ સમજવું નહીં તેમ તે રીતથી એક કોઈ વિધેયના ઉપર અસર ન થાય તેથી તે રીત ખીજાને લાગુ નહીં થશે એમ પણ સમજવું નહીં.

(૧૨) અગ્નીચારમી રીત. ખીજી રીતોથી જ્યારે વિધેય ઉપર ખાતરી થકનો નથી ત્યારે કેટલાક આ રીતનો ઉપયોગ કરે છે. વિધાયકે પોતાના ડાબા હાથની આંગળીઓ વિધેયના મયજના મુળ આગળ ઉપર અને અંદર દગાણ કરે તેથી રીતે તેના માથાના ૫૪ બામ ઉપર મુકરી અને જમણા હાથનો અંગુઠો વિધેયના નાકના મુળ ઉપર અને આંગળીઓ તેના ડાબા લમણા ઉપર મુકરી, પછી ધીમે ધીમે મેઘાગારમાં વિધેયનું મ.યું ચક્ર ચક્ર ફેરવવું. ધડીગાળના કાંઠા જે દીશામાં રહેશે તે દીશામાં ફેરવવું. અને તે વખતે તેને ઉપરમાં આવવાની ઉપર જતાથી છે તેથી સુચના આપવી. આ રીતનો બનાવર ઉપયોગ કરવાને માટે વિધ.૧૬ પ્રથમ ૨૧ પાંચની જોઈએ.

(૧૩) બારમી રીત. આના જાંબ કરાવ્યા પછી અંખોના પોપચા ઉપર અગર નાકના મુળ આગળના આખના ખુજામાં અગર રીતે દગાણ કરવાથી કેટલીક વખતે વિંધ ઉપર ખાતરી મળે છે.

(૧૪) તેરમી રીત. ૧૮૮ સુધી જગમીજ વિધેયને ઉપર નહીં ૪૩.૫ છે

(૧૫) ચૈત્રમી રીત. જ્યારે વિધેયનું ખ્યાન ૩૪ આવતા ઉપર રહી ૪૩.૫ નથી ત્યારે નીચની રીત લાગવામાં આવે.

વિધેયને સુખ.સને નેમ દી તેને કહે. ૬ તારે ઉત્તે જરનુ છે. તે જરે.બ. વિધિજ અવધ.મા પે.ને ને. એટલે ૧૧ વિધેયને પોતાની તરફ એકીદશી જોવાને કહેવું તે પ્રમાણે વિધેય ૧૫.૨ી ૧૩ જોવા માટે એટલે તમારે ધીમા એક સરખા મળે અવધ.મા ૧-૨-૩-૪-૫ એમ ૧૦૦ નુંબી એકે જવા અને એ રીતે તમે મે.લતા હો. તે વખતે દરેક આંકડો એટલે તે વખતે વિધેય પોતાની અંખો જાંબ કરવાને અને જોને આંકડો એટલે દરમીજન તેની અંખો દુરાડવાને તેને સમજાવજો એ ઉપર લખ્યા પ્રમાણે એક સરખા સંગ અવધ.માં તમે ૨૦ આ.ક. ૫ સુધી પે.ને મટો તેટલામાં લખાઈ કેમ.માં વિંધ ઉપર ખાતરી મળે છે. પખુડો ૧૫ મળુપ નુંબીના પોતાની અંખો જાંબ લએકો દર.ની ૪૩.૫ નહીં આપા હ.અવધ.મા ૧૦-૧૦ આંકડો નુંબી તમારે ઉપર ૨૦ નું

એણે જ્યાં જોડાએ તેમ જોમ આંદાજો મળ્યા જોતા તેમ વિવેક
જોઈ રેતાની જાણે વિધાયકતા હવા પ્રજાને ઉપદેશ છે અને જ્યાં હરે
તે જોમ જાણે આજ્ઞાથી રીતે રેતાના રીતમાં ઉપદેશ કરતો માન્ય
પામે. આમ કરતો કરતો અત્યંત વિવેક પોતાનું માન્ય બાબતુપર નોંખી
દે અને તે ઉપમા આનેમો માન્ય પો એકમે ઉપર જો રીતો મળતો
છે તેમાંથી કોઈ અજાણવા, વિવેક ઉપર માર્ગદર્શક હવા અને તે વખતે
અનિર્ણયો અજાણવાની કુચના આને જાણી.

(૧૫) પાંદરમી રીત. અને, વજન, યા જાન મા તેવી જીજી કોઈ
કોઈ વસ્તુમાં સંકલ્પ બળથી વિવેકને ઉપમા નોંખવાની સક્રિય નોંખી
ને વિવેકને આપનું અને તેના ઉપરોમ કરતો વિવેકને ઉપમા નોંખતો.

(૧૬) શોળામી રીત વિધાયકે રૂપમાં આંખે કરી તે ઉપર
વિવેકને પાડેને એક ચિત્તે જોવાતું કરેનું અને વિવેક તે પ્રમાણે જને તો
તે ઉપમા આવી વચ્ચે: તેમજ પંચમાનુની એક શોળામી આપુની જા-
નાવી તે ઉપર પાન સમાવવાથી પણ તેવીજ હવા પ્રાપ્ત થાય છે, તેમ-
જ કોઈ જાનુની રોકે જાણુએ ઉપજી જડી તે ઉપજીને જાનુજ ત્વરિત
ગતિ આપી તે ઉપજી ઉપર જોવાવાથી પણ તેવીજ હવા ઉત્પન્ન થાય છે.

(૧૭) સત્તરમી રીત. હાથની હથેલી અને આંગળીઓ વગી એક
વિવેકને એક જાણુ તરફ ધીમે ધીમે નીચમસર કરતાક વખત સુધી
માથાથી નીચે પગ સુધી ચાલડતા જર્જુ. પગ સુધી એ પ્રમાણે ચાલડવા
ચડી ત્યાંથી સુધી વાળા દેહ અર્થે ચાલડારે હાથ ફેરવી માથા ઉપર લાવી
ત્યાંથી પાછા ઉપર પ્રમાણે ચડ કરતું. ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી આમ ક-
રોથી વિવેક ઉપમા આવી જાય છે.

(૧૮) આઠમી રીત. વિધાયકે પોતાના ડાબા હાથના અંગુઠા
અને પેટેલી અને જીજી આંગળીઓની વચ્ચેમાં કોઈક સલકતો પદાર્થ પ-
કડી વિવેકની આંખોથી ૮-૧૦ ઇંચ છેડે રાખી તે પદાર્થ ઉપર વિવેકને
તેની દષ્ટિ બાધવાને કરેનું. તે પદાર્થ વિવેકની આંખોથી થોડે ઉચાણમાં
રાખવો જોઈએ કે જેના ઉપર પારીને જોવાથી આંખો યાદી નહીં જો-
વાવા માટે. કેટલાક વખત આ પ્રમાણે કરવાથી વિવેકની આંખો સકા-
ચાવા માંડે. ડોળા જાણુપર અગર ઉપર જવા માંડે અને કેટલાક
વખત સુધી આ પ્રમાણે થાય એટલે વિધાયકે પોતાના જમણા હાથની
પેટેલી એ આંગળીઓ સુધી રાખી લંબાવી વિવેકની આંખો તરફ લઈ

જવી અને તે આંખોની નજીક જતાંની સાથે પથ્થુ કરીને વિધિથી આંખો પોતાની મેંતે મીઠાણ જશે. વિધિ પોતાની આંખો તે અગત્ય પદાર્થ ઉપરથી ખસેડે ત્યાં તેની કાગજ રાખવી જોઈએ.

(૧૬) ઓગણીસમી રીત. પ્રેક્ષક દેહડેનડેનની રીતે બહુ સારી પણ સારી છે. (૧) એક સરખા સરખ અવાજે વિધિના સમગ્ર અમર નાક ઉપર મીમે મીમે ઢકારા મારવા. (૨) ઘડીવાળતા સોલકને જમ સમાન્તરે એક સરખો અવાજ થાય છે તેવીજ રીતે સમાન્તરે એક સરખો અવાજ વિધિની પીઠ પાછળ કોઈ વસ્તુ અગર ધડીઆગરાખી કરવો અને વિધિને તે અવાજ ઉપર એક ચિત્ત કરવા કહેવું અને તેમ કરવાથી વિધિ ઉપાં આવી જાય છે.

(૧૭) ચેમ્પાઈ અને મેબોડેના અભીપ્રાય મુજબ મગાની મામડી ઉપર ધીમે ધીમે ખજવાળવાથી વિધિ ઉપાં આવી જાય છે.

(૧૮) પ્રેક્ષક ડી સોએની રીત:—પ્રયોગ કરવાની ઓરડીમાંથી વિદ્યુત મનવાળા અને તમાગ કામમા મનથી કે તનથી દરકન કરે તેણે હોય તેને જાવાર કાઢાડે અને જના થકે તો એક માણસ કરતાં વધારે માણસો પ્રયોગના ઓરડીમાં રહેવા દેવા ત્યાં તે ઓરડીમાં વધારે મગા કે ડી હોવા ન જોઈએ અને પ્રયોગ કરી વખતે તમને કેઈ દરકન ન કરે તેના મગજ પરેડેથી ચોક્કસાઈ કરી આટળું કરી રજા પછી વિધિને તમારા નામે પેડેસો રીતમા જનાઆ પ્રમાણે સુખામને બેસાડે પત્નુ વિધિની માફ કરતા તમારી બેઠક જરા ઉમી કામે પછી વિધિના જાને મુઠ્ઠા તમારા જાને પુરજાની વગમા અને તમારા પગ તેના પગની સ્વભાવ મના ૧૦ તેને વિધિ આરંભમાં જવાનું કરે. અને તે જ સંવાળ જાણ કાજ જાણવો વિચાર ન કરે તેથી તેને બગજર મનમુગ આવી. ૧૦ તમારી બે આમળાએની વગમાં તેના હાથના અમુડા એવી રીત પાડે કે તમારા અમુડાને આડને અમ તેના આડના અમને બગજર આડે ૧૦ તમારી હાથે તેથી આંખો ઉપર મગા. જ. ૧૦ જે પહેલે મીન્ટ સુધે રહેવાથી તમારા જાને તેના અમુડાની વગમાં મગાને વગાં કેવળ થશે આમ થવા ૧૦ તમારા હાથ અમુડા પુરા થવી તમારા હાથને આડને અમ જવાર આડે તેમ થવી જાણ કાજ પેડે તેને મેગ જાણ ૧૦ તે તેના જાને જાણ ઉપર મુઠ્ઠા એક મીન્ટ સુધે જાણ અને ૧૦ જાણ તે

[illegible]

કુદરતી અને મૃતીમ ઉપા, કુદરતી રીતે વ્યાપતી ઉપ અને પ્રયોગીયો લાવવામાં વ્યાપતી ઉપમાં, જાણતી અવગણ્યા કરતાં, મગજમાં ફોટી રખી દોષ છે. નાઝીઓ પીપી ચાલે છે છતાં પીપી ખરે છે અને વ્યાપો ડમી અને અંદર પાતી જાય છે તેથી તેની ઉપમાં ફર માનતે નથી પરંતુ પ્રયોગીયો લાવેલીઃજીવમાં વિધિવને કુદરતી ઉપ કરનાં વધારે વ્યાપામ મને છે.

ઉધમાં (હરતી) પડેલા મનુષ્ય ઉપર પ્રયોગ કરવાની કીત. ઉધમાં થોડા મનુષ્યની પાસે તે જગતી ન હો તેવી મીને ધીમેથી તેની પાસે જાઓ અને જલ્દી પીમા અવાજે તેને નીચે પ્રમાણે કહે. 'હમી જા, તું જરનિંદામાં છે-જરનિંદામાં નહીં-તું જરનિંદામાં જા-હમી જા-તું જર નિંદામાં છે. ઉપરની સુચનાઓ (સુચનો) રહીકવાર સુધી તેની નજીક જઈ ધીમેથી બોલવા કરવી. જો તે જાગૃત થવાનું કંઈ પણ વિન્દ મા-લુમ પડે તો તરત આટલી જાગૃત નહીં તે. જલ્દી-માર પીનીર સુધી ઉપર પ્રમાણે સુચના આપે જાઓ. પણ તમારો હાથ તેના માથા ઉપર સુધી તેને કહે કે "મારા અવાજ સાંભળ પીમા રાખો. અવાજ તું સાંભળી શકીશ નહીં-તું જરઉધમાં છે પણ તેને કંઈ સવાલ પૂછો.

શાખલા તરીકે તેને પુછા કે કેટલા વાગ્યા છે અગર તેને કહો કે તેને
 મુલાખની વાસ આવે છે. બધું મનુરી વાસ આવે છે. અને તમને તે
 જવાબ આવે ત્યાં સુધી પુછે જાઓ. અને જાગ્યા સંતાપ તે જવાબ
 આવે એટલે તેના ઉપર પ્રયોગની અમર થઈ છે એમ તમારે સમજવું.
 ૫મી તમારે જે સુમનાઓ આપવી હોય તે આગે જાઓ અને તમે તેને
 છોડીને જાઓ તે વખતે તેને મનુ' સુધી જવાનું કહેવું. સવારમાં જે
 હો ત્યારે તેને પુછશો તો તે મનુ' બુધી અમેશે માનુષ પાશી.

બીજી રીત એ છે કે તે ઉપના મનુષ્ય પામે ધીમેથી જ તેના મોં આગળ ૩-૪ ઈંચને છેડે તમારી (વાંકી વાલેલી) આંગળીઓ રાખી તેના મોં ઉપર અડક્યા હીરાય માર્ગેલ કરવું. અને તે પ્રમાણે તેના માથાથી તે આંતઃકરણ છુટી ધીમે ધીમે માર્ગેલ કરે જવું. આવી રીતે કેટલાક વખત સુધી કરવું. પણ તે કરતી વખતે તમારી કાંઈ પણ આંગળી તેને આડે નહીં તેની પૂરેપૂરી મંજાગ રાખવી. આમ પંચ-૭ વાર માર્ગેલ કર્યા પછી તેને ધીમે અવાજે કહેવું કે ઉપીળ-ઉપીળ-નું અનિદ્રાખા છે. આમ કેટલિવાર કયા પછી માર્ગેલ કરવાં બંધ કરવા અને તેના માથા ઉપર ધીમેથી હાથ કળેલ ઉપર કયા પ્રમાણે તેને મુચનાઓ આંત અને પછી તેને ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણે પ્રથમ પછી અને તેના જવાબ છોડ જગત્તર જતાવ મને એટલે તેના ઉપર અમર વર્ષ છે એમ સમજવું. જમણાવા માટે આગળ રીત જતાવી છે તે પ્રમાણે કરવું.

[illegible]

છે. જ્યારે વિધેય નિંદ્રામાં પડે છે તે વખતે તેના સરીરની, સ્થિતિ
 સ્વભાવીક રીતે માણુમ ઉઘમાં પડ્યો હોય તે વખતના જેવી થઈ જાય
 છે તેથી તેને આવી ઉઘથી બહુ આરામ મળે છે. જો માંસ માણુસને
 પ્રયોગથી આવી રીતે ઉઘમાં નાખવામાં આવ્યો હોય તો તેને તેથી ઘણી
 આશ્ચર્ય માણુમ પડે છે અને તેના અવયવો તેમની સ્વભાવીક ગતિમાં
 આવી જવાના સંભવને લીધે તેના રોગને નરમ પડવાનો અને તે માંસ
 માણુસને તેથી શાન્તિ ઉપજવાનો પૂરો સંભવ છે. તે વખતે પાચન
 શક્તિ પણ તેનું કામ ત્વરાથી કરે છે તેથી આરોગ્ય વિધેયો ઉઘમાંથી
 જાગૃત થવા પછી બુખ લાગ્યાનું જણાયે છે. એટલે આવી ઉઘથી એ-
 કંદર રીતે જોતાં શોધો ધણી છે એ વાત નિઃસંદેહ છે. જ્યારે વિધેય
 આવી રીતે નિંદ્રામાં આવી જાય છે ત્યારથી તે વિધાયકના એક યંત્રની
 મારફત બની જાય છે, તે યંત્રને વિધાયક જેમ ગતિ આપે તેવીજ રીતે
 તેની સ્થિતિ થઈ ગએલી હોય છે. એટલે તે વિધાયકને વચ થએલો
 માણુમ પડે છે તેના પોતાનામાં મનબળ કે સરીરબળ કઈ રહેતું નથી
 પણ તે સઘળું તેના વિધાયકના દરનક રહે છે. નિંદ્રામાં આવ્યા પછી
 તેના ઉપર યોગ્ય વધારે માર્જન કર્યાથી મુઠાની સ્થિતિમાં તે આવે છે.
 તે વખતે તે તદન મનબળ રહીત બની જાય છે તેનામાં પોતાનું રક્ષણ
 કરવાની શક્તિ રહેતી નથી. તેથી વિધાયકે તે પરવચ પડી ન જાય તેને
 માટે પોતાના દૃઢ સંકલ્પમગથી તેનું રક્ષણ કરતું જોઈએ. કારણ કે
 આવી સ્થિતિ જ્યારથી વિધેયની થવા માટે છે ત્યારથી વિધાયકની જા-
 વાબહારી વધતી જાય છે. અને જેમ જેમ વિધેય આવી સ્થિતિમાં આ-
 મગ વધતો જાય છે તેમ તેમ તેમ વિધાયકની જાવાબહારી વધતી જાય
 છે. આપણે જાણીએ છીએ કે હવામાં અસંખ્ય સારા આપણી રમુજ,
 રેહની બાજુમાં અમુકોથી રેખી ન સમય તેવાં મળેા ઉડવા કરે છે અને
 તેઓ નિગમીન સ્થિતિમાં પડેલા આવા વિધેયોના સરીરમાં પ્રવેશ કરવાને
 કાંઈ મારે છે અને તેઓને તેમ પ્રવેશ કરતાં અટકાવવાની તેના વિધેયોમાં
 શક્તિ નહીં હોવાથી તેઓનું રક્ષણ કરવાની જોગબદલી વિધાયકને
 માપે રહ્યા કરે છે કારણકે જો તેનું રક્ષણ કરવામાં ન આવે અને કોઈ
 સત્ત્વ આવા વિધેયના સરીરમાં પ્રવેશ કરી દે તો તેના મનને રુ (પાંપ)
 ડીએ થઈ તેને આપો જા જમડી જવાનો સંભવ છે મારેજ વિધેયકે
 તેનું રક્ષણ કરવાની જરૂર છે. આટલી બધી વાતો જ્યારે વિધેય વિધાયક

(Individuality) અને પ્રવચ દિ (Individuality) ની સિધ્ધિમાં આવી પડે છે ત્યારે મનને સંભર રહે છે. મુલેથી સિધ્ધિમાં પણ તેમ મનને સંભર છે પણ તે સંભર બહુ જોડો છે અને પણ મુલેથી વચન વિધાનને વિધેય કંઈ સિધ્ધિ મુખી પાડેલો છે તે માન્ય પાડું નથી માટે દરેક વચને વિધેયનું પૂરું મન્ય માપ તેથી સાચેની વિધાનને સંભવાની જરૂર છે.

વાદકાપ કરવાના કામોમાં વિધેયને મુલે સિધ્ધિમાં નાખવાની સાફ કામ કરી દેવા છે કારણ કે ત્યારે વિધેય આવી સિધ્ધિમાં દોષ છે ત્યારે વાદકાપથી યતી પીડાની તેને કંઈ પણ અમર થતી નથી. તેમજ વિધાયકને જ્યારે જરૂર કરે ત્યાં મુખી તેવા વાદકાપથી તે જાગ્યું થઈ શકેલું નથી. દરેકોએ જોઈ વીચરે દાનીકારક દવાઓ વાદકાપ કરતાં પેટેલાં દાહના દાહતરો વાપરે છે તે ન વાપરતાં જો દર્દીને કાંઈ વિધાયકની પામે આવી સિધ્ધિમાં આવી તેની રજૂમાં વાદકાપ કરવામાં આવે તો વિધેય અને દાહતરને જોડવાને દાની યથા સીવાય વાદકાપનું કામ સારી રીતે થઈ શકે છે. દાહમાં અમેરીકા વીચરે દેશમાં વાદકાપ કરવાના કામમાં આ વિધાને સારો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે અને આવી સિધ્ધિમાં આજેલા દર્દી ઉપર કાંઈમાં કાંઈ વાદકાપના કામો કરવામાં આવે છે અને તેવા દાહમાં સરકારી દુકાનોમાંથી નીકળી આવે છે. તેમ દાહ અમેરીકા વીચરે મુધરેલા દેશમાં થઈ દાહતરો આવી રીતે કામ કરે છે. તેવા દવાખાના પણ પછા છે. કેટલાક વિધાયક વિધેય ત્યારે આવી સિધ્ધિમાં આવે છે ત્યારે તેવી સિધ્ધિમાં તે આવે છે કે નહીં તેની પરીક્ષા કરવા ખાતર તે વિધેયના પગમાં, દાહમાં વીચરે અવધે ઉપર કાંઈમાં જોડે છે અમર આંખોમાં પીંછા દેરે છે અમર તેવી જાતનું કંઈ કરે છે પણ તે દવાની નજરથી જોતાં તેમ કરવું બાજબી નથી, તેમજ તે વિધેયને જ્યારે અવરથામાં આવ્યા પછી પીડાકારક થઈ પડે છે માટે કાંઈ પણ વિધાયક તેવી રીત અજમાવવી નહીં.

અનુવૃત્તિ (હસ્તમાસ—Sympathy) સમજાર કે ચિકિત્સા દેખાડવા માટે આ સિધ્ધિ ઉપયોગી થઈ પડે છે. વિધેય મુલેથી સિધ્ધિમાં આવ્યા પછી તેના ઉપર વધારે માર્ગન કરવાથી આ સિધ્ધિ તેને પ્રાપ્ત થાય છે. આગળ આપણે જોઈએ છે કે મુલેવરથામાં વિધેય તદ્દન જડવત્ થઈ જોવા જતી જાય છે અને તેને લીધે તે જગ રહિત થાય છે અને

કેવળ વિધાયકના પ્રાજ્ઞાજ્ઞાને તેને આપેલ દેવ છે તેથી વિધાયક
 ગેટાઓ કે ચીન્દો કરે તેવોજ ન ગણે અને ચીન્દોવિધ કરે છે.
 કદચ તમે તેની બાજુ વચન આપીને તમારા દેવ મનો કરી
 તે તમારી તરફ ખેંચવા માટે તેને વિવિધ નમનને આપવામાં
 તેમજ તમારું કહેવું તે અત્યંત ખાસ માને છે અને તે માનીને
 પ્રમાણે વગર વિચારે રહે જાય છે તેમજ તેને પાણી, મીઠું
 પંચાણુ તેના હાથમાં આપી તેને કહીએ કે આ ને દુર પા તે
 પીએ છે અને પૂછતા મોળા દુરનો ના તે જગારે તે અને પછી
 સામા જાણી રહેવું પાણી તેને મળે તે કદને આપે એ તેથી મ
 દુપનો રવાઝ જણાવે છે તેમજ અત્યંત માને છે અને તેને
 કહી ખાવાનું કહીએ તો તે વડુ નાકે તેને મળે તે જગારે તે
 રવાઝ તે જણાવે છે; તેમજ જાના રવાઝ આપવાને તે આપ
 ધાર્યા પ્રમાણે તેનો રવાઝ બનાવે છે તેમજ તેને સાવ તો પા
 મોમા માને અને તેનો રવાઝ કેવળ તેને જાણીને તે
 જણાવે છે વીગરે વિધાયકના મનુષ્યને તેમજ તેમજ માને
 અને કરે છે. પરંતુ કેટલીક વખતે આપેલ વચનને મનમર
 સંપ્રવાદી, જોવાની વીગરે હરીળે તેમજ ખાસ કરીને તેને
 પૂછેલા સવાલોના જવાબો મળી શકના નથી તેથી તેમજ તે
 ઉપર બે વજુ વિસર્જન માન કરવાથી તે હરેલ નાકે આપેલ
 જગત્તર જગત્તર વીગરે આપી શકે છે, આ વિધિનું નામ જગત્તર
 સીવાય જીવત કોઈ અન્ય સખસનો બોલ તે સામગ્રી નામ તે
 રીને જો કે મુજબરથા પછી અનુરૂપિ રિધિનિ નિર્વચને તે
 છે જ્યાં કેટલાક વિધિમાં મુજબરથામાં અન્યાય સીવાય અન્ય નામ
 આપી જાય છે. આરે વિધિ આ રિધિનિમાં આરે છે ત્યારે તેને
 હરેલામાં આરે છે અમર તે છે કહા કરે છે તેનું તેને જાણત
 અન્ય પછી જાણ દેવું નથી પણ જો તેને તે પાલ વડનાપવાને કહી
 દેવ તે તેને તે જગત્તર અવરથમાં જગત્તર માદ રહે છે અને
 કરવાનું કહી દેવ તે કહેવું જગત્તર કરે છે પણ તે જા માટે તેમ કરે
 તેથી તેને સમજ કે અમર દેવું નથી, તેમજ તેને અનુક્ર વખતે જગત્તર
 જગત્તર કહી દેવ તે તે તેજાં વખત જાણ ત્યારે કોઈ પણ વિધા વખત
 જગત્તર જેવે જાણત થાય છે. આ વિધિમાં અન્ય વિધિ દેવ છે ત્યારે

તેને બીડી દાઢ કે બીજી દાઢ વસ્તુનું વ્યવસ્થન કે તેવ પડેલી હોય છે તે
 મુચનાઓ આવી રહે તે રહે છેડાવી ચકાવ છે, જ્યારે અવસ્થામાં પ-
 રેલી કુરેવો-કેવી રીતે હોડાવી ચકાવ તથા તેવા બીજા ચમત્કારો કેમ
 કરી દેખાડાય તેની યોડી વીધી લખવી અહીં અવસ્થાની ધારી તે નીચે
 લખુછું. અને તેજ વીધી પ્રમાણે તેવા તેને લગતા બીજા ચમત્કારો કર-
 વા વિધાયકને અનુક્રમ પડે તેવા તેણે પોતાની અક્ષર વાપરી કરી જોવા.

ઉદ્ભવના અને ઝાંઝવા ઉત્પન્ન કરવાની રીત:—(creating
 illusions and hallucinations) જ્યારે વિધેય આવી રિયલિટીમાં
 દેવ અને તમારે તેને તેની નજરોએ એક સુંદર તજાવ દેખાડવાનો અને
 તેમાંના માંડલાને તે લોટ આપતો દોષ તેવો દેખાવ કરવા વિચાર દોષ
 તો તેની આંખો ઉઘડાવો તે પેઢેલાં તેવો દેખાવ છે તેમ તેને કહો. અને
 તેને તે વખતે કહો કે જ્યારે તારી આંખો ઉપરથી ત્યારે તે પ્રમાણે તું
 તજાવ વીગેરે જોઈશ પછી તમારા ડાહ્યાની આંખોમાં તેના માથા
 ઉપર અને આંશુડો તે વિધેયના નાકના યુગ આગળ રાખી તેને આંખ
 ઉપાડવાનું કહો. પછી તરતજ તેની આંખો ઉપાડવામાં તેને મદદ થાય
 તે માટે તેનું પાપનું તમારા આંશુડાથી જરા જરા ઉંચું ખેંચો, પણ તે
 ડાંનાં જો તેની આંખો ઉપર નહીં તો તેના પોપચા ઉપર આંશુડો મુકી
 તેની ચામડી જરા ઉપર ખેંચવા માંડો અને તે વખતે તેને તેની આંખો
 ઉપાડવાની મુચના ચોક્કસ અવાજે આપે જાઓ. અને જોવો તે તેની
 આંખો ઉપર કે તરતજ તમારા જમણા હાથથી તેના ઉપર માર્ગન કરો,
 તે માર્ગન તેના કપાળ ઉપરથી શરૂ થઈ આંખો ઉપર થઈ એક હાથને
 છેડે લેઈ જવો અને તેને આંખો કરી કહેવું કે જો પેણું સુંદર તજાવ
 છે-જો-જો-જરાજર ધારીને જો-રેવું સુંદર તજાવ છે. કેટલીક વખત
 તેને જરાજર તજાવ દેખાડવાને માટે તજાવ ચાર વખત આવી રીતે મા-
 ર્ગન કરવાની અને તે વખતે તેવી મુચના આપવાની જરૂર પડે છે.
 પેઢેલી વખતે આમ કહ્યા ડાંનાં તે જોઈ શકે નહીં તો તેથી નીચાથ થ-
 વું નહીં પણ તેની નજરો તે તજાવ છે એમ કહ્યા કાંતુ અને તેમ
 કહેથી તેને જરૂર તજાવ દેખાશે અને તે તજાવ દેખવાનું કહે એટલે
 તરતજ તેને આંખોની ઝાણાઓ ખનાવેલી આપડાં અને તે નાંખવાને ખ-
 રી રીતે નાજાઓ નાંખનાં દેવ તેવી રીતે નાંખને. જરૂર અને ખુબ
 જો જરૂર અને તેવીજ રીતે આ એક પણ ગુનામ ન હોય ત્યાં સુ

અન્ય સંવેદનું છે-નાના સ્વામીએ પણ તેવાજ સુખન મળેલા છે. તે સ્ત્રી-
સહુજ વળી સમગ્ર નહીં. તારૂં ભેરી અને નાગીના મનમાં નિવમસર
ચલા દરેકે. આમ કર્યાથી સતીર નાદાન જેવું મનન મનમાં અને તે સ
મનમ ૧૪-૧૫ મજુ આર ઝીલી દરવાની સહિવાળું જનમે. ધારી પણ
માંની ખુરશી દાદારી નાખરી. પરંતુ અતી રિયનિમાં આગ્રેઈ રિયેવરી
ઉપર પ્રથમ સ્થાન મળ્યુએને ઉમેરે મંખી મજમામ કરે. અને તેમ
જાગર થાય તો પછી ખીલ મળ્યુએને ત્યાં ઉમેરે મળ્યુએ ૧૭ આ ૧૦
મોમ વધારે વાર સુધી લંબાવવો નહીં.

જટણન અવેરધામાંથી જાગૃત અવેરધામાં-જે-મે મુનીર
કરનાં વધારે વખત સુધી આપી રિયનિમાં આગ્રેઈ રિયેવ ઉપર મનુષ્યો-
નું કે બીજા કોઈ વસ્તુએનું વખત રાખવું નહીં; પરંતુ તેઓ વખત
મનાંજ ખુરશી ઉપરથી તે રિયેવને. લેઈ રિયેવે ઉમેરે મળ્યુએ તેને નીચે
મુજબની સુચનાએ આવવી. તારા સ્વામીએ નરમ-ડીલા થયા અથ રે.
આરે તુ જાગીશ ત્યારે તને સાફ લાગશે. તને જાદું સાફ લાગશે. એ-
ટકા સુચનાએ આપ્યા પછી જાગન દરવાની જે આમજ રીત મળ્યુ-
વામાં આવી છે તે પ્રમાણે તેને જાગૃત કરવો; આમ તેની જાગૃત રીતે
તેમાં કુકો મારવાથી અને તેની સાથે તે જાગૃતની તેને કુમળાએ આ-
પવાથી તે જાગૃત થશે.

વધારે આમજ વધેશ વિધાયકો દ્વારા આ પ્રેરે દરેક છે. વિધિ-સા
કે અમલદારની ખાતર આ અમર આવા પ્રયોગને જેક પણ રીતે કરવા
કરવો નહીં.

રમત ગમમનના પ્રયોગો.

ખાનગી મીત્ર મંડળમાં, નાટકાવાદમાં કે જે-જે જાદુ જેવા વસ્તુ
પ્રેક્ષકોના આનંદની ખાતર કે ચિકિત્સા ઉદ્દેશ્ય હારે કરે છે.
વતો તમારો ચિચર દોષ તો તમને જરૂર આ વિધાની વિધિ -
તેથી થતા શબ્દો તેમજ મનુષ્યની રો અને રામ રામ છે
વિવેચન થોડીવાર કરી, તેના રા સ્વરૂપ છે તે જાગૃત
જોલણું બેઠ્યો. (અને તે મારે તેના જાદુ રામને જાગૃત
પ્રથમના અધ્યાયોમાં રામને છે તે જાગૃત વતો
છ્યો.) તે વખતે પ્રેક્ષકોના આ દાર જાગૃત રામ
ટલાકો ખોટી રીતે અને જાગૃત તરીકે મારે છે.

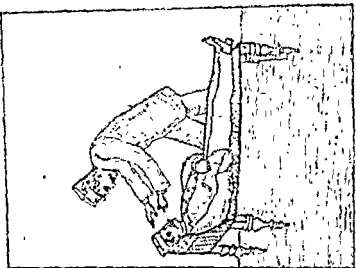
પ્રયોગોને આધિન થવાથી માઠી અમર થાય છે એવા વિચારો તદ્દન ખોટા છે. ઉલટું તેમ આધીન થવાથી આમગ જાળાવું છે તે પ્રમાણે કેટલાક રોગો નાશ પામે છે અને આધિન થનાર વિધિય મનનો નબળો છે એમ તેથી કંઈ થતું નથી. પ્રાચીન કાળમાં આપણા રૂપી મહર્ષિઓ આ વિધાના જગથી કેવા કેવા અસભ્ય દુરો મટાડી શકતા હતા, દરેક વસ્તુને અદૃશ્ય અને અદૃશ્યને દૃશ્ય કરી નાંખતા હતા વીગરે પ્રગરના ચમત્કારો દેખાડતા તે હકીકત આપણા ધર્મ પુસ્તકોમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. તેઓ પણ મનુષ્યજ હતા અને તેથી સક્રિય મેજાવવાને જોયો પ્રવાસ તેમણે ખેડ્યો હતો. તેવોજ પ્રવાસ જો આપણે ખેડીએ તો તેમના જેવા થઈએ એમાં શક નથી એટલે તે ઉપરથી મનુષ્ય માનવી છી અને કેટલી સક્રિય મુજા રીતે રહેલી છે તે પ્રેક્ષક જનોના મન ઉપર સારી રીતે હસાવવું જોઈએ.

ઉપર પ્રમાણે કેટલુંક વિવેચન કર્યા પછી પ્રથમ શ્રોતાજનોમાંથી અમર તમારી પાસે કેજાણેસો વિધિય હોય તો તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો શરૂ કરો. પણ જો શ્રોતાજનોમાંથી કેહને પ્રયોગ સારુ સુદી માહાસો હોય તો પ્રથમ તેના ઉપર આમગ પાછળ ખેંચવાના પ્રયોગ શરૂ કરી પછી હાથ બાંધી દેવાના, આંખ બંધ કરાવી રાખવાના હાથ પગ કુંઠા બનાવી દેવાના પ્રયોગો પ્રથમ કરી પછી તેને હંપમાં નાંખવાનો પ્રયોગ કરો.

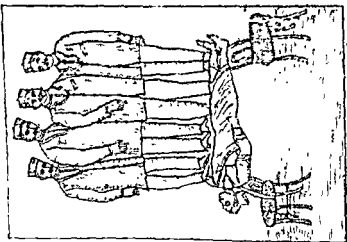
પ્રથમ તે વિધિય જગૃત અવસ્થામાં હોય તેવે વખતે ઉપર પ્રમાણેના પ્રયોગો કરી પછી ઘોડી હંપમાં હોય તે વખતે જુદી તરફનો પ્રયોગ કરવો અને તેવે વખતે જો દેખાવ થશે તેથી પ્રેક્ષકને ધણી રાખુજ પડશે અને જાડુ હસાહસ થશે. આવા પ્રયોગને મારે ૫-૭ વિધિયોને પસંદ કરી તેમને ચંદ્રાકારમાં બેસાડી તેમની સનમુખ હતા રહી તેમને નીચે મુજબ કહેવા માંડો.

“ તમારી આંખો બંધ કરી ઉઘવાનો વિચાર કરો. તમારી આંખો તમને આરે થતી માત્રુમ પડશે-તમારું અંગ પણ સીધીજ થતું જશે. તમને નિદ્રા વધારે આવતી જાય છે-યોનમાં પડી મવા છે-નિદ્રામાં છે.-બર નિદ્રામાં-અધેર નિદ્રામાં છે. હું તે પ્રમાણે જરાજર આંધો અને હું હું તે બધું ખર માનો અને જ્યારે હું તમે, ને તમારી આંખો ઉઘાડવાને કહીશ ત્યારે તમારી પીડ ઉપર મધમાંયો જમજુતી દશે અને તમને ડોહા મારતી દશે. “પછી દરેક વિધિયની પાસે જઈ તેની આંખો ઉઘાડવાનું

සමාජ සේවකයන්ගේ ස්වදේශික සේවය

සමාජ සේවකයන්ගේ ස්වදේශික සේවය

હતી તે અંધારા ઘણી કે તાજા મેને તેની પીઠ ઉપર અધમાળી બન-
 તી છે તેમ કહેવું અને તેના વખતે તેની પડ ઉપર અંધમાળીને જરૂર
 રૂપથી જિંદી પણ કુછી રહેતા આગળ કે પછી અધમાળી તેને કાઢી છે
 એમ તેના મન ઉપર અગર કા.પ. તેની અંગે મેને કહેવું કે એ વખતે
 જાતે આં પેટીલ તો તને વખતે આંત્રી રૂમમાં પડી તે માળી દાખવાને
 અને કાંઈક માળેતા દાખાવી અધમાળી તેના કેના કાંતો કરેક રાંજી
 કરે છે તે દેખાવથી કેટલે જાગેને પછી રૂમ પડે છે. પછી દરેક અધમા-
 ને વિવિધ વિધિમાં આપણ પડે જુદા જુદા જગ્યાએ અને તે વખતે
 અધમાળી ત્યારે પાનાનો અને પાનાની આગળ આગળે દેખાવ એક જુદા
 અધમાળી થઈ.

તેથીજ રીતે વિધિએને અધુનમાં બેસાડી દવામાં દવાવાને અને
 તેમને કીડનાતની જુદી જુદી જગ્યાના દેખાવે જવાવવાનો પ્રયોગ કરી
 દેખાવમાં તેથી પ્રિયજનોને વખતે આનંદ થશે. તે માટે પ્રથમ ચાર-
 પાંચ વિધિએને આગળ જનાવેલી રીતોમાંથી ૧૨૫ પછી રીતે તેમને વપર્તા
 નાંખે પછી તેમને કહેવું કે ત્યારે તેમની આંખો તે દવામાં (અધુન
 થવાનું નહીં) ત્યારે દવાની અંદર તેમને એક અધુન માણસ પડ-
 યે તેમ હરી તેમને તેમની આંખો દવાવાને કહેવું અને જોવા તે ને-
 મની આંખો દવાડે એટલે હમે આગળ કરી તેમને પેશુ અધુન
 છે જુઓ તે નીચે આવે છે એમ હરી તેમના મુખ આગળ
 આગળ કરવા. તેમને પડતાં તે કહે કે અધુન દેખાવે ત્યારે તેમને
 અધુનવું કે તે તજીક તજીક આવવું જાવ છે પછી કહેવું
 કે તે નીચે આવી મુખ છે. જુઓ પેલી રાખડી દેખાવ તેમાં બેસી
 જાવ. તેમ કરી તેમને ઉપર બેસાડવા. પછી કહેવું કે હવે દોરડું
 કાપી ન ખુણું એટલે તે અધુન દવામાં ઉડી-હવે જુઓ આપણે હવે
 ચડી મણા હવે. જુઓ પેલાં મુખાણનો મીનારો દેખાવ છે. બીજા મ-
 કાને પશુ તેવી રીતે દેખાડો તેમ કરતા તેને અમરાવાદ અવધુર અ-
 જમેર, હાહી આગા. હલકા પાંચે શેદશમાં મેઈ જાવો. પછી કસ-
 કોથી મુખાણ પાછો આવતાં તેને ડીવાની સપાટી દેખાડવી અને કરીયો
 દેખાવ તે વખતે તેમને કહેવું કે તાજા અધુનને શમકાઓ આવ્યા મારી
 કરી નાંખે છે અને તે અધુન દમજાં નીચે જુદી પડશે તો તમે કુખી
 જશે માટે એકકમ તેમાથી નીચે કુદી પડી તરવા માંડે અને જોવા તે-
 યો કુદી પડી તરવાનો દેખાવ કરતા દોષ તેવે વખતે તેમને જાગૃત

કરો. એટલે તેમની સ્થિતિ જોઈ તેમને પોતાને તથા પ્રેક્ષકજનોને બ-
લુજ દસતું આવશે. તેવીજ રીત મુજબ નીચેના પ્રયોગો કરવાથી પણ
પ્રેક્ષક જનોને પણ દસાવી સકશે.

નાચતા રીંછનો દેખાવ:—વજુ જળુને ઉપમાં નાંખી એકને
કહો કે તારી આંખ તું ઉપાડીશ એટલે તું રીંછ છે એમ તને માનુમ
પડશે. પછી તેની આંખ બાંધુ એક દોરડું બાંધો. જીભને કહો કે તારી
આંખ ઉપાડીશ એટલે તું મહારી માનુમ પડીશ-પછી તેની આંખ ઉપ-
ડારી તેના હાથમાં તે દોરડું આપો, અને જીભને કહો કે તું આંખ ઉપ-
ડીશ એટલે મહારીની બેરી તું છે એમ તને સામ્યો અને દોડીમાં ઉપસાવીશ.

પછી મહારીને રીંછ નચાવવાનું ગીત ગાવા અને રીંછ નચાવવા
કહો-આમ કર્યા પછી જોનાર યજ્ઞસોની પામે જઈ દોડીમાં ઉપસાવા દેવા-
દેખાવ ધણો રમુજ થશે.

હજમનો દેખાવ:—બે જળુને ઉપમાં નાંખી એકને કહો કે તે
હજમની દુકાનમાં છે. એનીની વચમાં બે સામસામી ખુરશીમાં મુકી
પછી જીભને કહો કે તે હજમ છે અને તેને આજે એક સારો ધરાક
મળશે. પછી અત્યા તરીકે તેને એક સાવરખી આપો અને તેને કહો
કે તું તેને મરાગર ધાર ચઢાવી રાખ કાલજુ કે તારા વરાકની શરી નહ
સખત છે. પછી પેલા જીભને કહો કે તું આખ ઉપાડીશ એટલે એક
મહીનાની હજમત (જોટલા વાળ વધી ગયેલા) તને મરી મએથી મા-
નુમ પડશે. પછી તેને તમે તે હજમની પાને લેઈ જઈ કહો કે જો ધ
રાકની તું રાહ જોતો હતો તે આ રશે. તે વખતે તે ધરાકને કહેજુ કે
હજમ નહુ, માયાકુડીયો અને અ.ગતુ છે. પછી હજમને કહેજુ કે તે
હીને જવા માટે તો ત્યારે તેને રોડી રાખવે. પછી હજમને હજમત
કરવા કહેવી અને ઘોડીવાર તેમ કરે તેટલામાં તે ધરાકને જમાડી દેવો
એટલે જોયો તે જવા જશે કે હજમ તેને પકડી રાખશે. આ દેખાવ
નહુ દસાવનારો છે.

તેવીજ રીતે શકવર પામે શંત કાવવાનો રમુજ દેખાવ કરી શકાય.

ધ્યારનો દેખાવ:—બે જળુને એરડીની વચમાં ખુરશી ઉપર બે-
સાડી ઉપાડો. પછી એકને કહો કે ત્યારે તું આંખ ઉપાડીશ ત્યારે તું
સેળ વરાકની યામળા કુમારીમાં મું એમ થામશે. અને જીભને કહો કે
તું આંખ ઉપાડીશ એટલે તારી માનુમ એક ખુમ મુગ ઊઠારી ત્યારે

માટે મોટેલી માત્રામાં પાંચે તેની સાથે સાથે સ્નાન કરે. પછી જાંતે ને હોદા કે તમે જાંતે બદલા દો માટે મોટેથી પાન કરો. ઘાડીવાર મોટે થો પાનગીત કર્યા પછી તેમને હોદા કે એક ખાખને બોરી મુલન ભરી અને બધારે તેઓ આ પ્રમાણે એક બીજાને બોરી મુલન લેતા હોય તે વખતે તેમને જાગૃત દર્શાવવાનો રમુજ દેખાવ છે. તેજ પ્રમાણે સાવ મધુરી સાથે પ્યાર કરવાનો દેખાવ કરી શકાય છે.

દસવાનો દેખાવ.—૨-૪ માણસોને ઉપાડો અને તેમને હોદા કે તેઓ આખ ઉપાડો એટલે પેટ ઉપર તેમને ગીલ ગીલી થતી માત્રામાં પાંચે અને તેમને જડું દસતુ આવરી અને જેમ જેમ દસતુ જાય દરવાને મોદેનન કરશે તેમ તેમ વધારે દસતુ આવરી. જડુંજ દસવા દીધા પછી દસતા હોય તે વખતે જાગૃત કરી દેવા.

વિધિ દૃષ્ટીઃ—જિવ દટિ (lairsvudhacch) વિષદટિ દરેક વિધિ ઉપર થાય તેવો કાંઈ એકસ નીયમ નથી. તેમજ દરેક વિધાયક વિધિને તેટલી દદ મુધી લેઈ જાય તેવો પણ કાંઈ નીયમ નથી. વિધિ વિધાયક જલમ ચોગ્ય હોય છે ત્યારેજ આ અવરથા મુધી વિધિને જોઈ લેઈ જઈ શકાય છે. કેટલાક વિધિઓ એવા હોય છે કે તેમને મૂંઝા રિય-તિમાં લાવી શકાતા નથી. કોઈ અનુરૂપિ અવરથાથી આગળ વધી શકતા નથી. ત્યારે કોઈ વિધિ એવો હોય છે કે તેને ૧૫મદટિથી પણ આગળની અવરથામાં ભેઈ જઈ શકાય છે માટે જો કોઈ વિધિને આ અવરથામાં આવડી શકાય નહીં તો તેથી વિધાયક તે જાગત ચીંતા કરવાની નથી. તોપણ તેને યોગ્ય દીવસ તે જાગત મત્ત કરવો જારી રાખવા જોઈએ કારણકે કોઈ કોઈ વિધિને દર-બાર દીવસે તેવી અવરથા પ્રાપ્ત થાય છે. આ અવરથા જે વિધિનું સરીર મંદવાડ, દીરદીરી-આ કે ખીજા કોઈ કારણથી ચીથીલ થઈ ગયેલું હોય છે તેનામાં જલદી ખીસી નીકળે છે કારણકે જ્યારે સ્તુત સરીર ચીથીલ થયેલું હોય છે ત્યારે તે સખસનો મુદ્દમદેદ વધારે જાગૃતીમાં હોય છે. આવી અવરથામાં વિધાયકને વિધિનું રક્ષણ કરવાની જાગૃતમાં જડુંજ સંભાળ રાખવાની છે. કારણકે જો તેમ ન કરવામાં આવે તો કેટલીક વખતે વિધિ ગાડો થઈ જાય છે અને કેટલીક વખતે તેને જાગવાનો દુકમ આપ્યા છતાં તથા તેની તે જાગૃતની રીતો અજમાવ્યા છતાં તે જાગવાને ના પાડે છે અને તેથી તેનું ચલુ થવાનો સંભવ રહે છે. કેટલીક

વખતે તે વિચિત્ર દેખાશે. રૂબે છે અને તેથી દસઠે અગર રાત્રા માટે
 છે અગર તે મમગતો હોય તેવા પિન્ડો કરેછે અગર જરાજર જ-
 વાન દે નહીં અગર તરામા વાતો કરતો માનુષ પડે તે તત્તજ
 વિષયકે તેને જગાડી દેવાનો પ્રયત્ન કરતો ભેષમે. કામ્યુકે આમ થાય
 ત્યારે તે તમારા કમળમાંથી પુત્રી જીત્યા આરંભ સ રને વડા થતા
 માંડો છે એમ સમજી તેને તેમણી જગાવવાને માટે જેમ અને તેમ
 જવડીથી જાણ કરી દેશે. આ અરથમાં આજુતામાં ઉપર પ્રમાણે જવ
 મખાલેકો છે માટે વિષયકે જવજી વિચાર કરીને આગળ પગલાં બરતી
 ભેષમે, જો તેને પોતાને મનમાં કંઈ પણ જાતી રહેતી હોય તો તેણ
 પ્રોત્તમથી તેને દૂર રહેવું જવજી સલામતી મરેવું છે. અનુરક્તિની અવ-
 સ્થા પ્રાપ્ત થવા પાછીજ આ અવસ્થા ખીરે છે એકરૂં તેને વખતે મરણ
 દેહની પૂત્રીથી સંજિતો બદાર ખીલી નીકળે છે અને તેથી તેને સર્વ
 વખતો રાત્ર માનમ પડે છે. વગેરો સ્મૃત પાઠો તેનાથી દૂર થાય છે,
 દેહ જગ કે જીવ દેહાવધુ આજનનો પ્રતિબંધ તેની આડે આવતો
 નથી. તેથી તે જીવ પર્વમાન અને અવિધ્યની મારી થાત જવજી સો છે,
 અને તેરૂં દૂર રાત્ર વખત પડી હોય તે જોઈ કદી જકે છે કે અમુક
 જગ્યાએ તે વખત પડી છે તેથીજ રીતે તેની સપાળી ઉડવેતી જલિ
 રત્ન રીતે ખીલી નીકળે છે. જ્યારે આવી અવસ્થા થાય થાય છે ત્યારે
 વિજ્યા મુખ દ્વારા તેણ પિન્ડો દેખાવા માટે છે એરૂંતે કે તે જોવાય,
 એરૂં કે અંજનમ પ્રયત્ન કરતો હોય તેમ માનુષ પડે છે. તેણ દેહ
 દાઢવા માટે, નાપમાં લેવા થત. દેખાય છે અને જ્યારે આણ પિન્ડો
 માનુષ પડે ત્યારે વિજ્યા કે માનમ રૂપી તેની સતે પીમેયો રત્ર જો
 તેને અમગર કે એવો કંઈ દગ્ગલ પડે છે કે આપણે જવ છે કે કેમ
 તે જાણે જોઈ તેવ થવું તેને સત્રાં દે. ર તે તેની આજી રાત્ર મન
 ઉપર એકરૂં વિચરત કરી તેને તથાજુ કે હોઈ તથાજી માનુ દેખાશે
 એવોજ દુઃ થવું છે—તથાજી જોઈ જકાતે પડે જોઈ તેણ તેણ રત્રાવા
 આવડી અવસ્થે. રૂબે કદી નોંધી, આ વખતે રજી એક રાત્ર વિજ્યાકે
 વડા દેખાતમ દેખાતમે છે કે કેવડે વખતે કેવડે વિચીત્રો મ-
 નુ મુરજા કે એવાનં ઉડવેતું થાય તેવડા સ્મૃત જગ્યાએક
 ન જકેવો જગ્યાએ જોવું માનમ પડે છે તે, તેકે વખતે કે
 કે નહીં જગ્યાવા ન થયન પડી રત્રાજાને જગ્યા દગ્ગલ એકરૂં

પછી ખરી વખત સાંભળવાની ઈંદ્રીનું સ્થાન તેના કાન આગળથી ખસી જઈ દાઘની આંગળીઓનાં ડેરવાં અગર પેટ ઉપર આવેલું માનુષ ૫૩ છે તેથી વિધાયક તેને તેના કાન આગળ કહે તો ૫૪ તે સાંભળી શકે તો નથી. ૫૫ જલ્લાએલા સ્થાન ઉપર જે તે બોલે તો તેને જવાબ તેને તરત મળે છે તેવીજ રીતે જોરાનું અસલ સ્થાન જલ્લાઈ તે મસ્તકના મધ્ય ભાગ ઉપર કે કપાળે, પેટ ઉપર કે સમભાગ તેના સ્થાનમાં મળેલું હાથે છે અને તેથી કાંઈ સંબંધે કામગીરી કે ચોપડીનું ખાતું તેના જલ્લાયેલા સ્થાન ઉપર મુકીએ તો તે વાંચી શકે છે. ૫૬ ખરી વખતતો ઉપરના જતાયેલા સ્થાનોએ તેવી ઈંદ્રીયોનું સ્થાન થાય છે ૫૭ કેટલીક વખત તે કીવાપ બીજા સ્થાનોએ ૫૮ જમ છે માટે વિધાયકે પ્રયોગ કરતી વખતે જુદા જુદા સ્થાન તેવી ઈંદ્રીયો માટે અજમાવી જોવા જોઈએ. કેટલાકને પેટ ઉપર ચોપડી મુકી વાંચતાં મેં જોવાયું.

અનુરક્તિની સ્થિતિમાં વિધેય આવે ત્યાર પછી તેના ઉપર પાંચ-સાત માર્ગન કરવાં પછી તેને કંઈ મહારામજુ થાય છે કે કેમ તે પુછી જોવું. જે મહારામજુ થવાનું તે જણાવે તો મહારામજુની જગ્યાએથી છેક પગની એડી મુધી જે ત્રણ માર્ગન કરવાં એટલે તેની મહારામજુ બંધ થયો. પછી વિધેયને નાની નાની વાતો પૂછવા માંડવી. પછી કાંઈ સખસ લ્યાં દોષ તેના દાઘમાં કાંઈ વસ્તુ-દાખલા તરીકે રૂપિયા, કુખીઓ, પૈસા કે એવી બીજી કાંઈ વસ્તુ આપી તેના દાઘ આપણા એક દાઘમાં રાખી આપણા બીજા દાઘ વિધેયના દાઘમાં મુકી તેને શું વસ્તુ છે તે પારખવા કહેવું; તેને ધીમે ધીમે આગળ વધારવો એકદમ આગળ વધારવા જતા વખતે ગપાટા મારી દેવાનો સંજ્ઞ છે તેથી ધીમે ધીમે તેને સવાશે પૂછતાં જવાં; પ્રથમ તેને કુનું હાથે છે તે પૂછતાં વિધાયકને દાઘ તે દખાવશે અને કહેશે કે કહ્યું હાથે છે. ત્યારે પૂછવું કે તે શું છે-જવાબમાં તે ધાતુ કહેશે. ધાતુ કહે એટલે તેનો કેવો આકાર છે-પછી રંગ કેવો છે-પછી તે શું છે-પછી તેની સાલ કદ છે. વીઝરે સવાશે ધીમે ધીમે આગળ પૂછતા ચલાવવા પરંતુ તે બીજા માણસે દાઘમાં શી વસ્તુ કીધી છે તે વિધાયકે પેટેસેથી જાણવી જોઈએ નહીં. પછી કંઈ વચાવતું દોષ તો કાંઈ બીજા સખસને પાસેના ઝોરડામાં જઈ તેમાં કંઈ સખી તે કામગીરી બીડીને વિધેયને આપી અગર તમારી પાસે રાખી તેને વાંચવા કહેવું ૫૯ તેવું વખતે ઉતાવળ કરવી નહીં.

[illegible]

1. 이 때, 1945년 8월 15일, 해방이 되자마자 우리 민족은 민족의 독립을 쟁취하고, 민족의 단결을 이루고, 민족의 발전을 도모하고, 민족의 영광을 세우는 데에 힘썼다. 이 때, 1945년 8월 15일, 해방이 되자마자 우리 민족은 민족의 독립을 쟁취하고, 민족의 단결을 이루고, 민족의 발전을 도모하고, 민족의 영광을 세우는 데에 힘썼다.

2. 月 日 時 分 在 某 處 發現 屍 體 一 具 經 查 該 屍 體 係 某 人 所 殺 害 現 已 報 警 處 理 中 請 予 以 查 辦 為 荷

વતી નથી. તેને પ્રાણ વધારે ખીલી શકતો નથી. માટે આ અવસ્થા માટે જો કોઈ હૃદિગ્ધાન, દુઃખીયાર સંનત સ્વભાવવાળો વિશેષ દોષ તો સારો લાભ થઈ શકે છે.

પ્રાણ વિધાવકો વિશ્વદૃષ્ટિને, ચમત્કાર જતાવવામાં ઉપયોગ કરે છે પણ જો આ અવસ્થાને ખીલના રોગ જાણી તે મટાડવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો ઘણું લાભ થાય. દાહમાં અમેરીકા વીમરે દેશોમાં આ વિધાના બગથી રોગ મટાડવાની ઔષધાલયો ટાંકાડવામાં આવેલી છે તે વાત આગળ જણાવી મયા છે. ત્યાં તેઓ તેમની સાથે શરીર ચિકિત્સા, રોગો સંબંધી જ્ઞાન ધરાવનાર તથા ઔષધીઓનાં ગુણોપધી કંઈક માહિત દોષ તેવા વિશ્વદૃષ્ટિ મુખી કેળવણેશા એકાદ વિધિયને રાખે છે અને તેની મદદથી કેટલાક અસલ દર્દી તેઓ મટાડી શકે છે. તેઓ તે વિધિયને આવી અવસ્થામાં આપવા પછી દર્દીઓને શો રોગ થયો છે અને તેને શી દવા આપવાથી મટશે વીમરે એવા સવાલો પૂછી તેના જણાવ્યા પ્રમાણે રોગીઓના સંબંધમાં વર્તન કરવામાં આવે છે અને તેમ કરવાથી દર્દીઓને પ્રાયશઃ થાય છે. તેમજ જો દર્દી પોતે દીરદીરીઆ મગજ અને નાડીની નબળાઈથી પીડાતો દોષ તો તેને આવી દશામાં જલદીથી આણી શકાય છે અને જ્યારે તે આવી દશામાં આવે ત્યારે તેને તેના દર્દ સંબંધી ને દલીલત પૂછેલા—તેમ તેને કમ દવાથી આરામ થશે—ક્યારે આરામ થશે વીમરે પૂછેલા સવાલોની બરાબર સુચના તે આપે. તેઓ તેમના શરીરમાં રોગનું સ્થાન કયું છે અને કેવી રીતે બમાડ થયો છે. જો વીમરે કયે તે વર્ણવી શકે છે આપણા દેશમાં દણુ પણ કંઈ શુભ થએલી વસ્તુ શીધી કહાડવી દોષ ત્યારે કેટલીક જગ્યાએ દુર્જનત બરી તે જોવામાં આવે છે અને તેવે વખતે ૯-૧૨ વરસ મુખીના બાળકને બેમાડીને તેને કંતો લીવાની જ્યોતમાં, અગર તેની દષ્ટિમાં મેશને યોગ રાખ પડી અગર યાજ્ઞમાં પાણી બરીને જોવા-વે છે અને જોના ઉપર આ રીતે પૂર્વ થાય છે તે જુદી જુદી બનેલી વાતો-વસ્તુ ક્યાં પડી છે—કેણુ લેખ મર્મ છે વીમરે જણાવે છે—જ્યાં બાળકો આટલી અવસ્થાએ પોહોંચતા નથી. આ પ્રયોગ પણ આ શકિતને દર્શો એમ લાગે છે.

વિશ્વદૃષ્ટિ પ્રયોગના સંબંધમાં જ્ઞાન રાખવા લાયક નીવડે.

૧. વિધિય, વિધાવક ઉભય ઉત્તમ કરજાનના દોષા જોઈએ

૨. જાને યોડો વખત ભેગા રહેલા અમર પરસ્પર પ્રેમી અને વિશ્વાસુ હોવા જોઈએ. આ વિશ્વાસ વિધેયને મદદ હોવી જોઈએ.
૩. આશ્ચર્યમાન તુડી પડશે તોપણ આંચકો નહીં ખાતાં મારો મંકણ હું પુરો કરીશ એવો વિધાયકમાં દૃઢ નિશ્ચય હોવો જોઈએ.
૪. વિધેયને એક કલાક કરતાં વધારે થમ આપવો ન જોઈએ. તેમ તેની પાસે કંઈ પણ અયોગ્ય મૂલ્ય કરાવવું નહીં.
૫. પરસ્પરને મા, બહેન, પુત્રી મારક દૃષ્ટિ રાખી ઉપાસ થોજવો; નહીં તો અસર થશે નહીં.
૬. વિધેયને સુખાસને બેસાડેલા અમર સુવાડેલા હોવો જોઈએ. તેમ તે સ્વર્ગમાં જાની શકે તો સુમધી પદાર્થો-અમરજાતી, ધુપ વીગરે જાગવા જોઈએ તેમ ધુપ, અત્તર વીગરે સુમધી પદાર્થો રાખવા જોઈએ.
૭. પ્રયોગ કરવામાં ઉતાવળ કરવી નહીં-આજ નહીં યાવ તો કાલ કરીશું એવી ખીરજ રાખવી.
૮. પ્રયોગ વખતે વિધાયકનો જમણો સુર ચાલતો હોય અને વિધેયનો ઘણો ચાલતો હોય તો વધારે સારૂ કારખુકે તેમ હોય તો જલદી અસર થાય છે.
૯. પ્રયોગના આરંભથી તે આખર સુધી વિધાયકે વિધેયથી દૂર ખસવું નહીં.
૧૦. વિધેય જ્યારે કહે કે મને તંકણીય થાય છે, શા મજાસાડુંકું શા મને જમાડો, શા તમારી આજ્ઞાનુસાર વર્તે નહીં જાને તમારી આજ્ઞા ઉલ્લંઘન કરે શા તારી સ્થાનપરથી ખમે શા તમારા પ્રયત્નો ઉત્તર દેનાં અટકી જાય શા હોડ કરડવા માટે શા તારા સંકેતો શા કોઈ સખ્ત કહેથી મજાસાતો માણુમ પડે શા આવી અવસ્થામાં કલાક સવા કલાકથી વધારે વખત રહેશે શાને ત્યારે તમારે તેને વિશ્વ-ગંત માર્ગન કરી અમર આજ્ઞા કરી જાવું જોઈએ.
૧૧. આ અવસ્થામાં જાનેથી અને તેને જોરેથી જીવતા વિધેયને વડ રખાવવાની જરૂર ન હોય તો સુધી જવાને કહેવું-જાવ જાનાં તે સુધી જશે.
૧૨. અશ્રાવ્ય રોય હોય તો જખ દીવસથી વંચારે વખત થમ ન લેતો.
૧૩. જે સ્વર્ગમાં તમે પ્રયોગ કરતા હો ત્યાં તમારા તેમજ દાંતનાં દુશ્મનિતક મનુષ્યો સ્ત્રીય જીવને રાખવા નહીં-જે દેવ તેમને

પણ હવે એકાન્ત, તે સ્થળે સ્થળે દોડું એકાન્તે, હવેનું મે
ત્યાં અથ દોડું ન એકાન્તે—અગત્યના દોડું ન એકાન્તે.

૧૨. એકાન્તે દોડી વળતે વિધિવતી દોડી, ૧૨ મંત્ર કે ૨૨મી સ્થાને
ન એકાન્તે.

૧૩. એક વિધિ દોડી તે દોડી પ્રથમ દોડીને અગત્યની દોડી ને
સીત તે વિધિ ૧૨૨ સુધી અગત્યની, રોજ તેના ૧૨૨ સુધી
સુધી રીતો અગત્યની નહીં.

૧૪. એ વિધિ મેનું સ્થાન બતાવે તે પછી તેને કહેવું કે હું ત-
મને કહી આપું, તમે રામને, અગત્ય બને ત્યાં દોડીને
મગત્ય પહોંચી જીવે મનેથી કારો, એમ કહીને તેની બાજીથી
તેના કપાળ તરફ પાંચ દોડીને, તેને કામ અગત્યની નહીં
અથવા તે વળતે વિધિવતી મંત્ર ૧૨-૫ મીનીર સુધી કામ
ગમવો અને તેમ કહેવો તે પછીના રામ કહાણે અને પુછે તે
કેમ કહું કહી તેમ કહેવો ૫૨૨ એ તમારી સમિત આપ્યા કહી
તે રામ કહાણે કહતો નથી એમ કહે તેને માટે ૬૫૫ પુછે-
તે તે બતાવે-અને તેના બતાવ્યા પ્રમાણે કહેવો તે રામ બધે.

૧૭. એ વિધિની પાંચેથી જીવ કામ રામની અવસ્થા બાબત પુછું
દોડી તે અગત્યની કારી પુછું, પુછેથી તે બતાવે અને તેના
કામ પ્રમાણે કરવાથી રામને આરામ થશે.

૧૮. એ વિધિ બહેણે દોડી તે કામ સખી અથવા પુરતી પામે
દોડી તે તે વિધિવતી કામમાં-મામ કે બાજી ૧૨૨ સુધી તે તે
વાંની બતાવે અને એ અગત્ય દોડી તે કામ ૧૨૨ તમારી
પામે સમિતી મળીને કે જીવ કામના કામમાં સખીને પુછે તે
તે બતાવે-પછી મહાત્મી અંતરની મુખત ચીતે વિધિ પુછે
તે તે પછી બતાવે.

કપરના જે નિયમો બતાવ્યા છે તે વિધાયકને ઉપયોગી થઈ પડે
તે પારી બતાવ્યા છે માટે વિધાયક તે પારી બતાવે સમગ્ર રાખવા
એકાન્તે કે નેથી કહીને પ્રયોગ વળતે મું કરવું અને કેમ વર્તવું તે
બાબત વિધાયક મુંસરવણમાં પડી મભરાવ નહીં.

પ્રત્યગ દષ્ટિ—પ્રત્યગ દષ્ટિવાને બતાવે અવસ્થા—દાસિતે ખીમ
(Lestacy) ની અવસ્થા બહુજ ગુણ વિધિવતે પ્રાપ્ત થાય છે. વિધિ

દષ્ટિના હેવટના ભાગમાં જે ભય થવાનું જણાવવામાં આવ્યું છે તેના જેવો ભય આ અવસ્થામાં માત્રુમ પડે છે અને તેથી વિધેય દિવ્યદષ્ટિની અવસ્થામાં છે કે પ્રત્યગદષ્ટિની અવસ્થામાં છે તે શોધી કાઢવું મુશ્કેલ લાગે છે. આ અવસ્થામાં વિધેય પૂરેપૂરો આનંદમાં પરોવાઈ જાય છે અને જે તે અવાધી સુધી વિધાયકની આગમાં રહી તેની આગામીસાર વર્તેલો હતો તે હવે તેની આગમાં ઉપર ધ્યાન આપતો નથી. વિશ્વ દષ્ટિમાં બાહ્યની વસ્તુઓ તે જોઈ શકતો હતો. પણ બ્યારે તેને પ્રત્યગ દષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે બાહ્યની વસ્તુઓ જોવાની શક્તિ ઉપરાંત અંતરની શુદ્ધ બાબતો જાણી શકે છે. કેટલાકે આવી અવસ્થાને તત્ત્વ દષ્ટિ સમાધિ—યાને તુર્યાવસ્થા (લહૃત) કહે છે. આ સ્થિતિ આત્મ અનુભવ ની છે અને જો કદાચ આ સ્થિતિમાં વિધેય આવી જાય તો તેને આ સ્થિતિમાંથી પાછો અસલ સ્થિતિમાં લાવવો એ ઘણું મુશ્કેલ કામ છે. અને તેથી વિધેયને મરણને યશસ્વિયું થવું પડે છે માટે આવી સ્થિતિમાં આવવાના કાંઈ પણ મિન્દ જણાય કે વિધાયકે ન ગમરાતાં તરતજ વિધેયને જાગૃત કરવાના ઉપાયો લેઈ તેને જાગૃત કરી નાંખવો જોઈએ. યોગી ભેડા પોતાના પ્રાણને પાછો તેવી અવસ્થામાંથી લાવી શકે છે ખરા પણ આવા પ્રયોગથી તેવી અવસ્થામાં લાવેલા વિધેયને તેની અસલ સ્થિતિમાં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પાછો લાવવો ઘણોજ કઠીન છે માટે કોઈ પણ વિધાયકે વિધેયને તેટલી અવસ્થા સુધી લેઈ જવોજ નહીં.

વિધેય જાગૃત કરવાની રીત.—પ્રયોગ કરી રહ્યા પછી બ્યારે વિધેયને જાગૃત કરવો હોય ત્યારે નીચેની રીતોમાંથી કોઈપણ રીત અજમાવવી અને તેમ કરેથી વિધેય જાગૃત થશે. પરંતુ તે જરાખર રીતે જાગૃત થશે છે એવી તમારી પૂરેપૂરી ખાતરી થાય ત્યાં સુધી તમારે તેને છોડવો જોઈએ નહીં. તમારે તે પણ જરાખર થાડા રાખવું જોઈએ કે માર્ગન (વિધાન માર્ગન) કરવાથી વિધેયને ઉપમાં નાંખી શકાય છે. અને વિસર્જન માર્ગન કરવાથી વિધેયને જગાડી શકાય છે. જોને જાતના માર્ગન વિશે પ્રથમ આગળ પાને ૩૨-૩૩ માં કહેવું છે તે ધ્યાનમાં રાખી તે પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. તે જગાડવાની બાબતમાં વિસર્જન માર્ગન વધારે ઉપયોગી છે એટલે નીચેથી તે હવે તરફ ફરક બાજુએ વળી-આર વિસર્જન માર્ગન કયાંથી વિધેય જાગી જાય છે. પરંતુ એવી રીતે વિસર્જન માર્ગન કરતી વખતે, વિધેય સાવધ થઈ જમતુ થઈ જાય એવો

૬૯ સંઘર્ષ વિધાયકે મનનાં કરવો જોઈએ. કેટલીક વખતે ૬૯ સંઘર્ષ દર્શાવેલ વિધેય જામત થાય છે. તેમજ કેટલીક વખતે તેના કાન આમજ એ દામથી તાળા પાડી તે જામત થઈ જાય છે. તેને આજ્ઞા દર્શાવી તે જામત થઈ જાય છે. કેટલીક ગમે તે રીતે વિધેય જામત થયો હોય 'હતા' એ તે પોતાનું શરીર બારે લાગે છે કે માથું ફરે છે કે આંખો બારે લાગે છે ને બળે છે વીગરે કોઈ જાતની ફરીયાદ કરતો હોય તે બામ ઉપર વિસર્જન માર્ગન કરવું. આંખો બારે થયેલી અને જાતની જણાવેલા વિધાયકે પોતાના અંગુષ્ઠાથી આંખો બરા થોડા બાર આપી ધસવી અને પછી તેના મોઢાં ઉપર ઠંડક કરવા સાથે શુભા-જનના પાણી વીગરે છોટવું અથવા તેના કપાળ અને લમણાં ઉપર પી ધસવું. પછી થોડીવાર સુધી તેને નીરાંતે આરામથી બેસવા દેઈ પછી તેને જો કામ કરવું હોય તે કરવા જવા દેવો. પરંતુ આટલા વખત સુધી વિધાયકને વિધેયની પાસેથી ખસવું હચીત નથી. માટે તેને તેની પાસે બેસી રહેવું અને વીજ લોકોને તેને અટકવા દેવા નહીં. વિધેયને જામત કરવાને ઉપર જો રીતો જતાવી છે તે શીવાય પણ બીજી રીતો છે. તેમ કેટલીક વખતે વિધેય દડીકો બની જાય છે અને જામત થતો નથી તેવી વખતે તેને કેમ જામત કરવો એ જતાવવાનું યોગ્ય લાગ્યાથી તે ફરીતો જણાવવાની રજા લઉં છું.

ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે કે માથાથી નીચે તરફ જો માર્ગન કરવામાં આવે તે ઉપ લાવવાને માટે કરવામાં આવે છે અને જગાડવાને માટે તેથી ઉલટું માર્ગન કરવું જોઈએ એટલે નીચેથી ઉપર; અને તે ઉપ લાવતી વખતે વિધેયની તરફ દોષથી રાખવામાં આવે છે તેને બક-લે નેથી ઉલટું એટલે જામત કરતી વખતે દોષથી નો ખામ તેની ત-ગ રાખવો જોઈએ. ધણીક વિધેયો તો આવી રીતે વિસર્જન માર્ગન કરવાથી અને તે સાથે તેને ચોક્કસ અવાજનાં જામત થવાનું કદાચી જાગી જાય છે; તેની સાથે વિધાયકે કેટલાક વખત સુધી તાળા પાડી અવાજ કરવો જોઈએ. અને જ્યાં સુધી વિધેય પૂરેપૂરે જામત થાય ત્યાં સુધી વિધાયકે ઉપર પ્રમાણે કરવું જોઈએ. તેમજ ઉપી રીતે વારંવાર પંખો નાંખવાથી પણ સાફ પરીણામ આવે છે. તે જામત થયા પછી ફરીથી તે ઉપમાં ન પડે માટે થોડી મીનીટ સુધી વિધાયકે તેની તપાસ રાખવી જોઈએ. કેઈ પણ કયાં શીવાય લાગે વખત વિધેયને એમને એમ રા-

ખી મુકવામાં આવે તો પણ તેના ઉપર થએલી અમર પીમે છીમે કમી થઈ પોતાની મેળે તે જાગી ઉઠે છે ખરો તો પણ તેને તેવી અવરજામાંથી જામત અવરજામાં કેમ આજીવે તે જાણું જરૂરનું છે માટેજ તે રીત જનાવવામાં આવી છે; વિધિયને જામત કરતાં પેઢેલાં આગર તે જાગે તે પેઢેલાં તેને કેટલીક મુયનાઓ આપવી હાડાપજુ બરેલી છે. માટે તેને વખતે તેને કહેવું જોઈએ કે “તું જાગીશ ત્યારે તને જાણું સાફ સાગશે-તારું માથું પણ હજુ સાગશે-જાગી રીતે તને સાફ થશે-તું વધારે તદુરસ્ત થઈશ.” આવી મુયનાઓ કેટલીકવાર મુખી તેને આપવી જોઈએ.

કેટલીક વખતે વિધિયની પાસે કામગીરી સાવવાથી તે જાગી જાય છે કારણકે તેને જાગવાનો દુકમ થયો છે એવી તેના મન ઉપર તેથી અમર થાય છે.

હાડીના વિધિયને કેમ જામત કરવો તેની વિધી:—જ્યારે ઉપરની જનાવેલી રીતો પ્રમાણે વિધિયને જામત કરી દેખાય નહીં ત્યારે વિધિયકે વિધિયને કહેવું કે “મારે તને જામત કરવું છે. ક્યારે જામત થઈશ ? જ્યારે હું માન મણી મુઠું પારે જામત થઈશ ” કે આમ પૂછવા છતાં તમારા બોલવાનો અવાજ તે આ નહીં તો તમારું મુખી તે સાંત મણી રહેવાની તારે જામત થવાનું વચન આપ નહીં આ મુખી તેને તે પ્રમાણે કયા કોઈ તે પ્રમાણે જામત થવાનું વચન આપે ત્યારે તેને કહો કે “હવે તમારે સા-નું સાન માનવું. અને પછી ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭ એમ તે સાંતને તે પ્રમાણે મણેલ પણ જરા તને “સાન” એમ બોલે કે તેજ વખતે તમારા હાથની તાળી પાડા અને કહો કે “જામત થા-” “જામત થા-” “આમે ખાધી તાજ-સાવજ થા-” રીતે કામો બેઠવા. પણ જ્યાં મુખી વિધિય પૂરેપૂરી જામત ન થાય તો મુખી વિધિયને માનવું કર્યા કરે અને તમારા હાથની તાળી પાડતા જામે અને તેજ વખતે ઉપર મુજબ તેને મુયના આપતા જામેલ જો આ રીત આજીવ્ય છતાં તેને જામત કરી શકા નહીં તો કે તેજ જનનું મુયને છે) તો તમારે તે વિધિયને આજીવ્યે કહેવું કે તેને જામત થવું જોઈએ અને તેને તે હવે કયા દેવાર નથી તુઝી પાડાની મેર મુખે કેમ જાને છે અને તને હું જામતના વચન રહેવાર નથી. અને તું જામત થાશે નથી એમ કહેવું તારું કાંઈ વધાર નથી જામત થવા પડે તે જામત થવાનું તેની પાસેથી વચન કોઈ એ તરતજ જામત

કરવાનું તેવું મન ન હોય તો પછી જામ થાતીદે ક્યારે તેને જામન થવાનું મન છે તે પછી ખાણી કરીને તેટલાં વખત સમુદયે પકડે. અને અર્ધાં તેટલાં વખત પૂરે થાય રહે. કે તમારા તેની જામ થઈ તેને કહેવું કે તોયે કહેવો વખત પૂરે થયો છે ખાટે હવે તું જામન કરાવે નેપાર છે કે કેમ અને તે જામનને તેની જામણી જવાનું કહે. પછી તેને કહેવું કે “તેજારે જા” હું જામુ મળી રહું કે તમારા તારે જામન થવું. પછી ૧-૨-૩ કહી કે મળનારી થાથે જોડાઈ તાગી પડે અને ઉપર અમલે સુચનાઓ આપે. કેટલીક વખતે સમજાવે કપડાની તમજ પસવાઈ તેમજ નાકના ધુળને તે તરફ પસવાઈ અમર ચોપડી અમર તેવી જોશ કાઈ વસ્તુને જોડાવા નથીવા થાથે જોડાઈ અમલવાઈ તેના ઉપરની અમર ફર થઈ તે જામન થાય છે. વિધિને જામન કરવાની તમારી કહિત જાણત મનમાં જરા પણ સંકેત આવતો નહીં. કારણકે તેમ થવાથી તે સંકેતની હાથ વિધિના અમલ ઉપર પડે અને તેથી તે તમારી જાગ્યા જાનશે નહીં. જ્યારે વિધિને જામન કરવાની જાણનાં વિધાયકને સંકેત હાથના થાય છે ત્યારેજ તેને જામન કરવામાં થતી માયાકર પડે છે. કેટલાક વિધિયો જામન થઈ પાતા તરત ઉપમાં પડી જાય છે. આવા વિધિયોની જાણનાં તેમને જામન કરતાં પેદેલાં જાગ્યા-રહે કહેવું કે “આ વખતે જ્યારે તને હું જામન કરું ત્યારે પછી તું જામન પડીશ તને તરત ઉપ નહીં આવે-હવે તું જાગ્યાર જામન રહી-શ; જામુ જોડાઈ રીતે તેને કેટલીકવાર મુધી આ પ્રમાણે રહ્યા કરવું જોડાઈ પછી તેને જામન કરવે. જો જામુ દીલથી વિધિને જામન કરવાનું દોષ તો તમારે જે રથને તે દોષ તે રથમાં કાંત રવજાવવાના શીવાયના જીભ કાઈ સમજાવે ત્યાં રહેવા દેવો નહીં કારણ કે જે ત્યાં જી-કણ કે અમરાર્ધ જાય તેના સમજો દોષ તો તેથી વિધિના ઉપર અમલ પડે તેવી અમર થવાથી વિધિ જામન થશે નહીં

જીભ વિધાયકે હીપનોટાઈઝ કહેલા વિધિને કેમ જામન કરવે—જેવી રીતે વિધાયક પોતાના વિધિને જામન કરે છે તેવીજ રીતે જીભ વિધાયકના વિધિને પણ જામન કરી સમાય છે. તો પણ જો તેને જામન કરવું મુશ્કેલ સાજે તો તમે તમારા વિધિ ઉપર ઉપ સાવ-વા વીમરેની જે રીતે કરે છે તેજ રીતે તેના ઉપર અમરમાવો; ઉપ-વા વીમરેની જેને કેટલીક મીનીટ મુધી સુચનાઓ આપે. પછી તમારી

સુચનાઓને તે તરત માન્ય કરે છે કે નહીં તે જુઓ. એકમે કશીયે સુચના સુધારો વીગરે. જો તે તમારી સુચનાઓને માન્ય ન કરે તો ફરી તેના ઉપર તે રીત અજમાવો અને તમારા કથા સુજન તે વર્તે ત્યાં સુધી તે પ્રમાણ કરો. પછી મોકલ રીતે આપા કરી તેને કહો કે હું તને જે કહ્યું કરવાનું કહું તે તારે તરતજ એકાદમ કરવું પછી તેને એક અક્ષર ફરવેલ તેના ઉપર પૂરો કાળ મેળવવા માટે આ પ્રમાણે કરવા ની જરૂર છે. આ પ્રમાણે કરો પછી ફરીતા વિધીને જમાવવાની જે રીત ઉપર જાણી છે તે અજમાવો અને તેમ કરો. એકમે તમારા પોતાના વિધિને જેમ જામત કરી શકો તે રીતનું તેને જામત કરી શકો.

હકીકત વિધિયને જલદી જામત કરી શકાય તેવી રીતે હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત — જામત કરવાની નાજનમાં વિધિ દર્શાવે છે કે કેમ તે નક્કી કરવાને માટે તમે તેના ઉપર તેના હાથ મોકલો કે તેની નાજ માલ જામતનો પ્રયોગ કરો અને જો તેના હાથ જલદીથી નાડી નાચ અને તેના હાથ તે મુદા કરી શકો તેમ તમે તેને કહો હવે તે મુદા કરી શક નહીં તો તમારે અનુમાનથી માની લેવું કે જા સાધાન્ય રીતથી તેને હીપનોટાઇઝ કરવામાં આવશે તો તેને જામત કરવા માટે મુદત પડશે. તેમ જો તેના હાથ મુદા થયા પછી તેનું માથું મુખ જેવું થાયેલું જાતુમ પડે તો તેથી તમામ ઉપરના મનને તેથી દરેક નાજ છે અને તમારે આવી થશે કે તેને જો સાધા રજુ રીતથી હીપનોટાઇઝ કરવામાં આવશે તો જમાવત મુદત પડશે. આવા વિધિને મુદતનાઓથી હીપનોટાઇઝ કરવા માંગ છે. મનકા પદાર્થ ઉપર તેમની દબી દરવા તેમને હીપનોટાઇઝ કરવા નહીં.

આવા વિધિની પામે તેને આકાશ શીતલ એથી તેને ડાહ્યાનાં કરેલું અને ડાહ્યાનાં વડેને જે સુચનાઓ આપવા જતાં છે તે તેના મુખ આપવા કરે જાય તેને ડાહ્યાનાં નાજી થવાને પછી ફરી વારે કહેવું જવું કે “ હવે તમારું કથા પ્રમાણે તમે કરો—જો હવે તેને જામત કરવાને કહું તે થવને એકાદમ તમે જામત કરવા કરો—જો જો ડાહ્યાનાં નાજની સુચનાઓ અને જામત આ પ્રમાણે તમે જો કરો તો તેને જામત કરવાની જીલ્લુક માથાનું પડે નહીં—જામત કરવાને કાંઈનું રીત તમે વાપરો તેમજ નાજી.

એકી વખતે ધણાને હીપનોટાઈઝ કરવાની રીત:—એકી વખતે ધણા સખસોને હીપનોટાઈઝ કરવા હોય તો તે બધાને એક અર્ધ ચંદ્રાકારમાં બેઠાવે અને બધા તમને જોઈ શકે તેવી રીતે તેમની સનમુખ તરફ હાથ રહે અને તે બધાને તમારી આંખો તરફ સીધા જોવાને કહો. તેઓ તેમ કરે તે વખતે તેમનો દૈર્ઘ્ય જણ્યું તમે તેની તરફ જુઓછો તેનું ધારે એવી રીતે તમે બધાના ઉપર તમારી આંખો ફેરવી જાઓ. પછી તેમને તેમના હાથ એકા કરવાનું અને તેને એક બીજા સાથે સંજ્ઞા દાખવાનું કરો અને તે વખતે તેમને જણાવો કે જ્યારે હું ત્રણ મણી સ્થિતિ ત્યારે તમારા બધાના હાથ સંજ્ઞા ચોટી મળવા માનુષ પડશે. પછી ૧-૨-૩ મણે અને તેમ વખતે એકદમ જલદીથી કહો કે હવે તમારાથી તમારા હાથ છુટા પાડી શકાશે નહીં. જો તેમને ઉપરના નાખવાનો વિચાર હોય તો તેમની આગળ ઉપર પ્રમાણે હાથ રહી તેમને તેમની આંખો ખંધ કરી ઉધી જવાનો વિચાર કરવા કહો. પછી નીચેના શબ્દો તમારે બોલે જવા—“તમારી આંખો સંજ્ઞા ખંધ કરો-ઉપરના વિચાર કરો-તમારું માથું બોરે ઘડું જલ્દી-તમને ઉપર આવતી જલ્દી છે-તમારી આંખો જગવા લાગી છે-અંગ બારે ઘડું જલ્દી છે-તમે હાલી શકતા નથી-તમારી આંખો હવે સંજ્ઞા ખંધ થઈ ગઈ છે-તમને ઉપર આવી છે-તમે નીકામાં પડ્યા છો-બરનિંદ્રામાં આંખાછો-બરનિંદ્રા થઈ છે-મારા સીવાય બીજાનો અવાજ સાંભળી શકશો નહીં-આટલું કર્યું પછી તમેને ટીક લાગે તેમ કરો-જો તમારે તેમને હસાવવાની મરજી હોય તો તેમને કહેવું કે “જ્યારે તમારી આંખો ઉપરથી ત્યારે તમેને એક નવાઈ જશે અને મમત ભરેલો બનાવ બનેલો લાગશે-તે જોઈ તમને બધાને હસવું આવશે અને જેમ જેમ હસવાનું ખંધ રાખવાનો વાત કરશે તેમ તેમ વધારે હસવું આવશે. પછી તેમની આંખો ઉપરવાતું કરી, કંઈ મમત ભરેલી વસ્તુ ઘવાનું કહો અને તમે પોતે હસવા માંડો એટલે તે બધા હસવા માંડશે.

ટેલીફોનથી હીપનોટાઈઝ કરવાની રીત:—આવા પ્રયોગને માટે પ્રથમ તમેએ જે રિસેપ્ટને આવી ઉપરના નાખેલે હોય અમર જેના ઉપર જલ્દી અસર થતી હોય તેવા વિચારને પસંદ કરી ટેલીફોનનું સાંભળવાનું ઇંગ્લેન્ડ અને અગાઉવાનું કહેલ પાંત્ર આ વખતે એટલે વિધાયક જે કહે તે સાંભળવાને તે તૈયાર હોય ને વખતે તેને ટેલીફોન

આગળ ખુણી ઉપર ભેળવાને કહેતું ભેદને કારણે તે આવી રીતથી નિંદાવરણમાં આવતાં પડી જાય તો તેને વાળી ભેમે. પછી તેને કહેવા માંડે કે “ભે ભીતીકની અંદર તમે ઉપમાં પડશો. તમેને ઉપ આવે છે-તમારું માથું આરે ઘનું જાયછે-તમે નિંદામાં આવ્યા છો તમારું થી જામન રહી સહન નથી-તમે બર નિંદામાં આવ્યા છો-તમારી નિંદા માં થતી જાય છે. આટલું જોતકો તેટલા વખતમાં ધક્કું કરીને તે ઉપમાં આવી મરો કરો. પણ ભે તેટલા વખતમાં તે નિંદામાં આવ્યો ન હોય તો ત્યાર બાદની સુચનાઓ (૩૫૨ બનાવેલા કબ્દો) આપે જાય. પણ તે મામે મામેથી અને આગાહીથી અવાજમાં આવે જાય. બરેબરી અમર તો તમે જ્યારે “ભે ભીતીકની અંદર તમે ઉપમાં પડશો” થીમરે સુચનાઓ આપતાંની સાથે ઘણા માંડે. આગળ પ્રયોગની રખતે રહે: થોડે છોડી કે વધારે દરથી સુચનાઓ આપોછો તેમાં કંઈ દર પડતો નથી. ક્યાં વિવેક રેલીવાનકારા તમારો અવાજ જગતર માં જાય તકાલ દોષ ના મમ હ

૮૫૫ કારક હીપનોદાર્ઝક કરવાની રીત:—આ પ્રયોગને માટે રહે પ્રથમ જે વિવેક રહે પ્રયોગ કરવા દોષ અને જેવા ઉપર અવગત અમર થતી રહે તેવા વિવેકને પસંદ કરો. પછી એક કામગીરી દુકાન કાર નોંધા ખુલ્લા અંદર તીમે પ્રમાણે જમી તેની તીમે તમારી સહી કરી ૮૫૫ ૬૫૫ તે વિવેક ઉપર જોડાઈ આગળ “થોડી વખતમાં તમેને ઉપ આવશે-અર ઉપ આવશે-તમારવી જાય રહી તકાલે તરી તમારું માથું આરે ઘનું આર છે-જમું ૩૫ આર ૭” અથવા કબ્દો ઉપર અથવા આ પ્રમાણે જમી તેની તીમે ખુલ્લા અંદર તમારી સહી કરી તેને ક્રેકલી આવી અંદર તે ઉપરની વાતથી ત્યારે તેને ઉપ આવવા માંડે અને પછી અંદર ઉપમાં આવતો.

૮૫૬ કારક હીપનોદાર્ઝક કરવાની રીત:—૪૫૫ની રીત પ્રમાણે આ પ્રયોગ કરવાનેછે તેવજ વિવેક પણ તેની અવગતો પસંદ કરવાનો છે. તેનીથી ૪૫૫ રીતે રહેશે તે: તેમાં તમે કહેકમાં તરી થાઓ.

૪૫૬ કારક વિવેકને હીપનોદાર્ઝક કરવાની રીત:—૪૫૫ વિવેક ઉપર આ પ્રયોગ કરવાને દોષ તેની અવગતો આગળ, તમારી અવગતો કરી, તમારી અવગતો કરી કરો, પછી મનમાં તીમે મુજબ કહેશે “તમારું કાલે જમું ભેદને તમારે ઉપ આવે છે અંદર રહી ક

કાનું નથી-જરે, ઉપો છે-જર નિદામાં આંગણા હો-મારા કથા મુંજળ તમે
વર્તેલો. " કટલીક વાર સુધી આ પ્રમાણે બોલે જવું જોઈએ. જે તે વિ-
ધિની આમેદુજ આફતિ તમારી સનમુખ ખડી કરવાને તમે સક્તિમાન
થવા નહીં હો તે આ પ્રયોગ જરાબર પાર ઉતરવાનો સાંભવ થોડેજ છે.
તેથી તમારી આંખો ખમ કરો પછી જ્યાં સુધી તે રિધેવની, આમેદુજ
આફતિ તમારી નજર આગળ આવી દબી રહે નહીં ત્યાં સુધી ઉપરની
સુચનાઓ બોલવી શરૂ કરવી નકામી છે. તેમજ જે રિધેવ ઉપર પ્રથમ
તમેએ પ્રયોગો કર્યા હોય અને જોના ઉપર જલ્દીથી અસર થતી હોય
તેવા રિધેવને આવા પ્રયોગ માટે પસંદ કરવો ઉચિત છે. નહીં તો તેવા
રિધેવ ઉપર અસર થવી મુશ્કેલ છે.

પ્રકરણ ૯ મું.

આંખ, હાથ અને સુચનાઓનો કેવી રીતે ઉપયોગ કર-
વો. —મતુખ, શ્રાણી બીજેરને કાનુમાં ભેરા, તેના ઉપર પોતાના મનની
અસર કરવા, અમુક રસ્તે દોરવા દોરવવા તેમજ પોતાનું ધારણ કામ
પાર પાડવાના અર્થે આંખનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. તેમ કરવાને
સારૂ દોષ પણ મતુખની નજીક જતાંની સાથે જરાબર તેની સામે જોતું
એટલે તેની આંખો તરફ આગર તેની જાને આંખોની વચમાં તેના નાક-
ના મુંજ આગળ જોતું અગર જે જાદુ લાંબા વખત સુધી જોવાનું હોય
તો તેની આંખોની જરા ઉપર નીચે દ્રષ્ટિ કરવી પણ જ્યાં સુધી અમુક
વાત તમારે સામાના મન ઉપર હસાવવી હોય ત્યાં સુધી તમારી દ્રષ્ટિ
તેના ઉપરથી બીજા જાણુપર ખસેડવી નહીં. ત્યારે જાદુ લાંબો વખત
સુધી વાત કરવી હોય ત્યારે વાત કરતાંની દરમિયાનમાં તમારી આંખોને
થોડી આશ્ચર્ય આપવાને માટે જાણુપર ફેરવો તેમાં દરકન નથી પરંતુ
ત્યારે તેનું ખડું રહસ્ય આવે એટલે જે બીજાત સામાના મન ઉપર હસા-
વરાતી હોય, તે જાણતું જરાબર વિવેચન થતું હોય તે વખતે જરાબર
તેની સામું ઉપર કલા પ્રમાણે ધારીને જોતું જોઈએ. પરંતુ જે તે પ્રમા-
ણે નહીં કરે તો બીજાના ઉપર અસર કરવામાં ઘણી મુશ્કેલી પડે.

દ્રષ્ટિ સિંચ દોષી જોઈએ. જ્યાં સુધી તમારો નિશ્ચય દર નહીં
હોય ત્યાં સુધી તમારો એકેરો પણ દર નહીં લાગે. કાંઈ માણસ કોઈ

સમાં કામ કરતો હોય તેની પાસે કામ સારૂ જાઓ ત્યારે તે ડાક ઉઘી કરી તમારી સામું જોવા જાય કે તરતજ તમે તેની સામું જુઓ. જ્યારે તમારે કંઈ માંગણી કે અરજી કરવાની હોય ત્યારે તેની સામું જરાબર દૃઢ નિશ્ચયથી જોવું. આંખો નીચે નાંખી દેવી નહીં કે બાજુપર તે વખતે જોવું નહીં પણ ચોડા ચપ્પટોમાં રપટ અને અસરકારક રીતે તમારે જે માંગણી કરવાની હોય તે તેની સામે સ્થિર દૃષ્ટિ રાખી માંગણી કરવી. માંગણી કરતી વખતે તેના ઉપર અસર કરવાનો, ધારેલું કામ પાર પાડવાનો દૃઢ નિશ્ચય રાખવો જોઈએ તમે વાત કરતા હો તે વખતે તે તમારી સામું જોતો હોય અને તમે તેની સામું દૃઢ નિશ્ચય કરીને જોતાં હો તો તમારા કહેવાની અસર તેના ઉપર થશે પણ જો તે વખતે વખત તમે કહેતા હો તે દરમિયાન તમારી તરફ નહીં જોતાં બીજી બાજુ તરફ જોતો હશે તો તમારી ધારણી મુશ્કેલી પાર પડવામાં વાંધો આવશે માટે ઉપરની સુચના ઉપર ધ્યાન આપી તે પ્રમાણે વર્તવું.

હાથના ઉપયોગ કરવાના સંજોગમાં વધારે સુચના આપવાની જરૂર નથી. અસર કરે તેવી નીચાનીઓ જાધી નીચેની બાજુ તરફ કરવામાં આવે છે. ૩૫ લાવવાના માર્ગન પછી ઉપરથી નીચેની બાજુએ કરવામાં આવે છે. ધણાકોનું એમ ધારવું છે કે જુદુ વાર નીચાનીઓ (હાથના ચાળા) કરવાથી જલદી અસર થાય છે પણ તેમનું તેમ ધારવું જુલુ બરેલું છે. બીલકુલ નહીં કરવાં તેનાં કરતાં જુદુવાર ચાળા કરવા જુદુજ ખરાબ છે પરંતુ જો ચોડા ચોગ્ય રીતે હોય તો તેની સારી અસર થાય છે.

સુચનાઓ જેમ વધારે વાર બોલાવ-અપાવ તેમ તે વધારે અસરકારક બને છે. તમે કોઈ માણસને એકવાર એક વાત કરો તેથી તેના ઉપર વધારે અસર થશે નહીં પણ જો તેને તે વાત ચોક્કસ રીતે અને ઉસાહથી કહ્યા કરો તો જરૂર વખત મપે તેના ઉપર અસર થવા વગર રહેશે નહીં. ધર્મીક વખતે કરેલી સુચનાઓની જુદુ ધેડી અમર બીલકુલ અસર તે પછે થતી નથી પણ પછી બીજો દિવસે કંઈક થાય છે અને ક્રમે ક્રમે તે માણસનું મન જલ્દાય છે. સુચનાઓથી તે માણસ ફેરફાર થાય છે, ઉવની અંદર માનસીક શક્તિનો કેટલોક જામ મંદ પડે છે તેથી તે વખતે કોઈ વાત ચોક્કસ અને અસરકારક રીતે એટલે કે તેના મન ઉપર છાપ પડે તેવી રીતે કરી હોય તો પછી તે છાપ જલ્દા

આમડીના કેટલાક પ્રદેશો ઉપર ઉડીપત કરવાથી જુદી જુદીતરેદની મળી-લીમચાલ જન્મ પામે છે. અરુદન ઉપર ઉડીપત કરવાથી મજાનો અવાજ ઉડપત થાય છે. આમડી ઉપર ઉડીપત કરવાથી રતાપુઓ પોતાની મેળે તેનું કંઈપણ મન કર્યા સીવાય સકોચાય છે.

નિદારણમાં પડેલો વીળેલ તેને જે કંઈ કહેવામાં આવે તે પછી મમે તેની પરખાવામાં અને અરુદા કાન્દોમાં કહેવામાં આવેલું હોય અને તે પરખાવાથી તે તકત ખીન માણીતપાર હોય છતાં ફેનોમાશની માફક કાન્દે કાન્દે પાછા ને ટુકમ કરેથી કહી જતાવે છે.

તેવીજ રીતે આખના રતાપુઓને પણ તેવાર કાચ છે. એટલે જો કે કાંઈ વાતુની વિધિની સમજા કાઢવી ન હોય છતાં તે વાતુદ્ધર્માં છે એમ તેને કહેવામાં આવતાં તે તેવી વાતુ જોવા માટે છે, કાખલા તરીકે એક રમાય હોય તેને તે કુતરો છે એમ જણાવવા માટે તો તે પ્રમાણે તેને દેખાય છે અને તેથી તે તેનું માને છે. તેવીજ રીતે કંઈ અવાજ અમર માવત પણ સજગાથી કાચ છે. તેવીજ રીતે રમનેદિવ, કાલોદિવ તથા સ્પર્શદિવમાં વીનજ અમર કરી કાચ છે. એટલે વિધિને કંઈ વાતુ આપી કહે કે ને હાંજી છે એટલે તે હાંકા ખાવા માટે છે, બાર ઉપર તે કાન્દે છે એમ કહે એટલે કાંઈથી તે મુજબા માટે છે પેતાનો કાલ કાપેલમાં માટે છે. રમનેદિવ અને સ્પર્શદિવ ઉપર જનુ અમર અમર થાય છે. જો વિધિને તમો કહે કે આવાની કાને પણ વાને તારૂં માયું હુ ખવા માટે તો તેજ પ્રમાણે તે વાને તેને તેવો કાજણી કર થાય છે. તે અવરથાના તે જનુનેદિવ પણ તેવીજ સુનેજ થમેલી હોય છે એટલે કાખલા તરીકે જાતાનો નકલ લેખ તેનાથી એક પાતું કાઢાડી તેની પીઠ વિધિની તરફ તપ્પા તે ઉપર તેની જ્યાં છે એવ તેના મન ઉપર દમ્બાવુ પછી તે પાતુ મજલા નેનુ ભેગવો કંઈ પાતા કાંઈ નાખવા પછી તેને તેની કાન્દે તેનાથી તાજ કાચા કહેડું હને જો કે જાંબ પાતાની પીઠ મરખી હોવા જ્યાં પણ ને તમારુ અનજ પારેલું પાતું કે જે પાતાની પીઠ ઉપર તમેએ તેની કાન્દે તેની પામે મરખી હોય તે પેટા કાલી આપડે કાજુ કે તેની જનુનેદિવ સુનેજ થમેલી હોય છે. એવ ઉડીપતને સુનેજ કરી કાચ છે તેમ જુવત્યાથી દુગ્ધ હાં પણ ઉપર કરી કાચ છે. કાંઈથી કે કાંઈ વાતુને તેમજ કાખાનું દુગ્ધ ઉપર કરી કાચ છે. કાંઈથી કાંઈક જાંબ કાંઈ ઉડીપત ઉપર

સ્નાયુના સંબંધમાં જણાવી પરંતુ હવે અનિચ્છાધીન સ્નાયુઓ મુચનાઓને ફેટશે હરજો આધીન છે તે તપાસવું બેહુમ્મે મુચનાથી અનિચ્છાધીન સ્નાયુઓની કૃત્રિમિત્ત ગતી કરી સકાય છે દાખલા તરીકે વિધિયને જણાવવામાં આવે કે જાગૃત થયા પછી આડધા કલાકમાં તને ઝાડો ઘસે અમર આવતી કાસે સવારે આઠ વાગે ઝાડો ઘસે તો તે મુચના આપ્યા પ્રમાણે જંગમર વખતે તેને તેમ થયા વગર રહેતું નથી. તેમજ તરતજ જુલાળ લાગે તેટલું બધું એરડીયું વિધિયે પીધેયું હોય છતાં નિંદ્રાવસ્થામાં તેને ૪૮ કલાક પછી તેની અંદર ઘસે એમ જણાવવામાં આવે તો તેટલો વખત પસાર થયા પછીજ તેને તેવી અમર થાય છે તે પેઢેમાં થતી નથી. તેમજ પાણીના થોડાં ટીપાં આપી કહો કે તે જુલાળની સખન દશ છે તો તેને તેથી જુલાળ લાગશે તેમજ નસ નાડી અને દેશ અંતઃકરણ ઉપર પણ મુચનાની અમર થાય છે. માથુસના ચરીરની ગરમી પણ વધારી સકાય છે, નાડીની તેમ અંતઃકરણની ગતી ધીમી થાડી થઈ કરી સકાય છે. બ્લીસ્ટર પણ તેવીજ રીતે ઉઠાડી સકાય છે.

આમ તે હિચ્છાધીન અને અનાચ્છાધિન ગતીની વચ્ચેની સ્થિતિ ધારણ કરનાર ગણી સકાય છે તે પણ મુચનાના નિયમોને આધીન થાય છે તેમજ પરસ્પરે પણ મુચનાથી લાવી સકાય છે.

ઉપર જણાવ્યું તે બધું મુચનાથી થઈ શકે છે. તેટલા માટે દરેક પ્રયોગ કરનારે યાને વિધાયકે વિધિયને કાંઈપણ શારીરિક ઈન્જિન થાય તેવી કોઈ ભાતની મુચના આપવી નહોં દારણ કે તેમ થવાથી પરીણામ સાઈ આવતું નથી અને ઉભવને નુકસાન છે.

મકરણ ૧૦ મું.

પ્રયોગમાં ઉત્પન્ન થતો ભય:—આગળ જણાવવામાં આવ્યું છે કે બીજાના વિધિયની બાબતમાં પુરનો વિચાર કર્યા થીવાય જ્યારે તે પ્રયોગની અસરથી ઉપમાં પડેલો હોય એટલે પ્રયોગ કરનાર વિધાયકના કમળમાં હોય તે વખતે બીજા કોઈ વિધાયકે પોતાના હાથમાં તેને ન લેવો તેમજ પોતાના વિધિયને બીજાને કોઈ આડે નહીં કે તેના ઉપર હાથ ફેરવે થીમરે નહોં તે બાબતની વિધાયકે બરાબર કાગળ રાખતો બેહુમ્મે તેમજ વિશ્વ વિચારવાળા સખસોને જે જગ્યાએ પ્રયોગ થતો હોય તે

[illegible]

માથી પડી ગય છે અને તે પાછો આરો નથી અને હ મ પડો
આપે છે ત્યારે તેને મરે. બીજી કોઈક મનુષ્ય પડે છે તેથી કોઈક વખતે
દહે છે-પડે છે ને એ. અને પડેલીક વખતે વિધવાને પશુ ને મારતા
હોય છે. પણ જો વિધાયક પોતાની દરતા, મનની સિધરતા, ધીરજ અને
તેનો સંકલ્પમય મનસ્સુત સર્વે તે ને વિધવને બચાવી શકે નહીંતો
તેમાંથી મરણ થવાનો ભય રહે છે. અને તેટલાજ માટે હોય વિધાયકને
જો સ્થિતિ સુધી વિધવને નહીં ભેગા કરવાને આમળ વાગેમણુ કરવામાં
આવી છે. માટે વધારે વિધાયકને વિશેષ દમનો, રહોં અહું અવશું
જોનો-દોહ શકુઃ તો કો ચીની પાડો મનુષ્ય પડે અરુ પેડીવાર પડી
જવાળ દેશ્ય, પૂર્વેતે કૃષ્ણું એમ ભેગવા માટે કે વિધા મળા કરવા
માટે કે ભરતજ તેને મરણ કરી દેતા તો કલા ને કળે. અને તેને
મરણ કર્યા પછી થોડા દિવસ સુધી તેના કાન્દ ખીલકુવ પ્રીતમ કરવો
નહીં. વિશ્વદરિયાં તે ઉપર અપ્પાયા પ્રમાણે તેના હૃદય છે પણ
પ્રભાત દરિયાં તેમ કાવાને જરૂને તે બહુ અનંદ રંગ દેવ તેમ લાગે છે.
અને જ્ઞાનદમાં પડેયે દેવ તેથી લાંબી પાટા આવવા ના પાડે છે. તેવે
સમયે વિધાયકે બહુજ સંકલ્પ મન વખતે વિધેને જાણવો જોઈએ. તે
અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરતા અને પિરજ રાખવાં જોઈએ નહીંતો
વિપરીત પરીણામ આવવાનો સંભવ રહે છે.

મકરણ ૧૧ મું.

વિચાર-વાંચન Thought-reading વિચાર વાંચન તે આ
વિધવને સમનો અને તે સાથે કેટલોક સંબંધ ધરાવે છે તેથી તે કમ
કરવું તે બતાવેવું નિરર્થક નહીં ગણાય મણી નીચે બતાવવામાં આવે
છે તે ઉપર લક્ષ આપી વાંચકટંક અનુભાવ્ય કરી જોએ તો તેને ગમત
સાથે તેવું જાન મળશે.

એક જોરડામાં કેટલાક માણસો બેઠા હોય તેમાંથી એક અ મા-
ણસને લાડાર જવાને કહો અને અહર રહેલા માણસોમાંથી એક (બી)
માણસને કોઈ પણ વસ્તુનો વિચાર કરવાનું જણાવે અને તે વસ્તુ અ
ને અદ-આનો દોષી કદાચ ક' ના હો જોરડામાં આવી વનો
દાગ પડી પડેલા વસ્તુ જે જાણ છે તે દાગ ને જાણે એક આ
નથી વિચાર કરવા હોય તેથી તેને ક' ના હો ના નીચે પાવો

દેવ તો ષ એ તે દીવો જ્યાં પડ્યો. દેવ તેનો મનમાં જરાખર ખ્યાલ
કરે જો: પણ ઈ અને ષ જાને જાણા કરી તે જગ્યા તરફ જશે અને
પછી તે વસ્તુનો મનમાં તેને વિચાર કરવા જણાવશે અને તે પ્રમાણે તે
કરેથી જાને જણા તે દીવા આગળ જઈ જનારે કે “આ વસ્તુ ધારી છે.”

આમ ઈ, ષ એ ધારેથી વસ્તુ શોધી કહાડે તે ધજાડને પ્રથમ
નવાઈ જેવું તાજે પણ જો તેનો જરાખર ખ્યાલપૂર્વક થીયાર કરશે તે
તે જ જણાશે નહીં. તેની સમજાવતી તીએ મુજબ છે.

જો દીવો જે જગ્યાએ પડેલો દેવ તે જગ્યા માખન પાન રેષ
મનમાં પારે છે તેજ વખતે તેના આંગતી અદરમ પણ ઈ ને જાને
તેના રીતે અનજાણતાથી જદુજ થીયાર મળી થાય છે અને આમ કરીને
તેના હાથના આંગુભીમાં તેના મળી-દીવયાલ કપાન થાય છે-અને તે
મળી-દાંઘયાલ દીવો જે જગ્યાએ પડેલો દેવ તે તરફ થાય છે. ઈ ને
તે દીવયાલ માથુમ પડે છે અને તેથી તે દીવામાં તે પોતાની મેજ
પથવળા ઈ છે અને એ રીતે ધારેથી વસ્તુ શોધી કાઢાય છે. ખરી રીતે
જોવા જઈએ તો ષ કદ પણ દીવયાલ જાણી જોઈને પોતે કરતો નથી
પણ મનમાં પાછળ કરશે વિચાર જાગવાનું થઈ પોતાની મેજે ને દીવા તરફ
તેરી મળી કરે છે અને તે મળી કાઢાવવામાં માખનપાન થઈ પડે છે.

તેજ પ્રમાણે બીજા કાઈ ધારેથી વસ્તુ પછી તે નાની અમર મેરી
દેવ તેની કમળ નહીં. આંગુભીની અને આંગી મળી દીવયાલથી દેવ
થી કહાડાય છે. આંગુભીની મળીનું જગજગ મળ મેજવળાને પણ વ-
અન મળી જોવા પ્રત્યેક કરવા જોઈએ.

મકરણ ૧૨ મું.

દેહીપૂર્વી-વિચાર કલ્પન તારવ દેવનાં મન કી હાય તેમજ
કાંઈ અન્ય કોઈ કી હાય એક મનુષ્યના વિચારો જોઈ જાનુખતે અને તેકરે
અતો તે દેવ છતાં તે ને કલ્પના તેને જાણક વળા જોડે એક અન્ય
નકીકેડે પણ કલ્પે છે અને એ કાંઈ તેમ કરી દેખારે તો તેને જાણ
દેહીને કલ્પને એક દેવ છે અન્ય એક કલ્પ કોવું જાણે છે એવ
જાણી તેની હાથ વિચારની દજાથી મુખે છે પણ તેમને જાણવ નથી કે
જો એક અને એક જાણીએ ત્યારે દેવનાં મન કી હાય કદીક મે-

(૧૦૨)

કણી દુનીયાની ખાતરી કરી આપી કે સદેશ મોકલવામાં તારના દોરણની મદદની જરૂર નથી ત્યાં સુધી તે વાત કેવળ કમ્પિત તરીકે લેખાતી આ-
પણે બ્યારે દાલ જોઈએ છીએ કે અવાજ તેવી રીતે મોકલી ચકાસ છે તો
પછી વિચાર તેવી રીતે મોકલી ચકાસ એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. બનેલી એટલે
અવાજ અને વિચારની તેના અસલ રથગથી બાહાર જતાંની સાથે હવામાં
આવૃત્તિઓ મધ્ય બંને સરખી ગતીથી નહીં કરેલે રથજે જાય છે તેમ છતાં
કેટલાક હલુ તેવી વાતને અચકા ગણે છે. પણ પ્રાચીનકાળમાં મદેશ-
ઓ વિચારો મારરતે મોકલવાનું સ્ક્રિપ્ટ ગણાતું અને તેવી રીતે મોકલ-
વામાં આવતા હતા. ફરી મદરિ વીગરોને તો તે વાત એક નાના બ-
ચ્ચાની રમત જેવી હતી તેમની પાસે તેના કરતાં પણ અધિક વિદ્યાઓ
હતી. તેઓ પોતાનું રથુગ ચરીર એક રથગમાં રાખી અન્ય રથગમાં
પોતાના સુક્ષ્મ ચરીરના જગથી પોતાનું સ્વરૂપ પ્રગટ કરી ચકાસ
હતા અને એણી વખતે મનુષ્ય બે જગ્યાએ હાજર હોઈ ચક્ર નહીં એ
કહેવતને ખોટી પાડતા હતા. પણ તે આપણા અહીં વિગલ નથી એટલે
તે ઉપર બેલતું અહીં દુરસ્ત લાગશે નહીં તેથી આપણને આવતા વિષ-
ય ઉપર આવવા દે.

પ્રથમ વિચાર સદેશ દાને કહેવા તે સમજાતું જોઈએ. પચેન્ડિશની
અમર તેમાંની કોઈ પણ ઇન્ડિશની મદદ લોવાય સખ અમર આપૃતીના રૂપમાં
વિચારો મેળવવા, લેવા તેમ મોકલવા તેને Telepathy રીતીથી કહે છે

સારી રીતે જાણતાં હતા અને તે જાણતો પૂર્વે ઇતીહાસ ધર્મશાસ્ત્રમાં
માન્ય પડી આવે છે.

પ્રમુખ કે ગરમીને આપણે નજરે જોઈ ચક્રતા નથી પણ અનુભવી
સકીએ છીએ તેજ પ્રમાણે વિચારની જાણતમાં પણ જાણવું અને તેમ
પ્રમુખ અને ગરમીના મોજાં હવા મારતે પ્રવાસ કરે છે તેજ પ્રમાણે
વિચારના મોજાંનું પણ સમજવું. માટે વિચાર-સંદેશ મોજાંનની ધીમે
ધીમે ટેવ પાડવી જોઈએ કારણકે ધીમે ધીમે તેવી ટેવ પડવાથી તમારા
અનુભવ અને હુકીયારીમાં વધારો થશે અને કોઈ દિવસ તમારા મન-
જમાં વિચાર સરખો પણ ઉત્પન્ન થયો ન હોય તેવી જગવાન સકિત
થએલી તમે અનુભવશો માટે પ્રથમ તેમ કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ
તોપણ પેદેલાં બધું દલકા અને નાનાં નાનાં પ્રયોગો હાથ ધરવા જોઈ-
એ અને તેમ કરતાં કરતાં તમે આગળ વધી ચક્રશે. સરખાતમાં કદાચ
તમને તેમ કરવું મુશ્કેલ લાગે યાને તેવા પ્રયોગમાં તમે શલો નહો
તો તે કારણથી નાઉમેદ નહો થઈ જતાં કેવં અને ખંતીલાપણાથી તેમ
કરવાની ટેવ જારી રાખશો તો પરીણામ હમેશાં સારું આવશે. તે કેમ
કરવું તે માટે નીચે રીત જણાવી છે તે ઉપર પુરતું લક્ષ આપી તે પ્ર-
માણે કરે જશો તો તમારામાં તેવી સકિત હોવા જાણત તમને વિશ્વાસ
આવશે અને અનુભવ વધવાની સાથે તેની ખરી ચારી પણ હાથમાં
આવી જશે. આ જે તમારે કરવાનું તે તમારે પોતાને માટે અને તે
સીખવાના જાણવાના અને તેમ કરવાની ટેવ પાડવાના હેતુથી પ્રથમ
કરે જવાનું છે. તમારી પોતાની મનત ખાતર કે તમારા મીત્રોને રાજી
કરવાની ખાતર તેની ચેટા કરવાની નથી. જ્યારે આના નીચમે અને
તેની સકિત જરાજર સમજશે ત્યારેજ ઉઠાછગા થવાનું છોડી દેશે
અને તમારા જાનનો દેખાવ કરવાનો ડોગ કરશે નહો.

રીત—તમે રસ્તામાં ચાલતા હો અથવા નાટકઢાગામાં બેઠા હો
તે વખતે તમારી આમગ જે મનુષ્ય ઉમેલો કે બેઠેલો માન્ય પડે તેના

મળતો છે. જાણ્યો, આ પ્રમાણે જોવાની અને મનોજગત ચાપરવાની
 યોગ્ય વખત દેવ પ્રાપ્તો તો તેની ખરી કથા તમારા હાથમાં આવી જ-
 યે અને તેથી થતા અનુભવો તમે! અનુભવ કરો. આ જાગૃતમાં
 મનુષ્ય કરતાં સ્ત્રી જ્ઞાત ઉપર જલ્દી અસર થાય છે. આ રીત આવડવા
 પછી તે ઉપરથી ખીણ નવી નવી તેવો જ્ઞાતની રીતો ઉપજાવી કાઢા-
 થી તે તમારી દુઃખીવારીનું કામ છે.

વિચાર મારફતે દુર સ્થળે સદેશા મોકલવાની રીત:—
 એમ ધારો કે તમારે તમારા એક મીત્ર ઉપર ઉપરની રીત પ્રમાણે સં-
 દેશ મોકલવા છે અને તે મીત્ર તમારાથી વધુ દૂર રહે છે તો પછી
 તેમ કરવાને માટે તમે નીચેની રીત પ્રમાણે વર્તો.

પ્રથમ એક સારો સંદેશ લેઈ તે ઉપર જે સદેશ તમે મો-
 કલવા માનતા હો તે તેના ઉપર સખી કાઢાડી તેને દેખત ઉપર જગ-
 નર રીતે સંદેશ સંપૂર્ણ તમારાથી દેખા વડાવ તેવો રીતે મોકલ પછી તે
 સખી સીવાય તમારી તબક્કા અડી અવળી ન ગવ તે માટે એક સારું
 દુગળું નિષાર દેવ તો તેમ કરાવે ત્યારે એક કન્યા લેઈ તે પ્રમાણે
 તેને વાલો પાંતુ ન કરાવ. અને એક કન્યાના નામ નાં અને
 નામ લખાવે તો વધુ તે નામ જાણ નેતરે. પછી જે

તે જખુનેનું દેવ તો કેટલાક વખત પછી તમારો સંદેશો બરાબર મેળવી શકવાને તમે જરૂર સજ્જિતાન થશો.

આવી રીતે દૂર મોકલા મીઠા સાથે વિચારો મારફતે વાત મીઠા થઈ છે.

ખોલ્લ રીતઃ જ્યાં કંઈ પણ ગરબડ ન હોય અને ઘાંત હોય તેમાં ખાંધેલા મધ આરામ પુરવીમાં મેલી અમર મરછ પડે તો સુષ્ક મધ તમારા તમામ માંસ ધીમીક કરી તાંત વાને તમે પાટે ધીમીક અરખાના આંત્ર અને પછી જે સખમ ઉપર અમર કરતા માનવા દો તે સખમનો ઘાંતારી પણ એકમિતથી વિનાર કરો તે પછી તમારે તમારી આંત્ર ખાંધે રાખવી જોઈએ આ પ્રમાણે જે વાત કરી તે સિધ્ધાંતથી અને ઘાંતારી કરશે તો જે સખમ ખાળત તમે વિચાર કરતા દટો તેની તમારા મનના આકૃષ્ટિ વાને છતી ખડી થશે. જે તમેએ તે સખમને પચવ જશે તદ્દા દેવ તો તેના સ્વરૂપ અવયવો જોતાં મનમાં તેણે કેટલે ભવની આકૃષ્ટિ રાખશે અને જ્યારે આકૃષ્ટિ દટ મુખે જશે ત્યારે જે રહુ તમે જ્યાં માનવા દો તે મનના મોઝે જશે તથા તમે કદા તે રમણે તે રહે છે એનું પાટે જાઓ આમ કરીયા તમારા વિચાર, સંદેશ સ્વરૂપે પાડોઆ તેનું કામ જાન્યાર જાવડતો. આમ રીતે પર્વજાન વાવતા તાક પ્રાંત વખતની રેવ પાડવી જોઈએ.

ભાગ ૨ નો.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

ખીચ પ્રાણીઓને હીજીરાઈ કરવાની રીત-આપણે અત્યંત અનુકૂળે તથા ઝીંબે કે અડધી તકથી વખત, વખતના ફરતે જરૂર કરાઈ છે. પણ વખત વિરૂધ્ધ જોઈએ પાડીએ તો તેનું એક તકથી અચરે વિના જોઈએ જરૂર કરી જાવડતો. અનુકૂળે ફરતે હાજીરોત્તર અટકી રહી પડે છે અને તેના જે પાડા અનુકૂળે એ દેવ તેના ફરતે જરૂર પડેલા અનુકૂળે કાંઈ મદદ અટકી જરૂર કરી તેવજ એક અનુકૂળે અનુકૂળે ફરતે પણ અટકી રહી પડે છે અને તેના અનુકૂળે કરી મેળવી જાવડતો.

તાનો મુશ્કેલી અનુભવ ખતારો દે છે. દીકરુવાનમાં આકલીજો (મધે પાકી લગત વગરને તેને કળજો કાખના) ની કલો આપણે માંદગીએ પોમે નેમા તેને પકડવામાં નેકીજા જાતની કલો વાપરે છે. તેમજ ૧૦ દલાક મનુષ્યો એવા હોય છે કે જો વધુ પડતાં ઉપર અસર કરી શકે, પણ મનુષ્ય ઉપર કહી શકતા નથી. તેમ અનુષ્ઠ ઉપર અસર કરી શકતાં પણ મહી ઉપર અસર કરી શકતા નથી, તે જાનું તેની કુદરતી અવસ્થા, રચના ઉપર અત્યાર સંપે છે લગત વખત તેની રેવ પાળાવી અને ખતારો તે રામ કરવાથી તમારામાં તેવા કલોની જાણીશ છે કે તરીકે તે તમેને મનુષ્ય પડી આવશે

પ્રારાને દ્વિપ્રતોષાર્થક કહેવાની રીત:—તેમજ રેટલાક મખલો મમે તેવા દોહાની થોડા દોષ તેને કળજો લાગી શકે છે. અને તે પણ એક કે બે દલાકમાં તેની જલે પાળાનું પારેનું રામ કરવાથી શકે છે. મુશ્કેલી કલોને એક માનુષ્ય દતો તે મમે તેવા દોહાની થોડાના ત-મેમામાં વાજ એક દલાકની અંદર તેને આદર કાદારી તમે કલો તેવુ કામ તેની પાસે કરવાથી શકો દતો. અને તેમ કરવામાં તે મેસને-રીકમની રીતો વાપરતો દતો; તે આપણુ રીતે રીપો તેની સનગુપ્ત જતો પછી તેની આખો ઉપર પારીને એક રજા પડી તેના માથા આ-ગળના વાજ પકડી તેનું અનુ નંતુ નમાવી તેના કાનમાં પાંચ મીનોટ સુધી દુકો મારતો, પછી માથાથી તે અને તે પુછા સુધી તેના ઉપર માનવ કરતો પણ તે વખતે તાર ખરાબર પકડી રાખતો, પછી તેની પાંદ કાકતો તેટલુ કર્યા પછી જેમ માથુમને દુકમ કરવામાં આંરે છે તેવી રીતે તેને દુકમ કરતો અને તેમ કર્યા પછી થોડા તદન તરમ માપ જેવા અને તેના દુકમને અવિન યદ જતો દતો. કેમ પણ પ્રાણીની સાચુ એકી રસે પારીને, તેને કળજો કરવાનો ૧૧ નિવશ કરાંને જોશે. તે આપણે તે પ્રાણી તમારી સાચુ ધસવાની દીમત કરશે અર્થાત તે તેવી દીમત ક-મે નહી, પણ જો તેને કષ્ટ નુ પાળી લાગવી હોય તો તેમ કરવું તદન કામદ છે. કુતરો ખીચાડ સસલા મનુષ્ય દલાકી પ્રાણીઓ અલ-દાથી રત-અ જની જામ છે. ખતારો તે રેટ પ્રાણીઓને વાંચવાર પંખાગવાથી અને તેના માથાથી તે પુછા સુધી કરોડના બાગ ઉપર દાથ ફાંપવાથી અને તેમ જખને તેને કળજો કરવાનો ૧૬ સંકલ રાખવાથી તેઓ તરમ જની જામ કળજો આપી જામ છે. તેમની આખો ઉપર અને

નાકની નીચે સુધી માર્ગન (વિધાન) કરવાથી તે ઉંઘમાં આવી જાય છે. જો તેમ કરવાથી તે પ્રાણી મૃગ્યું માણુમ પડે તો તેના ઉપર અસર થવાની તે સારી નીશાની છે અને તેમ દેખાય તો તેના ઉપર માર્ગન કરે જવું જોઈએ. તે પ્રાણીની આખો આપણે આપણા આંગળાથી દબાવી બંધ કરવી સારી નથી પણ તેના ઉપર માર્ગન કરવાથી તે પોતાની મેજે બંધ થાય તેમ કરવું જોઈએ.

જ્યારે તે પ્રાણી મેસમેન્ટરિસ થાય ત્યારે પછી તમે તેને ગંભીરો કે તેની આખો આંગળ દીક લઈ જવો તો પણ તે જાગશે નહીં. તેને પાછું જાગૃત કરવું હોય ત્યારે એક રૂમાલ લેઈ, તેના માથા ઉપર રિસર્ગન માર્ગન કરીએ છીએ તેવાં રીતે ફરવો અને પછી તેને નામ લેઈ બોલાવશો તો તે તરત જાગી જશે.

પક્ષીઓને હીપનોટાઇઝ ફરવાની રીત:--થેઈ ઉપર જલદી અસર થાય છે. પક્ષીઓ-કુતરો, મેના અને કુકડા પણ આ અસરને જલદીથી આવીન યા જાય છે. તેના તરીકે એક મેના ઉપર પ્રયોગ કરી જુઓ. તેના પાંજરાને નજીક સ્થળે બેસાડે અને છેડે રહી તમારો હાથ તેની (મેનાની) આંખ અને માથાના સમાન હીટીમાં રાખી જમણી બાજુથી ઘાબી બાજુ ઉપર માર્ગન કરતા હો તેવી રીતે ફરવો. પછી ધીમે ધીમે તેની નજીક તેમ કરતા કરતા આવો તે છેવટે તેનાથી એક બે ઈંચનું છેડું રહે ત્યાં સુધી ઉપર જતાવ્યા પ્રમાણે માર્ગનો કરવા. તેટલું થશે તેટલામાં તેની આંખો મેં આઈ ઉંઘમાં પડ્યા જેવું થશે અને તે ની બેસવાની જગ્યા કારણો નાં પાંજરામાં તે પડી જશે. જેમ મેનાનું માથું મોટું હશે તેમ તેનામાં ઉપર વધારે વાર રહેશે પછી તેને જમણાવાને માટે તેની નજીકમાં એકદમ કંઈ અવાજ કરવો અથવા કાં યના જોરથી તાલી પાડી અવાજ કરવો તેથી તે જાગી જશે. કદાચ પોતાની મેજે અગર અકસ્માતથી તે જાગી જાય તોપણ તેના ઉપર થએલી અસર નીચેથી ઉપર રિસર્ગન માર્ગન કરીને અને તેના ઉપર કુકડા મારીને ફર કરવી જોઈએ.

કુતરો અને કુકડા ઉપર પક્ષીજા જલદીથી અસર થાય છે. હાજવા તરીકે એક યુરમે યેવા કુકડાને પક્ષી રેખા ઉપર મુકો, પછી તેના માથા ઉપરથી રફ થઈ તેની અંધ સુધી માર્ગન (વિધાન માર્ગન) કરવાની જે રીત છે તેવી રીતે તેના ઉપર કેટલીયાર માર્ગન કરતા એટલે

તે નરમ મરીમ બની જશે. પછી તેના ઉપર મેકમેરીઝમની પૂરી અસર કરવા માટે તેના જને પમ દોરીથી બાંધી તેને જમીન ઉપર એક સાક-થી લીટી દોરી દોલ ત્યાં આગળ મુકે; અગર તેનું માથું જમીન ઉપર રાખી તેની આગળ એક સાકની લીટી દોરે. તે લીટી તેની સાંચ આગળથી ચડે કરી તેની સવનુખ વજુ-સાર કોટ સીધી દોરે. લીટીને છેડે એક મીઠુખતી મુકવી સારી છે. અને જ્યારે આમ કરી રહેશે એટલે યોગી વારમાં તે ઉપમાં પડશે. અને તે ને તેજ જગ્યાએ તે પડી રહેશે તેને દલાવસો તો પશુ તે ત્યાંને લાંબ પડી રહેશે. તેમ તેનું માથું ઉપરથી તેની પાંખમાં નાંખશે તો તે ત્યાંથી ઘાટાયે નહીં પણ ત્યાંનું ત્યાંજ રાખી મુકશે. તમે તેને મને તે સ્થિતિમાં રાખશો તો તે ત્યાંજ પડી રહેશે અને લાંબી ખસવાના થાત તે કરશે નહીં. તેને જમાવવાને માટે ઉપર પ્રમાણે તેના ઉપર રમાલ ફરવનો ને એકમ કાઈ અવાજ કરવો અગર તેનું પોપચું ઉચું કરી તેની આંખમાં ટુંક મારવી તેથી તે જગી ઉઠશે.

હાનુતરી બાબતમાં તેનો સાંભરે છેડે પેળા પડી રાખો અને તે પડીથી તેનું પ્થાન રાખાય તે માટે એક બે મીનીટ વગર દીલવે ત્યાં પડી રાખો. એટલે મનુષ્યની આંખોમાં જોડી નીને યાય છે તેવી રીતે તેની આંખોના ડોશા ઉપા બાધુપર ખસશે અને તે ઉપમાં આવી જશે. તેને જમાવવાને માટે ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે કરવું. ખીન પછી-એના સંબંધમાં તેમ કરવાને માટે તેવીજ જતનની રીતો છે.

કુતરાની બાબતમાં તેની સામે બારીને એકા દસે બેવાથી તેવી અસરને તે આધીન યાય છે.

જામલી પ્રાણીયોના સંબંધમાં જખાવવાનું કે તેમને ઠેકાણે લા-પી તેમની પાસે પારેલું કામ કરાવવા માટે લાંબા વખત સુધી અજમા-યસ કરી ૨૪ પાડવી જોઈએ તમારી દલીને પ્રથમ સિધર અને વેપક બનાવવી પછી તેવી દલીની મદદથી તેવા પ્રાણીયોનું પ્થાન આકર્ષી તે અને કાનુમાં લેવાતા દુખરને કજવયો જાણ્યે; અને તે માટે તમારે જા-મણી જનવરે ક્યા મ્યુઝીઅમ કે કાર્ક દેથી ગવવમાં તેને માટે બનારે-લા ખાસ ખામ જમીયામાં રાખેલા દોલ ત્યાં જઈ અજમાયસ કરવો દુરસ્ત છે. આવી જતનના પ્રાણીયોને કાનુમાં લેવાનું કહ્યું છે તેનું નથી. તેને માટે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સિધર અને વેપક રજ, ચપજ મન અને નિહરપખાની વિધાયકમાં ખાસ જરૂરીયાત છે

ભાગ ૩ નો.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

સંધાયક—રોગોત્પત્તિ

રોગની ઉત્પત્તિના સબધમાં જુદા જુદા તંત્રો વાગ્યા જુદો જુદો અભિપ્રાય ધરાવે છે. પણ આ તંત્રવાગા શેા અને કેવો અભિપ્રાય ધરાવે છે તે જણાવવાનું વારંતીક જણાવવાથી અહીં તે જતાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. રોગ (disease) અને ડિસ-એસ (dis-ease) એ શરીરના અંદર ભાગોમાં વિક્ષિપા થવી એટલે શરીરમાં રહેલા પ્રાણના તત્વો life-forces માં ગરબડ થવી તેનું નામ રોગ. શરીરમાં રહેલા તત્વોનું સમતોલપણ જ્યારે ભંગી જાય છે ત્યારે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી જ ભાગમાં તે તત્વનું ઓછાપણું થયું હોય તે ભાગમાં જ્યાં વધારો હોય ત્યાંથી લાગી નાંખવાથી પાણુ સમતોલપણું થતાં રોગ દૂર થાય છે. આનો ખીમ્મડ અને વિકાર એકલા રચુગ શરીરમાં જ જણાય એવો કાર્ક ખાસ નીચમ નથી પણ તે શક્તિ દેદમાં પણ પોહોતી જાય છે. જ્યાં સુધી રચુગદેદમાં તે હોય છે ત્યાં સુધી તે મરી શકે છે, અને તેથી તેને સાધ્ય કહે છે પણ તેનાથી જ્યારે આમગ વધી તે શક્તિ દેદમાં પોહોતી છે ત્યારે તે અસાધ્ય કહેવાય છે. રોગના ત્રણ વિભાગ પાડેલા છે. એટલે આધિ, જ્વાધિ અને ઉપાધિ આધિ (mental disease) એટલે મનને અગર મને દરી રોગનું ઉત્પન્ન થવું. જ્વાધિ (physical disease) એટલે રચુગ દેદને લાગેલો રોગ, અને ઉપાધિ (obsession &c.) એટલે ખીમ્મડ સંવધી (જુન પ્રેનાલિક્ષી) પ્રાણના તત્વમાં ખીમ્મડ થયો તે આ પ્રમાણે જોનાં જ્યારે પ્રાણના તત્વોની સમતોલપણામાં કોઈ પણ રીતથી ફેરાર થાય છે ત્યારે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. તે ઉપરથી એ સ્પષ્ટ દેખાય છે કે જ્યાં સુધી સમતોલપણું હોય ત્યાં સુધી કોઈ પણ તરેદનો રોગ ઉત્પન્ન થાય નહીં તેમજ જો સમતોલપણું ખસી મળું હોય તે જરાજર કરી સ્વાભાવિક સ્થિતિનાં આલ્પીએ તેો રોગ અંત પામે; આ વિદ્યા જાણનારા વિદ્યાર્થી વજા ખસા રોગો ઉપર પ્રોતો કરી ઉપરના નીચમો મુજબ વારી રોગને અંત પાડે છે.

શરીરને જો રોગ થયેલો હોય છે તે તે આપણે જાણીએ છીએ

પણ મોંઘીકે રામ રાને કહેવા તે કહેવા નહીં તોય તેમના
જવા અર્થો જાણવા છે. મન અને હૃદય સંમરેમાં જે જે વિચાર પામી
રામ આવે છે તેને અપિ કહે છે. તેમજ અપિ અને અપિ જે બનેલા
જેમ મનમાંથી જે રામ આવે છે તેને પણ આ તત્ત્વવાગ્દા અર્થે તરીકે
વળે છે. કામના તરીકે તીરથ, મંદિર, દેવીદેવતા, વગેરે સીમર
અર્થેમાં ગણાય છે.

ઉપર જણાવેલા અપિ, અપિ અને ઉપાપિ આ વિધાની મહત્ત્વા
મહત્ત્વી હતાં છે પણ હાલ તુરંત રૂપે દોષ તે મહત્ત્વી, છતાં નથી.

ઉપ આવી ન દોષ તમા કારીરના કાલ જાનમાં પીય થતી
દોષ તેવા જામ ઉપર (જામરે, માથામાં રાખતે રૂપે સીમર) આ
વિધાના પ્રયોગો સામવાક માન્ય પડ્યા છે.

આમ કરવામાં વિધાયકને મુખ્ય જાનન સી જાણવી જોઈએ તે
જાણતી છે. પ્રથમ તો આવા સમાયક પ્રયોગોમાં કોઈને આરામ કરવા
ની પેતાની ઇચ્છા જાનન વિધાયકને પૂરું વિચારે દોવાની જરૂર છે.
હીનું હું મહત્ત્વી સ્વપાતી પોતાનામાં ઇચ્છા છે અને તે પોતાનું કામ
કેમ કરવું તે કારી રીતે જાણે છે અને સમજે છે એવું વિધાયકે તે
હીના મન ઉપર પોતાના દૈવ સ્વ અને કાર્યો દ્વારા જાણે. પણ
તેમ કરવા માટે તમારી ઇચ્છાની બાધ મારેલા નહીં કારણકે તેમ જાણ
મારવાથી કદાચ વખતે હી તે મપાટા સમાન ગળી તેના ઉપરથી
પોતાનો વિચાર હાવી દે છે પણ જેમ મંથાધારી મનુષ્ય પોતાના મંથા
ની અંદર ધરાવતા ઉપર અંતર કરવાને વર્તે છે તે પ્રમાણે વિધાયકે
વર્તનું જોઈએ. જો હી યંત્રાધીસ માન્ય પડે તો તેને કંટાળા નહીં
આપતાં જણાવી દેવું કે હું મહત્ત્વાના કામમાં તારૂં માનવું અને તેવું
હશે તેથી કંઈ તે બાબતમાં અસર થશે નહીં. તેવે વખતે તકરારો ક-
રવી છોડી હી તેને આરામ કરવા માટે તમારો સંકલ્પ અને બળ કામે
લગાવે. જો હીના વિચારો કંઈક રિચિત્ર દોષ તો તે રહેવા દો અને
તે કંઈ કરે તો દોષ તે છતાં તે જાણે તમેજો સાંજળું નથી એમ ચ-
જાવી તમારૂં કામ કરે જાણે. વખત જતાં તેનું મન બદલાશે અને પે-
દોવાના પોતાના દ્વારા વિચારો માટે તે દીલગીર થશે અને તમારી
ધારણ, હૃદય અને સંકલ્પને માટે તમેજો માન આપશે.

આમ મંથાયક પ્રયોગો કરનારા હીને તેની મરજી વિરુદ્ધ હી

મટાડવાની પોતાની શક્તિ બાબત બહુ બોલોંચ કરવામાં મોટી શુભ કરે છે. તમારા બોલવાથી તેને સંતોષ થાય, તમારા ઉપર તેના વિશ્વાસ બેસે તેટલું પુરતું બોલવું જોઈએ. વધારે બોલવાની કાંઈ પણ જરૂર નથી. દુરમનોને કેવી રીતે જીતી લેવા, લોહાની તમારા ઉપર કેમ પ્રીતી ઉત્પન્ન થાય, તેમનો તમારા ઉપર કેમ વિશ્વાસ બેસે વીગરે બાબતો ઉપર તમારે પુરતું ધ્યાન આપવું જોઈએ. જે દાકતરના ઉપર દર્દીઓને પુરતો વિશ્વાસ હોય તે દાકતર દુઃખીયાર મળ્યાય છે. અને આવે વખતે તમારો ધંધો પણ દાકતરના જેવોજ છે એટલે તમારે પણ તમારા દર્દીઓનો તમારા ઉપર કેમ વિશ્વાસ બેસે તે ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવાનું છે, જેમ ધણા દર્દીઓ કહે છે તેમ તમારો દર્દી પણ તમને કહે કે તમારી રીતમાં (દર્દી મટાડવાની) મને બહુસા નથી. ત્યારે તે વખતે જરા દસીને તમારે કહેવું કે તમારા તેજા વિચારને માટે હું દીકરીર હું પણ જે તમે મને તમારા ઉપર પ્રયોગની અજમાયશ કરવા દેશો તો મને ખાતરી છે કે તમારું દર્દી હું મટાડી શકીશ. તમારું તેજું માનવું ફક્ત કલિત છે. પછી જો તમેએ કાઠના દર્દી મટાડ્યા હોય તો તેજા અજમાયશના નામો અને કેવી જાતના દર્દી મટાડ્યા છે તે ધીમે ધીમે કહેવા માટે તેથી વખતે તેના મન ઉપર કાંઈક અસર થશે અને તમારા ઉપર તેના યોગે પણ વિશ્વાસ બેસશે અને તમને ખુશીથી તેના ઉપર તમારી રીત અજમાવવા કહેશે. તેની સાથે તમારે તેને વધારેમાં બજારી રેવું કે મારી રીતથી તમને કાઠપણું જાતવું નુકસાન થવાનુંજ નથી. જે થશે તે શા થશે અને તમે જે હવા વીગરે લેતા હો તે તમે લીધે જાવો. તેથી તમેને કાઠપણું જાતની દરકત આવશે નહીં. તમારે કાઠપણું વિદ્યુત તેને હવા છોડી દેવાની બદામજી કરવી નહીં તમારે તો ફક્ત તેને તમારી રીત તેના ઉપર અજમાવવા દેવાને માટે કહેવું.

આવા પ્રયોગો કરવાગએને લાગા અનુમતિ ઉપરથી માનુષ પાડવું છે કે આવી રીત અજમાવતી વખતે દર્દીઓને તેમની બાંધો બંધ રખાવાથી સારો તવરો થાય છે. વળી આમ કરવાથી તમે હું કરોહો અને કેવી રીત વાપરો છે તે તેનાથી જોઈ શકાશે નહીં અને તેથી તમે તમારું કામ જરામર સમજો છો એમ તેના મન ઉપર અસર થશે; જે સમજદાર જાતી શકે તેમ હોવાનો દર્દીને ખુશી કરે એટલાકે પણ જો દર્દીમાં બેઝી રહેવાની શક્તિ ન હોય તો તેને પધારીમાં મુકી રહેવા

ફેલ પછી હું કદી નિષ્ક્રમ જાણતું નહોતું. જરૂર તેને આરામ કરી સજી-
ય એમ દૈવ સંકલ્પ કરેલ. દ્યુપત્રુ મનવાણાથી કંઈ પણ થઈ શકતું નથી
એ વાત તમારે મનમાં જરાબર યાદ રાખવી જોઈએ. શરૂઆતમાં
તમે મોઢાં મોઢાં કેસો સાચા કરવાની ખોટી આશા જાંધસો નહોતી. પણ
પ્રયોગો પીગરે કરવાથી તમોને સારા અનુભવ થશે અને પછી તમે
શરૂઆતમાં જોટલા દર્દીઓને સાફ કરવાને સક્રિયમાન હતા તેના કરતાં
વધારે કેસોને અને તે વગી અશલીથી સાચા કરવાને સક્રિયમાન થશો.
વધારે પ્રયોગો કરવાથી સક્રિય ખીલે છે. પ્રજ્ઞા યાવ છે અને તમારા
અનુભવમાં રહિ યાવ છે. સક્રિય ખીલવવાને વારતે એ સીવાય ખીલો
ઉપાય નથી. સંધાયક પ્રયોગો જો કરવાનો તમારો વિચાર હોય તો તેમ
કરવા માટે કંઈ પણ પૈસા તમારે લેવા નહોતું પણ જો તમે તેવો પંધાજ
કરવાનો વિચાર કરતા હોનો પ્રથમ જો કેસો તમારી પાસે આવે તેની
પાંચેથી કંઈપણ હો લેતાં નહોતું કારણકે તેમ કરવાથી તમોને વધારે પ્રયો-
ગો કરવાની તક મળશે અને જેમ જેમ તમે દર્દીઓને સાચા કરતા
જશો તેમ તેમ તમારો આજ્ઞા જાડાર દેવાતી જશે. તેમજ ઘણા દર્દીઓ
એકદમ લાપમાં લેવા નહોતું પણ ધોણ લેવા અને તેમને જેમ સાફ યાવ
તેમ પ્રવાન કરવો. તમે જો સુચના આપો તે સુચનાઓ પ્રમાણે જરાબર
વર્તવાને તેમને સમજવવું તેનાથી વિરુદ્ધ તેમને કંઈપણ ન કરવું અને
જો કંઈ પણ કરવું હોય તો પ્રથમ તમારી સલાહ સીધા પછી તમારા
કલા મુજબ ચાલવું એમ તેમને જરાબર સમજવવું.

આવા સંધાયક પ્રયોગોમાં માર્ગન, (passes) ચંપી (massage)
ફુંક (uso of breath) સુચના (Suggestions) અને ચુંક
(Saliva) સંકલ્પ મજ (will-power) કપાદી પછી ઉપરોક્તી
છે. જો આમ દુઃખતો હોય-કમતો હોય તેના ઉપર ફુંકો (કેવી જાતની
અને કેવી રીતે તે દેવે પછી જતાવવામાં આવશે) મારવાથી આરામ
થાય છે તેમ જલેશા આમ ઉપર ફુંક મારવાથી તેમ યુક લગાડવાથી
શક્તિ યાવ છે. સુચનાઓ કેમ આપવી વાગરે ખાખત આમજા જણાવી
છે તેથી અહીં તે જણાવી નથી.

આ વિધાના પ્રયોગથી દરેક રોગ મરી શકે એવો દાંર્ષ નીચમ
નથી એ જરાબર ખ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. કેટલાક એવા દર્દી છે કે
જેમાં તે રોગ લાગતી નથી-ઘાબલા તરીકે વંચવરપરથી કુટુમ્બનાં ઉતરી

આવતા રોગો-હાડકું તુડી મધું હોય કે અંગનો કાઈ ભાગ ખરી પડ્યો હોય વીગરે જતના રોગો; તે હતાં પણ તમોને જરૂર લાગે તો તમારે તેને મદદ આપવી કે જ્યાં હોઈને યોડીવાર પણ સંતી મળે નાડી બમડવાથી ઉત્પન્ન થએલાં રોગો, તાવ, વા, માથામાં દુઃખારો, ઝામરો વીગરે જતના હોંમાં આ વિધાના પ્રયોગો સારી મદદ કરે છે.

લાભો વખત ધર કરી બેઠેલાં રોગોમાં અને ખાસ કરીને જ્યારે મુદતે મુદતે રોગ ઉપડી આવતો હોય તેવા હોંમાં તે. ઉપડી આવવાની મુદતમાં બંધાણ પાડવાને વાને મુદત વચ્ચેનો અંતર લંબાવવાને ઉપલાવવાની ખાસ જરૂર છે. મન રોકવાથી તેમજ તંતુઓના નબળા પડી જવાથી ઉત્પન્ન થતાં હોંમાં પેદેલા આગમાં જ રીતો બનાવી છે તેનાથી કાઢીને ઉપયોગ કરેલાં પણ ખાસ કરીને બાંજ બધી રીતો ઊંડી રેષ માથાથી તે પગ સુધી માર્ગન કરવાનો પ્રયોગ કરી હોંને ઉપમાં નાંખવો બહુજ સારો છે. હોં જનીન ઉપર પધારીમાં મુછ રહે તેવા કરતાં તેને ખાટલા કેન્ડાય પર સુવાડવા એ પણ સારું છે કારણકે તમોને તેના ઉપર તમારા પ્રયોગના કળા કાળ સુવચ પાડવા જો તમારી દાઝરીથી તમોને તેના ઉપર સારી અસર થતી જ તમ પડતી હોય તો તમારે પ્રયોગ ન જ મનવો પણ જો તમારી દાઝરી ન જાને પચક પડતી ન હોય અને એ વજુ વખત તમારી દાઝરી વખતે તેમને તેમ માથુન પડે તો પછી તે હોં ઉપર પ્રયોગ કરવો કાઢ છે.-એટલે ફક્ત તે ઉપરથી એટલુજ સમજવાનું છે કે તમાગથી તે હોંને સારો કરી ચકાવે નહીં. બીજે કાંઈ વિધાયક તેને સારો કરી ચકે પણ તમાગથી તે સારો થકે ચકાવે નહીં. કારણકે તમારી દાઝરીજ તેને પચક પડતી નથી. એટલે તમારો સંકલ્પ બધા અનર તમારી બાંજ કોઈ પણ રીતથી તેના ઉપર અસર કરી ચકાવતી નથી. પણ જો તમારી દાઝરી તેને તાપનક ન હોય પણ સ્નેહાકારક પરિણામ આવવાનાં થાય થતાં હોય તો તેથી તમારે ધીરજ ઊંડી ફેરા નહીં. પણ દબેલા તેનું મધુ તાપ તેના ઉપર ખંતથી તમારી હાજ અસર કરવાનું જાને મનો તો તેથી તેના ઉપર ધીમે ધીમે પણ મારી અનર થયે. તમારા તેમ જારી ગળાથી તેને કોઈ પણ નુકસાન થયે નહીં પણ તેન કરાયા તેને સારો થાન થવાનો વખતે સંખા છે.

આમ કુંડીપર હોં બતાવવાના પોતે હરીરે નમજુક તંતુઓ.

દહાર દીલના અને ચામાણ દોષા ભેદએ કારણકે જે મનુષ્ય સરીકે ન-
મથ દોષ તેનામાં તેમ કરવાની કક્ષિતિ એકી દોષ છે. જેની પોતાની
પહે કંઈ ન દોષ તે આશુસ ખીલને મું આપી શકે । ત્યાર પોતે ખી-
લને મુશીએ કેવી રીતે કરી શકે । ખીખારી ખીલને કાન કેવી રીતે
આપી શકે । તેજ પ્રમાણે આ જાનનમાં પણ સમગ્રનું કારણકે તેજા દરે
મહાધારાને પોતાની કક્ષિતિ દર્શાવી પરાધવાની છે અને અ્યારે પોતાનામાં
તે ન દોષ ત્યારે તે ખીલને આપી શકે નહીં તેથી તેજા એકા દરે જ-
સકવામાં ધારા નીકળી શકતા નથી.

આ કક્ષિતિ જણતા મા એવામાં પ્રમાણમાં દરેક મનુષ્યમાં દોષ છે.
દહાર દીલના સખસોમાં, માનમાં, કાર્મમાં (કર્મ) અને ખીજમાં જે-
મની દોષરી અને મીખામણ મોંઘા માખસને જદુ મને છે તેમનામાં આ
કક્ષિતિ વિશેષ દોષ છે, અદ્ય કક્ષિતિને જો કામણી અને માય. જુવણથી કે
પરોપ કરવામાં આવે તો તેની જદુ સારી અસર થાય છે.

નાનુક નમ અને માયાજી અંતઃકરણ, મમજની સાથે રહી કામ
કરે તો તે આ જાનનમાં પણ કરી શકે છે કામલા તરીકે માતા જે
કારણકે કરવાથી ધારા જઈ દોષ તોપણ તે પોતાના કરજનને કક્ષિતિ
આપી શકે છે, કારણકે તે પોતાની તખીવત જાનતો વિચાર નહીં કરતાં
પોતાના કરજનની તખીવત ઉપર જમાને ખાન આપે છે અને તેના નાનુક
અને માયાજી કામ દરેક જખતે કક્ષિતિ-આરામ આપે છે.

જો જલ નાનુક દોષ છે જ્યાં તે કામણીવાળી અને પીર (કાંવ)
પ્રાણીવાળી દોષને જીરે કોની સારવાર કરવામાં થઈ રહેલખં આશુસ
પરે છે તેમ કરવાથી પોતાને થણ દુઃસાન થાય છે તેથી પેનનામાં
જો સારી તંદુરસ્તી અને કીંતુ જન ન દોષ તેજા જે તેજનામાં તે
મહાધારાને ૧૬ વિધવ પીરજ અને મુદ્ધ કામણી ન દોષ તે તેજને
ખાંડે કખજ પ્રકારના દરે કામલા મરજા ઉખીલ નથી. જેમ જીએ કામ
માત્રા તરીકે સારી મજા છે તેજ તે કો કાંવ કરવાને પણ સારી
મજા છે આ કરી મરીસ તેજો જલકીની ખીજથી શકે તેમ છે અને
કાંવ અનુભવી તેજો તેજો કાં. દરેકેવ કરી શકે જેમાં કા તરીકે
કોની કરવા કરવામાં અને તેને કાળી પમારમાં રજા કાંવને દીરે
કોની જી ઉપર મનુષ્યની મનુષ્ય કરા. રજાની પોતાની જી કરા
અને કોની પેનના થઈ કરા અને અનુભવી પેનના મનાને ઉપર

સારી અસર થાય છે. પણ હમેશા તેમ કરી શકાતું નથી. માટે તેમને ધંધો કરનાર ઉપર વિશ્વાસ રાખી જો કામ લેવામાં આવે તો સારો થયો થવાનો સંભવ છે.

પ્રથમ ભાગમાં માર્ગન કરવાની જે રીત બતાવી છે તેના અર્થ અહીં આગળ વાપરવાની રીતમાં યોડો ફેરફાર છે અને તે ફેરફાર એટલો છે કે ચમત્કારીક પ્રયોગોમાં માર્ગન કરતી વખતે વિધેયને હાથ ન આડે તેની સાવચેતી રાખવાની જરૂરતા બતાવી છે તેવી જરૂરતા અહીં આગળ જરૂરની નથી. તેમ પ્રથમ ભાગમાં માર્ગન પુરું થાય કે હવેલી બધે કરી, આખા આગળ હાથ લાવી, ત્યાં ઠાલી કરવાને મુચ્ચું છે તેના કરતાં અહીં આગળ ઉલટું કરવાનું છે એટલે કે જેવું એક માર્ગન માથાથી હાથ સુધી લેઈ ગયા એટલે હાથમાં કંઈ ચીકણો અમર ખીજો કોઈ પદાર્થ ચોટલો હોય તે જેમ ખંખેરી નાંખીએ છીએ તેવી રીતે હાથને ખાણુપર લેઈ જઈ ખંખેરી નાંખવો. કારણકે શરીરમાંથી ખરાબ તત્વ ખેંચી કાઢાડી બાહાર ફેંકી દેવાનું છે પરંતુ ખંખેરતી વખતે વિધાયક ખાસ ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે તે અદૃશ્ય તત્વ પોતાને કે પોતાની પાસે એટલા ખીજા કોઈ સમ્પત્તિને કે પાસે પડેલી કોઈ વસ્તુ ઉપર તે પડે નહીં. એ પ્રમાણે કેટલાક માર્ગન કર્યા પછી યોડા માર્ગન, કંઈ દર્દીને આપતાં હોત્યે તેવો મનમાં વિચાર રાખી તેને જલદી આરામ થોડો એવો દદ નિશ્ચય કરી તેમ કરવું. તેવે વખતે હાથ ખંખેરવાની જરૂર નથી. માર્ગન ધીમે ધીમેથી કરવાં. પ્રયોગ પુરો થાય કે તરતજ વિધાયક પોતાના હાથ બહુ સંભાળથી ધોઈ સાર કરવા અને ત્યાર પછી જો ખીજા રોગી ઉપર પ્રયોગ કરવો હોય તો તેમ ઉપર પ્રમાણે કર્યા પછી તે રોગીને હાથ લેવો. પણ પ્રયોગ પુરો થયો કે તરતજ હાથ ધોવાનું મુકવું નહીં, આમ અમુક દર્દી માટે કેટલીવાર માર્ગન કરવાં તે કહી શકાય નહીં. તે વિધાયકે પોતે વિચાર કરીને યોગ્ય લાગે તેમ કરવું કારણ કે કેટલાક કેસોમાં બહુ જલદી અસર થાય છે અને કેટલાક રોગો સારા થવામાં બહુ લાંબો વખત લાગે છે, આમ માર્ગન કરતાં રોગીને કંઈ જાય તો તેને વિસર્જન માર્ગન કરી જગાડવો નહીં. તેને પોતાની મેજે જાગે ત્યારે જાગવા દેવો પણ તે દરમિયાન કોઈ તેને આડે નહીં તેની બહુ સંભાળ રાખવી.

બ્યારે રોગી ઉપર operation વાઢકાપ કરવાની હોય ત્યારે તેને

સુધી અવરથા સુધી લેઈ જવો, જોઈએ. પણ તે શીવાય તેટલી, અવરથા સુધી તેને લેઈ જવાની જરૂર નથી. જ્યારે ધણી, નખગાળ, અને અચ્છિ (personages) દોષ ત્યારે દર્દીના માથાના પાંજરા, જામ ઉપરથી. લાંબા માર્ગન પ્રથમ કરવા અને પછી જે જગ્યાએ હઈ ધામનું દોષ તે સ્થળ ઉપર ડુંકા માર્ગન કરવા. જો અંતઃકરજની મતી નજણી દોષ અમર ધનકાંચ વધારે અસાધારણ થતા દોષ ત્યારે દરેક પ્રયોગ પુરો કર્યા પછી તે ઉપર ડુંકા મારવી. અને તેમ કર્યાથી દર્દીના અંગમાં મરમી અને શુરુતાર્થ આવશે અને તેને સાફ લાગશે. કરોડ ઉપર રોગીના ખાના, જે દાઢકાની વચમાં ધીમેથી અને નીચમસર દલાથી ડુંકા મારવાથી સખતમાં સખત ઉપરસ તમો નરમ પાડી, ચકસી. અને, તેથી જાતના બીજા રોગોમાં અને પાતરોગવિકાર અને ચાતુર્યવિકાર વીગરમાં કે કપાનું દોષ, કે છોલાનું દોષ અમર કાંઈ જામ દાઢવો દોષ તેવી. વખતે ધણું કરીને દર્દવાળો જગ્યા ઉપર માર્ગન કરવા જોઈએ. આ રીત વાપરતી વખતે કપડાં કાઢાવી નાંખવાની જરૂર નથી. પણ જો અંગ ઉપર રેશમી કપડું દોષ તો તે કાઢાવી નાંખવું જોઈએ.

કુંકો જેમ મારવી તેની રીતઃ—(pass of breath) રોગને શાંત કરવામાં ડુંકો ધણી મદદ કરે છે. ડુંકથી તમો મરમી પેદા કરી સફાઈ અને તેથી મરમી થવાથી હૈં ઉપર અમરકારીક આરામ કરનારી-મન શાંતવન કરનારી અસર થાય છે (soothing effect). ડુંક મારતાં પેદેલાં ખીસામાં રાખવામાં આવે છે તેવો એક રમાલ લેવો અને તેને બહુ બારીક દોષ તો ચાપટ વાળી અમર સાધારણ પોતનો દોષ તો કપટ વાળી હૈં ચતુ દોષ ને જગ્યા ઉપર મુકવો પછી તે ઉપર મટી લગાડી તેમાંથી ગંધ પવન ડુંકવો. "આદ" શબ્દ બોલતાં જેવી મટાની આકૃતિ થાય છે તેમ કર્યાથી મરમ પવન કાપન થાય છે. પણ તેવી આકૃતિ મટ ને રમાલ ઉપર બગાળર લગાડીને કરવી જોઈએ. ડુંક મારતા પેદેલા તમારે તમારો મટોમાં બહુ શ્વાસ ખેંચી પવન અંદર ખેંચો જોઈએ પણ તે રમાલ ઉપર તમારું મટો લગાડી ધીમેથી પણ પૂગના બગાળી, હૈં વાળી જગ્યા ઉપર ને રમાલમાં ચર્મ મરમી અંદર દાખલ થાય તેમ મટોમાંથી પવન બાહાર કાઢાવેલ. અમર તે રમાલ ઉપર મટો ગાંધી મૂકી નાકેથી શ્વાસ અંદર ખેંચી મટોથી ચાર-પાંચ વખત શ્વાસ બાહાર કાઢાવેલ. આવી રીતનો બરાબર અનુભવ મેળવવાને

માટે પ્રથમે તમારે તમારા હાથ ઉપર રૂમાલ મુકી ઉપર પ્રમાણે કરવાની જેવું ખાડવી. જ્યાં તમે રૂમાલ ઉપરથી શ્વાસ લેવાને માટે મ્હોં ઉઘું કરો કે તરતજ તે જગ્યા ઉપર હાથ મુકી દેવો અને ત્યાં મ્હોં લમાડતી વખતે હાથ પાછો લેઈ લેવો. આ વાત દરેકે વિધાયક ભરાખરે ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. હાંત દુઃખવાના કે દાઢ દુઃખવાના કે મ્હોંમાં ચસકો આનંદ વવાના હવે શાંતિ કરવાને માટે તમારે જાન ઉપર રૂમાલ રાખી તેમાંથી મરમ પવન કાંનમાં દાખલ કરવો, સોજે આંખો હોય અમર કાંઈ ભાગ દાંત્રેએ હોય તે મટાડવા માટે ઉપર જતાજ્યા પ્રમાણેના મરમ પવન નો તમારે ઉપયોગ કરવાનો નથી તેમ રૂમાલનો પણ ઉપયોગ કરવાનો નથી પણ તે જામથી તમારું મ્હોં ૩-૪ ઇંચ છેટે રાખી ત્યાંથી હાંત વાળા ભાગ ઉપર થડી ટુંક ૪-૫ મીનીટ સુધી મારવી અને તેમ કરવાથી હાંતને શાંતિ મળશે, હાંત ટુંક મારવાને માટે મ્હોંની આંખની "ઓ" શબ્દ બોલતાં જોમ થાય છે તેમ કરવી જોઈએ. તે વખતે મ્હોં લમ લમ બંધ જોતું હોતું જોઈએ. સરીરના ખુલ્લા ભાગ ઉપર તેથી ટુંક જ જગ્યાએ હાંત થતું હોય તેની ઉપર આટલે ૫-૬ ઇંચથી ઘર કરી હાંતની નીચે ૫-૬ ઇંચ સુધી લેઈ જવી. જો આંગળાઓ લાંબી હોય તે હથેળીના પહવાડેના ભાગ ઉપરથી ઘર કરી છેક આંગળાઓના ટેરવા સુધી તેવી ૪ કો મારવી.

બળેલા અમર મોજે આવેલા ભાગ ઉપર ટુંક લામવાથી રાગીને થોડો આરામ માલુમ પડે છે. પણ તે મંદ હોવાને લીધે તેમ કરવું અસમ્મ લાગે છે. માટે જનતા સુધી વધ્યા તેવી રીતનો ઉપયોગ કરતા નથી.

ચપ્પીની રીત હાંતુસ્તાનમાં પ્રચલીત છે તેવી ચપ્પીથી આરામ કરવાની કેટલીક દુકાનો હાલ થોડો વખત થયા શાન્સ વીગરે દેશોમાં નીકળેલી છે.

ઉપર જતાવેલી રીતો વાપરવામાં નીચેની સુચનાઓ બરાબર ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ.

ધ્યાનમાં રાખવા લાયક સુચના.

૧. રાગીને સુખાસને બેસાડવો પણ જો તે બેસવાને શક્તિવાન ન હોય તો તેને કાંઈ ઉપર સુવાડવો.
૨. પ્રયોગ વખતે રાગીને તેની આંખો બંધ કરાવવી.
૩. હાંત થતું હોય તે જગ્યા ઉપર, ઉપર જતાવેલી રીત પ્રમાણે રૂમાલ

આમને પ્રવેશ અને પછી તેમાંથી આમળ અપવાદો આવી છે. તેથી
 રીતે મરમ પવન તેમાંથી હંદવાળી જગ્યા ઉપર રાખક કરે. અને કહી
 કેક મારવાથી દોષ તો ત્યાં આમળ કમાવ અપવાદો મરમ નથી.
 ૪. પછી ત્યાંથી કમાવ વેલ તેવો અને હંદવાળી જગ્યા ઉપર ખાંચ થી
 ૧૦ મીનીટ છાંયી ખાંચનું કરવો.

દરેક પ્રવેશ (treatment) પૂરો થાય ત્યારે રાત્રીને કાંચે
 આસ વેઈ તે જલદીથી કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. કાઢાડી તેમ કરવું રાત્રી
 ને યાચકાકાર છે. અને ક્યારે તે તેમ કરે ત્યારે હંદવાળી જગ્યા ઉપર
 ખાંચનું કરવા જોઈએ. અને જોયો તે આસ નાંધી જાકાર. કાઢાડી તેજ
 પછે તમારો હાથ હંદવાળી જગ્યાના જાકાર પડતા હેમ તરફ આવી જાય
 જોઈએ. એવામાં એવું પણ વાર આપ કરવું જોઈએ. દરેક પ્રવેશ ૧૫
 થી ૨૦ મીનીટ કરતાં વધુ વખત ચાલવો ન જોઈએ. જો તરફ થાને
 તો કરીને પ્રવેશ વખતે તેના કપડાં કાઢાડી નાંખવાને દુવન કરવી જો-
 રમે હંદવાળી જામ ખુલ્લો રાખવો જોઈએ. તો પછી પછીક વખતે કપડાં
 કાઢાડવા ન દોષ હતો સાચાં પરીજ્ઞાન આવી શકે છે. જો પ્રવેશ કરવા
 કરવા દોષ અને રાત્રી થી દોષ તો તેને તમે તેના ઉપર થોડો પ્રવેશ
 કરો ત્યાં છાંયી કપડાં કાઢાડવાનું કહેવું નહીં. પછી જો તેને સાર થતું
 તમને માનુમ પડે પણ જો તેને જલદી આરામ કરવાની તમારી હિજ
 દોષ તો તેને તેના કપડાં કાઢાડી એક ચાકર જેવું છુટું સુતરાઈ કપડું
 તેના અંધપર નાંખી દેવાને કહેવું. કેક મારવાનું તે વખતે તાલન નામ
 કરવું જોઈએ. આપણે જલદીએ જીએ કે મરમ કેક આપવાથી મધ્ય
 વખતે રાં જલદી મરે છે. અને તે સાફ છે હતા રાં ઉપર પ્રથમ મા
 જલથી આરામ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો અને તેથી જો તેને આરામ ન
 થાય અમર જલજુવા રોમ શમકો ચમીકો માનુમ પડે નહીતો પછી તેના
 ઉપર આમળ જલજલેલી રીત પ્રમાણે મરમ કરવો ઉપયોગ કરવો.

પછી રોમી તમેએ મઠાડેલા છે અને તે જોતાં રાત્રીનો રામ
 કેક લીસાખમાં નથી અને તે તે સારો કરી ચકાસી એમ પ્રવેશ કરતાં
 પેહેલાં (રાત્રીના) તેના મન ઉપર કસાવવું સાર છે કારણકે જો કાઈ
 રાત્રી થોતે મરી જવાનો છે અને તેને કાંઈ થવાનું નથી એમ માનતો
 દોષ તેને આરામ કરવું પણ કસ્ય છે. રોમને સાંતિ પમાડવામાં મન
 નકુ હામ દરે છે અને તેથી કરીને પ્રથમ તેના મન ઉપર સારી અ.

સર કરવાં જોઈએ અને જ્યાં મન ઉપર સારી અસર થઈ કે તેવા
હરીરને ઠેકાણે લાવતાં ઝાઝી માથાકુટ કે વખત પડશે નહીં.

કેટલીક વખતે આવા પ્રયોગથી તાત્કાલીક અસર થતી નથી પણ
કલાક બે કલાક અમર તેથી પણ વધુ વખત ચલાવી શકાય છે. જો
રોગી એમ કહે કે મને કંઈ આરામ લાગતો નથી તો તેને સમજાવવું કે
આવા રોગમાં યોગ્ય વખત પછી અસર થાય છે માટે તને કલાકેક પછી
આરામ થવા માંડશે અને યોગ્ય વખતમાં તને તે પ્રમાણે જામવા માંડશે.

આવે વખતે વજ્ર, જળ, કામળ વીગરે માર્ગ લેવા પડાયો
છપરોગમાં તેવા ઘણાં સાગં છે. તે રોગને જલદીથી શાંતિ પમાડવામાં
ફલેજન કરે છે. જો હરીરમાં રોગ બાપી મયેસો દોષ તો રોગીને માર્ગ
લેવાનું વસ્ત્ર પેડેરવા આપવું અગર તેડું તૈયાર કરવું પાણી પી-
વાને આપવું પણ જો હરીરના કેઈ અમુક ભાગમાંજ દુઃખારો થતો
દોષ તો તેવા દુઃખતા ભાગ ઉપર માર્ગ લેવા કામળ કે વજ્રનો
દુકો તે ભાગ ઉપર બાપી દેવા હરીરમાં જ્યારે તાપ બસાયેલો દોષ
ત્યારે તેને વખતે માર્ગ લેવું મન પાણી દર્દને આપવું મરજી કે
તેમ કરવાથી દર્દને મનમાં મારો જગી તાપ ધીમે પડે છે.

આવું પાણી કેવું તૈયાર કરવું તે જણાવતું જરૂરું છે. માટે નીચે
જો રીત બતાવી છે તે ઉપર વિધાયક પુરતું ધ્યાન આપવું.

એક જ્યાં કે પાણીમાં પાણી બરી તમારા કામ દાણમાં તે
સમો અને જો તમે કોમોડીયા દો નો તે પાણી કરો પાણી કે જ્યાં
તમારા જમણા દાણમાં મળે, પછી તમારા જામ દાણની આંતરણીએ
પાણી તરફ તમારા દાણની આંતરણીએ ઊંચ રહે તેવી રીતે-પરો;
પછી એક ધ્યાન કરી તમારી કમ્પા-નાય રિયારો તેના કામલ કરો
એટલે તે પાણી જેવી ઈજા અને તેના કામલ કરી હમી તેડું તૈયાર
થશે. એટલે જો રોગીને તે પાણી મુકાબ તરફની કમ્પા તમે
કામલ કરી કહે તો તે મુકાબ તરીકે કામ કરે જો કમ્પા વધારવા
તરીકેની કમ્પા કરી હમી તો તે તેડું કામ કરશે રોગને તમારા અગર
તે વિચાર રોગીને કમ્પા અને જ્યાં જ્યાં અગરનો દોષ છે તેથી તે
પાણી રોગીને સામે કરવા તરફ જતાવું કામ જામરે છે

જો પાણી કેવું કેટલો રોગ કરેલો દોષ તે પાણી તરફ તમે
પુ દેવું જોઈએ-અને જો બની કહેલો કરવું તરફ કરેવું પાણી

દોષ તો તે વધારે સારું અને તેમ દોષાથી તે તંદુરસ્ત અને કુદરતી
ખીલું થાય છે અને તમોએ ઉપજાવવા ધારેલી અસરને વધારે પુષ્ટી ક-
તા થાય છે. આપું પાણી દૂર દેશ મોકલવી શકવું અમવડ બરેલું છે
તેથી તેને વખતે ગોળીઓ તેવો પ્રયોગ કરી મોકલવી વધારે સારી છે.

૨૨મ્મ આંટની ગોળીઓ તમારા ખાંડ દાથની દબેગીઓ ભેગી ક-
રીને બનાવે પછી તેના ઉપર આગળ જણાવ્યા પ્રમાણેનો વિચાર ધ્યાન
પૂરક કરી તેના ઉપર કુટ્ટા મારે. પછી તેને બાટલીમાં દાખલ કરી પરદેશ
રામીને મોકલવી દોષ તો મોકલે. તેવીજ રીતે મોળ, કુડે બાંધવાના
પટ્ટા વીંચેરને પણ તેવા બનાવી રામીને પેદેશવર્ત. આપું તૈયાર કરેલું
પાણી જલ્દ અગ્નિયમ તરેહની અસર કરે છે તે દવા તરીકે પી ચકાવ
ચકાવ છે તેમ તેનાથી બીભ્ભેલું કપડું દુઃખવાળા બામ ઉપર મુકી
ચકાવ છે તેમજ નાદાવના પાણીમાં તે પાણી ભેગવી નાદાવાથી પણ
શબ્દો થાય છે. તેની ખની ખુખી તો જે અમર તે કરે છે તે અસર
ઉપરથી માણુમ પડે છે. બધકોદના ઘજૂ, હડીલા હરેદો તેવા પાણીયા
મટેલા માણુમ પડેલા છે કેટલાક કેસોમાં તો જેઓને હર બીજે ત્રીજે
દીવસે શુભાગની ગોળી લેવી પડતી હતી તેમનું આવા તૈયાર કરેલા
પાણીયા દબેશને માટે તેવું હર્દ જનું રહ્યું હતું. ઉપર જણાવવામાં આ-
વ્યું છે તેમ તેવી રીતે તૈયાર કરેલી રસાલી, કામગ, કે ગોળી પણ
તેવીજ અસર કરે છે. ઘોડી મીનીટ સુધી જે તમે તમારો દાથ કાઢી
આવના ઉપર મુક્યો હશે તો જ્યારે તમે તે દાથ ઉપાડી લેશો ત્યારે
તમને (વરાળ જેવી) ત્યાં દાથની આછી છાપ પડેલી માણુમ પડશે પણ
ઘોડીજવાસમાં તે છાપ દેખાતી બધ યશ. તેથી તમોએ ત્યાં દાથ મુક્યો
હશે એવી કાઢ કાપના પણ કરી ચકસો નહીં પણ વજુ આર રોજ
પછી તે આવના (પણ તે દરમીયાન તે આવનો બરાબર કાઢએ સાર
કરી નાંખ્યો ન દોષ તોજ) ઉપર તમે કુટ્ટા મારશો તો તેટલે વખતે
પણ તમારા દાથની છાપ ત્યાં દેખાઈ આવશે. તેવીજ રીતની છુપી
અસર રસાલી, કામગ તેમ પાણી વીંચે પદાર્થોમાં દાખલ કરી ચકાવ છે.

આરામ ધવાનાં કારણે. આ વિગત પણ આનંદ આવનારો
અને અમલનો દોષાથી અને તે મનુષ્ય જાતીને ઉપયોગી દોષાથી તેના
આશુબાશુના સંબંધે અને સાધનો કેવા દોષા એકએ તે બતાવવા
જરૂરના છે.

પ્રથમ તો આપણે જાણવું જોઈએ કે કેટલાક કારણો, યાને, સંજોગો, દર્દો મટાડનારા છે અને કેટલાક ધણું કરીને રોગની વૃદ્ધિ કરવામાં સહાય, ભુત યનારા છે. તે વૃદ્ધિ કરનારા સંજોગો વીરો આપણે વધારે બોલવાની જરૂર નથી-જેવાંકે આપણી રીતભાતમાં અને રહેવાના સ્થળોમાં અને તેની આજુબાજુમાં મલીની અને અસ્વચ્છતા હોવી-અકરાંતી-યા યજ મગ ઉપરાંત ખાતું તેમ હાર વીરો-કેશી વસ્તુઓનું પાન કરવું-વિપયો ભરેલા વિચારોનું મનન કરવું-તેવી ખરાબ જગ્યાઓમાં બઠકવું વીરો સંજોગો રોગને ઉત્તેજન આપનારાં છે. તેનાથી ઉલટું, ખીજા બાજુ તરફ નજર કરીએ તો આપણને સાધારણ રીતે ખાતુંમ પડી આવશે કે તેવા યાને નીચે જતાવેલા સંજોગો રોગને શાંત કરે છે અને મનુષ્યને તંદુરસ્તી આપે છે. જેવાંકે કેશી વસ્તુઓના પાનથી દૂર રહેવું-મન આનંદી, શાંત અને ધર્મના વિષયો ઉપર લોચુ રાખવું-ચરીરે સ્વચ્છતા અને રહેવાનાં મકાનો તથા તેની આજુબાજુની જગ્યામાં સુધરાઈ અને સાફ સ્વચ્છ રખાવવું-અનુકુળ ધર્મો-વીરો સંજોગો તંદુરસ્તીમાં વૃદ્ધિ કરનારાં છે. હાખલા તરીકે ધારો કે કોઈ માણસને નજળા અમર સ્થીવા અમર ફેરસાનું કે છાતીની નળગાઇનું કે એવું ખીજું કોઈ દર્દ હોય અને તે આ વિધાની મદદથી સાફ થયું હોય અને તે વખતે તેને ઉપર જણાવી છે તેવી જાતની તંદુરસ્તીને મદદ કરનારી સૂચનાઓ આપી હોય તે સૂચનાઓ ઉપર ધ્યાન નહીં આપતાં તે પાઠો પોતાની અસંલની કુટેવોમાં પડી જાય અને મયેલું દર્દ પાછું જણાય તો તેમાં આ વિધાનો વાક નથી. તેવા રોગીએ તંદુરસ્તી ને સદાયજીવંત યાય તેવા સંજોગો ઉપર પુરવું ધ્યાન આપવું જોઈએ.

આવા પ્રયોગ કરનારે પ્રથમતો પોતાની અકલ સુજળ અમર રાગીના કહેવા ઉપર ધ્યાન રાખી પોતાની અકલ વાપરી તેનું દર્દ શાંતી ઉત્પન્ન થયું છે તે કારણ તેને શાંતી કાઢાવવું જોઈએ-અને પછી તે કારણ દૂર કરવાને તેને મેહેનત કરવી જોઈએ.

સ્વચ્છ ખોરાક પણ સામાન્ય પ્રમાણમાં લીધાથી શરદો યાય છે, વધારે લેવાથી રોગને આમંત્રણ કરવા સરખું યાય છે.

હંમેશા સ્નાન કરવું યાને નાહાવું જોઈએ. ચરીરની ચામડીની જ-રાખર સંભાળ રાખવી એ ધણું અમલનું છે.

સવારમાં ઉઠતાંની સાથે નાહાવું ધણું લાભદાયક છે. નાહાવાનું

પાણી ગરમ, કંદુ કે ફેવી જાતનું ગાખનું તે ફરેક માધુમતી પ્રકૃતી અને તંદુરસ્તી ઉપર આધાર રાખે છે. જેનું પાણી તેનાથી ખમી સઠાવ તેનું પાણી નાદવા માટે વાપરવું જોઈએ. કાંઈ કે રાત્રે જ્યારે આપણે ઉપવા દોઈએ છીએ ત્યારે તે દરમિયાન થોડીની ગતી ચાલુ હોય છે અને તેથી સરીરની અંદરનો મેલ જાદાર નીકળી આવી ચામડી ઉપર મેલો થાય છે. નાદવાથી તે મેલ નીકળી જઈ ચામડી સાર થાય છે અને સરીરને આરામ અને શાંતિ લાગે છે.

ફેબ્રીના, ફાઇવેન્ટા, પેક્ષાબના, મુત્તસય અને શુદ્ધા દરોમાં ચામડીની રરચ્છતા રાખવી યજીન અગત્યની છે; મજા દરોના મુળ શોષવા જઈયું તો આપણને માધુમ પડશે કે તે આજસુપણથી અને સરીરની અરચ્છતા રાખવાથી ઉત્પન્ન થયેલા હોય છે. ફરેક આવાઈએ જે બને તો (vapour bath) વરાળનો બાથ લેવો શાવકારક છે. રીવસમાં એક વખત ગરમ પાણીથી નાદવાથી ફેટલોક દરો નરમ લાગે છે.

રીવસમાં જે પ્રજા વખતથી વપારે વાર જમવું સાઈ નથી. રીવસમાં ફેટલી વખતે નાદાવું તે ફરેક દેસના સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે.

જો કાંઈ કેસ ઘાતરના હાયમાં હોય તો તેના કામની વચે વિધાયક ખીલકુલ આઠા આવવું નહીં. તમે તમારી રીત પ્રમાણે પ્રયોગ કરે તબીબ તમારે જે કંઈ કહેવાનું હોય કે કાંઈ બાળતો સક આવતો હોય તો ઘાતરને તમારે જાણવો અને તેમ કરવાથી ઘાતરને રીક લાગશે અને તમારો રીતથી રોગીને આરામ કરવામાં આવે કંઈ અસરજી આવશે નહીં.

પ્રકરણ ૧૫ મું.

પ્યાન રાખવા લાયક મુસતતા.

ફરેક સંપાદકને (1882-1883) આવી જાતના પ્રયોગો કરવાની પાતાની અમુક રીત હોય છે. તેજુ તેના જાણનાર અન્યાસ કરી રેવ પાડવી જોઈએ કે પ્રથમ ચુ કાંચુ અને પછી ચુ અને ફેમ કરવું તેના નિયમ જાણનાર તેના પ્યાનમાં રહેલા દોષો જોઈએ. જે પ્રયોગ દરમિયાન સંપાદક અટકે અને પછે ચુ અને ફેમ કરવું તે જાળવવા દણ ખાતવા માટે તો તેથી રોગીને સંપાદક પ્રાંતો વિધાયક કમી થઈ તબીબ

જાંધ પડે છે પરંતુ જો ધંધાધારી માણસની આંધ્ર વગર અટકે પોતાનો પ્રયોગ કમવાર કરે જાંધ તો તેથી રોગીનો સંધાયક પ્રત્યે વિશ્વાસ વધતો જાય છે. તેની રીત અને તેના વચન ઉપર તેને આશ્વાસ બેસતી જાય છે અને ઘણા દર્દીને શાંત કરવામાં તે શક્તિ જાય છે.

કેવા કેવા રોગો સંધાયકે પોને મટાડેલા છે તે રોગીને જણાવી, તેનો રોગ તેની માથ સરખાવતાં કંઈ બારે નથી, અને પોતે તે સારો કરવાની હીમત ધરાવે છે. જો કોઈ રોગી એમ ધારતો હોય કે તેને અરામ થવાનો નથી અને તે અનુક વખતમાં મરણને સરખુ થશે એમ તેના મનમાં દોષ તો તેને આગમ કરવો મુશ્કેલ છે. રોગો મટાડવાના કામમાં મનની અમર બહુજ અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. જો તેનું મન શાંત કરી શકાય. તેને- (મનને) ઠેકાણે લાવી શકાય તો પછી તેના શરીરને ઠેકાણે લાવવું મુશ્કેલ નથી. બીજાનું યજ્ઞેણુ રોગી મન ગમે તેવા તદુરસ્તમાં તંદુરસ્ત શરીરને પણ રોગી બનાવી દે છે. મનની શરીર ઉપર કેટલી અને કવી અમર થાય છે તે હાવના જાનામાં ઘણા પો- ડાંગ માણસો સમજે છે. / કોઈએ આવા વિષય ઉપરના પુસ્તકો વાંચ્યા હશે કે તે જાનના વિવેચન મજબૂબ હશે તે લોકો આ દર્દીને સારી ગીને સમજે છે.

પ્રયોગો.

રોગીને આગમ કરનારે યા યા સાધનો જોઈએ. કેવા સંજોગો વચ્ચે તે દાન કરવું જોઈએ શું શું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ વીમરે દર્દીકલ કુકમા કેવું દર્દીના મગધુ. તે ઉપર કોઈપણ રોગ મટાડવાના પ્રયોગનો આગમ કરતા પહેલાં સંધાયકે તે બરાબર ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ હવે અમુક અમુક રોગો કેમ મટાડવા અને તેમ કરવાને તેવે વખતે કેમ વર્તવું તે નીચે જણાવવામાં આવ્યો તે ઉપર તમા થનારા સંધાયકે બરાબર ધ્યાન આપવું જોઈએ.

સંધીવા-વાતરોગ-(૧) જો કે.છ મનુષ્ય થા સ્ત્રીને હાથમાં અમર કાંડામાં સંધીવા થયો હોય તો તેના ઉપર પ્રયોગ કરતા પહેલાં તેને પ્રયમ પુરમી થા તેવા બીજા કોઈ સુખામને બેસાડી તેના પોતાના હાથ તેના પુરખ ઉપર મુકારી તેને તેની આંખે જાંધ કરવાને કહેવું તે ઉપર પ્રમાણે કરે ત્યાર પછી મધાયકે પોતાના બંને હાથથી તે રોગીના બમણી તે ઠેક આગળીએના ટેંચા નુધીના બાગ ઉપર આવડાવવાનું

દરેક treatment પ્રયોગ અંતે તેને પોતાનામાં સારો ફરફાર થએલો માનુષ પડી. રહેતે રહેતે તુ સારો થતો જઈશ. પછી તેને તેની આંખો ડાહ્યાવાને કહેવું અને જે વખતે તે તેની આંખો ડાહડે તે વખતે તેને કહેવું કે " તને સારૂ લાગે છે કેમ ખડ કે નહીં. "

દરેક રોગી પોતાનું હૃદય ફર થએલું જોવાને અને પોતાને જલદી આરામ થાય તેવી હચ્છા મળે છે અને જ્યારે તેનું થવું હૃદયે કમી થતું માનુષ પડે છે ત્યારે તેના મન ઉપર સારી અસર થાય છે અને તેથી તેના જીવન ઉપર પણ માન અસર થાય છે અને તમારા બોલવા ઉપર તથા પ્રયોગ ઉપર તેને ત્યારે વિધાન આવે છે. રોગીને જ્યારે કુખ કમી માનુષ પડે અગર તેના અમન વ્યવસ્થા ન થાય તો તમારે પ્રયોગ જાન સખરો જોડાએ અને આગમીના ઉપચારો હૃદયે કમી થવાને જાણે જો જાની હકે તો કુખીના છે. આગમીના આદાર કાઢવાને પ્રયાત કરવો જોઈએ. જો અમન વ્યવસ્થા કુખને એક કુખ જેટલું પણ પાડું જાનડી હકે તો તમારે મનમાં કાંઈ તમારા કાંઈના આદરો અને રહેતે રહેતે તે કાંઈ નહીં હકે તો અમારું કાંઈ નહીં.

સંધીવામાં સાગ્ર આલેસા હાથ આવા હૃદયે મનમાંના કાંઈ મનમાંના તમારું પાછીનું ઉપરુ જાતે મનમાંના અને હકી- ના મુખમાં જામ ઉપર પણ આગ માર્ગની કમી રહે જોડે પાડી પાડી નહીં તે પાછીના દાઢ બોલી રેવા જો મુટનું ઉપર સંધીવા થએ- લા હૃદય તો તે મુટનું જાને જાનું ઉપર રહેતી જાન્યાથી આવરે ૪ હૃદય ઉપર તમારા જાને દાઢ સખી ધીને ધીને તે મુટનું ઉપર થઈ જા જાનું મુધી નહીં થઈ જાને અને ઉપર જાન્યા પ્રમાણે પછી તમારા જાને દાઢ જાનેતી નહીં.

જો પચતો એક જાનુંમાં તેને સંધીવા થએલો હૃદય તો તેને જાનું જાનું ઉપર મુટનું અને જો સમરમાં તે બેટી હકે તેમ હૃદય તો તેને જાન્યાના બેનડે પછી રહેતી જાન્યાથી આવરે ૪ હૃદય ઉપર (તેના પા ઉપર) તમારા દાઢ મુટો અને પછી તે પા ઉપર ધીને ધીને હકે જાનુંના છે. મુધી તમારા દાઢ થઈ જાને અને પછી હકે ઉપર જાન્યાના મનમાં જાન્યા દાઢ જાનેતી નહીં.

કહેવો-પદ્મવતી—જા હૃદયે મનમાંના જાનું નેદેવક મેનમાં જાનું આવરે છે કાનું જો તેમ કાનું આવરે નહીં તે હૃદયે

નજળો-મ્હોં ઉપર ચસકા-પેઠામાં ચસકા વીગરે
 neuralgia—જો મ્હોં ઉપર બાજુમાં દર્દ થતું હોય તો રોગીને ઉંચી પીઠ
 વાળી ખુરશીમાં (તેનું માથું તે ઉપર ટેકવી ચકે તેવી રીતની ખુરશીમાં)
 બેસાડવે. જો તે બેસી ચકે તેમ ન હોય તો જે બાજુ ઉપર તેને
 દર્દ થતું ન હોય તે બાજુ ઉપર સુવાડવે. પછી તમારા બંને હાથ તેના
 મ્હોં ઉપર આશરે ૩-૪ મીનીટ સુધી મુકી રાખો. પણ તેવી રીતે મુકતા
 પેહેલાં તમારા હાથ બરાબર ગરમ છે એવી તમારે ખાતરી કરી લેવી જોઈએ.
 જો બરાબર ગરમ ન હોય તો તેના કરવા માટે તમારા બંને હાથ એમાં
 કરીને એક બીજા સાથે બરાબર ઘસવા જોઈએ. થોડો વખત રોગીના
 મ્હોં ઉપર હાથ રાખવાથી તેને તેવી ટેવ પડશે અને તમે માર્શન કર-
 વાનું શરૂ કરો તે વખતે તેને તેથી વધારે ઇજા થશે નહીં. પછી મા-
 યાની વચમાંથી તે તેના જડા સુધી માર્શન કરવા (તે માર્શન જે એ-
 બાકારમાં કરવા) પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરેક માર્શન પુરું થાય કે
 તમારા હાથ તમારે ખખેગે નાંખવા.

ઉપરના દરેક પ્રયોગમાં સંધાયકે પોતાનું મન ચોક્કસ રાખી દર્દી
 સારાજ થવો જોઈએ તેમજ તેને તમે ગરમ આરામ કરી શકશો એવો
 તમારો સંકલ્પન હોવો જોઈએ અને પ્રયોગ કરતી વખતે દર્દી સા-
 રાજ થવો જોઈએ એમ મનમાં પોતાનું જોઈએ. આવો દરેક સંકલ્પ
 રાખવાથી પછી સારી અમલ થાય છે. તે તમે પ્રયોગ કરશો ત્યારે
 તમેને માન્ય પડશે.

(૨) બીજી રીત —દર્દીને ઉપર નવાજી ખુરશીમાં બેસાડ્યા પછી
 તેની પાછળ તમે કિના રહો અને તેના બંને કાનમાં ગરમ ટુક (ઉપર
 જણાવ્યા પ્રમાણે) મારો પછી દર્દીના જગ્યા ઉપર તમારા બંને હાથથી
 હલકી રીતે ૧૦ મીનીટ સુધી માર્શન કરો. પછી દર્દીના માથાની પીઠ
 ઉપર તમારો ડાબો હાથ અને કપાળ આગળ જમણા હાથ રાખી એકાદ
 મીનીટ સુધી માથું ઉતારવાની અંદર જેમ માથું દબાવવાનું તેવી રીતે
 તેનું માથું દબાવો. પછી તેની સનનુખ આવી તેને કહો “ હવે જ્યારે
 તું આખો ઉઘાડશે ત્યારે તને ચણું સારું થયેલું લાગશે. તારું દર્દ ઘટતું
 જાય છે.—દરેક પ્રયોગ અતે તને સારું થતું જાય છે.” પછી તેને આંખો
 ઉઘાડવાને કહેવું અને જોયે તે આંખો ઉપર કે તેમ વખતે તેને કહેવું કે
 તને સારું લાગે છે કેમ ખરું કે ? માથામાં થતા ચસકા [neuralgia]

इन्द्राणां पञ्च देवैश्च, सित शशस्वी गृह्यते.

માથું દુઃખયુગ્મ, કાન દુઃખયા ૬૯ દુઃખયી:—૬૯ દુઃખયી
 ૧ પીરાણા પુરથીમાં રાગીનું મથું પુરથી ઉપર :દે તેવી રીતે
 પુરથીમાં ખેમડી તેવી આળો થાય કરવાને તેને કહેવું. જે ઉપ-
 રાગનામાં હાંતમાં દુઃખ વનું હોય તે તમારો રાગો દાય તેના માથા
 ર મુઠે પછી તમારી આંખજોડોના જેવ તેના કંઠોં મુઠી આને
 તુધી થીમે માંને તમારો દાય નીમે સરકાવતા આવો પછી તરતજ
 થી મ પુપર ખેંચી રો. પછી રાગ ઉપર રમાણ મુઠી તેમાથી રાગ-
 મારગ કુંજ મારો:—પછી પાંચ-૭ મારગ હશે. પછી રાગીને નાકપાટ
 કે પાસ લેઈ તરતજ ને ઠાકડી નાંખવાને કહે. જે આરદ્ધં કંપા
 હઈ મથું ન હોય તે તરતજ ઉપર પ્રમ.જે કરાંચી કરો. હાં. પાથું
 ૧ રૂ મધ વરો.

જે નીચે લખાયા છે તે સ્વ દેવ તો તમારો જમણા હાથ લા-
 ઘાઈ જે જમણા છે તે ધન દેવ તે જમણ ઉપર મુકો પછી તમારી
 જમણાના છેડા તેની ઉપરથી મુખ પડે એ ત્યાં મુકી ધીમે ધીમે
 કારો દાઢ નીચે સંકારના આંગે ૧૦-૧૫ મીનીટ મુકી આ પ્રકારે
 જુ રોઈએ, હરેક આંગે તેને આંગે ૧૫ ખંચેરી લખવા રોઈએ તેમ
 તેમ આંગે આંગે ૨૫ સ્વચારી તત્ત્વ રહાયે તે આંગે રોઈએ, રોઈ
 પછી કાવાયા તેની તરફ સારી ધમે ૨ દેવ તો વિવર પ્રત્યે ફરી-
 ન તેના ઉપર તેવ આ રીત ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦, ૧૦
 થોડાની સાથે ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦, આંગે તેને મુખાકરો
 મિત્રવાનુ આંગે ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦ થી ૧૦

[illegible]

જામણા હાથની હથેળી હાથમાં બામ ઉપર મુકે ત્યાં એક બે મીનીટ હાથ ધ્રુજતો હોય તેમ સખો પછી તેને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે લાંબો આમ લેઈ જેમ જાને તેમ જલદીથી બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહે. આ પ્રમાણે તેની પાસે ત્રણ વખત કરાવવું; પછી તેની સનમુખ આવી તેની આખો ઉઘાડવાને કહેવું. જોયો તે તેની આંખો ઉપાડે કે તરતજ તેને ચોક્કસ રીતે કહેવું કે હવે તને તારા મંદી મળું છે. તમારે એવી રીતે બેઠવું જોઈએ કે તમો જે કહોછો તે બરાબર ખરેખર કહોછો અને જો તે હજી દુઃખે છે એમ જણાવે તો જાણે તમો તેથી અજાણ્ય થતા હો તેથી દેખાડ કરવો. તેથી તેના ઉપર ઘણી સારી અસર થશે. આ પ્રયોગ ખીજવાર કોઈ કોઈ વખતજ કરવો પડે છે.

(૩) ત્રીજી રીત:—હાલ દુઃખવાળું હૈં સાધારણ છે. જલદીથી આરામ કરવાની રીત નીચે સુચનની છે અને તે પ્રમાણે તમો અજાણ્ય થઈ કરશો તો તેથી થતા પરીણામથી તમો તથા બીજા તે વખતે હાજર રહેલા સખસો તમાની સહિતથી અજાણ્ય થશે અને તેવી રીતે જલદીથી આરામ કરવાથી બીજા કોઈ તમારી પાસે જલદીથી આવશે. હાલ જે બાળુએ હૈં યત્ન હોય તે બાળુના મોઢા ઉપર તમારો હાથ મુકે અને ત્યાં બાગમ વોત વાર તે પ્રમાણે તમારો હાથ સખો મુકે. પછી જે બાળુએ હૈં યત્ન હોય તે બાળુના કાન ઉપર રક્ષાલીનો એક ટુકડો મુકે (નહાંતો ચાર પડ કરેલો રક્ષાલ મુકે) જ્યાં મુધી તમે તેના કાન ઉપર રક્ષાલીનો ટુકડો મુકે ત્યાં તુરંત હૈંના મોઢા ઉપર તમારો હાથ સખો મુકવો પણ રક્ષાલીનો ટુકડો તેના કાન ઉપર મુક્યા પછી તમારો હાથ તેના મોઢા ઉપરથી ખસેડી લેઈ રક્ષાલી ઉપર મુકે તમારો બીજો હાથ તેના માથા ઉપર મુકે અને તેનાથી કાન ઉપર મુકેલા રક્ષાલીના ટુકડાનો ઉપલો ઉઠે. તુરંત ગમેલ પછી જોરથી એકીટસે તે રક્ષાલી ઉપરથી તેના કાનમાં દુકો મારે. આ પ્રમાણે ત્રણ-ચારવાર દુકો મારે અને દુકો મારતી વખતે તેનું હૈં તારા મંદી જલ્દ એવો મનમાં દઢ નિશ્ચય કરે જાણે આવી રીતથી મનમાં દુકથી હાલિ આગમ થતો માત્રમ પડે. છેલ્લી દુક મારી રહે એટલે તરતજ એ કદમ તેના ઉપરથી તે રક્ષાલીનો ટુકડો અગર રક્ષાલ હોયતો તે રક્ષાલ બેઠી થો અને તે બેઠી હોવાથી સારું તેનું હૈં તારા મંદી જલ્દ તેને તારા આરામ થશે માત્રમ પડે.

કાનમાં દુખારો-કળીતર થવું:—જે બાળુના કાનમાં દુખારો

યતો દોષ તે જાણુ તમો જોષ સહો તેવી રીતે હાંનિ ખીજ જાણુતા.
 કાન ઉપર સુવાડો. પછી કાનમાં અરમ કુંક મારો; પછી કાનની આજુ
 બાજુ તમારા જમણા હાથથી માર્જન કરો; અને તેમ માર્જન પૂરું કરતી.
 વખતે તમારો આંમળીના કોઠા કાનના નીચેના છેદ આગળ લાવી એકાદ
 મીનીટ ત્યાં સખત રીતે પકડી રાખો. પછી ત્યાંથી એકદમ સીધા ખસેડી.
 હેઠ્ઠી ખખેરી નાંખો; ફરીથી પાછા કાનમાં અરમ કુંક મારો-પાછા ઉપર
 પ્રમાણે માર્જન કરી આમ ત્રણ-ચાર વખત કરો-અને છેવટે હાંનિ લાં-
 બો શ્વાસ લેઈ તે જલદીથી જાહાર દાદાડી નાંખવાને કહેલ. પછી તેની
 આંખો તમો ત્રણ બોલી રહો એટલે ઉઘાડવાને કહેલ અને તે આંખો ઉ-
 ઘાડે એટલે હાં મદી મથું છે કેમ ખડું કે? એમ તેને પૂછો.

(૨) બીજી રીત:—કાનના બધા દર્દો એકજ જાતનો પ્રયોગ ક-
 રવાથી મટે છે. હાંનિ તેની આંખો બંધ કરાવી પુરલીમાં બેસાડવો અને
 જો તેમ જાતી સહે તેમ ન હોય તો તેને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે સુવા-
 ડવો. પછી તેના કાનમાં પ્રાંચ વખત અરમ કુંક મારવી, પછી તેની સ-
 નમુખ જમ તમારા બંને હાથની વચલી આંમળીઓ તેના દરેક કાનમાં
 એકી વખતે ધાલી ત્યાં જોટલો વખત એમ ધાલેલી રાખો તેટલો વખત
 ધીમે ધીમે ટ્રુન્ટી દોષ તેમ હલાવ્યા કરો. એકાદ મીનીટ મુખી તેમ ક-
 ચાં પછી તેને એકદમ મીથી જાહાર દાદાડો અને તેને માથાથી આગરે
 છ દિશ દૂર સુધી લેઈ જાવો. તમો પ્રયોગ કરતાં હો તે દરમીયાન ચોક્કસ
 રીતે મનમાં વિચાર કરેજ જાઓ કે તેને હાં કમી થયું જાય છે. તેને
 તદ્દન આરામ થઈ જશે વીગેરે વીગેરે આવી રીતે દરેક દર્દ ઉપર પ્રયોગ
 કરતી વખતે મનમાં ચોક્કસ વિચાર રાખવોજ જોઈએ. પછી હાંનિ લાંબો
 શ્વાસ લેઈ જલદીથી તે જાહાર દાદાડી નાંખવાને કહેવું. આ પ્રમાણે
 તેની પાસે ત્રણ વખત કરાવવું પછી તેને કહેવું કે જ્યારે હું ત્રણ
 એમ બોલી રહું એટલે તારે આંખો ઉઘાડવી અને આંખો ઉઘાડીશ તે
 વખતે તને આરામ મળેલો માણુમ પડશે. પછી ૧-૨-૩ બોલી તેને
 આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને આંખો ઉઘાડે એટલે તેને પૂછવું 'તને મદી
 મથું છે ખડું કે' ?

માથું કુંખવું.—રાગીને સાધારણ પુરલીમાં બેસાડી તમારા બંને
 હાથ તેના માથાની બંને બાજુએ માને લમણ ઉપર રાખી તેનું માથું
 થોડું દબાવો. પછી તમારો જમણો હાથ તેના કપાળ ઉપર અને તમારો

હાથે હાથ તેના માથાના પાછલા ભાગ ઉપર રાખી આશરે એક બે મીનીટ સુધી સખત રીતે તેનું માથું દબાવે. પછી રોગીના કપાળ ઉપર તમારા જમણા હાથથી થોડા ટકારા મારી હાથ ખંખેરી નાંખો. જો રોગીને માથાના પાછલા ભાગમાં દુઃખનું હોય તો તમારા જાને હાથથી માથાના પાછલા ભાગથી તે ખભા સુધી થોડા માર્ગેન કરી હાથ ખંખેરી નાંખો. જો માથાની વચમાં દુઃખનું હોય તો તેના માથામાં જાને હાથના આંગળાથી ટકારા મારતાં મારતા જમણા તરફ હાથ લેઈ જઈ પછી હાથ ખંખેરી નાંખો. એકી વખતે જાને હાથનો તેમ કરવામાં ઉપયોગ કરવો જોઈએ. પ્રયોગ પુરો કરતી વખતે રોગીની સનમુખ હોવા રહી તમારા જાને હાથ રોગીના કપાળ ઉપર એવી રીતે રાખો કે તમારા જાને હાથના આંગળાના છેડા તેના કપાળ ઉપર આવે અને ત્યાંથી માર્ગેન કરતાં કરતાં તમારા હાથ તેના જમણા તરફ લેઈ જવો. આમ ત્રણ ચાર વખત કર્યા પછી તેને લાખો ત્રણસ લેવરાવી તરત કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. પછી તેની આંખો બંધ કરાવી તેને આડકલા ચીરાય તેના મોંથી આશરે એકાદ ઈંચ, હાથ એક મળી નીચેથી ઉપર જતા માર્ગેન કરો અગર એક સાધારણ તબીબે પ્રયોગ લેઈ તેને પખો નાંખો. પછી તેને આંખ ડરાડવાને કહે. ૧૫ મિનિટ આરા એક પ્રયોગથી માથું દુઃખનું બંધ થઈ જાય છે. પણ કદાચ કોઈ કારણથી તેમ નથ ન થાય તો તે પ્રયોગ ફરીથી કરતાં એટલે આનંદ થઈ જશે.

(૨) બીજી રીત —રોગીને પુરથીમાં બેસાડી તેની આંખો બંધ કરાવી તેની પાછલા ડાબા રહી તેનું માથું તમારા ચરીર ઉપર અડેલવા કરો, પછી તે રોગીના માથાની રોચ ઉપર આંગળીઓના છેડા રહે તેવી રીતે તમારા જાને હાથ નાખી માર્ગેન કરવા શરૂ કરો અને તે માર્ગેન નાથા ઉપરથી જાણુપર થઈ જાને ત્યાં સુધી કાનની ઉપરની જાણુપરથી જાઢાર કાઢાડેલા આ વચ્ચે પાંચેક મીનીટ કર્યા પછી તમારો જમણો હાથ રોગીના કપાળ ઉપર અને ડાબો હાથ માથાના પાછલા ભાગ ઉપર રાખી તેનું માથું વળતમ ૩૦-૪૦ નેકેન્ડ સુધી દબાવો. પછી માથાની જાઢીની બે જાણુ ઉપર હાથ રાખી તેટલેજ વખત તેનું માથું દબાવો; પછી તેની સનમુખ આડી તમારા જાને હાથની ત્રણ ત્રણ આંગળીઓથી તેના કપાળની મધ્યમાં આશરે આડા ઈંચ માર્ગેન કરવા, તે માર્ગેન કપાળની મધ્યમાંથી તર થઈ તેના જાને જમણા ઉપર થઈ

[illegible]

આંખનો દુખારો—દાંતોને ઘસીને બેસાડી તેની આંખે જમ
લાવે પછી વમાણ દાવની કપેલીઓ તેની આંખે ઉપર આઢરે પડે
મીઠીકાં ફાળી રાખે. પછી તેની જમ આંખે ઉપર આમળાને પીંડે
જમળું છે તેથી પીંડે મારખ ફરે મારે. પછી વમાણ દાવની આંખળી
રેરાળી પીંડેથી તેની આંખે ઉપર ઢોલ મારે. તેમ કરી પછી ફરે
જમળે દાવ ખંભેરી નાખે. આઢરે પાંચ-સાત મીઠીકાં આ પ્રમાણે કરશે
ચિરંજીવે આંખમાં થતું દર્દ કમી થઈ મરી જશે. તો તમે તેમ કરતાં પા-
પ્રાંતે બહારો તો દબેલા તેને બહારની દીવાર તરફથી નાકની માથું
તરફ પીંડેથી પસવાં પખુ આંખના ડાંગને દાખ રીવસ બાહારની માથું
તરફ પસવા નહીં

આખના ડેણાને બાહારની બાજુ તરફ અને અંદર પસવાથી શુદ્ધી શુદ્ધી બહાર થાય છે તેની ખાચી કરવાને માટે તમે પોતેજ તમારી બાંયો જાપ કરી તે પ્રમાણે કરી જોશો તો જાને જખતે શુદ્ધી શુદ્ધી થતી જામણી થતી તમોને માનુષ પડશે.

અંતરની લાગણી થતી તમોને માનુષ પડેલો.
 છાતીનો અને દેશનો કુખાવો—બધી જાતના છાતીના અને
 દેશના કુખારા કુર કરવાની માન્યતા સરખી એકજ જાતની રીત છે.
 રાત્રીના અંતઃકરણનો ઉપર યજ્ઞી જાતી ઉપર તમારા હાથની દયેળીઓ
 મુઠી કેટલીક મીનીટ મુઠી લા: રાખી મુઠે. પછી અંતઃકરણની
 આસપાસ અર્ધચક્રાકારમાં તમારા જમણા હાથથી માર્ગન કરવા.
 તેમ પેદેલા એક માણુ તરફ તેમ કરવા અને પછી તેની બીજી
 માણુ તરફ તે પ્રમાણે માર્ગન કરવા આ પ્રમાણે પાંચ-સાત મીનીટ
 મુઠી કરવું. પછી હરવાગી જમ્યા ઉપર મરમ કુંકનો ઉપયોગ કરવે.
 પછી ઉપર જતાગ્યા પ્રમાણે પાંચ થોડા માર્ગન કરવા. પછી રાત્રીને

આમજ જણાવ્યું છે તેવી રીતે સાંખ્યે શાસ શ્રેષ્ઠ તે પાછો બાહ્ય કાદાડી નાંખવાને કહેવું. તથા વખત આ પ્રમાણે કરાવવું. રોગી ને વખતે શાસ બાહ્ય કાદાડે તે વખતે ઉપર જતાગ્યા પ્રમાણે અર્ધ ચંદ્રાકાર માર્ગન કરવું. પછી તેને આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને આંખો ઉપાડે ત્યારે કહેવું કે “હવે તને માઈ યર્ધ મયું છે” હરે મહી એવું છે ખરૂં કે “જો તે કહે કે હજી મટયું નથી તો ઉપરનો પ્રયોગ ફરીથી અથથી તે છતી સુધી કરવેલ.

(૨) બીજી રીત—ઉપર પ્રમાણે રોગીને સુવાડી કે ઉમો રાખી તેના અંતઃકરણ ઉપર અર્ધ ચંદ્રાકારમાં માર્ગન કરવા અને દરેક માર્ગન ને અને હાથ ખંખેરી નાખવા.

અંતઃકરણના જાંબી જાનના દર્દોમાં એકજ જાતની રીત વપરાય છે. દરેકને માટે જુદી જુદી રીત નથી. રોગીએ ગત્તા મુઠ્ઠા અથ પોતાની આંખો બંધ કરવી. રોગીના અંતઃકરણના આગ ઉપર અર્ધચંદ્રાકાર સંધાવકે અને હાથથી માર્ગન કરવાં તે અર્ધચંદ્રાકાર માર્ગન જમણી બાજુ તરફ કરશે જોડાએ એટલે વધીઆમના કાંઠા ને ઢીલામાં હરે તેરી ઢીલામાં તે માર્ગન કરવા. આ અર્ધચંદ્રાકાર માર્ગન ૧૦ મીનીટ સુધી કરવાં. તે માર્ગન મગાના કાંઠાની જરાક તીચેથી શરૂ કરી ડાબી બાજુની હાતીની આસપાસ યજ પેટના મધ્ય ભાગની ઉપરની બાજુ ઉપર આશરે એ દિશાને છેટેથી પાસ થવા જોઈએ. પછી સીધા અંતઃકરણ ઉપર પાંચ વખત ઉપર જતાગ્યા પ્રમાણે મરમ દુકા મારેલ. પછી ઉપર પ્રમાણે ૧૦-૧૨ અર્ધચંદ્રાકાર માર્ગન કરેલ. પછી તેજ ઢીલામાં ધ્રુજતા હાથે ધ્રુજતા ધ્રુજતા માર્ગન તથા મીનીટ સુધી કરેલ. પછી રોગીને કહેશે “હવે જ્યારે તને કું આજ ઉઘાડવાનું કહું ત્યારે તને પવુ સાઈ થવેવું” આમુજ પડશે તને દરોજ લાવશે થશે જશે.

દરેક દર્દી સારો થાય તથા સુખી તેના ઉપર પ્રયોગ કરશે જોડાએ પેઠમાં થતો કુખાવેલ—રોગીને ચત્તો સુવાડો પછી હાં યર્ધ દેવ તે જન્મથી આશરે ૭ ઈંચ ઉપરથી પેટા સુધી માર્ગન કરેલ. માર્ગન કરતી વખતે પેટ અને જાનરણ ઉપર જોરથી પત્તુ શરૂ નથી, દરેક દર્દીના પ્રયોગમાં સારાજી રીતે સંધાવકે પેટેના નમ્મ દુકાને ઉપરોત્ત કરશે; પછી માર્ગન કરતા અને પછી પ્રયોગને અંતે રોગીને જાણે પાસ થવાથી તમને તે બાહ્ય કાદાડી નાખવાને કહેવું. આજ દરેક કુખાવેલ

નથી માટે ધીમનવાર રીત આપવાની જરૂર નથી. કારણકે આવીજ રીત તેના રીતમાં ઉપદેશમાં લેવાની છે.

પીઠમાં થતો દુઃખવેગ—રાત્રીને સમયે ઉઠ્યા ગયા અગર ને તેમ તે રહી શકે તેમ ન હોય અગર તેવી સ્થિતિમાં તમોને તેના ઉપર પ્રેમ કરવાનું રહે તેવું ન હોય તો તે રાત્રીને તેના પેટ ઉપર ઉઠો મુકાડવેલ પછી ને જગ્યાએ ને દુઃખ ચવાની રીતવાદ કરતો હોય તે દુઃખની જગ્યાથી આશરે ૭ ઈંચ ઉપરથી બંને હાથ ત્રીસે આવતા સાથે મુખી માર્ગન કરતા અને સાથળ આમળ હાથ આવે એટલે હાથે કંઈ એટી મધુ છે તેમ મધુ ત્યાંથી હાથ બાહુપર ખસેડી સેઈ ખમેરી નાંખવા એમ ચોક્કસ કર્યા પછી તેમ રીતે ઉતાવળથી માર્ગન કરવા માંડવા (માર્ગન કરવાની ઝડપમાં વધારો કરવેલ) અને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સાથળ આમળથી હાથ બાહુપર લેઈ જઈ ખમેરી નાંખવા. કેટલીક વખતે તે દુઃખવાળો જગ્યા ઉપર હપટાક મારવાથી દર્દીને આરામ થતો માત્રમ પડે છે. ને છેક ત્યાં આમળથી જરૂરની રીત ઉપર પડે (Hindoo) ગુલા મુખી માર્ગન કરવામાં આવે અને પછી ગુલાની બંને બાહુએ બંને હાથથી માર્ગન કરી હાથ ખમેરી નાંખવામાં આવેથી થતું સાર પરીણામ આવે છે.

(૨) પીઠ રીત—ઉપર જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે ને રાત્રીમાં ઉઠ્યા રહેવાની સજિ હોય તો તેને સીધા ઉઠ્યા ચખતો અને ને તેમ થઈ શકે તેવું ન હોય તો તેને પધારીમાં મ્હો ઉધું રાખીને મુકાડવેલ એ તેને ત્રીસે ઉઠ્યા રાખ્યો હોય તો તેની પગલાડે (તેની પીઠ તરફ વમાઈ મ્હો રહે તેવી રીતે) ઉઠ્યા રહી તમારા બંને હાથથી, હાં થતું હોય તે જગ્યાથી આશરે ૭ ઈંચ ઉપરથી માર્ગન કરી તેના હાથ ઉપર (knap.) મુખી તે માર્ગન લેઈ જતું. તેવી રીતે એક વખતે તમારા બંને હાથથી આશરે ૧૦ મીનીટ મુખી માર્ગન કરેલ પછી ચાર વખત હાંવાળા જામ ઉપર અરમ ટુંક મારવાનું આમળ બતાવ્યું છે તેવી રીતે મારવી; આટલું કરી રહ્યા પછી પાછા હાંવાળા જામ ઉપર માર્ગન કરે પછી તે વખતે એટલું યાદ રાખવાનું છે કે જે વખતે માર્ગન કરતાં તે હાંવાળા જામ ઉપર હાથ આવે તે વખતે હાથ મુજતા હોય તેવી રીતે માર્ગન કરવા. તેજ વખતે રાત્રીની બાજતમાં નીચે મુજબ વમાઈ ધ્યાન રાખો (તમારા મનમાં વિચાર રાખો)

જપ્તુ હૈં નીકળતું જાય છે; "તમાને ચોક્કસ રીતે ઠીક" લાગે છે તમારી સ્થિતિમાં મોટો ફેરફાર થએલો તમાને" માણુમ પડશે. જપ્તુ હૈં સાઈં યતું જાય છે, " પછી રોગીને લાંબો શ્વાસ લેઈ જલદીથી ડાહ્યા નાંખવાને કહેતું. આમ ચાર વખત કરો અને પછી તેને કહે કે "જ્યારે કું" ત્રણ મણી રહું" ત્યારે તારે તારી આંખો ઉઘાડવી અને તે વખતે તને ધણે શાવદો માણુમ પડશે. પછી તેની યનમુખ ઉઘાડી ત્રણ ૧-૨-૩ ગણો અને જ્યારે તે તેની આંખો ઉઘાડે ત્યારે તેની તરફ પેઢેલી આંખો ખતાવી તેને ચોક્કસ રીતે કહે " તને સાઈં લાગે છે કેમ ખરું ને" ।

Kidney મુદાના અને કલેજના રોગ પછી પીડના રોગના સિપ્પમાં આવી જાય છે. અને તેથી તેના રોગ મટાડવા માટે ઉપર પ્રમાણેજ પ્રયોગ કરવા જોઈએ.

બંધકોશ મટાડવા માટે:—રોગીને ચોખ્ખો સુવાડી અગર જો સવડ પડે તો તેને ઉભો રાખી તમારા જાને હાથથી તેના ધરીરની બંને બાજુએ માર્ગેન લઈ કરી તે માર્ગેન પેટ ઉપર અને પછી ધરીરના નીચેના ભાગ તરફ લેઈ જવા અને પછી લાંબી હાથ ખસેડી લેઈ ખંખેરી નાંખવા પછી ધડીકાવના કાઠા ને દીઘામાં ફેરે છે તે દીઘામાં તમારો જમણો હાથ તેના પેટ ઉપર જરા બાર દેઈ ફેરવવેલે કેવી દીઘામાં હાથ ફેરવવે તે જટુ ધ્યાનમાં રાખતું જોઈએ. કારણકે તેનાથી જો ઉઘડી દીઘામાં હાથ ફેરવવામાં આવે તો રોગીને શાવદો કરવાને બદલે તેનો નુકસાન કરી બેસશે. પછી તમારા જાને હાથ બેમા કરી જોરથી ધસેલ પછી એક હાથ પેટ ઉપર અને બીજો હાથ તેની પીઠ ઉપર મુકો પછી તે જાને હાથ એકજ દીઘામાં જાણે સામ સામા હોય તેથી રીતે એક તેના પેટ ઉપર અને બીજો તેની પીઠ ઉપર મુકવો અને લાંબા અંતરે ફેરવેલે થોડીટા નુધી રાખી મુકવા પછી પાછા ઉપર પ્રમાણે માર્ગેન કરવા જાને પેટ ઉપર હાથ ફેરવેલે રોગીને સારાવા કહે કે તમજા એક ખાંચો બરીને ઈંટ પાણી પીવાને અને રંધારે રાગ ખાવાને નુચતા કરી. જ્યારે રીત દીવજામાં બે વખત તેના ઉપર જાજાવરી જો તેનો ખંત અને ધોરજાથી કામ કરશે તો અને તેનું દહીતું જાધકોશનું હૈં પછી મટાડી શકશે તેને જુદાજાથી નેજાને નેજાથી તરફ ના પાડવી ખાતર કારણકે થોડાજ તેને તેથી નેજાને નેજા ફેરો નહીં. કારણકે જ્યારે કાંઈક તરફ જાય તું નથી. લાગે છે કે કાંઈક લેવાથી પેટ પેલાનું કામ કરવામાં નજરું

૧૫ છે. તેથી હું મટવાને બદલે ઉઘડું વધે છે.

૧૬ હોં બંધોશમાંથી કાપત ચામ છે. સાધારણ રીતે ઘણાખરા મુગ બંધોશમાં છે માટે [બંધોશ] આ હું મટાડવાને જે રીત છે તે ઉપર અન્યાયીએ પુરતું લક્ષ આપવું જોઈએ.

અપચો, બદદામી, અને અછરણ. Indigestion, Dys-
ia:—એવા ખરાબ દોં છે કે ખરી રીતે નેતાં દવા પીધાથી તે
સારા થતા નથી. પણ આ વિવાના પ્રયોજાથી તે સારા થઈ શકે છે.

છાતીના ઉપરના ભાગથી ને પેટના ઉપર મુધી તમારા બંને હાથ-
પરથી નીચે આવતા માર્ગને કરો-પછી પૂરું-પગીમ નાંખો તરફ
કરો અને તેમ કરી હાથ ખખેરી નાંખો. આ પ્રમાણે પ્રાંચ મી-
મુધી માર્ગને કરો; પછી મરન થાસ વાને પવન આપવાની રીતનો
ય કરો. પછી તમારા બંને હાથ ભેગા કરી ખુબ ભેરથી ધસો;
દહીનાં પેટ ઉપર તમારા જમણા હાથથી ધસો. પછી પેટને જરા-
આસને આસને દબાવો (અંધી કરતાં હોય તેવી રીતે). પછી પાછા
પ્રમાણે માર્ગને કરો. આ પ્રમાણે ૨૦-૨૫ મીનીટ દીવસમાં એક
કરવું જોઈએ પણ જો આ રોગ ઘણા લાંબા વખતનો થઈ ગયો
તો દીવસમાં બે વખત તેના ઉપર ઉપરની રીત પ્રમાણે કરવું
એ. જો આ બાબતનાં તમે જરાગર ખંતથી કામ કરે જશે તો
જમાં ખરાબ ફેસ દશે તે પણ સારો થશે. દહીંને બંદુ દહકો ખો-
ખાવાની પરવાનગી આપવી. જમતી વખતે પણ પાણી પીવા દેવું
પણ દીવસમાં બે વખત જમે તે બંને જમણની વચમાંના વખત-
પુરક પુરક દહીંને અનુકૂળ હોય તેવે વખતે પાણી પીવા દેવું અને
રીતે આખા દીવસમાં બધું મળીને ૦.૫૫ લિટર પાણી પીવા દેવું.
દહીંને આઈસક્રીમ કે તેવું બીજું કાંઈ ખાવાનું મન થાય તો તેના
માં કંઈ સુગંધિત ખોરાક ન હોય તેવે વખતે ખાવા દેવો કારણ કે તે-
પદાર્થો ખાવાથી પેટની જરમી મઠી થાય છે અને તેથી તેમાં રહેલા
પ્રતિબીજ ખાવન થઈ શકે તો નથી. પણ બનતાં મુધી તેના પદાર્થો
માં ન આવે તો પણ સારું.

અપાજ બંધ થએલો ખોણવા માટે—રોગીને આગળ રીત
પાવી છે તે પ્રમાણે બેઠાડી તેની સનનુખ ઉભા રહી તેની મરદનના

પહોંચેના બાગથી બને' દાઘથી માર્ગન' સર કરી ગળા ઉપર બને દાઘની આંગળાએ ભેગી થાય ત્યાં સુધી માર્ગન કરે. પછી ત્યાંથી નીચે ધતી સુધી માર્ગન કરી દાઘ ખસેડી લેઈ ખખેરી નાખવા આ પ્રમાણે દશેક મીનીટ કરી પછી ગરમ કુંકનો ઉપયોગ કરવે. પછી કેટલીક મીનીટ સુધી ઉપર પ્રમાણે પાછા માર્ગન કરી ગરમ કુંકનો ઉપયોગ કરવે. તેમ કરેથી આરામ થશે.

સુચના:—આગળ પાનામાં જે દર્દોની રીતો જણાવી નથી તે દર્દો પશુ ઉપર બતાવેલા સામાન્ય નીવડોની મદદથી સારા થાય છે. લાંબા અનુભવ વાળા જેટલી ઝડપથી અને સંતોષકારક રીતે દર્દો સારા કરી શકે છે તેવીજ રીતનો ફાયદો નવા સંધાયક પેઢેલેજ સપાટે કરવાની આશા રાખવી કામની નથી કારણ કે જેમ જેમ તમે અજમાયસ કરતા જશો તેમ તેમ તમોને અનુભવ થતો જશે અને તમારું મન બગ પશુ પ્રબળ થતું જશે એટલે તેવા કામમાં અનુભવ વધવાની સાથે તમો તેવોજ સંતોષ આપી શકશો. માટે હિંમત નહોં હારતાં ધીમે ધીમે પશુ ખંતથી કામ કરે જશો તો ખરાબ દર્દો પશુ તમો મટાડવાને શકતીવાન થશે.

ઉપર જણાવેલી રીતોથી તમો દુઃખ, દર્દ દુર કરી શકો તેથી ખીન્નને અજાયબી થાય તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી, કારણ કે વગર દવાએ અને તે વળી થોડા વખતમાં દર્દ મટાડતું તે કાંઈ જેવું તેવું કેહેવાય નહોં. આ રીતોથી કાઢને કાંઈ પશુ તુકડાન થતું નથી પશુ ઉલટો તેથી સારો ફાયદો થાય છે તેથી દર્દોની તંદુરસ્તી સારી થઈ તેને નવું જીવન મળે છે પશુ ઉપરની રીતોથી દર્દો મટાડવાને વાન કરે. તેવે વખતે દર્દોને તેવું મન પોતે સારો થતો જાય છે તેવા વિચારમાં દોરો તો તેથી તમારા કામમાં તમને મદદ મળશે અને તમારું કામ સરળ અને સહેલું થશે કારણ કે તેવું મન તેવું હોવાથી જ્ઞાનતંત્રુઓની મારફતે તેના શરીર ઉપર સારી અસર થતી જશે અને દર્દો જલદીથી અંત આવશે. તેટલા માટે દરેક પ્રયોગ વખતે દર્દોને પોતે સારો થતો જાય છે અને પોતાને જરૂર સાફ થશે એવા વિચારમાં દોસ્તો એ અવસ્થા છે કારણ કે તેમ થવાથી દર્દો મન, તમારા કામમાં આડચક્ષુ રૂપ થવાને બદલે મદદ કરતો થાય છે.

દરેક માણસ બે વેધ:—તમારા ક્રિયાકારક (યવનક active mind) મનથી નિષ્ક્રિય મનને (passive mind) સ્વચ્છવના આપ્યાથી

બધા ખામ રહી મરાડી ઘડાય છે. આ નિર્મિત થાને અપ્રવર્તક મનને કી-
 આકારક મનના દુઃખો-પેદાશને આધિન—તાપે ધરાવું થાને તેની હાથ
 પાતા પદે દેખાતી ને પ્રમાણે વર્તન કરવાનો દેવ તમોએ પાડી દશે.
 સ્વમુચનાથી રોગચાળિત મેળવવાં ધમ્મી સારી છે કાંબુ કે અપ્રવર્તક મનને
 મુચના કદે જવાની છે અને તેને પુત્રી દહીકતો જુલાઈ નવો દહીકતોની
 હાથ તેના ઉપર પાડવાની છે. એ કે પેદેશ કેદેલાં તો પ્રવર્તક મન તે
 કમુલ કવું નહો અને તેને ઉચ્છાવવાની પ્રવન કરે છે પણ તે મુચના-
 મોનાં પુત્રઃ કમનથી તે નવી દહીકતની હાથ તેના ઉપર ખેલે છે અને
 તેની સત્વતા મા-પ કરે છે. હાખલા તરીકે સરીરના કાંઈ બાગમાં તમોને
 હંઈ યતું દોષ-પારો કે તમોને તમામ પમમાં હંઈ યાવ છે. તો તે હંઈ
 સ્વમુચનાથી મરાડવાને મારે એક કામગના દુકડા ઉપર નીચે જોવી કંઈ
 મુચના હખેલ—” અને કંઈ હંઈ નથી:—મારો પમ દુઃખતો નથી. અને
 સાફ છે. અને કંઈ કવું નથી. હું તદન પ્રારો હું આ મુચનાઓ જાગૃત
 અવરથામાં તેમજ નિંદાવરથામાં કરી ચલાવ છે; પણ આ રીત રાત્રે
 મુર્છ રહેવા જતી વખતે કરવી જદુ સારી છે. જ્યારે આંખો ધેરાવા માંડે
 ત્યારે નીચેની મુચના ઉપર એક ખાત કરો “ આવતી કાલે હું જાગીશ
 ત્યારે અને સાફ મજેતું હશે—મારે પમેથી દુઃખ હંઈ તદન મરી મયું હશે.
 હું તદન શારો ચર્ષ જઈશ

આ વખતે ખોળ કાંઈ પણ વિચારોને તમારા મનમાં હાખલ થતા
 હતા નહો અને તે વખતે મોકમ મન કરો કે કરોજ તમારી તખીયત
 મુપરતી જાવ કર રોજ સાફ ને સાફ જ યતું જાવ; વળી દીવજમાં
 એક બે વખત મુઠ રાજ આવી મુચનાઓ લેવી સારી છે.

તાંદુરતી મુપરવા અને સરીરમાં સક્રિત આજુવા મારે નીચે જતા-
 વેલી મુચનાનો ઉપર જતાગ્યા પ્રમાણેની રીત માત્ર ઉપયોગ કરો તો
 તમોને ધમ્મી સારો કામદો થશે અને તમો તાંદુરત અને સચકત થશો.

મનમાં નીચે મુજબ ખેલે જાવ:—મને સાફ જાને છે, મને જલ્દી
 સા: થશે. મારા સરીરમાં કાંઈ રોગને વાસ કરવા દેઈશ નહો—રોગને
 રહેવા પણ નહી કડં—મારી તખીયત જદુ સારી થઈ છે.

જો આ પ્રમાણે તમો કરે જશો તો તેવું એવું સાફ પરીણામ
 આવશે કે તમો તેથી અલ્પજન થવા વગર રહેશો નહો.

આ ઉપરની રીત વધી જાતની સક્રિતઓ વગેરે ખીલવવાના કામમાં

ધણી લેતોયી છે. એનાથી ચાલારસ જાળવાન યજ્ઞ થકે છે. મન એકાગ્રતા કરવાની શક્તિ સતેજ થાય છે. સ્વાકર્ષણ શક્તિ ખીલતી થાય છે. તેમજ કોઈ પડેલી કુટેવ દૂર કરવા ધારી હોય તો તે ત્વચ્છી કઢાડી થકાય છે.

પણ એ વાત જરાજર વાદ રાખતી જોઈએ કે એક મે દીવસમાં તમે આ કરી ચક્રો નહીં-રોમ પણ એક દીવસમાં જમાવું નહોતું અંબા પણ કંઈ ઉતાવળે પાછી જતા નથી; રોમ જાદાર દેખાતા પેદેશ્વ કંડા વખતથી સીરના અંકરના ખાગેના સાંચા કામમાં મરજડ ઘઈ દરી અને તેને ક્ષીધિ પાડે તે જાદાર દેખાયો હતો તો તેને આરામ યચાને પણ તેના પ્રમાણમાં કાંઈ વખત જોઈએ એટલે કુંકામાં કહીએ તો સમવાનુમાર સાફ પરીજામ આન્યા કમર રહેતું નથી. ધીરજ અને ખાંતીચાપજાની ખાપ જરૂરીયાત છે. કેટલેક વખત આવા કામ માટે ધામણે તે જાડું તમારી એકાગ્રતા કરવાની શક્તિ અને તમારા અને જગ કપર આધાર રાખે છે.

જેમો પેતાની નમ્ર જનુમાર ઉપ લાગી શકે છે તેઓને ઉંધ પ્રાપ્તે કોઈ દીવસ રીયાસ કરવાનો હોતો નથી અને તેઓ સીરમાં થતા યજ્ઞ દરેક મદાદવાને શક્તિસત્ત્વ હોય છે.

માટે દરેક વાચકશ્રદ્ધ અને અભ્યાસી જનેને મારી નમ્ર મયામજ્જ છે કે કુલની સુચનાનો તેના સદુપયોગ કરશે મરજ્જ કે તેમાં તેમજ્જ પોતજ્જ કમ્પાજ્જ સમાવેજ છે.

સુચના રોગશામલ વિદ્યા-નિદાન ચિકિત્સા

જનના વિચારો પ્રમાણે સીરે જગર અમર થાય છે તેથી તેથી સુચના દર્દને જનન જનવચ્ચાન અનર તે જનવચ્ચાન હોય ત્યારે અમર તે જનન નિદાન હોય ત્યારે સુચનાના આથી રાં મદાદવાથી રીતો જનવચ્ચાની અમર છે અને તેથી રીતનો ઉપોદન કરવાથી રાં મદે છે તેમાં કંઈ જોડું નથી કે- મદાદવાને માટે દર્દને ઉપમાં નાખવાથી અમર નથી. તેમજ્જ ધણી રખાને તેન કરવાથી જડુ માટે પરીજામ આપે છે. તેમજ્જ દર્દને અનર યચાને માટે તેથી નિદાનવચ્ચા જડુ પડેલે તેન કંઈ દીવસ તેને રહેજ્જ જોઈએ નહીં ત્યારે તો તેને તેન રહેજ્જ જોઈએ કે તે તેથી જનવચ્ચાન અને તેમજ્જ દીક છે અને નહીં અમર તેમજ્જ દીક છે મરજ્જે તેથી જનવચ્ચાની તેમાં કાં ખાલ અમર નહીં-જડુ જોઈ મદાદવાને માટે તેને તેના નિદાનવચ્ચા આથી અમર અમર છે એજ્જ

તેના મનજામાં આવે એવું તને કંઈ જોશો અમર તેવા કાંઈ કંઈથી તેના મનજામાં તેણે કંઈ અનુમાન યાચે તેથી ભગ્ય અવસ્થામાં તેને જે કંઈ મુશ્કેલીઓ આપવામાં આવે તે તાત્કાલ નિર્ધાર નથી જાય છે અને તેથી તેની કંઈપણ અસર તેના ઉપર થતી નથી. આટલે તેની માનવની સારવેલી રાખવી; પણ આમજ જે રીતે, જતારી છે તેમાંની તેને નિર્ધારમાં નાખવાને એવી કાંઈ રીત પડતી કે જેથી તેના મનમાં કંઈ સંકોચ ઉત્પન્ન થાય નહીં અને તે નિર્ધારમાં આવી જાય અને મને ત્યાં મુખી તેને બાનિ-દામાં લાવવો પછી તેને મુશ્કેલીઓ આપવી અને તેમ કરવાથી તે મુશ્કેલીઓ તેના મનજામાં જરાજર દસી જશે. પણ જો તેને તેવી સ્થિતિ પાને અવસ્થામાં લાવવું તમને હીક લાગતું ન દોષ તો તેને ભગ્યત્વ અવસ્થામાં મુશ્કેલીઓ આપવી અને જો જરાજર રીતે મુશ્કેલીઓ આપવામાં આવી હશે તો તેને જરૂર અસર થયા વગર રહેશે નહીં. દાહવરોને આ માન-તમાં કંઈ કહેવાની જરૂર નથી કારણકે પછા દાહવરો તેવીજ રીતે કરે છે.

નિર્ધારમાં નાંખ્યા શીવાય કેમ આરામ કરવો:—આવી જાતની રીત આટલે પ્રથમ તો દર્દીને ખાટલામાં મુલાવેલ પછી તેને તેની આંખો જાંઘ કરવાને અને જે તેને કહેવામાં આવે તે બધું ખરું છે એમ માનવાને કહેવું. પછી તેને હાથી જવાને કહેવું અને તે વખતે તે નિર્ધારમાં આવે છે—નિર્ધારમાં આવે છે—અર નિર્ધારમાં આંખો છે એમ કંટાળી વખત કહેવું. પછી તેના ઉપર કંટાળાકાર માર્ગન કરવા અને તેટલું કર્યા પછી ધીમા, ચોક્કસ સરળ અવાજમાં તેને મુશ્કેલીઓ આપવા માંડવી. પરંતુ તેમ કરતાં પહેલાં તેને હું હાં છે તેની જરાજર ચોક્કસથી ખાતરી કરવી જોઈએ અને પછી તે દર્દીના ચિન્હોની વિશદ કામ કરવાની મુશ્કેલીઓ આપવી. હિવસમાં એક બે વખત આ પ્રયાગ્ય કરવું.

કલેબ, આંતરદાના દર્દો (Liver and Kidney trouble) (આમજ પાને ૧૩૪ માં આ માનવની રીત જુઓ) દર્દીને બાનિદામાં નાખો તેના કલેબ અને આંતરદા ઉપર વખાણ જને લાગવી માર્ગન કરો (ઉપરથી નીચે) અતરે ૪-૫ મીનીટ તે પ્રયાગ્ય કરો. પછી તેને નીચે મુજબ મુશ્કેલીઓ આપો “તારી પીડામાં દુ:ખનું નથી. તર રહેતું અને “આંતરદા તદન સારા છે—તને કંઈ પણ દર્દ નથી—તને કંઈ પણ દુ:ખરો નહીં—તું માટે સર્વજન નહીં—દર્દ બધું જતી મધું છે.”

પરંતુ દર્દીને નિર્ધારમાં નાંખતાં પહેલાં તેને ક્યાં ક્યાં અસર હું હું

તોતડાપણું:—હાંને પ્રથમ ભરનિંદામાં નાંખો-પછી નીચેની મુખ-
 યાઓ આપો. " બોલતાં તેની જીભ ફરીથી " અટકશે નહીં. દરેક મા-
 ન્યુમની મારક સારી રીતે તે બોલી શકશે. "તને કંઈ તેડું" ચહેલુંજ
 નથી તારી જીભ તદન સારી છે." પછી તેની આંખ ઉઘાડવી (જગા-
 ઠવે નહીં) તેની પાસે કાંઈ માપડીમાં વાંચાશે. જ્યારે તે ઉપરની રિય-
 વીમાં હશે ત્યારે વગર અટકે તે વાંચી શકશે તે વખતે તેને કહેવું કે
 હાંમાં તું તેવીજ રીતે વાંચી શકીશ તેમ વાત પશુ તેવીજ સારી રીતે
 કરી શકીશ. પછી તેની આંખ બંધ કરાવી તેને કહેવું કે બધિખમાં
 કાંઈ પશુ વખતે તારી જીભ અટકશે નહીં. પછી તેને જમાડવો. આ
 રીત તેના ઉપર હાંમેલા તે જાગ્યર સારી રીતે વગર અટકે વાંચી
 બોલી શકે ત્યાં સુધી અજમાવે જવો. આ રીતને દરેક પ્રયોગ અડધો
 કલાક સુધી કરવો. જગૃત અવસ્થામાં કયા સખ્તો અમર અક્ષરો બોલતાં
 તેની જીભ અટકે છે તે જ્ઞાનમાં નાખી ઉપરની રીતથી નિંદાવસ્થામાં આ-
 વ્યો દોષ તે અવસ્થામાં તેજ સખ્તો અમર અક્ષરો દરેક પ્રયોગ વખતે
 વધારે વાર બોલાવવા તેમ યવાથી તેની જીભ અટકતી જાંધ યશે અને
 બધિખમાં જીભ અટક્યા ધીવાજ તે જગૃત બોલી શકશે.

બીટો, -કાશ, -કોકેન-અફીજ વીગરે ખાવાની ટેવ ઠાડવા-
 ની રીત—તેવો ટેવવાળાને ભરનિંદામાં નાંખો પછી નીચેની મુખનાઓ
 આપો, " જ્યારે તને જગૃત ત્યારે તે ખાવાની તારી તલપ તદન જતી
 રહેલી હશે તું તેનો ઉપયોગ કરી શકીશ નહીં. તેની તલપ તને ખીલકુલ
 લાગશે નહીં. તને તેનાથી કંઈજો આવશે તે દેખીતેજ તને તેના ઉપર
 વિરક્તાર ઉપજશે. તે લેદશ નો તને ઉલટી યશે. જો તે લેવાની ટેવ
 ધાંખા વખતની પડી ગયેલી હોય તો તે ટેવ ધીમે ધીમે ઠાડવાને માટે,
 તેને એકદમ ઠાડી દેવાની મુખનાને જાણે "તેને તેની તલપ ઠીવશે ઠીવશે
 જોણી યતી જશે એ પ્રમાણે કહેવું. મુખનાઓ આ પ્રમાણે ૧૫-૨૦
 મીનીટ સુધી આપવી.

તે ટેવ ઠાડ્યા પછી તેની ઉપર તમારે થોડો વખત દેખરેખ સં-
 ખવી જોઈએ કારણકે જો તે ટેવ ઠાડ્યાથી તેના શરીર ઉપર નજમાઈ
 કે ખીજ કાંઈ જાતની અસર યતી માત્રુમ પડે તો ફરીથી તેને નિંદામાં
 નાખી તેવી યજેલી અસર નિર્મુજ જલ્ય તેવી રીતે તે અસરની વિશ્લેષની
 મુખનાઓ આપવી પશુ તેને પાછો તે ટેવમાં પડવા દેવો નહીં.

સુધીવાઃ—(આગળ પાને ૧૨૩ માં જુઓ) હાંનિ બરનીશમાં નાંખી તમારા જાને દાવથી હાંવાળા ભાગ ઉપર ૧૨-૧૫ માઈન કરી તમારા દાવ ખજેરી નાખો પછી તેને નીચે મુજબ સુચનાઓ આપેલ.

“ તને સુધીવા હવે નથી-તદન સાફ થઈ મરેનું છે-જ્યારે જાતીય તારે નું મજબુત નું એમ માનુમ પડશે-ખીચકુર કાઢી પણ જાતનું તને દરેક નથી-દુઃખ પણ કંઈ થતું નથી. “નું તદન સારો થઈ મરેનું” આ પ્રમાણે ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી સુચનાઓ આપવી-પછી તેને જાગૃત કરવો. આરામ માત્ર ત્યાં સુધી ઉપર પ્રમાણેની રીતથી તેના ઉપર પ્રયોગ કરે જશે.

મુક.—(આગળ પાને ૧૩૨ માં જુઓ) હાંનિ નિશામાં નાંખી નીચે પ્રમાણે સુચનાઓ આપો-જ્યારે તને મું જાગૃત કરી તારે મુક ખીચકુર નહીં ડોલ-ગેટમાં કાઢી પણ જાતનો દુઃખારો હશે નહીં-તને તદન સાફ લાગશે-તારી છાતીમાં નું સારો નહીં કોઈ તેનું સાફ થએનું માનુમ પડશે. પછી પેટ ઉપર માઈન કરો (પાંચ મીનીટ સુધી) પછી તેને જાગૃત કરો.

અછાં—અદલદુઝમી—(આગળ પાને ૧૩૫ માં જુઓ) હાંનિ બર નિશામાં નાંખી તેના પેટ ઉપર તમારા જાને દાવથી ફેરવાક માઈન કરી પછી નીચેની સુચનાઓ તેને આપો “હવે પછી તને ખોરાક જરા જરૂર પાનવ થશે. જાગૃતિ પ્રદિન થશે-તાગ પેટમાં જાંબો બોલી વહેશે અને દરેક રીતે તને સાફ લાગશે-તાર માનુ નહીં દુઃખે-મરેનું પડે તે ખાંચ તે પણ રમી જશે-દરેક જાતનો ખોરાક તને અનુકૂળ થશે તને હવેથી કાંઈકાનું જાનવ ખદકકતા કે અછાં મને નહીં-ઉપરની સુચનાઓ ફેરવીકરાર નુરી આને જાઓ-પછી તને જાગૃત કરેલ.

આંખની ઝાંખ.—હાંનિ જાતિશમાં નાંખી દરેક આંખ ઉપર આજમ જાગૃત છે તેવી રીતે જરૂર પાન-દુઃખો ફેરવેલ કરો પછી તમારા જાને દાવથી દાવેનું હાંની જાને આંખો ઉપર મંખી તેને નીચે મુજબ કરેલ.

જ્યારે તને દુ જાગૃત કર તારે તને મું સાફ ફેરવેલ. કાંચ પડી તદન જાતિ રહેશે-જાગૃત મેપી ધાની આનો થશે અને તે પ્રમાણે ફેરવેલ-કેંદ્ર રીતે જાગૃત મેપી તને રાંધે નહીં પડે, દરેક જાતની આનો મનુ સારી થશે જશે. જ્યારે દુ તને જાગૃત કર જ્યારે તને મનુ સારુ લાગશે. મનુ મેપી રીતે ફેરવી સુચનાઓ જાગૃત કરેલ.

તેને આપવી રૂના નમનગથી તમારી મુચનાઓ આપણે તે પ્રમાણે
અસર થવા વખત રહેતી નહીં.

બેતેરાપાકું:—હાંને બાર નીંદાના નોખીતેના કાનમાં મરમ પડત
કુદો પછી તેને કદોરે જ્યારે હું તને જાણતુ હું ત્યારે તને તારા સાથે
થઈ અનેક માનુષ પડશે જોઈત માનુષની મારક જાનનાર સાંભળી કહી-
ક-તને કંઈ થયું નથી-તારા સાથે છે. પછી તેની સાથે પીમેથી થાત
કોઈ તે તમારું જોવાનું જાણનાર સાંભળે તે જાણતાનું જાણનાર જાણ કર-
તા રહી તેને સવારે પડે. અને તમને જવાબ આપે તેમ કરો પછી
તેની આંખો બંધ કરાવી તેને જાણતુ કરવો-જાણતુ કરતી વખતે ઉપરની
મુચનાઓ આપવી સારી છે.

હીરદીરીયા:—હાંને ઉપર પ્રમાણે ઉપમાં નાખી નીચેની મુચના
આપે. જ્યારે તને હું જાણતુ હું ત્યારે તું જાણનાર સારો થએલો હજી
તને નમનગઈ માનુષ પાડે નહીં-કરો રીતે તને સાથે લાગશે. તારા
પેનાના ઉપ તારો જાણનાર કાણુ રહેશે. તારા સરીરમાં જોર આવતું
તને માનુષ પડશે. પછી અંતઃકરણ ઉપર ૪-૫ વખત મરમ પડત કુદો
અને પછી તેને કદોરે "તે જાણનાર વાદ રાખ કે જ્યારે હું તને જમા-
દીય ત્યારે તારી જાણ નમનગઈ જતી રહેશે અને તું તારા સારો થઈ
જઈશ. પછી તેને જાણતુ કરો.

ગજાના:—હાં ઉપર-હાંને ઉપર પ્રમાણે ઉપમાં નાખી તમારા
જને હાથથી રેતા કાનઈ ગજાની નળી (Tongue) ઉપર મરમ પડત
આપે અને તેને કદો કે જ્યારે હું તને જાણતુ હું ત્યારે તારું મનુ
તારા સાર થઈ ગયેલું હશે. અહરનો સોગને તારા ઉતરી જશે અને
સાર થઈ જશે. કંઈ પણ જાતનો સોગને રહેશે નહીં, આવી રીતે
૮-૧૦ વખત મુચનાઓ આપ્યા પછી હાંને જાણતુ કરવો.

ધાડી મુચના—જ્યારે હાંને તમે બરનિદામાં નાખો ત્યારે તમારે
તે વખતે બરિષ્ઠમાં તેને જાણીથી નિદામાં જવાની મુચના આપવી
જોઈએ તેમજ તેમ પણ કહેવું કે જ્યારે મારવાર માટે તને નિદામાં
જવાનું કહેવામાં આવે કે તરતજ તારે નિદામાં જવું જોઈએ. આવી
મુચનાની તેના ઉપર પછી સારી અસર થશે અને બરિષ્ઠમાં તે મુચના
મુજબ વર્તશે એટલે બરિષ્ઠમાં જ્યારે જ્યારે તમે તેના ઉપર પ્રયોગ
કરશે ત્યારે ત્યારે તે જાણીથી નિદામાં આવી જશે.

શરમાળપણું:—પ્રથમ તેના સખસને ઉપમાં નાંખી પછી નીચેની મુચનાઓ તેને આપે.

“અવિધ્યમાં તું શરમાઈય નહીં. મને તેટલા માણસો દાગર હશે તોપણ નિરાંતે તારે કહેવાનું હશે તે તું કહે જઈશ; તેમની દાગરોથી તું શરમાઈય નહીં. જરા પણ મબરામણ શીવાય ધણા માણસોની મનેથી મીટીમની આગળ તું બાવણુ આપી ચકીય.

નબળાઈ Nervousness હાંનિ ઉપમાં નાંખી તેના મગજના મુગથી તે જરણની કરાડના છેડા મુધી ૧૦-૧૫ વખત માર્ગન કરે. પછી અંતઃકરણના ભાગ ઉપર મરમ પવન (આગળ જતાંના પ્રમાણે) આપે. પછી નીચેની મુચનાઓ આપે.

“જ્યારે તમને જાગૃત કરું ત્યારે તમારી નબળાઈ તદન જતી રહેલી હશે. પેહેલાં કરતાં ધણુજ સારું લાગશે. તમોને તદન સારું થશે. તમારા જ્ઞાનતણુઓ મજબુત થશે. દરેક રીતે તમે સારા થશો.

૬મ-Asthma હાંનિ ભરનિંદ્રામાં નાંખી તેની છાતી ઉપરથી તે તેના પેડાના છેડા મુધી ૧૦-૧૨ માર્ગન કરે. પછી પૂર્વ પશ્ચિમ અને અભા તરફ તેટલાજ માર્ગન કરે. અને પછી પીડના અર્થે ભાગ મુધી પણ તેટલીજ વખત માર્ગન કરે અને પછી તેને નીચેની મુચનાઓ આપે.

“જ્યારે હું તમને જાગૃત કરું ત્યારે તમને શ્વાસ લેવામાં ખીલકુલ મુશ્કેલી લાગશે નહીં. જેમ ખીળ કોડા શ્વાસ લે છે તેવીજ રીતે તમે પણ શ્વાસ લેઈ શકશો. તમને બહુ સારું લાગશે. ખીલકુલ હાં રહેવું નથી, તમારું હાં તદન શ્વાસું મધું છે. તમોને હવે સારું થએલું છે. “ધણી વખતે આવી મુચનાઓ આપવી-પછી હાંનિ જાગૃત કરવે.

આ રીતનો ઉપયોગ હાંનિ જરાજર આરામ થાય તેટલા દિવસ કરવો જોઈએ.

ખુદકોશ:—હાંનિ ભરનિંદ્રામાં નાંખી તેના અંતરગ્ર પાંચમે અને તેને તે વખતે મુચના આપે કે દિવસના દરેકજ અમુક વખતે એક કાંટો થશે. જરાજર બાર દેહને કહેવું જોઈએ તેમ વખત પણ ચોક્કસ નથી ફરાવવો જોઈએ.

આ હાં દરથી સારું થવું નથી. આ હાંમાંથી ધણા ખીળ હાં ઉપમ થાય છે.

અમરચંદ મેરોજી મેડિયા -

તેન ઇસ્ટાબલ.

મીરાજી. (મગજના)

આ રીતનો જો જરાગર ઉપયોગ કરવામાં આવે તો આ દંડ ઉપરની રીતથી મટે છે.

ફોજો શાન્તિ કરવા માટેના સામાન્ય નીયમો.

જયી સુચનાઓ મોકલ અક્ષર કરે તેવા અવાજમાં આપવી જોઈએ. અને ત્યારે જની યોગે તેનું દોષ ત્યારે રૂંવાળા બાગ ઉપર હાથ મુકી સુચનાની અક્ષરનું જગ ત્યાં આગળ કરવાને મુકવું નહીં. (એટલે તેમ હાથ મુકી ત્યાં આગળ ખાન ખેંચવું) અને દરેક સુચનામાં જો બાજત કરવાની દોષ તે બાજત ઉપર આસ ખાન ખેંચે.

દર્દીના કેસનું જરાગર અવલોકન કરવું, તેના રોગના દરેક ચિન્હો નક્કી કરવા અને પછી તે ચિન્હોને નાણુદ કરવાની જરાગર સુચનાઓ આપવી.

પણુ દરેક સુચનાઓ દર્દી સમજી શકે તેવી રીતે અને તેથી બાપમાં આપવી જોઈએ. જો દર્દી જરાગર બહેલો ન દોષ અને તેથી ચાખોનું જરાગર યાત્ર ન દોષ તો તમારે તે સમજી શકે તેવા જાનુ સાદા અને સરળ શબ્દો વાપરવા, ટારમુકે તમારું કામ તો દર્દીને આરામ કરવાનું છે. કેવી જાતના શબ્દો વાપરો છો તે તરફ જોવાનું નથી.

જો દરદીને ઉપમાં નાંખી ન સમાય તો કોઈ પણ રીતે તેને સુચનાઓ આપો.

સાદા અને નાના રોગોમાં ઉપમાં મવા ધીવાપ ધણા જખાને આરામ થએલો છે. પણ બરફિંદામાં દર્દીને લાવીને ઉપર બતાવેલો રીતનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો પછો સારો ફાયદો થાય છે પણ આરામ થવાને માટે ઉપમાં જવાની જરૂર છે એવો ખ્યાલ તેના (દર્દીના) મનમાં આવવા કેવો નહીં.

જો પ્રથમ અજમાવણી દર્દીને ઉપાડી ન શકે તો તેથી તેને છોડી ન દેતાં બીજી ત્રીજી વખત તેના ઉપર અજમાવણ કરો. ટારમુ કે ધીરજ અને અતના ફળ મીઠા છે.

ફુનીયામાં આંખ એ છંદગીનું હવન છે.

પણ વરસનો અનુભવ મેળવી પ્રખ્યાત ઘણી ચસમાની દુકાન.

ચુનીલાલ મયાચંદ મહેતા.

પરો પેખલના ચસમા વેચનાર.

ખાસ ધીલાવનથી મગાવેલા ખરા પેખલના ચસમા અમારે ત્યાંથી પ્રખ્યાત જોડા બાવથી મળે છે.

વિલાપતમાં ખાસ ઘણેલા આંખના ડાક્ટર બળવંતરાય નર-સીંદરાય કાનુભા એલ, એમ એન્ડ એસ અને એલ, આર, સી. પી.ને અમારે ત્યાં ડાક્ટરી ચસમાની પેટીમાંથી આંખ તપાસી ચસમાનો નંબર મફત કાઢવા માટે રોકવામાં આવ્યા છે.

માતીઆના ચસમા તથા કમ્પાઉન્ડ ગ્લાસ પણ અમારે ત્યાંથી દરેક જાતના મળે છે.

સફરદરે તથા જાનુએની સમયે માટે પેર જોડાવવાથી ડાક્ટરી ચસમાની પેટીમાંથી આંખ તપાસી ચસમાનો નંબર કાઢવામાં આવે છે.

અમારે ત્યાંથી લીધેલા પેખલના ચસમાનો નંબર એક વરસ સુધી રિક્તા લીધા વીના ફેરાર કરી અપરામાં આવે છે.

એક વરસ પછી અમારે ત્યાંથી લીધેલા ચસમા અમર જુના પેખ-લના ચસમાનો નંબર રજા રૂપીએ એક લઈ કાચ ફેરાર કરવામાં આવશે.

ખાસ જેનના સારું સંપરીક્ષિત માટે નોં. લીધા વિના ચસમા અપરામાં આવે છે.

પ્રાક્રમિસના સુલ્કા દરેક જાતના અમારે ત્યાં મળે છે તથા તેનું રીપર કામ પણ અમારે ત્યાં થાય છે. માટે સફરદરે તથા રજાનીએ એક વખત અમારી દુકાનની દુલાકાત લેવા ખાસ બચાવજી કરીએ છીએ.

ડાક્ટર એન. દેવેલા સીંદ એલન્ડ. ચુનીલાલ મયાચંદ મહેતા.

અમારા ડાક્ટર-મણી નં. ૧૧૧૧ નં. ૩૧૧૪

